การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

สิรพัชญ์ หาญนอก

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชาภาษาไทย

ปีการศึกษา 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

สิรพัชญ์ หาญนอก

วิทยานิพนธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา หลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาไทย
ปีการศึกษา 2567

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

ชื่อเรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ผู้วิจัย สิรพัชญ์ หาญนอก

ประธานที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส

กรรมการที่ปรึกษา รศ.(พิเศษ) จุฑารัตน์ เกตุปาน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมธจิต แป้นศรี

ประเภทสารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ การศึกษาดุษฎีบัณฑิต, มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2567

คำสำคัญ รูปแบบการจัดการเรียนรู้, ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา, แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร, กระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT), ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยดำเนินการวิจัย 4 ขั้นตอน คือ 1) การศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ในระดับอุดมศึกษาและแนวทางการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) 2) การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3) ประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และ 4) การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาชาวจีน ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 21 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบประเมินทักษะการสื่อภาษาไทยด้านการฟังและการพูด ดำเนินการทดลองจำนวน 24 ชั่วโมง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าพัฒนาการ สัมพัทธ์และการวิเคราะห์ความแปรปรวนเมื่อมีการวัดซ้ำ (One-Way Repeated Measures ANOVA)

ผลการวิจัยพบว่า

1) ปัญหาหลักของนักศึกษาชาวจีนในการสื่อสารภาษาไทยเกิดขึ้นในด้านการพูดและการฟัง โดยเฉพาะการออกเสียงและการรับรู้เสียงพยัญชนะต้น /d/ /t/ และ /b/ /p/ รวมถึงเสียงพยัญชนะท้าย /-k/ /-p/ และ /-t/ ซึ่งไม่มีอยู่ในระบบเสียงภาษาจีน ส่งผลให้เกิดความคลาดเคลื่อนในการออกเสียงและความเข้าใจความหมายของคำ นอกจากนี้นักศึกษายังมีปัญหาในการแยกเสียงสระสั้น-ยาวและเสียงวรรณยุกต์ ซึ่งทำให้การสื่อสารเกิดความคลาดเคลื่อน

2) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ (1) หลักการของรูปแบบ (2) จุดมุ่งหมาย (3) กระบวนการเรียนรู้ (4) บทบาทของผู้เรียนและผู้สอน (5) ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จ และ (6) การวัดและประเมินผล โดยมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 6 ขั้น ได้แก่ การเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task) การนำเสนอภาษา (Presentation) การฝึกใช้ภาษา (Practice) การปฏิบัติงาน (During-task) หลังปฏิบัติงาน (Post-task) และการนำภาษาไปใช้ (Production) ผลการตรวจสอบคุณภาพ ผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่านประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในระดับมาก ($\overline{x}$= 4.32, S.D. = 0.69) ผลการทดลองใช้เบื้องต้น กับนักศึกษาชาวจีนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 คน พบว่าการเพิ่มโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกใช้ภาษากับเจ้าของภาษาและปฏิสัมพันธ์ในสถานการณ์จริงช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรเสริมกิจกรรมที่กระตุ้นการ

3) ด้านประสิทธิผลของรูปแบบ พบว่า ผู้เรียนมีพัฒนาการด้านการฟังเพิ่มขึ้นร้อยละ 55.05 และพัฒนาการด้านการพูดเพิ่มขึ้นร้อยละ 61.23 ซึ่งอยู่ในพัฒนาการระดับสูง มีทักษะการสื่อสารภาษาไทยสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4) ผลการปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้จากผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ได้แก่ (1) การปรับกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยใช้เทคโนโลยีในขั้นตอนหลังปฏิบัติงานและการนำภาษาไปใช้ (2) การส่งเสริมเทคนิคการเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน (3) การพัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลที่เป็นมาตรฐานและมีความหลากหลายมากขึ้น ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าการปรับปรุงดังกล่าวช่วยเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาไทยของผู้เรียน เพิ่มความถูกต้องของคำศัพท์และโครงสร้างประโยค อย่างไรก็ตาม ยังพบปัญหาด้านสำเนียงและการออกเสียงที่ต้องมีการพัฒนาต่อไป

Title THE DEVELOPMENT OF LEARNING MANAGEMENT MODEL BASED ON NEUROLINGUISTICS THEORY AND COMMUNICATIVE LANGUAGE TEACHING (CLT) COLLABORATE WITH TASK-BASED LANGUAGE TEACHING (TBLT) PROCESS TO EMPOWER THAI COMMUNICATIVE SKILLS FOR THAI AS A FOREIGN LANGUAGE LEARNERS

Author SIRAPHAT HANNOK

Advisor Assistant Professor Songphop Khunmathurot, Ph.D.

Co-Advisor Professor (Special) Jutarat Ketpan

Assistant Professor Omthajit Pansri, Ph.D.

Academic Paper Doctoral dissertation, Naresuan University, 2024

Keywords About learning management, Linguistics theory, Communicative language teaching concepts, Task-based language control system (TBLT), English learners as a foreign language

Abstract

This research aimed to develop a learning management model based on the theory of neurolinguistics and the concept of communicative language teaching combined with task-based language teaching (TBLT) to enhance Thai language communication skills for learners of Thai as a foreign language. The research was conducted in 4 steps: 1) Studying the problems of Thai language use of Chinese students majoring in Thai for foreigners in higher education and the approach of using the theory of neurolinguistics and the concept of communicative language teaching combined with task-based language teaching (TBLT) process; 2) Creating and examining the quality of the learning management model; 3) Effectiveness of the learning management model; and 4) Evaluating and improving the learning management model. The sample consisted of 21 third-year Chinese undergraduate students majoring in Thai for foreigners, Faculty of Humanities and Social Sciences, Nakhon Ratchasima Rajabhat University, who were selected by cluster random sampling using the lottery method. The research instrument was the Thai communication skills assessment form for

listening and speaking. The experiment was conducted for 24 hours. The statistics used for data analysis were percentage, mean, and standard deviation. Relative Development and One-Way Repeated Measures ANOVA

The research results found that

1) The main problems of Chinese students in communicating in Thai occurred in speaking and listening, especially in the pronunciation and perception of initial consonants /d/ /t/ and /b/ /p/. The final consonants /-k/ /-p/ and /-t/, do not exist in the Chinese phonological system. This resulted in discrepancies in pronunciation and understanding of word meanings. In addition, students also had problems distinguishing short and long vowels and tones, which led to miscommunication.

2) The learning management model consisted of 6 main components: (1) The principles of the model, (2) Objectives, (3) The learning process, (4) The roles of learners and teachers, (5) Factors conducive to success, and (6) Measurement and evaluation. There were 6 steps in organizing learning activities: Pre-task, Presentation, Practice, Practice, (During-task) Post-task, and Production Quality Control Results Seven experts evaluated the learning management model at a high level ($\bar{x}$ = 4.32, S.D. = 0.69). The preliminary test result with two non-sample Chinese students found that increasing opportunities for students to practice language with native speakers and interact in real situations effectively developed communication skills. Activities that stimulate

3) Regarding the effectiveness of the model, it was found that learners' listening skills improved by 55.05 percent and speaking skills by 61.23 percent, which are at a high level of development. Their Thai communication skills were significantly higher, at a statistical level of .01.

4) The results of improving the learning management model from stakeholders included (1) adjusting the feedback process using technology in the post-task and language application steps, (2) promoting self-learning techniques to increase learners' learning efficiency, and (3) developing more standardized and diverse measurement and evaluation tools. The research results indicated that the improvements helped build learners' confidence in using the Thai language and increased the accuracy of

vocabulary and sentence structure. However, there were still problems with accent and pronunciation that needed to be further developed. consonants

ประกาศคุณูปการ

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ (พิเศษ) จุฑารัตน์ เกตุปาน และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อ้อมธจิต แป้นศรี กรรมการที่ปรึกษา ทั้งสามท่านได้ให้คำแนะนำอันทรงคุณค่า ความเมตตา และความเอาใจใส่ตลอดการศึกษาค้นคว้า ทำให้งานวิจัยนี้มีคุณภาพตามมาตรฐานทางวิชาการ ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.อัฐพล อินต๊ะเสนา ผู้ทรงคุณวุฒิ และคณะกรรมการบัณฑิตคณะ รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา วิชญาปกรณ์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.กฤธยากาญจน์ โตพิทักษ์ ที่กรุณาสละเวลามาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อการพัฒนางานวิจัย

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ช่วยตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับเครื่องมือวิจัย รวมถึงการให้สัมภาษณ์ ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญที่ช่วยเติมเต็มเนื้อหาของงานวิจัยให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น ขอขอบคุณนักศึกษาชาวจีนทุกท่านที่เข้าร่วมการสัมภาษณ์และแบ่งปันประสบการณ์ ซึ่งช่วยให้ผลงานวิจัยมีความลึกซึ้ง

ขอขอบพระคุณคณะกรรมการพิจารณาทุนอุดหนุนการวิจัยในการทำวิทยานิพนธ์ของนิสิตบัณฑิตศึกษาที่มีศักยภาพสูง ประจำปีงบประมาณ 2567 ที่สนับสนุนทุนวิจัยอันเป็นประวัติที่ดีแก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนิษฐา พุทธเสถียร ที่อนุเคราะห์พื้นที่รายวิชาเพื่อการทดลองวิจัย รวมถึงนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี

ขอขอบพระคุณ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ที่ให้การสนับสนุนโอกาสทางการศึกษาและอนุญาตให้ลาศึกษาต่อ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้การวิจัยนี้สำเร็จลุล่วง ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.บุษยารัตน์ จันทร์ประเสริฐ ที่ให้คำแนะนำและช่วยเหลือด้วยความเอาใจใส่เปรียบเสมือนคุณหมอประจำคลินิกวิจัยที่ช่วยให้สามารถก้าวข้ามอุปสรรคต่าง ๆ ได้อย่างมั่นใจ

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณคุณพ่อคุณแม่ที่เป็นกำลังใจสำคัญเสมอมา ภรรยาที่รักซึ่งอยู่เคียงข้างในทุกช่วงเวลา และ "ตัวเล็กในท้อง" ที่กำลังจะมาเติมเต็มความหมายของชีวิต การเดินทางจากแปดริ้วสู่เมืองสองแคว ไม่เพียงนำพาผู้วิจัยมาสู่เส้นทางแห่งความรู้ แต่ยังนำพาให้ได้พบกับมิตรภาพทางวิชาการที่ยิ่งใหญ่ในระยะเวลาที่ผ่านมา ผู้วิจัยได้รับโอกาสในการเรียนรู้ได้พบเจออาจารย์ที่เป็นดั่งแสงนำทาง เพื่อนร่วมทางที่คอยสนับสนุน และประสบการณ์ที่หล่อหลอมให้เติบโตทั้งในด้านวิชาการและชีวิต ทุกย่างก้าวที่เดินมาล้วนเต็มไปด้วยคุณค่า และเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยจะจดจำและยึดถือเป็นแรงบันดาลใจต่อไป ด้วยความซาบซึ้งและเคารพอย่างสูง

สิรพัชญ์ หาญนอก

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ
ภาษาไทย..... ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ ..... ค
ประกาศคุณูปการ..... ฉ
สารบัญ ..... ช
สารบัญตาราง..... ญ
สารบัญภาพ..... ฏ
บทที่ 1 บทนำ..... 1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา..... 1
จุดมุ่งหมายของการวิจัย..... 6
สมมติฐานของการวิจัย..... 7
ความสำคัญของการวิจัย..... 7
ขอบเขตการวิจัย..... 8
นิยามศัพท์เฉพาะ..... 11
กรอบแนวคิดการวิจัย..... 15
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง..... 18
กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (มคอ.2) รายละเอียดของหลักสูตรศิลปะศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ..... 19
รูปแบบการจัดการเรียนรู้..... 22
ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา..... 26
แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร..... 37
กระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Language Teaching : TBLT)..... 47
ทักษะการสื่อสารภาษาไทย..... 58
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย..... 74
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ในระดับอุดมศึกษาและแนวทางการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์

ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย.....76
ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศ.....79
ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.....91
ขั้นตอนที่ 4 การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะ ภาษาต่างประเทศ.....98
สถิติที่ใช้ในการวิจัย.....101
บทที่ 4 ผลการวิจัย..... 103
ตอนที่ 1 ผลการศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ในระดับอุดมศึกษาและแนวทางการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย.....103
ตอนที่ 2 ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.....112
ตอนที่ 3 ประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ..... 130

ตอนที่ 4 ผลการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.....143
บทที่ 5 บทสรุป.....151
สรุปผลการวิจัย.....152
อภิปรายผล.....156
ข้อเสนอแนะ.....164
บรรณานุกรม.....167
ภาคผนวก.....175
ประวัติผู้วิจัย.....350

สารบัญตาราง

หน้า

ตาราง 1 แสดงการสังเคราะห์แนวคิดภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา.....31
ตาราง 2 แสดงการสังเคราะห์แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.....40
ตาราง 3 แสดงการสังเคราะห์กระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน.....49
ตาราง 4 แสดงโครงสร้างของแบบตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ คู่มือการจัดการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ.....82
ตาราง 5 แสดงเกณฑ์ของแบบประเมินทักษะการฟังภาษาไทย.....93
ตาราง 6 แสดงเกณฑ์ของแบบประเมินทักษะการพูดภาษาไทย.....94
ตาราง 7 แสดงการดำเนินการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.....95
ตาราง 8 เกณฑ์การวัดและประเมินผล.....117
ตาราง 9 แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน (n=7).....119
ตาราง 10 แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน(n=7).....122
ตาราง 11 แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน (n=7).....124
ตาราง 12 แสดงข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญ.....127

ตาราง 13 แสดงผลคะแนนความสามารถในการฟังภาษาไทย และร้อยละของคะแนนพัฒนาการของความสามารถในการฟังภาษาไทยด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.....130
ตาราง 14 แสดงร้อยละของพัฒนาการความสามารถในการฟังภาษาไทยด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.....132
ตาราง 15 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทักษะการฟัง.....133
ตาราง 16 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทักษะการฟังรายคู่.....133
ตาราง 17 แสดงผลคะแนนความสามารถในการพูดภาษาไทย และร้อยละของคะแนนพัฒนาการของความสามารถในการฟังภาษาไทยด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.....134
ตาราง 18 แสดงร้อยละของพัฒนาการความสามารถในการพูดภาษาไทยด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.....136
ตาราง 19 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทักษะการพูด.....137
ตาราง 20 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทักษะการพูดรายคู่.....137
ตาราง 21 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการฟังภาษาไทยเมื่อสิ้นสุดกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 70.....142
ตาราง 22 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดภาษาไทยเมื่อสิ้นสุดกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 70.....142
ตาราง 23 แสดงผลการปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.....147

สารบัญภาพ

หน้า

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....17
ภาพ 2 กรอบการดำเนินการวิจัย.....75
ภาพ 3 แสดงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ (ฉบับร่าง)..113
ภาพ 4 แสดงคะแนนพัฒนาการความสามารถในการฟังภาษาไทยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้.....132
ภาพ 5 แสดงคะแนนพัฒนาการความสามารถในการพูดภาษาไทยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้.....136
ภาพ 6 แสดงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ฉบับที่มีการปรับปรุงหลังการทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง.....150

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารของมนุษย์ที่อยู่รวมกันเป็นสังคม โดยมีข้อตกลงหลายประการร่วมกัน ก่อให้เกิดภาษา วัฒนธรรม ประเพณีที่ดีงามตามมา ประเทศไทยมีภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติไทยที่มีความสำคัญใช้เป็นภาษาราชการไว้ติดต่อสื่อสารกันภาษาในประเทศ ทั้งยังเป็นภาษาที่ใช้ในประเทศไทยเท่านั้น บ่งบอกถึงความมีวัฒนธรรมที่งดงามและสืบสานมาอย่างยาวนานถือเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ยืนยันความเป็นเอกราชของประเทศไทย ดังที่ผะอบ โปษะกฤษณะ (2554, น. 13) กล่าวว่าคนไทยทุกคนพึงตระหนักว่าภาษาไทยสำคัญกว่าภาษาอื่น เพราะภาษาไทยเป็นภาษาที่เราต้องใช้ชั่วชีวิตและเป็นศูนย์กลางยึดเหนี่ยวคนไทยทั้งชาติให้รวมกันเป็นคนชาติไทย ถึงแม้ว่าภาษาไทยจะเป็นภาษาที่ใช้ติดต่อสื่อสารในประเทศไทยเพียงแห่งเดียวยังไม่ใช่ภาษาที่ทั่วโลกรู้จักและให้การยอมรับสอดคล้องกับวัชรพล วิบูลยศริน (2563, น.1) กล่าวว่าในปี พ.ศ.2558 ที่ผ่านมาประเทศไทยได้เข้าสู่การเป็นสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน (ASEAN) ส่งผลให้ทุกภาคส่วนของประเทศต้องปรับตัวไปตามความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษา ผู้เรียนชาวต่างประเทศจำนวนไม่น้อยให้ความสนใจศึกษาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่ง

จากการค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับการสอนภาษาไทยที่เปิดสอนในต่างประเทศที่ยาวนานที่สุด คือ ประเทศเกาหลีที่มหาวิทยาลัยฮันกุ๊ก ภาษาและกิจการต่างประเทศเปิดสอนภาษาไทย ณ วิทยาเขตโซล มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2509 ต่อจากนั้นได้จัดตั้งภาควิชาภาษาไทยอีกแห่งหนึ่งที่วิทยาเขตยงอิน (Yong In) ในปี พ.ศ.2525 ด้วย ภายหลังต่อมาภาควิชาภาษาไทยเปลี่ยนชื่อเป็นภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทยในปี พ.ศ.2550 และวิทยาเขตยงอินเปลี่ยนชื่อเป็นวิทยาเขตโกลบอล (Global Campus) ในปี พ.ศ.2555 (เบียงโด ลี, 2563) จากนั้นจึงเกิดความแพร่หลายในการเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทย เช่น มหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน มหาวิทยาลัยโทรทัศน์และวิทยุยูนนาน โรงเรียนภาษาต่างประเทศคุนหมิง มหาวิทยาลัยคุนหมิง มหาวิทยาลัยครูยวี่ซี มหาวิทยาลัยตำรวจยูนนาน วิทยาลัยอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีสิบสองปันนา โรงเรียนการท่องเที่ยวคุนหมิง มหาวิทยาลัยครู มณฑลยูนนาน ในประเทศจีน มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์นครโฮจิมินห์ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศแห่งมหาวิทยาลัยแห่งชาติเวียดนาม มหาวิทยาลัยดานัง มหาวิทยาลัยฮานอย ประเทศเวียดนาม มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง มหาวิทยาลัย

ภาษาต่างประเทศมัณฑะเลย์ ประเทศเมียนมา มหาวิทยาลัยพนมเปญ มหาวิทยาลัยพระตะบอง ประเทศกัมพูชา

มหาวิทยาลัยต่างประเทศที่เปิดสอนภาษาไทยนั้นต่างได้รับความร่วมมือจากคณาจารย์ผู้สอนภาษาไทยในประเทศไทยเดินทางไปเป็นอาจารย์แลกเปลี่ยนเพื่อสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เช่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ในทางกลับกันก็มีอาจารย์ชาวต่างประเทศเดินทางมาเรียนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยในประเทศไทยเพื่อนำความรู้ที่ได้กลับไปพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศของตน แต่ทว่าการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพเท่ากับเรียนกับเจ้าของภาษานั้นเห็นจะเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยากเพราะภาษาต่างประเทศที่เป็นภาษาที่สองมีความแตกต่างกับภาษาแม่ ทำให้ภาษาแม่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศค่อนข้างมากสอดคล้องกับรุ่งฤดี แผลงศร (2561) กล่าวถึงภาษาตามที่นักภาษาศาสตร์แบ่งภาษาเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่ (first language or mother tongue) ภาษาที่สอง (second language) และภาษาต่างประเทศ (foreign language) การเรียนรู้ภาษาทั้ง 3 ประเภทมีความแตกต่างกัน กล่าวคือ การเรียนรู้ภาษาที่หนึ่งหรือภาษาแม่เป็นภาษาที่เด็กเรียนรู้เป็นภาษาแรกในชีวิต เพราะเด็กได้ยินได้ฟังภาษาที่พ่อ แม่ ญาติพี่น้องหรือพี่เลี้ยงสื่อสารกับเด็กในครอบครัว ทำให้สมองของเด็กเรียนรู้และจดจำ จนถึงวัยที่สามารถใช้ภาษาสื่อสารได้ แต่การเรียนรู้ภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศผู้เรียนจำเป็นต้องเรียนรู้หลักไวยากรณ์ของภาษานั้น เพื่อให้สามารถใช้ภาษานั้นได้อย่างเจ้าของภาษา

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าต่างประเทศเริ่มมีความสนใจในการเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ เนื่องจากประเทศไทยเป็นอีกหนึ่งประเทศที่นักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมมาท่องเที่ยว ทำให้ภาษาไทยเริ่มมีบทบาทในการแปลของล่ามในการเดินทางเข้ามายังประเทศไทย การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเน้นไปที่ทักษะการใช้ภาษาไทย การสนทนา การสื่อสาร การใช้ภาษาในสังคมและวัฒนธรรมไทยจนถึงขั้นสูงสุดคือเข้าใจหลักไวยากรณ์ไทย

สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยที่เปิดสอนสาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ในระดับปริญญาตรี มีชื่อสาขาวิชาที่ต่างกันแต่หัวใจหลักสำคัญคือเปิดสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศ โดยมีชื่อสาขาวิชา ดังนี้ 1) สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ เปิดสอนที่มหาวิทยาลัยพายัพ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา 2) สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทยสำหรับชาวต่างประเทศ เปิดสอนที่มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง 3) สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ เปิดสอนที่มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต มหาวิทยาลัยแม่โจ้ และ 4) สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง เปิดมหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ แผนการเรียน

ส่วนใหญ่จะรับนักศึกษาชาวจีนมาศึกษาต่อในชั้นปีที่ 3 และ 4 กับคณาจารย์ภาษาไทยที่มีความเชี่ยวชาญ โดยนักศึกษาชาวจีนจะเรียนภาษาไทยพื้นฐานในชั้นปีที่ 1 และ 2 กับอาจารย์ชาวจีนที่มีความเชี่ยวชาญภาษาไทยมาก่อน จากการที่ผู้มีวิจัยมีโอกาสได้ไปสังเกตการสอน จากนั้นจึงให้นักศึกษาได้ทดสอบพื้นฐานความรู้ด้านภาษาไทย พบว่า ผลการศึกษาไม่เป็นที่น่าพอใจ นักศึกษามีปัญหาในด้านการสื่อสารภาษาไทยอย่างชัดเจน เช่น การเลือกใช้คำ การเรียงคำในประโยค ผิดหลักไวยากรณ์ สอดคล้องกับสุรีย์วรรณ เสถียรสุคนธ์ (2554) ที่ศึกษาการสอนภาษาไทยให้แก่นักศึกษาชาวจีน พบว่าปัญหาที่มากที่สุดคือการเลือกใช้คำผิด พูดผิดความหมาย ผิดไวยากรณ์มากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาไม่ค่อยเตรียมตัวก่อนเรียน อีกทั้งยังมีปัญหาการเรียบเรียงถ้อยคำมักเรียงคำในประโยคผิด โดยมีข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาคือควรจัดให้มีนักศึกษาชาวไทยมาช่วยฝึกพูดและเลือกใช้คู่มือ ตำรา หนังสือหรือเอกสารประกอบการสอนที่เหมาะสมกับนักศึกษา สอดคล้องกับปณิตา น้อยหลุบเลา (2564, น. 83) ที่ศึกษาแนวทางการสอนพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันสำหรับนิสิตชาวจีนในบริบทวิถีชีวิตใหม่ เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19 ทำให้นิสิตชาวจีนไม่สามารถเข้ามาเรียนที่ประเทศไทยได้ จึงได้ปรับเปลี่ยนการสอนพูดสนทนาภาษาไทยในรูปแบบออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Ding Talk ของจีน แต่ก็พบเจออุปสรรคในการสอนคือ บรรยากาศของการเรียนไม่เอื้อต่อการเรียน และได้เสนอแนวทางในการแก้ปัญหาการสอน เช่น การสร้างสื่อการสอนที่หลากหลาย มีล่ามแปลภาษาในการเรียนช่วงแรก มีการบันทึกวิดีโอการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนเนื้อหาในภายหลัง เสริมในเรื่องของการสาธิตการทำอาหารไทย ขนมไทยและมารยาทไทย และเสนอให้มีอาสาสมัครเพื่อนคนไทยช่วยเพื่อนคนจีน เพื่อให้เกิดการกระตุ้นการใช้ภาษาไทยสนทนากับเพื่อนคนไทยมากยิ่งขึ้น จะเห็นได้ว่างานวิจัยทั้งสองเรื่องมุ่งเน้นการปรับปรุงกระบวนการสอนและการเรียนรู้ภาษาไทยให้กับนิสิตและนักศึกษาชาวจีนในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน โดยการใช้แนวทางและเครื่องมือที่หลากหลายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการสอนและการเรียนรู้ในภาษาไทย ในสถานการณ์ที่แตกต่างกันแต่ยังพบปัญหาการเรียนที่มีความคล้ายกัน ซึ่งต้องพัฒนารูปแบบหรือวิธีการสอนที่สามารถแก้ไขปัญหาที่กล่าวมาโดยอาศัยแนวคิด ทฤษฎีและกระบวนการสอนที่มีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารของนักศึกษาชาวจีน เพื่อนำไปสู่การแก้ไขปัญหาโดยเลือกแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาต่างประเทศ เพื่อมาปรับและทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน โดยรุ่งฤดี แผลงศร (2561) ให้แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกแนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาต่างประเทศว่ามีหลากหลายแนวคิด ซึ่งเกิดจากการเห็นข้อจำกัดของแนวคิดที่เกิดขึ้นก่อน จึงเกิดแนวคิดใหม่เพื่อแก้ไขปรับปรุงแนวคิดเดิมให้ดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามไม่มีแนวคิดใดที่ดีที่สุดในการสอนภาษาต่างประเทศ ผู้สอนจึงควรเลือกนำแนวคิดแต่ละแนวคิดที่สอดคล้องกับวิธีสอนของผู้สอนมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

จากการทบทวนวรรณกรรมพบทฤษฎีที่หลากหลายในการจัดการเรียนรู้ทางภาษา ซึ่งแต่ละทฤษฎีมีแนวทางและหลักการที่น่าสนใจแตกต่างกันไป อย่างไรก็ตามผู้วิจัยเล็งเห็นถึงความสำคัญของแนวทางที่สอดคล้องกับการทำงานของสมองในการเรียนรู้ภาษา ซึ่งก็คือ ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา (Neurolinguistics) ที่ให้ความรู้ว่าสมองซีกซ้ายทำหน้าที่รู้คิด การเรียนรู้ การสร้างมโนทัศน์และการสร้างภาษา ส่วนสมองซีกขวาจะทำหน้าที่กระบวนการสังเคราะห์ผลรวมของภาษา การบันทึกสะสมความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ทั้งหลายในชีวิต ในรูปของความเข้าใจภาษาไว้ในสมองบริเวณ Wernicke's area และสมอง Broca ทำหน้าที่สื่อสารเรียกข้อมูลภาษาคืน (Retrieve) จากสมอง Wernicke ออกไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งคาร์ล เวอร์นิก (Carl Wernicke) นักประสาทวิทยาชาวเยอรมันได้ค้นพบสมองที่ทำหน้าที่ด้านบันทึกและสะสมความเข้าใจภาษาซึ่งอยู่นี้บริเวณส่วนหน้าของสมองซีกซ้าย ถ้าคนไข้มีบาดแผลที่สมองบริเวณนี้จะพูดได้แต่พูดไม่รู้เรื่อง และสมองส่วนนี้ได้รับการตั้งชื่อว่า Wernicke's area สมองส่วนนี้ทำหน้าที่ 4 เรื่องคือ ความเข้าใจภาษา กระบวนการเข้าใจความหมายของคำทั่วไปและมีความหมายเชิงนัยยะ บันทึกและสะสมความเข้าใจภาษาในสมองและการแปลความหมาย (นงเยาว์ แข่งเพ็ญแขและคณะ, 2561) ในภาพรวมของแนวคิดภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา (Neurolinguistics) เป็นการศึกษาว่าภาษาถูกนำเสนอในสมองและการกระทำของสมองที่เกี่ยวข้องกับภาษา มุ่งเน้นการศึกษากระบวนการการประมวลผลภาษาในสมอง ศึกษาการเรียนรู้ภาษาแรกและภาษาหลัง การประมวลผลภาษาในความผิดปกติของคำพูด ภาษา และการอ่าน โดยการสอนแบบภาษาศาสตร์เชิงประสาทวิทยาเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารผ่านกระบวนการทำงานของสมองใช้การกระตุ้นประสาทสัมผัสต่าง ๆ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร สอดคล้องกับผลการวิจัยของศศิวรรณ พชรพรรณพงษ์ (2548) ที่พบว่ากระบวนการเรียนรู้ตามแนวทางของทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา เน้นการจัดกิจกรรมผ่านประสาทสัมผัสตั้งแต่ 3 ด้านขึ้นไป ได้แก่ การรับรู้ทางตา ทางหู ทางสัมผัส ทางกลิ่นหรือทางรสชาติ ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาในการสื่อสารกันอย่างมีความหมายและตรงกับความสนใจ โดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นจะนำหลักการของทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยามาเป็นกรอบแนวคิดสำคัญในการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการกระตุ้นประสาทสัมผัสหลากหลาย การสร้างบริบทที่มีความหมาย การส่งเสริมการสื่อสารจริง การให้ข้อมูลป้อนกลับที่มีประสิทธิภาพ และการสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อเป้าหมายหลักคือการเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างชาติให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ทั้งนี้เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ให้มากยิ่งขึ้น รูปแบบที่พัฒนาขึ้นนี้ได้ผสานรวมแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching - CLT) ซึ่งเป็นแนวคิดที่มีความสำคัญในการสอนภาษาทำให้ผู้เรียนมีความกล้าที่จะสื่อสาร โดยลาร์เซน ฟรีแมน (Larsen-Freeman, 2000, pp. 28-132) และบราวน์ (Brown, 2000) ได้อธิบายว่าการสอน

ภาษาเพื่อการสื่อสารมีเป้าหมายหลักคือการทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารในภาษาที่เรียนได้ โดยมีความรู้ในโครงสร้างทางภาษา ความหมาย และหน้าที่ของภาษาที่ใช้ในสื่อสาร ผู้เรียนควรพัฒนาทักษะทางภาษาทั้งสี่ คือ พูด ฟัง อ่าน เขียนครบทุกด้าน ไม่จำกัดเฉพาะความสามารถเชิงไวยากรณ์หรือภาษาศาสตร์เท่านั้น การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้โอกาสผู้เรียนใช้ภาษาในสื่อสารจริง ๆ และประเมินการสื่อสารด้วยตนเองเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาในสื่อสาร ด้านข้อผิดพลาดในการสื่อสารควรถูกแก้ไขเฉพาะในส่วนที่สำคัญที่สามารถก่อให้เกิดความสับสนหรือข้อเข้าใจผิดในการสื่อสารได้ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาในสื่อสารจริง ๆ และให้เป็นประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ โดยการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่แตกต่างกันตามบทบาททางสังคมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้เรียน โดยแนวคิดการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารที่ สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) และวัชรพล วิบูลยศริน (2563) ได้นำเสนอไว้มี 3 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 การนำเสนอภาษา (Presentation) ขั้นที่ 2 การฝึกใช้ภาษา (Practice) ขั้นที่ 3 การนำภาษาไปใช้ (Production) จากการศึกษาผลการใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่สมบัติ คชสิทธิ์, จันทนี อินทรสูตและ ธนกร สุวรรณพฤฒิ (2560) พบว่าแนวคิดการสอนเพื่อการสื่อสารช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความเข้าใจลึกซึ้งในบริบทต่าง ๆ นับเป็นแนวการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารอย่างมีความหมาย

จากความเข้าใจในกระบวนการทำงานของสมองตามหลักภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและการตระหนักถึงความสำคัญของการสื่อสารที่มีความหมายตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยจึงเล็งเห็นว่าการนำเอากระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน มาบูรณาการร่วมด้วยจะเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาไทยอย่างมีจุดมุ่งหมายและเป็นธรรมชาติมากยิ่งขึ้น โดยกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานจะเป็นกรอบการดำเนินกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติภาระงานที่มีความหมาย ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้ทางภาษาที่ได้รับมาใช้ในการสื่อสารจริงเพื่อแก้ไขปัญหาหรือบรรลุเป้าหมายของภาระงานนั้น ๆ อันจะส่งผลให้ทักษะการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนภาษาต่างประเทศได้รับการพัฒนาอย่างรอบด้านและสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของสมอง โดยกระบวนการสอนแบบเน้นภาระงาน (Task Based Learning : TBL) หรือการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Language Teaching : TBLT) ตามมุมมองของวิลลิส (Willis, 1996), เอลลิส (Ellis, 2003) และแบรนเดน (Branden, 2006) คือ กิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อบรรลุผลที่แท้จริง หรือการใช้ทรัพยากรของภาษาเพื่อแก้ปัญหา ไขปริศนา เล่นเกม หรือแบ่งปันประสบการณ์ เป้าหมายของภาระงานอาจมีหลายแห่งและมาจากข้อมูลที่ผู้เรียนมีอยู่ เช่น ประสบการณ์ส่วนตัว ความรู้ทั่วไป หรืองานต่าง ๆ ซึ่งผู้เรียนต้องปฏิบัติด้วยความเข้าใจและมีการเชื่อมโยงข้อมูลหรือมีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษา มุ่งเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษา และต้องมีเป้าหมายขั้นตอน ชัดเจนและต่อเนื่อง ต้องมีความหลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์มากขึ้น การใช้ภาษา

ในที่นี้คือการบรรลุเป้าหมายโดยการเข้าใจภาษาที่ป้อนและการสร้างผลผลิตทางภาษา โดยมีขั้นตอนการสอน 3 ขั้น คือ 1) ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ (Pre-task) 2) ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (During-task) 3) ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) กล่าวโดยสรุป ภาระงานเป็นกิจกรรมหรืองานที่ผู้เรียนต้องทำโดยการใช้ภาษาเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องเข้าใจภาษา จากนั้นจึงสื่อสารออกมาจากประสบการณ์แสดงออกในสถานการณ์จริง เกิดการปฏิบัติงานหลายรูปแบบเพื่อให้บรรลุผลสอดคล้องกับณัฐกิตติ์ นาทา (2561) ที่นำแนวคิดมุ่งเน้นภาระงาน หรือ Task Based Learning (TBL) มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทย พบการศึกษานับว่าสอดคล้องกับหลักการพัฒนาทักษสัมพันธ์เพราะแนวคิดมุ่งเน้นภาระงานหรือ Task Based Learning (TBL) เป็นแนวคิดที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตัวเอง กระตุ้นทักษะทางการใช้ภาษาไทย ไม่ว่าจะเป็นการให้ผู้เรียนได้อ่าน เขียน ฟัง ดู และพูด เกี่ยวกับภาระงานที่ตนเองได้รับ เป็นการฝึกทักษะต่าง ๆ ไปพร้อมกัน ผู้เรียน มีโอกาสได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ แสดงความคิดเห็น ตลอดจนได้เป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนเท่านั้น ท้ายสุดผู้เรียนก็จะเรียนรู้อย่างมีเป้าหมายบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

จากรากฐานทางทฤษฎีที่แข็งแกร่ง อันประกอบด้วยหลักการทำงานของสมองในการประมวลผลภาษาตามแนวทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา ซึ่งเน้นความเชื่อมโยงระหว่างกระบวนการรับรู้และการผลิตภาษา ความสำคัญของการใช้ภาษาในบริบทการสื่อสารจริงตามแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่มุ่งเน้นความหมายและหน้าที่ของภาษา และศักยภาพของกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน ในการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาผ่านการปฏิบัติภาระงานที่มีเป้าหมายชัดเจน ผู้วิจัยจึงสังเคราะห์องค์ความรู้และพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ที่บูรณาการสหวิทยาการเหล่านี้อย่างเป็นระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อยกระดับทักษะการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ให้สามารถประยุกต์ใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่ว ถูกต้องตามบริบท และสอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาของสมอง อันจะนำไปสู่ประสิทธิภาพในการสื่อสารที่เพิ่มขึ้นในสถานการณ์จริง สอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียนแห่งศตวรรษที่ 21 นำไปสู่การเป็นพลเมืองที่มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารท่ามกลางบริบทสังคมและวัฒนธรรมไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำความรู้ที่ได้กลับไปพัฒนาประเทศของตนได้อย่างเต็มความสามารถ

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

จุดมุ่งหมายทั่วไป

เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

จุดมุ่งหมายเฉพาะ

1. เพื่อศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศและแนวทางการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย

2. เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

3. เพื่อศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

4. เพื่อประเมินและปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

สมมติฐานของการวิจัย

1. หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) นักศึกษามีพัฒนาการทางทักษะการสื่อสารภาษาไทยสูงขึ้น

2. หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) นักศึกษามีทักษะการสื่อสารภาษาไทยสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70

ความสำคัญของการวิจัย

1. งานวิจัยนี้มุ่งแก้ไขปัญหาที่ผู้เรียนชาวต่างประเทศ โดยเฉพาะนักศึกษาชาวจีนที่มีปัญหาเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารภาษาไทย ซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการเรียนรู้และการปรับตัวในสภาพแวดล้อมใหม่

2. งานวิจัยนี้สอดคล้องกับการนำไปพัฒนานักศึกษาชาวต่างประเทศให้มีผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง มีทักษะในการสื่อสารภาษาไทย บูรณาการความรู้ทางภาษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อมในการประกอบอาชีพ

3. อาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวต่างประเทศในระดับอุดมศึกษา มีรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) ประกอบการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการสื่อสารที่บรรลุวัตถุประสงค์

ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) ที่มุ่งพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีขอบเขตการวิจัย 4 ขั้นตอนตามวัตถุประสงค์ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ในระดับอุดมศึกษาและแนวทางการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย

1.1 ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

กลุ่มเป้าหมายคืออาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีน สาขาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ จำนวน 5 คนและนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศในระดับอุดมศึกษา จำนวน 12 คน

1.2 ขอบเขตด้านเนื้อหา

ปัญหาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารด้านการฟังและการพูด และแนวทางการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1.1. ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน ดังนี้

1.1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา จำนวน 1 คน

1.1.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 2 คน

1.1.3 ผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการสอนแบบเน้นภาระงาน จำนวน 1 คน

1.1.4 ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 คน

1.1.5 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างเพื่อศึกษาความเป็นไปได้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ คือ นักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 2 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

2.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

2.2 คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

2.3 เนื้อหารายวิชา 225111 การฟัง-พูดภาษาไทยเบื้องต้น ตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 คุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้และคู่มือการใช้การจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1.1 ประชากร

ประชากรคือนักศึกษาชาวจีน ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ จากมหาวิทยาลัยที่เปิดสอน 9 แห่ง ในประเทศไทย

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชาวจีน ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ

นครราชสีมา จำนวน 21 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาในการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ แบ่งเนื้อหาตามรายวิชา 225111 การฟัง-พูดภาษาไทยเบื้องต้น ในหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา โดยนำมาใช้ จำนวน 2 หน่วย ประกอบด้วย การฟังและการพูด

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

3.1 ตัวแปรต้นคือ การสอนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย

3.2 ตัวแปรตาม คือ ทักษะการสื่อสารภาษาไทย

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย ครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้ระยะเวลาการทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 6 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

1. ขอบเขตด้านแหล่งข้อมูล

1.1 อาจารย์ผู้ทำหน้าที่นิเทศการสอน จำนวน 1 คน

1.2 นักศึกษาชาวจีนที่เรียนโดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย จำนวน 21 คน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ IPO Model 3 ด้าน คือ

2.1 ด้านปัจจัยนำเข้า คือ คุณสมบัติผู้สอน ผู้เรียน อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้

2.2 ด้านกระบวนการ คือ กระบวนการสอน การวัดและการประเมินผล

2.3 ด้านผลผลิต คือ ทักษะในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารจากรูปแบบการจัดการเรียนรู้

3. ขอบเขตด้านตัวแปร

ผลการประเมินการใช้รูปแบบโดยศึกษาจากความคิดเห็นต่อการสอนที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) หมายถึง แบบจำลองของกระบวนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้าง พฤติกรรมบ่งชี้การใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร โดยรูปแบบการสอนมีองค์ประกอบที่สำคัญได้แก่ 1) หลักการของรูปแบบ 2) จุดมุ่งหมาย 3) กระบวนการเรียนรู้ 4) บทบาทของผู้เรียนและผู้สอน 5) ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จ และ 6) การวัดและประเมินผล เพื่อให้รูปแบบการจัดการเรียนรู้บรรลุ ที่บูรณาการหลักการจากทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) โดยมีกระบวนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน หรือเรียกว่า 5PD MODEL ที่ส่งเสริมการการใช้ภาษาไทยที่เอื้อต่อการเรียนรู้ในชีวิตประจำวันและอนาคต ประกอบด้วย

ขั้นที่ 1 การเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถทำงานปฏิบัติได้ โดยเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สอดคลองกับความต้องการของผู้เรียนได้นั้น ซึ่งต้องอาศัยวิธีการ ได้แก่ การแนะนำเรื่องที่จะเรียน จุดประสงค์ของงานปฏิบัติ การเตรียมคำศัพท์และสำนวนใหม่ที่ใช้ในการปฏิบัติจากนั้นผู้เรียนปฏิบัติงานที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับงานที่ต้องปฏิบัติจริง

ขั้นที่ 2 การนำเสนอภาษา (Presentation) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนแสดงให้ผู้เรียนเห็นหรือได้ยินภาษาเป้าหมายที่จะให้ผู้เรียนผลิตก่อน ให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ที่จะต้องใช้ ชี้ให้เห็นว่าประโยคนี้ใครพูดกับใคร พูดเรื่องอะไร พูดเมื่อไร พูดที่ไหน พูดอย่างไร ถูกต้องเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับในสังคมหรือไม่ หรือให้ผู้เรียนมีความรู้เรื่องราวที่จะต้องพูดหรือเขียนก่อน ผู้สอนให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียนจนกระทั่งผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ขั้นที่ 3 การฝึกใช้ภาษา (Practice) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนฝึกผู้เรียนใช้ภาษาตามที่นำเสนอไว้ในขั้นก่อนหน้า โดยให้จับคู่หรือแบ่งกลุ่มหรือผู้สอนอาจจับเป็นคู่กับผู้เรียนเป็นตัวอย่างก่อนแล้วให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจจริง ๆ ว่าใครจะเป็นผู้ใช้ประโยคเหล่านี้กับใคร เมื่อไร ที่ไหน และอย่างไร การฝึกควรเป็นไปอย่างมีความหมายนั่นคือ ให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่ามีความจำเป็นต้องใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ผู้เรียนอาจยังไม่มีอิสระในการเลือกใช้ภาษาหรือเนื้อหาที่ต้องการมากนัก เพราะต้องการให้ผู้เรียนมีความแม่นยำและจดจำรูปแบบของภาษาเป้าหมายให้ได้เสียก่อน

ขั้นที่ 4 การปฏิบัติงาน (During-task) มีวิธีการปฏิบัติงานตามขั้นตอนย่อยทั้ง 2 ขั้นตอน ดังนี้

4.1 คุณลักษณะงานปฏิบัติ (Task performance options) คือขั้นตอนของงานปฏิบัติที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประการแรก ผู้สอนกำหนดเวลาในการทำงานปฏิบัติให้แก่ผู้เรียน เพื่อการใช้ภาษาที่ถูกต้อง (Accuracy) และการใช้ภาษาอย่างดี (Fluency) เพื่อฝึกให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาโดยไม่คำนึงเรื่องความถูกต้องนัก ประการที่สอง การให้ข้อมูลบางส่วนกับผู้เรียนในขณะที่ผู้เรียนกำลังทำงานปฏิบัติและประการที่สาม คือการให้คำแนะนำส่วนของงานปฏิบัติที่ผู้เรียนไม่คาดคิดคำตอบไว้ซึ่งเป็นการท้าทายผู้เรียน คือ งานปฏิบัติที่ต้องการ ตัดสินใจ (A decision-making task) เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและใช้ภาษาในงานปฏิบัติเพิ่มขึ้น

4.2 คุณลักษณะทางด้านกระบวนการ (Process options) คือขั้นตอนของการปฏิบัติงานที่ กำหนดให้ผู้เรียนทำตามงานปฏิบัติที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

ขั้นที่ 5 หลังปฏิบัติงาน (Post-task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรายงาน ผลการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนเอง ระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาใน การสื่อสารรวมทั้งภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน หลังจากนั้นผู้สอนเลือกปัญหาทางภาษาที่ซึ่งผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องขณะปฏิบัติงานมาวิเคราะห์แก้ไขภาษาให้ถูกต้องร่วมกัน และท้ายสุดให้ผู้เรียนได้ทางานปฏิบัติซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้ปรับปรุงชิ้นงานของตนเอง และในการปฏิบัติงานซ้ำนั้นสามารถทำให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่คล้ายคลึงกับงานปฏิบัติเดิม แต่สถานการณ์หรือคำสั่งแตกต่างไปจากที่ฝึกปฏิบัติได้หรือฝึกกิจกรรมใหม่แต่ใช้รูปแบบและโครงสร้างภาษาที่ได้วิเคราะห์แล้ว

ขั้นที่ 6 การนำภาษาไปใช้ (Production) ผู้สอนสร้างสถานการณ์จำลองในชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยอาจเป็นสถานการณ์ใหม่หรือคล้ายคลึงกับสถานการณ์ที่ผู้สอนได้นำเสนอไปแล้ว เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกใช้ภาษาหรือเนื้อหาด้วยตนเองให้มากที่สุด ผู้เรียนควรประเมินประสิทธิภาพของการสื่อสารด้วยตนเองได้จากผลป้อนกลับของผู้ร่วมสื่อสาร และเมื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างอิสระ ผู้เรียนจะมีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคย

เรียนแล้วมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่และช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารแก่ตนเองได้เป็นอย่างดี

ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา หมายถึง แขนงวิชาที่เกิดจากการศึกษาภาษาในแง่ที่สัมพันธ์กับสังคม โดยนำเอาความรู้ด้านการแพทย์ที่บอกถึงกลไกการทำงานของสมองเข้ามาอธิบายปรากฏการณ์ต่าง ๆ ทางภาษา เพื่อเป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหาของผู้ใช้ภาษาที่มีบริบทของการใช้ภาษาที่ต่างกัน โดยเป็นส่วนหนึ่งในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่พัฒนาทักษะการสื่อสารผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ที่เป็นส่วนสำคัญในการกระตุ้นพัฒนาการการเรียนรู้ภาษาให้บรรลุ โดยเน้นการออกแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมการทำงานของสมองทั้งสองซีกอย่างสมดุล การกระตุ้นการทำงาน ในการทำความเข้าใจภาษาและการจัดเก็บความรู้ เพื่อให้สื่อสารภาษาได้อย่างเข้าใจผ่านการทวนความจำในสมอง รวมถึงการใช้ประสาทสัมผัสหลากหลายในการเรียนรู้

แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง หลักการในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มุ่งหวังที่จะพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร เน้นการใช้ภาษาในบทบาทสมมุติในสถานการณ์จริงในชั้นเรียน เน้นกิจกรรมการพูดโต้ตอบเพื่อสร้างตัวอย่างของการสื่อสารจริง เน้นการสื่อสารแบบสองทาง (Two-way communication) โดยให้ผู้เรียนมีบทบาทสมมุติในการสื่อสาร เพื่อฝึกการสนทนาและเริ่มติดต่อสื่อสารกับผู้อื่น เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเปิดรับภาษาเป้าหมายและเป็นผู้สร้างภาษาขึ้นภายในตนเอง ได้ใช้ทักษะทางภาษาด้านการฟังและการพูดแบบบูรณาการ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์จริง โดยมีขั้นตอนการสอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอภาษา (Presentation) ผู้สอนแสดงให้ผู้เรียนเห็นหรือได้ยินภาษาเป้าหมายที่จะให้ผู้เรียนผลิตก่อน ให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ที่จะต้องใช้ หรือให้ผู้เรียนมีความรู้เรื่องราวที่จะต้องพูดหรือเขียนก่อน ผู้สอนให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียนจนกระทั่งผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ขั้นที่ 2 การฝึกใช้ภาษา (Practice) ผู้สอนฝึกผู้เรียนใช้ภาษาตามที่นำเสนอไว้ในขั้นก่อนหน้า อาจให้จับกันเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มหรือผู้สอนอาจทำเป็นคู่กับผู้เรียนเป็นตัวอย่างก่อนแล้วให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจจริง ๆ ว่าใครจะเป็นผู้ใช้ประโยคเหล่านี้กับใคร เมื่อไร ที่ไหน และอย่างไร การฝึกทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่ามีความจำเป็นต้องใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ผู้เรียนอาจยังไม่มีอิสระในการเลือกใช้ภาษาหรือเนื้อหาที่ต้องการมากนัก เพราะต้องการให้ผู้เรียนมีความแม่นยำและจดจำรูปแบบของภาษาเป้าหมายให้ได้เสียก่อน

ขั้นที่ 3 การนำภาษาไปใช้ (Production) ผู้สอนสร้างสถานการณ์จำลองในชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยอาจเป็นสถานการณ์ใหม่หรือคล้ายคลึงกับสถานการณ์ที่ผู้สอนได้นำเสนอไปแล้ว เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกใช้ภาษาหรือเนื้อหาด้วยตนเองให้มากที่สุด ผู้เรียนควรประเมินประสิทธิภาพของการสื่อสารด้วยตนเองได้จากผลป้อนกลับของผู้ร่วมสื่อสาร และเมื่อให้

ผู้เรียนสามารถเลือกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างอิสระ ผู้เรียนจะมีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนแล้วมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่และช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารแก่ตนเองได้เป็นอย่างดี

กระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) หมายถึง หลักการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนต้องใช้ภาษาในการปฏิบัติงานด้วยความเข้าใจ มีการเชื่อมโยงข้อมูลหรือประสบการณ์ที่ผ่านมามีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษากับผู้อื่นในสถานการณ์จริง เน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษาทำให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ โดยมีขั้นตอนการสอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถทำงานปฏิบัติได้ โดยเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สอดคลองกับความต้องการของผู้เรียนได้นั้น ซึ่งต้องอาศัยวิธีการ ได้แก่ การแนะนำเรื่องที่จะเรียน จุดประสงค์ของงานปฏิบัติ การเตรียมคำศัพท์และสำนวนใหม่ที่ใช้ในการปฏิบัติจากนั้นผู้เรียนปฏิบัติงานที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับงานที่ต้องปฏิบัติจริง

2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (During-task) มีวิธีการปฏิบัติงาน 2 วิธีในการปฏิบัติงานในขั้นตอนนี้

2.1 คุณลักษณะงานปฏิบัติ (Task performance options) คือ คุณลักษณะต่าง ๆ ของงาน ปฏิบัติที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้สอนสามารถวางแผนการสอนล่วงหน้า 3 ประการ

ประการแรก การกำหนดเวลาในการทำงานปฏิบัติถ้าผู้สอนเน้นการใช้ภาษาที่ถูกต้อง (Accuracy) ในการปฏิบัติงาน ควรให้ผู้เรียนกำหนดระยะเวลาเอง แต่ถ้าให้ผู้เรียนเน้นการใช้ภาษาอย่างดี (Fluency) ควรกำหนดระยะเวลาให้ผู้เรียน เพื่อฝึกให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา โดยไม่คำนึงเรื่องความถูกต้อง

ประการที่สอง การให้ข้อมูลบางส่วนกับผู้เรียนในขณะที่ผู้เรียนกำลังทำงานปฏิบัติ

ประการที่สาม คือการให้คำแนะนำส่วนของงานปฏิบัติที่ผู้เรียนไม่คาดคิดคำตอบไว้ซึ่งเป็นการท้าทายผู้เรียน เช่น งานปฏิบัติที่ต้องการ ตัดสินใจ (A decision-making task) เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและใช้ภาษาในงานปฏิบัติเพิ่มขึ้น

2.2 คุณลักษณะทางด้านกระบวนการ (Process options) คือขั้นตอนของการปฏิบัติงานที่ กำหนดให้ผู้เรียนทำตามงานปฏิบัติที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

3. ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรายงาน ผลการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนเอง ระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาใน การสื่อสาร รวมทั้งภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน หลังจากนั้นผู้สอนเลือกปัญหาทางภาษาที่ซึ่งผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องขณะปฏิบัติงานมาวิเคราะห์แก้ไขภาษาให้ถูกต้องร่วมกัน และท้ายสุดให้ผู้เรียนได้ทางานปฏิบัติซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้ปรับปรุงชิ้นงานของตนเอง และในการปฏิบัติงานซ้ำนั้นสามารถทำให้

อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่คล้ายคลึงกับงานปฏิบัติเดิม แต่สถานการณ์หรือคำสั่งแตกต่างไปจากที่ฝึกปฏิบัติได้หรือฝึกกิจกรรมใหม่แต่ใช้รูปแบบและ โครงสร้างภาษาที่ได้วิเคราะห์แล้ว

ประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ระดับความสำเร็จหรือผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยพิจารณาจากระดับพัฒนาการหรือความก้าวหน้าของทักษะการฟัง พูดของผู้เรียนภาษาไทยชาวต่างประเทศ ภายหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่พัฒนาขึ้น ซึ่งสามารถวัดได้จากการเปรียบเทียบผลการทดสอบหลังการเรียนรู้ที่ประเมินทักษะการสื่อสารในสถานการณ์จำลอง

ทักษะการสื่อสารภาษาไทย หมายถึง ผลที่ได้รับจากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งวัดจากระดับทักษะการสื่อสารของผู้เรียนที่แสดงออกผ่านการฟังและการพูดภาษาไทยในบริบทต่าง ๆ ด้วยแบบประเมินทักษะด้านการฟังภาษาไทย มีเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริกส์จำนวน 4 ด้าน ด้านละ 5 คะแนน รวม 20 คะแนน และจากประเมินทักษะด้านการพูดภาษาไทย มีเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริกส์จำนวน 4 ด้าน ด้านละ 5 คะแนน รวม 20 คะแนน ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หมายถึง นักศึกษาชาวจีน ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 225111 การฟัง-พูดภาษาไทยเบื้องต้น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567

ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน หมายถึง ลักษณะความบกพร่องในการใช้ภาษาไทยในด้านการฟังและการพูด ได้แก่ การฟังคำศัพท์เพื่อนำไปสู่ความเข้าใจในเนื้อหาและประโยค การพูดออกเสียงคำและการเรียบเรียงคำในประโยคครวมถึงการใช้คำผิดความหมาย ซึ่งได้ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ที่ผู้วิจัยสร้างประเด็นข้อคำถามเพื่อใช้สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาชาวจีน

กรอบแนวคิดการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการผสมผสานแนวคิด หลักการและทฤษฎีที่อยู่บนพื้นฐานของการบูรณาการสหวิทยาการระหว่างทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา (Neurolinguistics) แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching - CLT) และ กระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Language Teaching - TBLT) เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างชาติ ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา เป็นกรอบแนวคิดพื้นฐานที่ให้ความเข้าใจเกี่ยวกับ

กระบวนการทำงานของสมองในการรับรู้ ประมวลผล และผลิตภาษาจากความทรงจำ โดยเน้นความเชื่อมโยงระหว่างการกระตุ้นประสาทสัมผัสต่าง ๆ กับการพัฒนาทักษะทางภาษา การทำความเข้าใจกลไกการทำงานของสมองจะนำไปสู่การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ทางภาษาที่เป็นธรรมชาติ ต่อมาแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เสริมสร้างความสำคัญของการใช้ภาษาในบริบทที่มีความหมายและมุ่งเน้นการสื่อสารจริง โดยเน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาควบคู่ไปกับความเข้าใจในโครงสร้าง ความหมาย และหน้าที่ของภาษา การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดนี้จะส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความกล้าและสามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การบูรณาการระหว่างทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น จะได้รับการขับเคลื่อนและนำไปสู่การปฏิบัติจริงในชั้นเรียนผ่าน กระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Language Teaching - TBLT) ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญในการส่งเสริมการฝึกภาษาอย่างมีเป้าหมายและเป็นธรรมชาติ เป็นกลไกสำคัญในการนำทฤษฎีและแนวคิดข้างต้นไปสู่การปฏิบัติ โดยการออกแบบกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติภาระงานที่มีเป้าหมายชัดเจนและมีความหมายต่อผู้เรียน ภาระงานเหล่านี้จะกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้ทางภาษามาใช้ในการแก้ปัญหา สื่อสารความคิด และบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยอย่างรอบด้าน

การบูรณาการทั้งสามองค์ประกอบนี้ จะนำไปสู่รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการกระตุ้นสมองผ่านประสาทสัมผัสหลากหลายในบริบทการสื่อสารจริง ส่งเสริมการใช้ภาษาอย่างมีจุดมุ่งหมายผ่านภาระงานที่มีความหมาย และให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารที่จำเป็นสำหรับการใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันและในบริบททางสังคมวัฒนธรรมไทยในที่สุด ดังภาพ 1

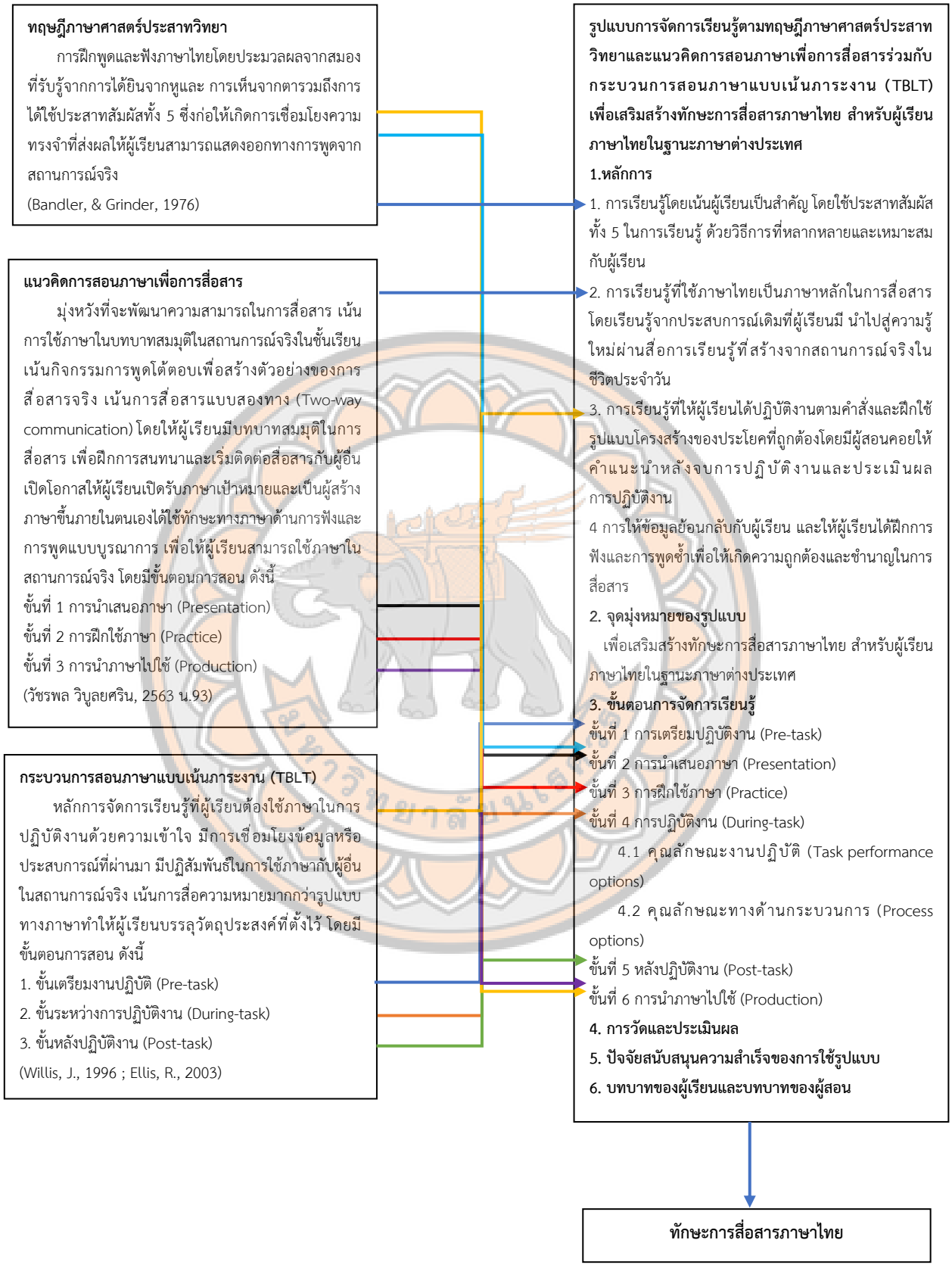

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไว้ ดังนี้

1. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (มคอ.2) รายละเอียดของหลักสูตรศิลปศาสตร-บัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ
    1.1 วัตถุประสงค์ของหลักสูตรและคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์
    1.2 ระบบการจัดการศึกษา
    1.3 การพัฒนาด้านความรู้
    1.4 โครงสร้างของรายวิชา
2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้
    2.1 ความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
    2.2 ลักษณะสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
    2.3 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้
3. ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา
    3.1 ความเป็นมาของทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา
    3.2 แนวทางของทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา
    3.3 วิธีการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา
    3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา
        3.4.1 งานวิจัยในประเทศ
        3.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ
4. แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
    4.1 ความเป็นมาของแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
    4.2 ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
    4.3 การใช้สื่อการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
    4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

4.4.1 งานวิจัยในประเทศ

4.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

5. กระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Language Teaching : TBLT)

5.1 ความหมายของกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT)

5.2 หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT)

5.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT)

5.4 รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT)

5.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Language Teaching : TBLT)

5.5.1 งานวิจัยในประเทศ

5.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

6. ทักษะการสื่อสารภาษาไทย

6.1 ความหมายและความสำคัญของการสื่อสาร

6.2 องค์ประกอบสำคัญของการสื่อสาร

6.3 วัตถุประสงค์ของการสื่อสาร

6.4 อุปสรรคของการสื่อสาร

6.5 ทักษะการฟัง

6.6 ทักษะการพูด

6.7 ปัญหาและอุปสรรคของการฟังและการพูดในการสื่อสาร

6.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการสื่อสารภาษาไทย

6.8.1 งานวิจัยในประเทศ

6.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

1. กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา (มคอ.2) รายละเอียดของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มุ่งผลิตบัณฑิตชาวต่างประเทศให้มีความรู้ความเข้าใจในภาษาไทย รู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม ศึกษาสังคมวัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมไทย สามารถใช้ทักษะภาษาไทยเพื่อติดต่อสื่อสารในการประกอบอาชีพทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ รวมทั้งเป็นพลเมืองดีในสังคมโลกท่ามกลางพหุวัฒนธรรม ภายใต้ปรัชญาการศึกษาที่ว่า สื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวัน ศึกษาสังคมวัฒนธรรมท้องถิ่นและวัฒนธรรมไทย รู้เท่าทันนวัตกรรม เป็นพลเมืองดีใน

สังคมโลกท่ามกลางพหุวัฒนธรรม (คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, 2563) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์

เพื่อผลิตบัณฑิตหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ ให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ดังนี้

1.1.1 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษา ขนบธรรมเนียม ประเพณี และวัฒนธรรมไทย

1.1.2 มีความสามารถในการนำความรู้ทางการสื่อสารไปใช้ประกอบอาชีพตามความถนัดได้อย่างเหมาะสม

1.1.3 มีความตระหนักถึงคุณค่าของภาษาและวัฒนธรรมไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

1.1.4 มีความสามารถในการปรับตัวให้เข้ากับบริบทของสังคมและวัฒนธรรมไทยท่ามกลางพหุวัฒนธรรม

1.1.5 มีทักษะในการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศมาประยุกต์ใช้กับการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ระบบการจัดการศึกษา

1.2.1 ระบบ

ระบบทวิภาคโดย 1 ปีการศึกษา มี 2 ภาคการศึกษา โดยที่ 1 ภาคการศึกษามีระยะเวลาศึกษาไม่น้อยกว่า 15 สัปดาห์

1.2.2 การจัดการศึกษาภาคฤดูร้อน

ไม่มีภาคฤดูร้อน

1.2.3 การเทียบเคียงหน่วยกิตในระบบทวิภาค

การเทียบโอนจากต่างสถาบัน เป็นไปตามระเบียบของกระทรวงอุดมศึกษาวิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมและระเบียบของสถาบัน

1.3 การพัฒนาด้านความรู้

1.3.1 ผลการเรียนรู้ด้านความรู้

นักศึกษาต้องมีความรู้และความเข้าใจแนวคิด และทฤษฎีพื้นฐาน และสามารถคิดอย่างเป็นระบบมีเหตุผล เป็นผู้ใฝ่รู้ มีความเข้าใจธรรมชาติ ตนเอง ผู้อื่น และสังคม สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี สามารถค้นคว้าและศึกษาด้วยตนเอง ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรมทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ พร้อมนำไปประยุกต์ใช้อย่างสร้างสรรค์ ดังนั้นมาตรฐานความรู้ต้องครอบคลุมสิ่งต่อไปนี้

1. มีความรู้ ความเข้าใจหลักการและทฤษฎีพื้นฐาน

2. มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง และมีโลกทัศน์ที่กว้างไกล

3. สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตอย่างมีประสิทธิภาพ

4. มีความสนใจ ใฝ่รู้ และติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ

5. มีความรู้ และซาบซึ้งในคุณค่าและศิลปวัฒนธรรม

1.3.2 กลยุทธ์การสอนที่ใช้พัฒนาการเรียนรู้ด้านความรู้

1. ใช้การสอนหลากหลายรูปแบบ ตามลักษณะของเนื้อหาสาระโดยการบรรยาย การทบทวน กิจกรรมกลุ่ม การมอบหมายงาน การตั้งคำถาม การให้ข้อมูลย้อนกลับ และเทคนิคการสอนอื่น ๆ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เช่น การเรียนแบบร่วมมือ การเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน การเรียนโดยการค้นคว้าด้วยตนเอง

2. การให้ภาพรวมของความรู้ก่อนเข้าสู่บทเรียน การสรุปความรู้ใหม่หลังบทเรียน พร้อมกับเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิม การเชื่อมโยงความรู้จากวิชาหนึ่งไปสู่อีกวิชาหนึ่งในระดับที่สูงขึ้น

3. การฝึกปฏิบัติ การจัดอบรม การศึกษาดูงานเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ และเพิ่มพูนความรู้

4. การถาม – ตอบปัญหาทางวิชาการในห้องเรียน

5. ห้องเรียนกลับด้าน (Flipped Classroom)

1.3.3 กลยุทธ์การประเมินผลการเรียนรู้ด้านความรู้

1. ประเมินจากผลงานระหว่างภาค ได้แก่ แบบฝึกหัด การเขียนรายงาน การสอบย่อย การนำเสนอรายงานค้นคว้าในชั้นเรียน

2. ประเมินจากการสอบระหว่างภาค และการสอบปลายภาค

3. ประเมินจากแผนงานหรืองานค้นคว้าที่นำเสนอ

1.3.4 ปัญหาของนักศึกษาแรกเข้า

1. การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรมและการทำความเข้าใจภาษาในวัฒนธรรมใหม่

2. การปรับตัวให้เข้ากับการใช้ชีวิตในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา

1.4 โครงสร้างของรายวิชา

รายวิชา 225111 การฟัง-พูดภาษาไทยขั้นต้น (Basic Thai Speaking and Listening) 3(2-2-5) เป็นรายวิชาในหมวดวิชาเฉพาะ กลุ่มวิชาเอกบังคับ กลุ่มเนื้อหาวิชาการใช้ภาษาของหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ ซึ่งจัดการเรียนการสอนในภาคเรียนที่ 1 สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 โดยมีคำอธิบายรายวิชา คือ ฝึกฟัง

พูด คำศัพท์ ประโยค ข้อความพื้นฐาน สนทนาโต้ตอบภาษาไทยตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้

1.4.1 จุดมุ่งหมายของรายวิชา

1. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับคำศัพท์ ประโยค ข้อความพื้นฐานภาษาไทยตามสถานการณ์ต่าง ๆ

2. สามารถฟัง พูดภาษาไทยพื้นฐานในชีวิตประจำวันได้

3. สามารถนำความรู้และทักษะการฟัง พูดภาษาไทยพื้นฐานไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้

4. ตระหนักถึงความสำคัญและมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนฟัง พูดภาษาไทยขั้นต้น

จากการทบทวนหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ.2564 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ผู้วิจัยจะนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาชาวต่างประเทศตามกรอบสมรรถนะของวิชาที่กำหนดไว้สอดคล้องกับการนำไปพัฒนานักศึกษาชาวต่างประเทศให้มีผลลัพธ์การเรียนรู้ที่คาดหวัง มีทักษะในการสื่อสารภาษาไทย บูรณาการความรู้ทางภาษาไทยเพื่อเตรียมความพร้อมในการประกอบอาชีพ

2. รูปแบบการจัดการเรียนรู้

2.1 ความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ผู้สอนหรือวิธีการที่นำไปใช้กับผู้เรียนให้เกิดการพัฒนาตนในการเรียน มีนักวิชาการให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

ฮู และ ดันแคน (Hough and Duncan, 1970, p.144) อธิบายความหมายของการจัดการเรียนรู้ว่าหมายถึง กิจกรรมที่บุคคลได้ใช้ความรู้ของตนเองอย่างสร้างสรรค์เพื่อสนับสนุนให้ผู้อื่นเกิดการเรียนรู้และมีความผาสุข โดย Saylor, J.G. and J Galen (1981) ได้กล่าวถึงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ว่าหมายถึงแบบหรือแผนที่มีลักษณะแตกต่างกันที่ถูกกำหนดขึ้นตามจุดมุ่งหมายเพื่อต้องการเน้นให้ผู้เรียนเกิดพฤติกรรมใดพฤติกรรมหนึ่งโดยเฉพาะและมีความเห็นไปในทิศทางเดียวกันกับ Joyce and Weil (1986) และ Joyce and Showers (1992) ที่ได้ให้ความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ว่า เป็นแผนหรือรูปแบบเพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้ในชั่วโมงเรียนหรือสอนเสริมนอก

ชั่วโมงเรียน หรือเพื่อจัดสื่อการเรียนรู้เช่น หนังสือ ภาพยนตร์โปรแกรมคอมพิวเตอร์ และหลักสูตรในรายวิชาต่าง ๆ ที่สอน ซึ่งในแต่ละแผนหรือรูปแบบจะมีแนวทางในการจัดการเรียนรู้ว่าครูต้องมีการเตรียมการจัดการเรียนรู้อย่างไร มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และมีการวัดผลประเมินผลอย่างไร เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ที่ครูผู้สอนกำหนดไว้

ด้านนักการศึกษาของไทยได้อธิบายความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้คือ ทิศนา แขมมณี (2560, น.3-8) รูปแบบการสอนทางด้านศึกษาศาสตร์ มักจะเป็นรูปแบบเชิงสาเหตุ และการใช้คำว่ารูปแบบการเรียนการสอนมีความหมายในลักษณะเดียวกันกับระบบการเรียนการสอน หากพิจารณาตามคุณสมบัติอันเป็นองค์ประกอบสำคัญ กล่าวคือ เป็นลักษณะของการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบตามปรัชญา ทฤษฎี หลักการ หรือความเชื่อต่าง ๆ โดยมีความครอบคลุมองค์ประกอบที่สำคัญ ๆ ของระบบนั้น และได้รับการยอมรับหรือพิสูจน์ ทดสอบ ถึงประสิทธิภาพของระบบนั้น ๆ มาแล้วแต่ตามความนิยมแล้ว นักการศึกษาโดยทั่วไป นิยมใช้คำว่า "ระบบ" ในความหมายที่เป็นระบบใหญ่ ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญ ๆ ของการศึกษาหรือการเรียนการสอนในภาพรวม และนิยมใช้คำว่า “รูปแบบ” กับระบบที่ย่อยกว่า โดยเฉพาะกับ “วิธีการสอน” นั่นเอง ความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า หมายถึง สภาพลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบระเบียบตามหลักปรัชญา ทฤษฎีหลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ โดยอาศัยวิธีการสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ เข้ามาช่วยให้สภาพการจัดการเรียนรู้นั้นเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือซึ่งได้รับการพิสูจน์ทดสอบหรือยอมรับว่ามีประสิทธิภาพสามารถใช้เป็นแบบแผนในการจัดการเรียนรู้ให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะของรูปแบบนั้น ดังนั้นรูปแบบการเรียนการสอนจะต้องได้รับการพิสูจน์ทดสอบสามารถทำนายผลที่จะเกิดตามมาได้ และมีศักยภาพในการสร้างความคิดรวบยอดและความสัมพันธ์ใหม่ ๆ ได้

สอดคล้องกับสกุลการ สังข์ทอง (2562) กล่าวถึงรูปแบบการจัดการเรียนรู้คือแบบแผนหรือรูปแบบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในการจัดการเรียนรู้โดยสร้างขึ้นอย่างเป็นระบบตามหลักปรัชญา แนวคิด ทฤษฎีและหลักการต่าง ๆ เพื่อช่วยในการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์บรรลุเป้าหมายที่กำหนดซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนรู้นั้นจะต้องได้รับการยอมรับพิสูจน์หรือทดสอบประสิทธิภาพมาแล้ว

จากการศึกษาความหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้สามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้คือ แบบแผนหรือแม่แบบที่สร้างขึ้นโดยผ่านกระบวนการอย่างเป็นระบบระเบียบตามแนวคิด ทฤษฎี เพื่อนำพาผู้เรียนไปสู่การพัฒนาตนเองอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีขั้นตอยการกลั่นกรองอย่างละเอียดและนำไปทดลองใช้ควบคู่กับการวัดประเมินผลเพื่อให้รูปแบบการสอนนั้นมีความสมบูรณ์

2.2 ลักษณะสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ เป็นกระบวนการจัดสภาพการณ์ให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ ซึ่งต้องอาศัยปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาตนในทุก ๆ ด้าน การจัดการเรียนรู้มีลักษณะที่เด่นชัดอยู่ 3 ประการ ดังที่ อาภรณ์ ใจเที่ยง (2553) ได้อธิบายไว้และสามารถสรุปได้ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน หมายความว่า การจัดการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้นั้นทั้งผู้สอนและผู้เรียนต้องมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน และเป็นปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง เป็นไปตามลำดับขั้นตอนเพื่อทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ หรือการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ในการจัดการเรียนรู้ถ้าฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งนั่งนิ่ง คือ ไม่เกิดการเคลื่อนไหวทั้งทางกาย วาจา และทางปัญญาเรียกได้ว่าไม่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียน ก็ไม่จัดเป็นการเรียนรู้ แต่จะจัดเป็นการเรียนรู้ถ้าครูและนักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรม มีการร่วมมือกันและแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน ดังนั้น การจัดการเรียนรู้จึงเป็นกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน ที่ทำให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์

2. การจัดการเรียนรู้มีจุดประสงค์ให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมนี้เป็นพฤติกรรม 3 ด้าน ได้แก่

2.1 ด้านความรู้ ความคิด หรือด้านพุทธิพิสัย กล่าวคือ ผู้เรียนเกิดความเจริญงอกงามทางสติปัญญา เกิดการพัฒนาขึ้นจากความไม่รู้ไม่เข้าใจ มีความคิดและคิดเป็น เช่น จากการอ่านเขียนไม่ได้มาเป็นอ่านออกเขียนได้ ตัดสินใจแก้ปัญหาได้ เป็นต้น

2.2 ด้านเจตคติ หรือด้านจิตพิสัย เกี่ยวกับความรู้สึกเห็นคุณค่า ความดี ความงาม เช่น รู้สึกซาบซึ้งในบทกลอนที่ได้ฟังได้อ่าน เห็นคุณค่าของการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง เป็นต้น

2.3 ด้านทักษะ หรือด้านทักษะพิสัย หมายถึง ความสามารถกระทำได้ ปฏิบัติได้ถูกต้องตามวัย เช่น สามารถว่ายน้ำได้ วาดภาพได้ ร้อยมาลัยได้ เป็นต้น

3. การจัดการเรียนรู้จะบรรลุจุดประสงค์ได้ดีต้องอาศัยทั้งศาสตร์และศิลป์ของผู้สอน หมายถึงการจัดการเรียนรู้จะบรรลุผลตามจุดประสงค์ได้หรือไม่ขึ้นอยู่กับความรู้ความสามารถของผู้สอนทั้งด้านวิชาการ วิชาชีพ (ศาสตร์) รวมทั้งทักษะและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ (ศิลป์)

จากที่กล่าวมาในข้างต้นสรุปได้ว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ถูกออกแบบขึ้นอย่างมีระบบและอาศัยหลักการที่ได้รับการพิสูจน์แล้วว่ามีประสิทธิภาพ เป้าหมายหลักคือการส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตจริงได้ โดยรูปแบบที่ดีควรคำนึงถึงการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน การพัฒนาผู้เรียนทั้งทางด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติ รวมถึงการนำแนวคิดและเทคนิคการสอนที่หลากหลายมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับ

บริบทของการเรียนรู้ การออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพจึงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียนและนำไปสู่การเรียนรู้ที่ยั่งยืน

2.3 องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้ ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นโดยอาศัยองค์ประกอบสำคัญของการออกแบบการการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดของ จอยซ์ และเวล (Joyce and Weil , 2004 , p.100) ซึ่งได้นำเสนอองค์ประกอบหลักที่จำเป็นสำหรับการสร้างรูปแบบการสอนที่มีประสิทธิภาพ โดยประกอบด้วย ได้กล่าวว่าองค์ประกอบของรูปแบบการเรียนการสอนมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ คือ

2.3.1 แนวคิด และหลักการของรูปแบบ อธิบายถึงโครงสร้างโดยรวมของรูปแบบการสอน รวมถึงขั้นตอนต่างๆ ที่ผู้สอนและผู้เรียนปฏิบัติตาม แนวคิดและหลักการของรูปแบบจะเป็นตัวกำหนดลำดับของกิจกรรม บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน และปฏิสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งจะอาศัยความเชื่อ แนวคิด หรือทฤษฎีที่ใช้เป็นพื้นฐานในการออกแบบรูปแบบการเรียนรู้นั้น

2.3.2 วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนรู้ที่จะใช้ในการเรียนการสอน ระบุถึงเป้าหมายที่ชัดเจนของการนำรูปแบบการเรียนรู้นั้นไปใช้ในการเรียนการสอน ซึ่งอาจมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาความรู้ ทักษะ หรือคุณลักษณะเฉพาะของผู้เรียน

2.3.3 เนื้อหา เกี่ยวข้องกับสาระหรือเนื้อหาการเรียนรู้ที่จะถูกนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยเนื้อหาจะได้รับการคัดเลือกและจัดลำดับให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์และลักษณะของผู้เรียน

2.3.4 กิจกรรมการเรียนการสอน ครอบคลุมถึงวิธีการและขั้นตอนการปฏิบัติจริงในการนำรูปแบบการเรียนรู้ไปใช้ในชั้นเรียน ซึ่งจะได้รับการออกแบบให้สอดคล้องกับแนวคิดและหลักการของรูปแบบ

2.3.5 การวัดและประเมินผล องค์ประกอบสุดท้ายนี้มีความสำคัญในการบ่งชี้ถึงผลลัพธ์ของการนำรูปแบบการเรียนรู้ไปใช้ ว่าสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้หรือไม่ โดยจะมีการใช้เครื่องมือและวิธีการที่เหมาะสมในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

สอดคล้องกับทิศนา แขมมณี (2553 . น 221-222) กล่าวว่า รูปแบบการเรียนการสอนจำเป็นต้องมีองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ 1) มีปรัชญา ทฤษฎี หลักการ แนวคิด หรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานหรือเป็นหลักของรูปแบบการสอนนั้น ๆ 2) มีการบรรยายและอธิบายสภาพหรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ 3) มีการจัดระบบ คือ มีการจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายของระบบหรือกระบวนการนั้น ๆ และ 4) มีการอธิบายหรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับวิธีสอนและเทคนิคการสอนต่าง ๆ อันจะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนนั้น ๆ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

จากกรอบแนวคิดดังกล่าว ผู้วิจัยจะนำองค์ประกอบสำคัญเหล่านี้มาเป็นแนวทางในการออกแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้สำหรับการเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างประเทศ โดยจะเริ่มต้นจากการกำหนดหลักการพื้นฐานของรูปแบบที่จะบูรณาการทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เป็นรากฐานสำคัญ จากนั้นจะกำหนดจุดมุ่งหมายของการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการฟังและพูดเป็นหลัก นำไปสู่การออกแบบขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสารที่มีความหมายผ่านการปฏิบัติภาระงาน และการกระตุ้นการทำงานของสมองตามหลักภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา และมีการกำหนดบทบาทของผู้สอนและผู้เรียน ลำดับสุดท้ายกลไกการประเมินผลที่พัฒนาขึ้นเพื่อวัดและประเมินพัฒนาการของทักษะการสื่อสารของผู้เรียนอย่างรอบด้าน ซึ่งสอดคล้องกับหลักการพื้นฐานและเป้าหมายที่ตั้งไว้ การบูรณาการองค์ประกอบเหล่านี้อย่างเป็นระบบ จะเป็นรากฐานสำคัญในการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและสามารถนำไปใช้ได้จริงในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างประเทศ

3. ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา

ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาเกิดจากการรวมกันความรู้ทางด้านภาษาศาสตร์และประสาทวิทยา โดยมีความเป็นมาและแนวทางการศึกษา ดังนี้

3.1 ความเป็นมาของทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์ (2556, น.6-7) ให้ความหมายว่าภาษาศาสตร์กับประสาทวิทยา (neurology) ศึกษาภาษาในแง่ที่สัมพันธ์กับหน้าที่ของสมอง เช่น การศึกษาลักษณะของภาษาและการพูดของผู้ที่สมองได้รับความกระทบกระเทือนจนถึงขั้นพิการซึ่งเกิดจากอุบัติเหตุหรือเกิดจากโรคมีแขนงวิชาที่เกิดจากการรวมตัวของภาษาศาสตร์และประสาทวิทยา เช่นเดียวกัน แต่มีชื่อต่างออกไปคือ ประสาทวิทยาภาษา (neurology of language) บางคนก็ใช้ทั้ง 2 ชื่อคือ neurolinguistics และ neurology of language สับเปลี่ยนกัน โดยหมายถึงการศึกษาอย่างเดียวกัน อย่างไรก็ตาม เช่นเดียวกับปัญหาของคำว่า sociolinguistics กับ sociology of language ดังได้กล่าวมาแล้ว คำว่า neurolinguistics และ neurology of language มีความแตกต่างกันอยู่บ้าง หรือมีการเน้นที่ต่างกันออกไป เฟรด ซี ซี เพ็ง (Peng 1988, น.3-4 อ้างถึงในอมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2556, น.6-7) ได้อธิบายความแตกต่างของการศึกษาทั้งสองอย่างว่า ภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา (neurolinguistics) ศึกษาว่าสมองทำหน้าที่อย่างไรในแง่ที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางภาษาในสภาพปรกติ และสมองสูญเสียหน้าที่อย่างไรในแง่ที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมทางภาษาเมื่อสมองอยู่ในสภาพผิดปรกติ หรือพิการ ส่วนประสาทวิทยาภาษา (neurology of language) นั้นมุ่งศึกษาว่าปัจเจกบุคคลที่มีสมองพฤติกรรมอย่างไรและทำไมเขาจึงมี พฤติกรรมเช่นนั้น เป็นที่น่าสังเกตว่าเพ็งไม่ได้กล่าวถึงภาษาในคำอธิบายเกี่ยวกับ

ประสาทวิทยาภาษา แต่ก็น่าเป็นไปได้ว่าเขาหมายถึงว่าการศึกษาของนักประสาทวิทยาภาษานั้น ใช้ข้อมูลทางภาษาเพื่อได้ข้อสรุปเกี่ยวกับพฤติกรรมของคนที่มีสมองผิดปรกติ เพ็งเสนอให้มีการศึกษาแนวใหม่ โดยรวมภาษาศาสตร์สังคมเข้ากับภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา และเรียกการศึกษานี้ว่า socio-neurolinguistics ทั้งนี้เพราะเขาเห็นว่า นักภาษาสตร์ประสาทวิทยามุ่งความสนใจไปที่หน้าที่ของสมองแต่เพียงอย่างเดียว ในการพยายายามเข้าใจความผิดปกติทางภาษาของคนไข้ เพ็งเห็นว่าเรื่องความสัมพันธ์ของคนไข้กับคนอื่น ๆ ในแวดล้อมปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างคนไข้กับคนอื่น ๆ ซึ่งเป็นเรื่องทางสังคมนั้น น่าจะนำเข้าพิจารณาด้วยเมื่อศึกษาความผิดปกติทางภาษา จึงจะทำให้ผู้ศึกษาได้ภาพที่สมบูรณ์และเข้าใจพฤติกรรมทางภาษามากขึ้น และในที่สุดจะนำไปสู่หนทางที่จะช่วยเหลือคนไข้เหล่านั้นได้ง่ายยิ่งขึ้น สอดคล้องกับ จรัลวิไล จรูญโรจน์ (2560, น.51) กล่าวว่าภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา (Neurolinguistics) ศึกษาเกี่ยวกับสมองและระบบประสาทของมนุษย์ด้วยเพราะระบบประสาทและสมองมีผลต่อการใช้และเข้าใจภาษามาก ความรู้เหล่านี้มีประโยชน์มาก เพราะนำไปประยุกต์ใช้กับผู้ที่มีความบกพร่องทางการใช้ภาษาได้ เช่นในกรณีของนักบำบัดการพูดในโรงพยาบาลก็ทำงานร่วมกับแพทย์เพื่อรักษาผู้ป่วยที่ได้รับความผิดปรกติทางสมองจนมีผลกระทบต่อการพูด และในชีวิตประจำวัน หากเราไม่มีความรู้เหล่านี้การแก้ไขปัญหาอาจจะไม่ตรงจุด เช่น ถ้าเราเป็นครูและมีเด็กคนหนึ่งในชั้นเรียนอ่านหนังสือไม่ออกหรืออ่านได้ยากลำบากกว่าเพื่อนมาก ทั้ง ๆ ที่ดูเป็นเด็กฉลาด ครูที่ไม่มีความรู้ด้านภาษาศาสตร์เลยมักจะปักใจเชื่อว่าเด็กที่ฉลาดแต่อ่านหนังสือติด ๆ ขัด ๆ เป็นเด็กที่ไม่รักเรียน เอาแต่เล่น ไม่สนใจฝึกฝน เกิดเป็นทัศนคติที่ไม่ดีต่อเด็กและไม่มีการแก้ไขที่ตรงจุด แต่ถ้าเรามีความรู้ทางศาสตร์แขนงนี้บ้าง เราก็จะมีข้อสันนิษฐานว่าเด็กของเราอาจมีอาการผิดปรกติทางสมองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับภาษา ซึ่งไม่ได้เป็นความผิดของคนนั้นเลย และเราก็สามารถหาทางแก้ไขได้ถูกทาง

ศาสตร์สาขาประสาทวิทยาศาสตร์ (Neurosciences) ให้ความรู้ระบบประสาทและสมองเป็นอวัยวะหนึ่งของร่างกาย แต่ทำหน้าที่พิเศษต่างจากอวัยวะอื่น คือทำหน้าที่ส่งเสริมและควบคุมการเจริญเติบโตและการทำงานของอวัยวะทุกระบบทุกส่วนของร่างกาย สมองทำหน้าที่ควบคุมการเคลื่อนไหวของร่างกาย ควบคุมจิตใจ ความรู้สึกและพฤติกรรมตลอดชีวิต และประการสำคัญที่สุดคือระบบประสาทและสมองทำหน้าที่เรื่องการรับรู้ การคิดหลายลักษณะหลายมิติ การเรียนรู้ การสร้างมโนทัศน์และการสร้างภาษาของสมองทั้งภาษาแม่ภาษาที่สองและภาษาต่อ ๆไปที่มนุษย์เรียน การเก็บบันทึกสะสมความเข้าใจในรูปของภาษาที่สมองซีกซ้ายส่วนล่างบริเวณ Wernicke's area และการนำภาษาออกไปใช้ โดยสมองซีกซ้ายส่วนบนบริเวณ Broca's area จะทำหน้าที่เรียกข้อมูลภาษาคืน (Retrieve) จากสมอง Wernicke's area ออกไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพทุกสาขา ด้านวิชาการและฐานะทางสังคมโดยทำงานร่วมกับสมอง Moter cortex ในการทำหน้าที่ควบคุมกล้ามเนื้อปากและลิ้นให้เปล่งเสียงชัดเจนถูกต้อง จะเห็นได้ว่าการสื่อสารระหว่างบุคคลคือการทำงานของสมอง Broca's area กับสมอง Wernick's area โดยผ่านทางปาก หรือคนใช้สมอง Broca's

area คุยกัน การสื่อสารไม่ใช่ใช้ปากคุยกัน แสดงให้เห็นชัดเจนว่าภาษาอยู่ในสมองมิใช่อยู่ที่ปากดังที่ระบบการศึกษาไทยยึดเป็นหลักในการสอน สมองมี 3 สมองคือสมอง Reptilian สมอง Limbic system และสมอง Neocortex ค้นพบโดย Dr.Paul D.MacLean นักประสาทวิทยาชาวอเมริกัน ปี ค.ศ.1960 สมอง Neocortex แบ่งออกเป็น 2 ซีกคือซีกซ้ายกับซีกขวา ค้นพบโดย Dr. Roger W. Sperry และได้รับรางวัล Nobel Prize ปีค.ศ.1981 (พ.ศ. 2524) สมองซีกสมองซีกซ้ายทำหน้าที่รับรู้ คิดหลายลักษณะหลายมิติ เรียนรู้ สร้างมโนทัศน์และสร้างภาษาตามลำดับเป็นขั้นเป็นตอนไม่ข้ามขั้น ส่วนสมองซีกขวาทำหน้าที่กระบวนการสังเคราะห์ผลรวมของภาษา ความคิดสร้างสรรค์ ความคิดเชิงเทียบเคียง สมองทำงานเฉพาะส่วนและร่วมกันและสามารถทำหน้าที่ทดแทนกันได้ สมองมีพัฒนาการตามลำดับเป็นขั้นเป็นตอนตามวัย ไม่ข้ามขั้น ประการสำคัญในช่วงปฐมวัยตั้งแต่ปฏิสนธิ 5-6 ปี ระบบประสาทและสมองจะเจริญเติบโตทั้งขนาดและการรู้คิดประมาณร้อยละ 80 ของผู้ใหญ่ปกติ เหลืออีกร้อยละ 20 เท่านั้นที่จะพัฒนาในช่วงอายุต่อไป สมองมีธรรมชาติเป็นศักยภาพจะต้องได้รับปัจจัยที่ดี 5 ประการจึงจะพัฒนาถึงขีดสูงสุดของศักยภาพได้ คือ อาหารและโภชนาการ การเล่นออกกำลังกายการพักผ่อน การได้รับความรักความภูมิใจ การมีประสบการณ์ทางสังคมที่ดีและการได้รับประสบการณ์การเรียนรู้แบบกระตุ้นสมองครบส่วนและพหุปัญญา แม้สมองซีกซ้ายและขวาจะทำหน้าที่รู้คิด เรียนรู้ สร้างมโนทัศน์และสร้างภาษาก็ตาม แต่ระบบสมองส่วนกลางซึ่งทำหน้าที่ด้านจิตใจ ความรู้สึกอารมณ์เป็นศูนย์กลางของการเรียนรู้ จากวิทยาการเรื่องหน้าที่และกลไกการเรียนรู้และการสร้างภาษาของสมองดังกล่าว จึงได้นำมาใช้ในการพัฒนาทรัพยากรคนทุกวัยทุกเชื้อชาติเพื่อพัฒนาสมองให้เจริญเติบโตถึงขีดสูงสุดของศักยภาพเท่าที่จะเป็นไปได้ของแต่ละบุคคล เพื่อให้เป็นทรัพยากรคนที่มีประสิทธิภาพทั้งด้านสังคมและด้านเศรษฐกิจ สามารถสร้างนวัตกรรมและทรัพย์สินทางปัญญาที่เป็นประโยชน์แก่ตนเอง สังคมประเทศชาติและมนุษยชาติได้ จึงเกิดศาสตร์สาขาภาษาศาสตร์สมัยใหม่คือภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา (Neurolinguistics) (นงเยาว์ แข่งเพ็ญแขและคณะ, 2561)

จากแนวคิดทางวิชาการที่ได้รวบรวมมามา สามารถสรุปได้ว่า ภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาเป็นสหวิทยาการที่ผสานความรู้จากภาษาศาสตร์และประสาทวิทยาศาสตร์ โดยมุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมองและระบบประสาทกับการใช้และการทำความเข้าใจภาษา ทั้งในสภาวะปกติและเมื่อเกิดความผิดปกติ การศึกษานี้ให้ความสำคัญกับการทำความเข้าใจว่าสมองส่วนใดมีบทบาทในการประมวลผลภาษาอย่างไร รวมถึงผลกระทบของความเสียหายต่อสมองที่มีต่อความสามารถทางภาษา นักวิชาการบางท่านยังเสนอแนวคิดที่ผสานภาษาศาสตร์สังคมเข้ากับภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา เพื่อพิจารณาบริบททางสังคมที่มีผลต่อความผิดปกติทางภาษาของผู้ป่วย ซึ่งจะนำไปสู่แนวทางการช่วยเหลือที่ครอบคลุมยิ่งขึ้น ความรู้จากศาสตร์นี้มีประโยชน์อย่างยิ่งในการประยุกต์ใช้ในการบำบัดทางการพูดและการแก้ไขปัญหาทางการเรียนรู้ภาษา เช่น การอ่าน นอกจากนี้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ

หน้าที่และการทำงานของสมองในการรับรู้ คิด เรียนรู้ สร้างมโนทัศน์ และสร้างภาษา ทั้งภาษาแม่และภาษาที่สอง ยังนำไปสู่การพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมศักยภาพของสมองได้อย่างเต็มที่ โดยสรุป ภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาจึงเป็นศาสตร์ที่มีความสำคัญในการทำความเข้าใจกลไกทางสมองที่เกี่ยวข้องกับภาษา และมีศักยภาพในการนำไปประยุกต์ใช้เพื่อช่วยเหลือผู้ที่มีความบกพร่องทางการสื่อสารและพัฒนาการเรียนรู้ภาษาในวงกว้าง

3.2 แนวทางของทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา

นงเยาว์ แข่งเพ็ญแขและคณะ (2561) กล่าวถึงแนวทางของศาสตร์สาขาภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา (Neurolinguistics) ให้ความรู้ว่าสมองซีกซ้ายทำหน้าที่รู้คิด การเรียนรู้ การสร้างมโนทัศน์และการสร้างภาษา ส่วนสมองซีกขวาจะทำหน้าที่กระบวนการสังเคราะห์ผลรวมของภาษา การบันทึกสะสมความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ทั้งหลายในชีวิต ในรูปของความเข้าใจภาษาไว้ในสมองบริเวณ Wernicke's area และสมอง Broca ทำหน้าที่สื่อสารเรียกข้อมูลภาษาคืน (Retrieve) จากสมอง Wernicke ออกไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน การประกอบอาชีพทุกสาขา ด้านวิชาการและฐานะทางสังคม การทำหน้าที่สื่อสารของสมอง Broca's area จะมีสมองอีก 2 ส่วนทำงานร่วมกัน คือ Motor cortex และ Arcuate faciculus โดย Moter cortex ทำหน้าที่ควบคุมกล้ามเนื้อปากและลิ้นให้เปล่งเสียงชัดเจนและถูกต้อง ส่วน Arcuate fasciculus ซึ่งประกอบด้วยเส้นประสาทจำนวนมากมัดแน่น ทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมโยงข้อมูลภาษาระหว่างสมอง Wernicke กับสมอง Broca เมื่อต้องการจะสื่อสาร สมอง Broca จะทำหน้าที่เรียกข้อมูลภาษาคืน Retrieve จากสมอง Wernicke นำข้อมูลความเข้าใจภาษาผ่านทางสะพานเชื่อม Arcuate faciculus ออกไปทางปากเพื่อสื่อสาร โดยสมอง Motor cortex ร่วมทำงาน ดังนั้นปริมาณความเข้าใจภาษาที่บันทึกสะสมไว้ในสมองWernicke จึงมีสหสัมพันธ์ทางตรงกับการสื่อสารของสมอง Broca ถ้าสมอง Wernicke มีข้อมูลภาษามากหรือปานกลาง จะทำให้สมอง Broca เรียกข้อมูลภาษาออกไปสื่อสารได้มากและปานกลาง ในทางตรงกันข้ามถ้าสมอง Wernicke บันทึกและสะสมข้อมูลภาษาในปริมาณน้อยย่อมไม่มีข้อมูลความเข้าใจภาษาให้สมอง Broca เรียกข้อมูลภาษาคืนได้ ทำให้สมอง Broca ไม่สามารถสื่อสารออกไปได้ หรือพูดไม่ได้นั่นเอง Paul Broca ศัลยแพทย์สมองชาวฝรั่งเศสเป็นผู้คนพบสมองส่วนนี้เมื่อปีค.ศ.1861 และเป็นผู้ประกาศวาทะที่มีชื่อเสียงว่า ศูนย์กลางของภาษาอยู่ในสมองซีกซ้ายบริเวณด้านหลังของสมองส่วนหน้าเราพูดได้เพราะสมองส่วนนี้และได้รับการตั้งชื่อว่า Broca's area ตามชื่อของเขา และอีก 10 ปีต่อมาคือปีศ.ศ. 1871 Carl Wernicke นักประสาทวิทยาชาวเยอรมันได้ค้นพบสมองที่ทำหน้าที่ด้านบันทึกและสะสมความเข้าใจภาษาซึ่งอยู่นี้บริเวณส่วนหน้าของสมองซีกซ้าย ถ้าคนไข้มีบาดแผลที่สมองบริเวณนี้จะพูดได้แต่พูดไม่รู้เรื่อง และสมองส่วนนี้ได้รับการตั้งชื่อว่า Wernicke's area สมองส่วนนี้ทำหน้าที่ 4 เรื่องคือ

1. ความเข้าใจภาษา
2. กระบวนการเข้าใจความหมายของคำทั่วไปและมีความหมายเชิงนัยยะ
3. บันทึกและสะสมความเข้าใจภาษาในสมอง
4. การแปลความหมาย

สอดคล้องกับลิซ เม็นน์ (Lise Menn, n.d.) ที่กล่าวว่าภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาคือการศึกษาว่าภาษาถูกนำเสนอในสมองอย่างไร กล่าวคือ สมองของเราเก็บความรู้เกี่ยวกับภาษาหรือภาษาที่เราพูด เข้าใจ อ่าน และเขียนอย่างไรและที่ไหน และจะเกิดอะไรขึ้นในสมองของเราเมื่อเราเรียนรู้ ความรู้นั้นและสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อเราใช้มันในชีวิตประจำวันของเรา นักภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาพยายามตอบคำถามเหล่านี้ สมองของเราทำให้ภาษาของมนุษย์เป็นไปได้ เหตุใดระบบการสื่อสารของเราจึงซับซ้อนและแตกต่างจากสัตว์อื่นมาก ภาษาใช้การคำนวณทางประสาทแบบเดียวกับระบบการรับรู้อื่น ๆ ถ้าคุณรู้สองภาษา คุณจะสลับไปมาระหว่างภาษาเหล่านี้ได้อย่างไร และจะป้องกันไม่ให้ภาษาเหล่านั้นรบกวนซึ่งกันและกันได้อย่างไร หากคุณเรียนรู้สองภาษาตั้งแต่แรกเกิด สมองของคุณแตกต่างจากสมองของคนที่พูดเพียงภาษาเดียวอย่างไร และเพราะเหตุใด สมองซีกซ้ายของคุณเป็น 'ด้านภาษา' จริงหรือ หากคุณสูญเสียความสามารถในการพูดหรืออ่านหนังสือเนื่องจากโรคหลอดเลือดสมองหรืออาการบาดเจ็บที่สมอง คุณสามารถเรียนรู้ที่จะพูดอีกครั้งได้ดีแค่ไหน การบำบัดแบบใดที่ทราบกันว่าช่วยได้ และการบำบัดด้วยภาษารูปแบบใหม่ ๆ ใดบ้างที่น่ามีแนวโน้มคนที่อ่านภาษาที่เขียนจากซ้ายไปขวา เช่น อังกฤษหรือสเปน มีภาษาอยู่ในตำแหน่งที่แตกต่างจากคนที่อ่านภาษาที่เขียนจากขวาไปซ้าย เช่น ฮีบรูและอารบิก หรือไม่ อย่างที่คุณเห็น ภาษาศาสตร์ประสาทวิทยามีความเกี่ยวพันอย่างลึกซึ้งกับภาษาศาสตร์จิตวิทยา ซึ่งเป็นการศึกษาขั้นตอนการประมวลผลภาษาที่จำเป็นสำหรับการพูดและการทำความเข้าใจคำและประโยค การเรียนรู้ภาษาแรกและภาษาหลัง และการประมวลผลภาษาในความผิดปกติของคำพูด ภาษา และการอ่าน นั่นคือหน้าที่และกลไกสมองเรื่องภาษาทั้งหมดจึงเป็นที่มาของศาสตร์สาขาภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา (Neurolinguistics) สอดคล้องกับบัณศิกาญจ ตั้งภากรณ์ (2565) กล่าวว่าวิธีการสอนแบบภาษาศาสตร์เชิงประสาทวิทยา (neuro-linguistic programming) เป็นระเบียบวิธีสอนภาษาตามหลักวิชาภาษาศาสตร์ ที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารที่เกิดจากกระบวนการทำงานของสมองที่ถูกกระตุ้น จากการรับรู้ข้อมูลผ่านประสาทสัมผัสต่าง ๆ เช่น ตาดู หูฟัง จมูกดมกลิ่น ปากชิมรสชาติและกายสัมผัสหรือเคลื่อนไหวเป็นสำคัญ

แนวคิดของภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา (Neurolinguistics) ในภาพรวมเป็นการศึกษาว่าภาษาถูกนำเสนอในสมองและการกระทำของสมองที่เกี่ยวข้องกับภาษา มุ่งเน้นการศึกษากระบวนการการประมวลผลภาษาในสมอง ศึกษาการเรียนรู้ภาษาแรกและภาษาหลัง การประมวลผลภาษาในความผิดปกติของคำพูด ภาษา และการอ่าน โดยการสอนแบบภาษาศาสตร์เชิงประสาทวิทยา

เน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารผ่านกระบวนการทำงานของสมองใช้การกระตุ้นประสาทสัมผัสต่าง ๆ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร

การศึกษาภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาช่วยให้เราเข้าใจถึงกระบวนการการสื่อสารและการเรียนรู้ภาษาในมนุษย์ โดยการศึกษาสมองและกระบวนการทางประสาทที่เกี่ยวข้องกับภาษาและการสื่อสารในสมองของเรา จากข้อมูลข้างต้นนำมาสังเคราะห์แนวคิดภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาได้ดังตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 แสดงการสังเคราะห์แนวคิดภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา

Lise Menn (n.d)	นงเยาว์ แข่งเพ็ญแข และคณะ (2561)	บัณศิกาญจ ตั้งภากรณ์ (2565)	สังเคราะห์แนวคิดภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา
สมองของเราเก็บความรู้เกี่ยวกับภาษาหรือภาษาที่เราพูด	สมองซีกซ้ายทำหน้าที่รู้คิด การเรียนรู้ การสร้างมโนทัศน์และการสร้างภาษา ส่วนสมองซีกขวาจะทำหน้าที่กระบวนการสังเคราะห์ผลรวมของภาษา การบันทึกสะสมความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ทั้งหลายในชีวิตในรูปของความเข้าใจภาษาไว้ในสมอง	เกิดจากระบวนการทำงานของสมองที่ถูกกระตุ้น จากการรับรู้ข้อมูลผ่านประสาทสัมผัสต่าง ๆ	สมองทำหน้าที่รับรู้และเก็บข้อมูลผ่านประสาทสัมผัส เพื่อเก็บไว้สื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้
เข้าใจ อ่าน และเขียนอย่างไรและที่ไหน และจะเกิดอะไรขึ้นในสมองของเราเมื่อเราเรียนรู้	ความเข้าใจภาษา กระบวนการเข้าใจความหมายของคำทั่วไปและมีความหมายเชิงนัยยะบันทึกและสะสมความเข้าใจภาษาในสมองและแปลความหมาย	ตาดู หูฟัง จมูกดม กลิ่น ปากชิมรสชาติ และกายสัมผัสหรือเคลื่อนไหวเป็นสำคัญ	เกิดความเข้าใจในภาษาผ่านการเคลื่อนไหว ทั้งระบบคำ ความหมาย พร้อมที่จะสื่อสาร

3.3 วิธีการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา

วิธีการสอนนี้ได้รับการพัฒนาโดย Jon Grinder และRichard Bandler (Bandler, & Grinder, 1976 อ้างถึงในศศิวรรณ พชรพรรณพงษ์, 2548) ในช่วงปี 1970 ได้คิดวิธีการสอนแบบภาษาศาสตร์เชิงประสาทวิทยา (Neurolinguistic Programming หรือเรียกย่อ ๆ ว่า NLP) เพื่อเป็นวิธีการให้คำปรึกษาและการบำบัดทางจิตในแนวโน้มใหม่ แม้ว่าวิธีการแบบภาษาศาสตร์เชิงประสาทวิทยาไม่ได้พัฒนาเพื่อการนำไปใช้ในการสอนภาษา แต่หลักการเบื้องต้นของวิธีการสอนแบบภาษาศาสตร์เชิงประสาทวิทยาเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตน การค้นพบตนเองและการตระหนักรู้ในตน ซึ่งเคยปรากฏในการสอนภาษาที่เรียกว่าการสอนภาษาแนวมนุษยนิยม (Humanistic Approaches) ที่เน้นการพัฒนาตน (self-actualization) และการตระหนักรู้ในตน (self-awareness) วิธีการสอนแบบภาษาศาสตร์เชิงประสาทวิทยา เชื่อว่ามนุษย์ผลิตภาษาโดยอาศัยการทำงานของสมองซึ่งเกิดจากการรับรู้ข้อมูลผ่านประสาทสัมผัสทั้ง 5 ในการควบคุมการคิด การแปลเป็นสัญลักษณ์และส่งออกไปยังอวัยวะในการผลิตเสียง จึงมีหลักการที่สัมพันธ์กับทฤษฎีกระบวนการทางสมองในการประมวลข้อมูล (Information Processing Theory) ในวิชาจิตวิทยา ซึ่งมีแนวคิดว่าการทำงานของสมองมนุษย์มีความคล้ายคลึงกับการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์ กระบวนการประมวลข้อมูลเริ่มต้นจากการที่มนุษย์รับสิ่งเร้าเข้ามาทางประสาทสัมผัสทั้ง 5 สิ่งเร้าที่เข้ามาจะได้รับการบันทึกไว้ในความทรงจำ วิธีการสอนแบบภาษาศาสตร์เชิงประสาทวิทยาจึงเน้นการสร้างกิจกรรมเกี่ยวเนื่องกับการใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 โดยเน้นการเคลื่อนไหว การสัมผัส การดมกลิ่นและการชิมรส ควบคู่กับการมองเห็นการฟัง การพูด การเขียนภาษาเป้าหมาย ซึ่งก่อให้เกิดการเชื่อมโยงของความทรงจำให้การระลึกเรื่องต่าง ๆ ดีขึ้น

องค์ประกอบหลักตามวิธีการสอนแบบภาษาศาสตร์เชิงประสาทวิทยามี ดังนี้

1. นักเรียนได้กำหนดเป้าหมายและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง (Setting Outcomes) ผลที่คาดหวังจูงใจให้บุคคลใช้ความพยายามและเพิ่มความพยายามมากขึ้นเพื่อบรรลุตามสิ่งที่ตนคาดหวังและทำให้บุคคลมุ่งความสนใจไปที่กิจกรรมที่เกี่ยวกับเป้าหมาย

2. การจัดกิจกรรมที่นักเรียนได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ในการเรียนรู้ (Sensory Acuity) เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงของความทรงจำทำให้การระลึกเรื่องต่างๆดีขึ้น

3. การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู (Building Rapport) เพื่อลดความวิตกกังวล ส่งเสริมความรู้สึกปลอดภัยในการเรียน

4. การปฏิบัติอย่างยืดหยุ่น (Flexibility) โดยการจัดกิจกรรมที่นักเรียนมีทางเลือกเพื่อช่วยให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียนให้มากที่สุด

จากวิธีการสอนข้างต้นมีแนวคิดที่เชื่อว่ามนุษย์สร้างภาษาโดยใช้การทำงานของสมองซึ่งรับรู้ข้อมูลผ่านทางประสาทสัมผัสทั้ง 5 และประมวลข้อมูลในสมองเหมือนเครื่องคอมพิวเตอร์ การ

ประมวลข้อมูลเริ่มต้นจากการรับข้อมูลผ่านทางประสาทสัมผัส จากนั้นบันทึกลงในความทรงจำ และเชื่อมโยงความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ด้วยการใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 การสอนแบบภาษาศาสตร์เชิงประสาทวิทยา เน้นการสร้างกิจกรรมที่ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 เพื่อเพิ่มความระลึกและความเข้าใจในการเรียนรู้และการระลึกเรื่องต่าง ๆ ในสมองของบุคคลแล้วสื่อสารออกมาตามประสบการณ์และความเข้าใจ

จากแนวคิดที่ผ่านการทบทวนวรรณกรรมผู้วิจัยนำวิธีการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา หรือ NLP แม้จะเริ่มต้นจากการเป็นแนวทางการให้คำปรึกษาและบำบัดทางจิต แต่มีหลักการสำคัญที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเน้นความสำคัญของการทำงานของสมองในการสร้างภาษา ซึ่งรับรู้ข้อมูลผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้าและประมวลผลข้อมูลคล้ายกับการทำงานของคอมพิวเตอร์ วิธีการสอนนี้จึงให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมที่กระตุ้นการใช้ประสาทสัมผัสทั้งห้าของผู้เรียน ควบคู่ไปกับการใช้ภาษาเป้าหมาย เพื่อสร้างการเชื่อมโยงในความทรงจำและส่งเสริมการระลึกถึงข้อมูลต่างๆ ได้ดีขึ้น นอกจากนี้ องค์ประกอบสำคัญอื่นๆ ได้แก่ การกำหนดเป้าหมายและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้เรียนและผู้สอน และการจัดกิจกรรมที่ยืดหยุ่นและเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เลือก ก็เป็นส่วนสำคัญในการส่งเสริมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นการนำหลักการของภาษาศาสตร์ประสาทวิทยามาใช้ในการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยเน้นการออกแบบกิจกรรมที่บูรณาการการใช้ประสาทสัมผัสที่หลากหลาย เพื่อกระตุ้นการทำงานของสมองในการประมวลผลภาษา ส่งเสริมการตั้งเป้าหมายและการตระหนักรู้ในตนเอง สร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่เป็นมิตรและสนับสนุน และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีทางเลือกในการเรียนรู้ เพื่อให้บรรลุผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ที่คาดหวังได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา

3.4.1 งานวิจัยในประเทศ

ศศิวรรณ พชรพรรณพงษ์ (2548) ได้ทำการศึกษาและพัฒนารูปแบบการสอนที่ผสมผสานวิธีการสอนแบบภาษาศาสตร์เชิงประสาทวิทยาและแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและทักษะการเขียนภาษาฝรั่งเศสสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โดยมีวัตถุประสงค์ดังนี้ 1) ศึกษาและพัฒนารูปแบบการสอนที่ผสมผสานวิธีการสอนแบบภาษาศาสตร์เชิงประสาทวิทยาและแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและทักษะการเขียนภาษาฝรั่งเศสสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 2) ทดลองและศึกษาผลการใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น 3) ศึกษาปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการนำรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นไปใช้ การวิจัยแบ่งเป็น 2 ระยะ ดังนี้ ระยะที่ 1 ศึกษาบริบทการสอนภาษาฝรั่งเศสที่ผู้สอนใช้ในปัจจุบันโดยการสังเกต ภาคสนามและปัญหาการใช้ภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องและนำข้อมูลที่ได้มาพัฒนารูปแบบการสอนและเอกสารประกอบรูปแบบการสอน ประเมินผลการใช้รูปแบบการสอนโดย

นำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และกลุ่มควบคุม ต่อมาระยะที่ 2 ศึกษาวิเคราะห์ปัจจัยสนับสนุนและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการนำรูปแบบการสอนไปใช้ ผลการวิจัยพบว่า 1. รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยหลักการของรูปแบบการสอนที่เน้นการจัดกิจกรรมผ่านประสาทสัมผัสตั้งแต่ 3 ด้านขึ้นไป เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาในการสื่อสารในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน 2. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของรูปแบบการสอนใช้แบบทดสอบทักษะการพูดและทักษะการเขียนภาษาฝรั่งเศส พบว่านักเรียนในกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนมีคะแนนทักษะการพูดภาษาฝรั่งเศสสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยการสอนแบบปกติ การศึกษาปัจจัยที่สนับสนุนและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคต่อการนำรูปแบบการสอนไปใช้พบว่ามีปัจจัยที่สนับสนุน เช่น ความรู้พื้นฐานของนักเรียน การให้ความร่วมมือ ความต้องการในการพัฒนาตนเองของนักเรียน และการสนับสนุนจากผู้บริหารโรงเรียนและครูประจำวิชา 4. ปัจจัยที่เป็นอุปสรรครวมถึงความไม่พร้อมทางด้านเศรษฐกิจของนักเรียนบางคน ภาระงานจากการเรียนวิชาอื่น และความไม่พร้อมทางด้านบริหารจัดการขององค์กรในด้านสื่อการเรียนการสอน การวิจัยนี้เน้นการพัฒนารูปแบบการสอนที่ให้โอกาสนักเรียนทำความเข้าใจและใช้ภาษาในสถานการณ์จริง และมีผลดีต่อทักษะการพูดและเขียนภาษาฝรั่งเศสของนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 โดยเฉพาะในกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยรูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น แต่ยังต้องพิจารณาปัจจัยที่เป็นอุปสรรคและปัจจัยสนับสนุนในการนำรูปแบบการสอนไปใช้ในการดำเนินการอย่างเหมาะสมและปรับปรุงต่อยอดการสอนให้ดียิ่งขึ้นในอนาคตในห้องเรียน

ภาคิม เก้าเอี้ยน กานต์สิรี เผ่านาคธรรมรัตน์และ Ringen Wanbe (2565) ได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์และความคงทนด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มร่วมกับสมุดภาพตามแนวทฤษฎีประสาทวิทยาศาสตร์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3 มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มร่วมกับสมุดภาพตามแนวทฤษฎีประสาทวิทยาศาสตร์ 2) เพื่อเปรียบเทียบความคงทนด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มร่วมกับสมุดภาพตามแนวทฤษฎีประสาทวิทยาศาสตร์เมื่อผ่านไปแล้ว 2 สัปดาห์ และ 3) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มร่วมกับสมุดภาพตามแนวทฤษฎีประสาทวิทยาศาสตร์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 กลุ่ม 1HT/62 รวม 39 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้กลุ่มเรียนเป็นหน่วยสุ่ม จำนวน 1 กลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มร่วมกับสมุดภาพตามแนวทฤษฎีประสาทวิทยาศาสตร์ จำนวน 4 แผน 2) แบบวัดผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก 3) แบบวัดความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ จำนวน 40 ข้อ แบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก และ 4) แบบสอบถามความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มร่วมกับสมุดภาพตามแนวทฤษฎีประสาทวิทยาศาสตร์

รวมระยะเวลาการทำวิจัย 16 ชั่วโมง การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าสถิติทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test dependent) ผลการวิจัยพบว่า 1) ผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ความคงทนด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษหลังจัดการเรียนรู้และเมื่อสิ้นสุดกิจกรรมการเรียนรู้ไปแล้ว 14 วัน แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 อยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) อยู่ที่ระดับ 4.17 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) อยู่ที่ระดับ 0.68

บัณศิกาญจ ตั้งภากรณ์ (2565) ศึกษาการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดลำปาง ด้วยรูปแบบการสอนตามหลักภาษาศาสตร์เชิงประสาทวิทยา ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการสอนตามหลักภาษาศาสตร์เชิงประสาทวิทยาในการพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาจีนของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดลำปาง โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ศึกษาบริบทและสภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายแผนการเรียนศิลป์-ภาษาจีน โดยกรสังเกตครูสอนภาษาจีนจำนวน 12 คน และสัมภาษณ์นักเรียนจำนวน 358 คน และ 2) กลุ่มตัวอย่างที่ทดลองใช้รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้น โดยเป็นครูสอนภาษาจีนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5 คน และนักเรียนจำนวน 158 คน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วยกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นสร้างเป้าหมาย ขั้นการเรียนรู้ ชั้นฝึกการเชื่อมโยง ขั้นแสดงผลการเรียนรู้ และ ขั้นประเมินความสามารถ โดยความรู้และความเข้าใจในการเลือกใช้คำและประโยคของนักเรียนกลุ่มเก่งปานกลาง และ อ่อนหลังการทดลองเรียนสูงกว่าก่อนการทดลองเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และระหว่างเรียนนักเรียนทุกกลุ่มเรียนมีความสามารถทางการพูดภาษาจีนที่ดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกช่วงเวลาของการประเมิน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่ามีการนำเอาแนวคิดการสอนตามหลักภาษาศาสตร์ประสาทวิทยามาพัฒนาความสามารถด้านการพูดและการเขียน เกิดเป็นรูปแบบการสอนที่มีขั้นตอนในการจัดกิจกรรม โดยเลือกการเชื่อมโยงที่เกิดจากประสบการณ์หรือการจำเพื่อให้ผู้เรียนแสดงออกทางการพูดและการเขียนและวัดผลด้วยการประเมินซึ่งมีผลการประเมินเป็นที่น่าพอใจ หลังจากใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีแนวคิดและทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาเข้ามาเป็นหลักในการขับเคลื่อนกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการพูดและเขียนของนักเรียน โดยการเน้นการปฏิสัมพันธ์ การให้ความสำคัญกับความหมายและความสัมพันธ์ การสร้างประสบการณ์การเรียนที่น่าสนุกสนาน และการใช้เทคโนโลยีในกระบวนการเรียนรู้ เป็นองค์ประกอบที่ทำให้การสอนมีประสิทธิภาพและมีคุณค่าสูงสุดสำหรับผู้เรียนในยุคปัจจุบัน

3.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Anita Lashkarian and Sima Sayadian (2015) ศึกษาผลของเทคนิคภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา (NLP) ต่อแรงจูงใจของผู้เรียนภาษาอังกฤษในฐานะ ภาษาต่างประเทศ (EFL) ชาวอิหร่านรุ่นเยาว์ การปรับปรุงการเรียนรู้และความสำเร็จของครู วัตถุประสงค์หลักของการศึกษานี้คือเพื่อศึกษาผลของเทคนิค NLP ต่อระดับแรงจูงใจของผู้เรียน EFL ชาวอิหร่านรุ่นเยาว์ การปรับปรุงการเรียนรู้ และความสำเร็จของครู ผลการศึกษาพบว่าเทคนิค Neuro-linguistic Programming (NLP) สามารถช่วยให้ผู้เรียน EFL ประสบความสำเร็จได้โดยการเพิ่มแรงจูงใจ นอกจากนี้ เทคนิค NLP ยังส่งผลดีต่อความสำเร็จของครูอีกด้วย ผลลัพธ์ที่ได้เน้นย้ำถึงความสำคัญของเทคนิค NLP ในการตั้งค่า EFL โดยทำให้ครูสามารถสื่อสารกับนักเรียนได้ดีขึ้น เสริมสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ และพัฒนาปฏิสัมพันธ์เชิงบวกที่จะเพิ่มประสิทธิภาพทางวิชาการ แรงจูงใจ และความสามารถของผู้เรียน

Ayşe Gürel (2015) ศึกษาประเด็นปัญหาทางภาษาศาสตร์ประสาทของทวิภาษาในปัจจุบัน ภาษาศาสตร์ประสาทคือการศึกษากลไกของระบบประสาทในสมองของมนุษย์ที่ควบคุมความเข้าใจและการผลิตภาษา นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ทางระบบประสาทของการได้มาซึ่งภาษาและการสูญเสียภาษา การวิจัยทางภาษาประสาทมักอาศัยข้อมูลจากประชากรที่มีความบกพร่องทางภาษาเพื่อระบุธรรมชาติของภาษามนุษย์ ด้วยเหตุนี้ สาขาวิชา Aphasiology จึงมีส่วนสำคัญในการบรรลุความรู้เชิงประจักษ์ เนื่องจากได้จัดให้มีการแสดงลักษณะทางภาษาของกลุ่มอาการทางประสาทวิทยาประเภทต่างๆ ในบุคคลที่ใช้ภาษาเดียวและสองภาษา ด้วยการถือกำเนิดของเทคนิคการถ่ายภาพระบบประสาท นักประสาทวิทยาสามารถรับข้อมูลการประมวลผลภาษาจากบุคคลที่มีสุขภาพดีเพื่อตอบคำถามขั้นสูงเกี่ยวกับภาษาในสมองได้ แง่มุมทางภาษาศาสตร์ของการได้มาซึ่งภาษาที่สอง (L2) ได้รับการตรวจสอบมานานหลายทศวรรษเพื่อระบุประเด็นหลักสองประเด็นคือ การแสดงภาษาสมองในภาษาเดียวและสองภาษา และความสัมพันธ์ทางระบบประสาทของช่วงเวลาที่ละเอียดอ่อน (หรือวิกฤต) ที่จำกัดการได้มาของ L2 ในวัยผู้ใหญ่ อย่างไรก็ตาม การวิจัยทางภาษาศาสตร์เมื่อเร็ว ๆ นี้ไม่เพียงแต่อภิปรายว่าการเปลี่ยนแปลงทางระบบประสาทที่นำไปสู่ข้อจำกัดในการบรรลุระดับ L2 เท่านั้น แต่ยังรวมถึงสิ่งที่การเปลี่ยนแปลงการบรรลุระดับ L2 เกิดขึ้นในโครงสร้างสมองด้วย การทบทวนโดยย่อนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเน้นประเด็นสำคัญเหล่านี้ในการวิจัยทางภาษาศาสตร์และประสาทจิตวิทยา เนื่องจากเกี่ยวข้องกับการได้มาของ L2 และการสอนของ L2

Stefano Rastelli (2018) ศึกษาภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและการสอนภาษาที่สอง: มุมมองจากทางแยก บทความนี้สำรวจความเชื่อมโยงระหว่างระบบประสาทและการสอนภาษาที่สอง โดยมุ่งเน้นไปที่การเรียนการสอนภาษาที่สอง ดังนี้ 1) ความสามารถของผู้เรียน 2) การออกแบบการทดลองระหว่างกลุ่ม และ 3) การแบ่งแยกการสอนโดยปริยายกับการสอนที่ชัดเจน ผู้เขียนแนะนำว่าการใช้คำจำกัดความการดำเนินงานที่ไม่ใช่แบบวงกลมตามมาตรฐานที่กล่าวถึงกันทั่วไปในการได้มา

ซึ่งและการสอนภาษาที่สอง สามารถเพิ่มความสามารถในการจำลองของการศึกษาทางประสาทวิทยาและแนะนำให้เกี่ยวข้องกับนักภาษาศาสตร์และครูในการวิจัยในอนาคตมากขึ้น

จากงานวิจัยในต่างประเทศจะเห็นได้ว่ามีการศึกษาที่มุ่งเน้นไปยังระบบการทำงานประสาทที่เชื่อมโยงมายังภาษาที่มนุษย์สื่อสารที่จะผลิตภาษาออกมาทั้งภาษาแรกและภาษาที่สอง อาศัยสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ เน้นความสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาประสาทวิทยาและการสอนและการเรียนภาษาที่สอง และเน้นการเพิ่มความสนใจและแรงจูงใจในการเรียนและสอน งานวิจัยเหล่านี้มีความสำคัญในการพัฒนาวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพและการเข้าใจปัญหาในบริบทของการสอนได้เป็นอย่างดี

4. แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

4.1 ความเป็นมาของแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาจากทฤษฎีเชิงหน้าที่ของภาษา ซึ่งมองว่าภาษาเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร เป้าหมายของการสอนภาษาพัฒนามาจาก “สมรรถนะการสื่อสาร” (Communicative competence) ของไฮมส์ (Hymes, 1962, pp. 13-53) จึงอยู่บนพื้นฐานขององค์ประกอบต่อไปนี้

1. กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารช่วยส่งเสริมการรับภาษาให้เกิดขึ้นอย่างเป็นธรรมชาติ

2. กิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันมากที่สุดจะช่วยให้เกิดการรับภาษาได้ดียิ่งขึ้น

3. ผู้เรียนควรได้ทำกิจกรรมที่กระตุ้นให้เกิดการใช้ภาษาตามบริบทจริงและมีความหมาย แนวคิดนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารและสามารถใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมกับบริบททางสังคม กิจกรรมที่ใช้ควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนภาษาต่างประเทศได้ฝึกเจรจาแลกเปลี่ยนความหมาย และใช้ภาษาตามความจำเป็นในการสื่อสาร ในกระบวนการนี้ การสร้าง “ช่องว่างของข้อมูล” (Information Gap) ระหว่างผู้พูดเป็นสิ่งสำคัญ เพราะการสื่อสารจะเกิดขึ้นเพื่อเติมเต็มข้อมูลที่ขาดหายไป กิจกรรมจึงไม่สามารถดำเนินการได้โดยลำพัง แต่ต้องอาศัยการทำงานร่วมกันเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนด

กิจกรรมในชั้นเรียนต้องหลากหลายและประกอบด้วยเกมทางภาษา กิจกรรมแลกเปลี่ยนข้อมูล การมีปฏิสัมพันธ์ทางสังคม ความจำเป็นของการตอบสนองด้วยการพูดที่ไม่ได้เตรียมตัวมาก่อนล่วงหน้า (Need for impromptu responses) และการใช้สื่อตามสภาพจริง เช่น หนังสือพิมพ์สำหรับการอภิปรายเหตุการณ์ปัจจุบัน วัชรพล วิบูลยศริน (2563) กล่าวว่าการสอนภาษา

เพื่อการสื่อสารเป็นแนวคิดสำคัญของการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้กับผู้เรียนชาวต่างชาติ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยได้เหมาะสมกับสภาพบริบทของสังคมและวัฒนธรรมไทย

ลาร์เซน-ฟรีแมน (Larsen-Freeman, 2000, pp. 28-132) กล่าวว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีเป้าหมายหลักคือการทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารในภาษาที่เรียนได้ โดยมีความรู้ในโครงสร้างทางภาษา ความหมาย และหน้าที่ของภาษาที่ใช้ในสื่อสาร ผู้เรียนควรพัฒนาทักษะทางภาษาทั้งสี่ คือ พูด ฟัง อ่าน เขียน พร้อมกันตั้งแต่เริ่มต้น ซึ่งการสื่อสารในภาษามีองค์ประกอบหลัก 3 ประการ ประกอบด้วย 1) ช่องว่างระหว่างข้อมูล (Information gap) การแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันเมื่อคู่สนทนาไม่มีข้อมูลหรือข้อมูลไม่เพียงพอ 2) การเลือก (Choice) ผู้เรียนมีโอกาสเลือกที่จะพูดหรือเขียนตลอดจนรูปแบบการสื่อสาร 3) ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ผู้เรียนได้รับข้อมูลเกี่ยวกับผลสื่อสารที่เป็นผลจากคู่สนทนา การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้โอกาสผู้เรียนใช้ภาษาในสื่อสารจริง ๆ และประเมินการสื่อสารด้วยตนเองเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาในสื่อสาร ด้านข้อผิดพลาดในการสื่อสารควรถูกแก้ไขเฉพาะในส่วนที่สำคัญที่สามารถก่อให้เกิดความสับสนหรือข้อเข้าใจผิดในการสื่อสารได้ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาในสื่อสารจริง ๆ และให้เป็นประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ โดยการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่แตกต่างกันตามบทบาททางสังคมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้เรียน

ด้านแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารบราวน์ (Brown, 2000) เสนอหลักการและแนวปฏิบัติที่ยอมรับได้เป็นวงกว้าง ซึ่งแสดงลักษณะของแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. เป้าหมายหลักของการเรียนภาษา คือ การพัฒนาความสามารถด้านการสื่อสารในทุกด้าน ไม่จำกัดเพียงแค่ความรู้ทางไวยากรณ์หรือภาษาศาสตร์เท่านั้น

2. เทคนิคที่ใช้ในการสอนถูกออกแบบมาเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาตามหน้าที่สอดคล้องกับบริบทจริง และตอบสนองวัตถุประสงค์ที่มีความหมายต่อผู้เรียน

3. ความคล่องแคล่วและความถูกต้องเป็นองค์ประกอบที่เกื้อหนุนซึ่งกันและกันภายใต้แนวทางการสื่อสาร อย่างไรก็ตาม ในบางกรณีอาจให้ความสำคัญกับความคล่องแคล่วมากกว่าความถูกต้อง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติเช่นเจ้าของภาษา

4. ในชั้นเรียนที่เน้นการสื่อสาร ผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ และควรได้รับโอกาสให้ใช้ภาษาที่ได้เตรียมตัวมาก่อนล่วงหน้า

ต่อมาได้เพิ่มลักษณะของแนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็น 6 ลักษณะดังนี้

1. เป้าหมายในชั้นเรียน (Classroom goals) มุ่งเน้นด้านไวยากรณ์ วาทกรรม หน้าที่ภาษาศาสตร์เชิงสังคม และกลยุทธ์

2. เทคนิคทางภาษา (Language techniques) ออกแบบมาเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาอย่างมีความหมายตามข้อตกลง ตามสภาพจริง และตามหน้าที่

3. ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง (Fluency and accuracy) เป็นหลักที่ทำให้วิธีการสื่อสารมีความสมบูรณ์ โดยความคล่องแคล่วในการใช้ภาษามีความสำคัญมากกว่าความถูกต้อง

4. ผู้เรียนต้องใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพ (Productively) และเปิดกว้าง (Receptively) กิจกรรมที่ปฏิบัติในชั้นเรียนต้องทำให้ผู้เรียนมีทักษะที่จำเป็นต่อการสื่อสารในบริบทต่าง ๆ

5. ผู้เรียนมีโอกาสเลือกกระบวนการเรียนรู้ของตนเองตามแบบการเรียนรู้ (Styles of learning) และพัฒนากลยุทธ์ที่เหมาะสมของตนสำหรับการเรียนรู้อย่างอิสระ (Autonomous learning)

6. บทบาทของผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกและผู้แนะนำ ไม่ใช่เป็นผู้รอบรู้ทุกอย่าง (All-knowing) หรือเจ้าของความรู้ (Owner of knowledge) ผู้สอนเป็นผู้ส่งเสริมให้ผู้เรียนสร้างความหมายด้วยตนเองผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ทางภาษาอย่างแท้จริงกับบุคคลอื่น

วัชรพล วิบูลยศริน (2563) ได้สรุปลักษณะสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. แนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกำหนดเป้าหมายของการเรียนภาษาได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร เพราะเชื่อว่าภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร และควรเรียนรู้ผ่านการใช้ภาษาและการสื่อสาร ผู้สอนควรสร้างสถานการณ์ตามชีวิตจริงในชั้นเรียนและให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติ โต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตจริง และทำกิจกรรมการสื่อสารอื่น ๆ เพื่อเรียนรู้การใช้ภาษาอย่างเหมาะสมในสถานการณ์ที่หลากหลาย ใช้ภาษาในการปฏิบัติงานประเภทต่าง ๆ และการทำงานร่วมกันกับบุคคลอื่น ดังนั้น การเรียนภาษาควรเป็นการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารจริงหรือเรียกว่า การใช้ภาษาตามสภาพจริง

2. แนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารต้องจัดกิจกรรมการพูดโต้ตอบในชั้นเรียน เพื่อเป็นตัวอย่างการติดต่อสื่อสารจริงตามช่องว่างของข้อมูล (Information gap) ที่ว่าการติดต่อสื่อสารเกิดขึ้นเมื่อผู้รับสารไม่ทราบข้อมูลในสารของผู้ส่งสารมาก่อน กล่าวคือ ผู้รับสารจะเติมข้อความหรือสารลงไปในช่องว่างของข้อมูล ช่องว่างเกิดขึ้นเมื่อผู้สอนหรือผู้เรียนในชั้นเรียนแลกเปลี่ยนข้อมูลบางอย่างที่ผู้เรียนคนอื่น ๆ ไม่ทราบ แต่เมื่อผู้สอนถามคำถามและเป็นสิ่งที่ผู้เรียนทราบคำตอบอยู่แล้วผู้เรียนสามารถตอบได้ ลักษณะนี้ยังไม่ใช่การแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง ด้วยเหตุนี้กิจกรรมใดที่ไม่มีช่องว่างของข้อมูลจะเป็นผลเสียต่อผู้เรียน เพราะผู้เรียนจะไม่ได้ใช้ภาษาเพื่อจุดประสงค์ในการสื่อสาร ดังนั้น ไม่ว่าประโยคสนทนาที่สอนในชั้นเรียนจะยากง่ายเพียงไร ผู้สอนต้องตระหนักถึงความเป็นไปได้ในการสื่อสารด้วย

3. แนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการสื่อสารแบบสองทาง (Two-way communication) เมื่อการติดต่อสื่อสารในชีวิตจริง ไม่ได้ใครพูดกับตนเองและไม่ได้พูดคนเดียวเหมือนในละคร แต่เป็นการพูดแลกเปลี่ยนข้อมูลกับคนอื่น ผู้สอนควรให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติเพื่อให้มีโอกาสฝึกฝนการสื่อสารได้อย่างบ่อยครั้ง แล้วผู้เรียนจะกลายเป็นผู้เริ่มติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นอย่างตื่นตัวผ่านการสนทนาในชั้นเรียน

4. แนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้ผู้เรียนเปิดรับภาษาเป้าหมายอย่างเพียงพอ เป็นการเปิดโอกาสในการรับภาษา ผู้เรียนเป็นผู้สร้างภาษาขึ้นภายในตนเอง ไม่ได้เป็นการเรียนภาษาโดยท่องจำเฉพาะไวยากรณ์และคำศัพท์ ดังนั้น ทักษะทางภาษาจึงสามารถพัฒนาไปได้เท่าที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาภายใต้สถานการณ์ที่หลากหลาย

5. แนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการรวมทักษะทางภาษา 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไว้ด้วยกัน ไม่เพียงแต่ผู้เรียนพัฒนาทักษะทั้ง 4 นี้เท่านั้น แต่ยังสามารถบูรณาการทักษะเหล่านี้ไปใช้ได้อย่างที่เจ้าของภาษาใช้กันในสถานการณ์จริง

โดยทั้งหมดนี้ช่วยสร้างผู้เรียนให้มีทักษะทางภาษาและความสามารถในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน ส่งเสริมให้การทำงานอย่างมีความมั่นใจและเป็นประโยชน์ในการสื่อสารกับผู้อื่นเป็นอย่างมาก จากข้อมูลข้างต้นนำมาสังเคราะห์การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดังตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 2 แสดงการสังเคราะห์แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ไฮมส์ (Hymes, 1962)	ลาร์เซน-ฟรีแมน (Larsen-Freeman, 2000)	บราวน์ (Brown, 2000)	วัชรพล วิบูลยศริน (2563)	สังเคราะห์แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
ภาษาเป็นสื่อกลางในการสื่อสาร	การทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารในภาษาที่เรียนได้		เชื่อว่าภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร	ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสาร
	มีความรู้ในโครงสร้างทางภาษา ความหมาย และหน้าที่ของภาษาที่ใช้ในสื่อสาร	ไม่จำกัดเฉพาะความสามารถเชิงไวยากรณ์หรือภาษาศาสตร์เท่านั้น	ผู้เรียนเป็นผู้สร้างภาษาขึ้นภายในตนเอง ไม่ได้เป็นการเรียนภาษาโดยท่องจำเฉพาะไวยากรณ์และคำศัพท์	มีความรู้ทางภาษาและรู้จักภาษาเพื่อการสื่อสาร

ไฮมส์ (Hymes, 1962)	ลาร์เซน-ฟรีแมน (Larsen-Freeman, 2000)	บราวน์ (Brown, 2000)	วัชรพล วิบูลยศริน (2563)	สังเคราะห์แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
	พัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน คือ พูด ฟัง อ่าน เขียน	ผู้เรียนมีความสามารถด้านการสื่อสารครบทุกด้าน	แนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการรวมทักษะทางภาษา 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไว้ด้วยกัน	มีทักษะการสื่อสารครบทั้ง 4 ทักษะ
		เทคนิคทางภาษาออกแบบมาเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษา ตามสภาพจริง	ให้ความสำคัญกับการสื่อสารแบบสองทาง (Two-way communication) เมื่อการติดต่อ สื่อสารในชีวิตจริง	มุ่งเน้นการใช้งานในสถานการณ์จริง

4.2 ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

วัชรพล วิบูลยศริน (2563) เสนอขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอภาษา (Presentation) ผู้สอนควรแสดงให้ผู้เรียนเห็นหรือได้ยินภาษาเป้าหมายที่จะให้ผู้เรียนผลิตก่อน ให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ที่จะต้องใช้ ชี้ให้เห็นว่าประโยคนี้ใครพูดกับใคร พูดเรื่องอะไร พูดเมื่อไร พูดที่ไหน พูดอย่างไร ถูกต้องเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับในสังคมหรือไม่ หรือให้ผู้เรียนมีความรู้เรื่องราวที่จะต้องพูดหรือเขียนก่อน ผู้สอนให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียนจนกระทั่งผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ การนำเสนอภาษาจะทำให้ผู้เรียนรับรู้ว่ารูปแบบของภาษานี้ใช้สื่อความหมายอะไรและมีวิธีการสื่อความหมายอย่างไร ผู้เรียนรับรู้ทั้งรูปแบบ (Form) และความหมาย (Meaning) ในเวลาเดียวกัน ผู้เรียนจะก้าวจากระดับ i ไปสู่ i+1 โดยใช้บริบทและข้อมูลอื่น ๆ ที่ไม่ใช้ภาษาช่วยสื่อความหมาย

ขั้นที่ 2 การฝึกใช้ภาษา (Practice) ผู้สอนฝึกผู้เรียนใช้ภาษาตามที่นำเสนอไว้ในขั้นก่อนหน้า อาจให้จับกันเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มหรือผู้สอนอาจทำเป็นคู่กับผู้เรียนเป็นตัวอย่างก่อนแล้วให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจจริง ๆ ว่าใครจะเป็นผู้ใช้ประโยคเหล่านี้กับใคร เมื่อไร ที่ไหน และอย่างไร การฝึกควรเป็นไปอย่างมีความหมายนั่นคือ ให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่ามี

ความจำเป็นต้องใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ผู้เรียนอาจยังไม่มีอิสระในการเลือกใช้ภาษาหรือเนื้อหาที่ต้องการมากนัก เพราะต้องการให้ผู้เรียนมีความแม่นยำและจดจำรูปแบบของภาษาเป้าหมายให้ได้เสียก่อน

ขั้นที่ 3 การนำภาษาไปใช้ (Production) ผู้สอนสร้างสถานการณ์จำลองในชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยอาจเป็นสถานการณ์ใหม่หรือคล้ายคลึงกับสถานการณ์ที่ผู้สอนได้นำเสนอไปแล้ว เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกใช้ภาษาหรือเนื้อหาด้วยตนเองให้มากที่สุด ผู้เรียนควรประเมินประสิทธิภาพของการสื่อสารด้วยตนเองได้จากผลป้อนกลับของผู้ร่วมสื่อสาร และเมื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างอิสระ ผู้เรียนจะมีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนแล้วมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่และช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารแก่ตนเองได้เป็นอย่างดี

จากขั้นตอนการสอนข้างต้นจะสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและมีความแม่นยำในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง พร้อมทั้งสร้างความมั่นใจในการสื่อสารและใช้ภาษาในชีวิตประจำวันอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

4.3 การใช้สื่อการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ตามคำจำกัดความที่ ดักกลาส บราวน์ (H.Douglas Brown, 1993) เสนอไว้ มีลักษณะ 4 ประการ ที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กัน ดังนี้

4.3.1 เป้าหมายของการสอนเน้นไปที่ องค์ประกอบทั้งหมดของทักษะการสื่อสาร และไม่จำกัดอยู่ภายในกรอบของเนื้อหาภาษาและไวยากรณ์

4.3.2 เทคนิคทางภาษาได้รับการออกแบบมาเพื่อนำผู้เรียนไปสู่การใช้ภาษาอย่างแท้จริงตามหน้าที่ภาษา และปฏิบัติจริงโดยมีจุดมุ่งหมายในการพูด รูปแบบโครงสร้างภาษามิใช่เป้าหมายหลัก แต่รูปแบบเฉพาะของภาษาต่างหากที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารจนสำเร็จตามเป้าหมาย

4.3.3 ความคล่องแคล่วและความถูกต้อง เป็นหลักการเสริมที่อยู่ภายใต้เทคนิคการสื่อสารมีหลายครั้งที่ความคล่องแคล่วอาจจะมีความสำคัญมากกว่าความถูกต้อง เพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ได้อย่างมีความหมาย

4.3.4 การเรียนการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในตอนท้ายสุดผู้เรียนต้องใช้ภาษาอย่างเข้าใจและสร้างสรรค์ ภายในบริบทที่ไม่เคยฝึกมาก่อน จากแนวการสอนต่าง ๆ ดังกล่าว ทำให้เกิดแนวคิดในการสอนภาษา ว่าควรนำเสนอภาษาใหม่ในรูปแบบภาษาที่พบในสถานการณ์จริง เพื่อนำไปสู่การสอนคำศัพท์ โครงสร้าง การออกเสียง มีการฝึกฝนจนเกิดความเข้าใจในเนื้อหา โครงสร้าง สามารถใช้ได้ถูกต้อง แล้วจึงนำความรู้ที่ได้ไปฝึกใช้ในสถานการณ์ จริง แนวคิดนี้จึงการเป็นขั้นตอนการสอนของแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

อรพิน พจนานนท์ (2537) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารยึดหลักการสำคัญคือ Know what you are doing ในการเรียนรู้ภาษาแต่ละบทเรียนผู้เรียนควรจะได้รู้และตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนว่า เขากำลังทำอะไร เพื่ออะไร หลังจากจบบทเรียน เราควรจะทราบว่าเขาสามารถใช้ภาษาที่ได้เรียนกับใคร หรือสถานการณ์ใดได้บ้าง การจัดเนื้อหาในการเรียนรู้ควรเป็น ดังตัวอย่างต่อไปนี้ ด้านการอ่าน เนื้อหาเป็นเรื่องเกี่ยวกับความเข้าใจในคำชี้แจง หรือคำแนะนำให้ ทำสิ่งต่างๆ ด้านการเขียน เนื้อหาเป็นเรื่องการจองห้องพักในโรงแรม ด้านการพูด เนื้อหาเป็นการถามทิศทางของสถานที่ต่าง ๆ และด้านการฟัง เนื้อหาเป็นเรื่องการพยากรณ์อากาศ เมื่อจบบทเรียนแล้ว นักเรียนควรจะเห็นความสามารถในการใช้ภาษาที่เกิดขึ้นกับตนเองได้

กิจกรรมและการใช้สื่อในขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (คณาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ม.ป.ป.) มีดังนี้

1) การใช้สื่อเป็นของจริง (Authentic Materials) เพื่อการแก้ไขปัญหาซึ่งนักเรียนไม่สามารถนำความรู้ในชั้นเรียนไปใช้ภายนอกได้ และเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียน เรียนภาษาอย่างเป็นธรรมชาติในสถานการณ์ต่าง ๆ วิธีการจัดการเรียนรู้เพื่อการสื่อสารมักใช้สื่อจริงในการจัดการเรียนรู้ ครูอาจคัดข้อความที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์จริงๆมาจัดการเรียนรู้ และให้การบ้านโดยให้นักเรียนฟังการพูดจากวิทยุ หรือโทรทัศน์จริง ๆ การพยากรณ์อากาศ อย่างน้อยควรเป็นสื่อที่นำมาจากภาษาที่ใช้จริง อีกวิธีหนึ่งที่สามารถนำมาใช้ได้คือ สื่อที่ไม่มีข้อความ หรือที่ไม่ต้องใช้ภาษามากนัก แต่ต้องสามารถนำมาอภิปรายได้อย่างกว้างขวางเช่น เมนูอาหาร ตารางเวลา เป็นต้น

2) การเรียงประโยคที่จัดวางอย่างสับสน (Scrambled Sentence) นักเรียนได้อ่านข้อความอาจจะมาจากเรื่องที่นักเรียนเคยเรียนมาแล้ว ครูจะให้นักเรียนเรียบเรียงประโยคใหม่ให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่องที่เรียนกิจกรรมนี้จะฝึกให้นักเรียนรู้เกี่ยวกับ Cohesion และ Coherence โดยเรียนรู้ว่าประโยคต่าง ๆ เชื่อมต่อกันได้อย่างไร ซึ่งเป็นการเรียนรู้อีกระดับหนึ่งทางภาษาศาสตร์ โดยต้องรู้การอ้างอิงย้อนหลัง ซึ่งเป็นตัวสำคัญในการเชื่อมข้อความ ครูอาจให้นักเรียนเรียบเรียงประโยคในบทสนทนาใหม่ให้ถูกต้อง หรืออาจจัดชุดรูปภาพให้เป็นเรื่องราวและเขียนประโยคประกอบเรื่องขึ้นเป็นต้น

3) เกมทางภาษา (Language Games) มีการนำเกมมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นอกจากผู้เรียนจะได้รับความสนุกสนานแล้วยังเป็นการฝึกการใช้ภาษาได้อย่างดียิ่ง เกมที่จะใช้ได้ดีต้องมีลักษณะ 3 ประการคือ

3.1) การหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) เกิดจากผู้พูดไม่ทราบว่าเพื่อนในชั้นจะทำอะไร ในสุดสัปดาห์นี้

3.2) ตัวเลือก (Choice) ผู้พูดมีตัวเลือกว่า จะคาดการณ์ว่าเพื่อนน่าจะทำอะไรและใช้คำพูดว่าอย่างไร

3.3) การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feed back) ผู้พูดจะได้รับข้อมูลย้อนกลับจากสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่ม ถ้าประโยคที่เขาใช้ไม่เป็นที่เข้าใจก็จะไม่ได้รับคำตอบจากคนอื่น ถ้าผู้พูดได้รับคำตอบก็แสดงว่าสิ่งที่เขาพูดนั้นผู้อื่นเข้าใจ

4) ภาพชุดเรื่องราว (Picture Strip Story) มีหลาย ๆ กิจกรรมที่ใช้ภาพชุดและได้นำเสนอไว้แล้วเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียงประโยคที่สับสน ในกิจกรรมนี้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้รับภาพชุดคนหนึ่งในกลุ่มจะให้เพื่อนดูภาพแรก และให้ทายว่าภาพที่สองจะเกี่ยวกับอะไร เขามีตัวเลือก (Choice) ที่จะเลือกทายว่าภาพนั้นควรเป็นอะไร และจะใช้คำพูดในการทายว่าอย่างไรและจะได้รับข้อมูลป้อนกลับ (Feed back) อาจจะไม่ใช่รูปประโยคแต่เป็นลักษณะของภาพ ซึ่งสามารถเปรียบเทียบได้กับการคาดคะเนของเขา กิจกรรมนี้เป็นเพียงตัวอย่างของการใช้เทคนิคการแก้ปัญหาในการจัดการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร เพราะมีลักษณะครบทั้ง 3 ประการดังกล่าว นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดและทำงานร่วมกัน เพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ และยังได้ฝึกสนทนาด้วย

5) บทบาทสมมติ (Role – play) เป็นกิจกรรมที่สำคัญในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพราะผู้เรียนมีโอกาสฝึกสนทนาสื่อสารในสภาพสังคมต่าง ๆ และในฐานะต่าง ๆ กัน ในการใช้บทบาทสมมุติผู้สอนจะกำหนดบทบาทของแต่ละคน โดยจะกำหนดว่าผู้เรียนจะแสดงเป็นใคร อยู่ในสถานการณ์อะไร จะพูดเกี่ยวกับอะไร แต่สิ่งที่จะพูดต้องคิดเอาเอง แบบหลังนี้เข้าถึงแนวคิดการจัดการเรียนรู้เพื่อการสื่อสาร มากกว่า เพราะให้ตัวเลือก (Choice) ผู้เรียนมากกว่าบทบาทสมมุตินี้จะมีข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) เมื่อผู้เรียนไม่แน่ใจว่าผู้อื่นพูดอะไร ผู้เรียนจะได้รับข้อมูลย้อนกลับ (Feed back) ให้เขาทราบว่าสิ่งที่เขาพูดสื่อสารนั้นเป็นอย่างไรด้วย

จากทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร สามารถสรุปได้ว่ากระบวนการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพควรมีขั้นตอนหลัก ๆ คือ การนำเสนอภาษาในบริบทที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้เรียนรับรู้ทั้งรูปแบบและความหมาย การฝึกใช้ภาษาอย่างมีความหมาย โดยเน้นปฏิสัมพันธ์และการนำไปใช้ในสถานการณ์จำลองที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกใช้ภาษาและเนื้อหาด้วยตนเอง เพื่อประเมินผลจากการตอบสนองของผู้ร่วมสื่อสารและสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง นอกจากนี้ การใช้สื่อการสอนที่หลากหลายมีความสำคัญในการเชื่อมโยงความรู้ในชั้นเรียนสู่โลกภายนอก และส่งเสริมการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติ เทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการมีปฏิสัมพันธ์ การแก้ปัญหา และการทำงานร่วมกัน เช่น เกมทางภาษา ภาพชุดเรื่องราว และบทบาทสมมติ ล้วนเป็นเครื่องมือที่มีคุณค่าในการพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียน ดังนั้นการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยจะบูรณาการขั้นตอนการนำเสนอ ฝึกฝน และนำไปใช้ควบคู่ไปกับการเลือกใช้สื่อและกิจกรรมที่ส่งเสริมการมีส่วนร่วม การคิดวิเคราะห์ และการแก้ปัญหาของผู้เรียน โดยเน้นการสร้างสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความคล่องแคล่วและความถูกต้องในการใช้ภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพและมั่นใจ

4.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

4.4.1 งานวิจัยในประเทศ

วัชรภัทร เตชะวัฒนศิริดำรง (2562) ศึกษาการพัฒนาแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ ซึ่งงานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริง สำหรับชาวต่างชาติ โดยในด้านของการสร้างแบบเรียนนั้นมีการพัฒนาขึ้นจากขอบเขตที่น่าสนใจ ดังนี้ 1) ด้านหลักสูตร แบบเรียนต้องมีเนื้อหาสาระครบถ้วนตามสาระการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรแต่ละระดับ ในแต่ละภาคการเรียนหรือในแต่ละปี เนื้อหาสาระดังกล่าวจะต้องมีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ที่ระบุไว้ในหลักสูตรและมีลักษณะที่น่าเชื่อถือได้ นอกจากนี้แบบเรียนจะต้องมีเนื้อหาสาระเป็นจำนวนมากน้อยเหมาะสมกับชั่วโมงเรียนที่กำหนดด้วย 2) ด้านเนื้อหาวิชา แบบเรียนจะต้องนำเสนอเนื้อหาสาระที่ถูกต้องตามหลักวิชาในสาขานั้น ๆ เนื้อหามีความทันสมัยมีปริมาณมากน้อยพอเหมาะสมแก่การที่จะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความสามารถตามที่ระบุไว้ในหลักสูตร 3) การเสนอเนื้อหาแบบเรียนจะต้องเสนอเนื้อหาสาระโดยแบ่งเป็นหน่วย เป็นตอนหรือเป็นบทอย่างเหมาะสม การเรียงลำดับเนื้อหาสาระจะต้องมีความเหมาะสมตามหลักวิชาและธรรมชาติของการเรียนรู้ นอกจากนี้ในการเสนอเนื้อหาแต่ละเรื่องจะต้องมีความสอดคล้องกันระหว่างหัวข้อเรื่องและเนื้อหาด้วย 4) ด้านการส่งเสริมความเข้าใจ เนื้อหาสาระที่เสนอในแบบเรียนจำเป็นที่จะต้องชัดเจนและง่ายต่อการที่ผู้เรียนจะทำความเข้าใจและสามารถเข้าใจได้โดยไม่ยากเกินไป และ 5) ด้านส่งเสริมการเรียนการสอน แบบเรียนส่งเสริมการเรียนการสอน โดยชี้แนะผู้เรียนให้ทำความเข้าใจขณะอ่าน และช่วยชี้แนะครูผู้สอนซึ่งเป็นสื่อกลางระหว่างผู้จัดทำแบบเรียนและผู้เรียนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

กิ่งกาญจน์ บูรณสินวัฒนกูล (2561) นำเสนอกลวิธีการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอกรอบแนวคิดการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสำหรับผู้เรียนชาวต่างประเทศ ตามแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถด้านภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการเรียนการสอนแบบเน้นประสบการณ์ (Experience - Based Approach) ร่วมกับแนวคิดการสอนแบบอัตถภาค (Genre – Base Approach) เป็นอีกแนวคิดหนึ่งที่พัฒนาผู้เรียนให้เกิดการเรียนรู้จากการปฏิบัติ อันจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความเข้าใจและเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาไทยมากขึ้น

สมบัติ คชสิทธิ์ จันทนี อินทรสูตและธนกร สุวรรณพฤฒิ (2560) ศึกษาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนยุค THAILAND 4.0 โดยในบทความนี้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับสมรรถนะทางการสื่อสาร (Communicative Competency) การจัดการเรียนการสอนจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนภาษาสามารถใช้ภาษาสื่อสารในสังคมโลกได้จริง พัฒนาผู้เรียนภาษาให้มีความรู้หลักภาษา (Form) ควบคู่กับการใช้ภาษาสื่อสาร (Use) ได้อย่างเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ผ่านกิจกรรม การเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ การคิดวิเคราะห์ (Analytical Thinking) การคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) ทักษะการแก้ปัญหา (Problem Solving) และการทำงานร่วมกันเป็นทีม (Collaboration and Team Work) การสอนภาษาที่เน้นภาระงาน (Task-Based Instruction) นับเป็นแนวการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารอย่างมีความหมาย มีทักษะคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์ การแก้ปัญหาและทำงานร่วมกันเป็นทีม เพื่อทำกิจกรรมหรือชิ้นงานให้สำเร็จ ช่วยให้ผู้เรียนมีองค์ความรู้และทักษะภาษาที่ใช้ในสถานการณ์สื่อสารจริง ผู้สอนปรับเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้สนับสนุนการเรียนรู้ (Facilitator) ให้ผู้เรียนสร้างองค์ความรู้ขึ้นเองจากการเรียนตัวภาษาและการใช้ภาษาในสถานการณ์สื่อสารได้เหมาะสม ผ่านกิจกรรมสื่อสารที่หลากหลาย (Communicative activities) การสอนภาษาที่เน้นภาระงานนับเป็นแนวการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับความจำเป็นในสังคมปัจจุบัน ที่ต้องการพัฒนาคนไทยให้มีทักษะภาษาอังกฤษในระดับสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากงานวิจัยจะเห็นได้ว่าการพัฒนาแบบเรียนสำหรับการสื่อสารในภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ เป็นเรื่องที่สำคัญอย่างมากในยุคปัจจุบัน และมีงานวิจัยต่าง ๆ ที่ได้นำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาแบบเรียนเพื่อส่งเสริมการสื่อสารในภาษาไทยให้กับชาวต่างชาติ โดยมีความสำคัญในการพัฒนาทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มเพื่อให้เกิดทักษะการสื่อสารในสถานการณ์ที่ถูกต้องและเหมาะสมได้ อีกทั้งสนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์จริงและเรียนรู้จากประสบการณ์ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

4.4.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Vanessa Toro, Gina Camacho-Minuche Eliana Pinza-Tapia & Fabian Paredes (2019) ศึกษาการใช้แนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพิจารณาการใช้แนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในห้องเรียนภาษาอังกฤษและกลยุทธ์ที่ครูใช้ในการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน ผลที่ได้รับตลอดการศึกษานี้เผยให้เห็นว่าการสร้างแบบจำลอง การทำซ้ำ การจับคู่ และการทำงานกลุ่มเป็นกลยุทธ์หลักที่ครูใช้เพื่อช่วยนักเรียนพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร เหล่านี้มีการใช้กลยุทธ์บ่อยครั้งแต่ก็ยังไม่เพียงพอในการส่งเสริมการมีส่วนร่วมระหว่างชั้นเรียน

I.A.S BUARQOUB (2019) ศึกษาอุปสรรคด้านภาษาในการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ พบว่าโลกาภิวัตน์และเทคโนโลยีการสื่อสารกำลังทำให้โลกใกล้ชิดกันมากขึ้นในโลก รวมถึงอุปสรรคด้านภาษา สิ่งที่ขวางกั้นเราจากความเข้าใจซึ่งกันและกันถือเป็นความท้าทายร่วมกันสำหรับบุคคล กลุ่ม บริษัทระหว่างประเทศ รัฐบาล ประเทศชาติ และทั้งโลก การศึกษาเชิงคุณภาพนี้มุ่งสำรวจปัจจัยที่ทำให้เกิดอุปสรรคทางภาษา ประเภทของอุปสรรค และผลกระทบต่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและชีวิตของเรา ตลอดจนวิธีที่จะทำให้ผู้คนตระหนักถึงความสำคัญของการเอาชนะอุปสรรคเหล่านั้น ผลการศึกษาสรุปได้ว่าอุปสรรคทางภาษาหรือความหมายเกิดจากเรื่องต่างๆ กัน เช่น ความหมายและการใช้คำ สัญลักษณ์ รูปภาพ ท่าทาง ภาษาและภาษาถิ่น

Axmedova Shaxodat Maxmutovna (2022) เขียนบทความเรื่อง ครูสร้างวัฒนธรรมและการสื่อสารได้อย่างไรในการเรียนภาษา โดยให้ความเห็นว่าส่วนใหญ่ผู้คนเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารเพื่อให้สามารถพูดและเข้าใจได้ ในช่วงแรกของการสอนภาษาต่างประเทศ ครูจะแนะนำมารยาททางภาษาของภาษาที่เรียนเพื่อความเข้าใจที่ดีขึ้นและเห็นคุณค่าในด้านต่าง ๆ ของวัฒนธรรม ส่วนหนึ่งเป็นเพราะข้อเท็จจริงในหลายกรณี การเรียนรู้ภาษาเริ่มจาก “สวัสดี” หรือ “ฉันชื่อ...” เป็นต้น และยังมีความแตกต่างที่สำคัญระหว่างภาษาที่ศึกษาและภาษาพื้นเมืองซึ่งอธิบายถึงภาษาเหล่านี้และผู้พูด สิ่งนี้บ่งชี้ว่ามารยาททางภาษาควรเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการสอนและการเรียนรู้ภาษา การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในทุกระดับนั้นมีลักษณะของการทำงานร่วมกันของปัจจัยหลายอย่าง เช่น ภาษาแม่ วัฒนธรรม ภูมิหลังทางการศึกษา ปัจจัยทางจิตวิทยา และอื่น ๆ งานยากที่ต้องเผชิญหน้ากับผู้สอนคือการพัฒนาความสามารถทางสังคมและวัฒนธรรมในการสอนภาษาต่างประเทศ

จากงานวิจัยข้างต้นในการเรียนการสื่อสารภาษาต่างประเทศ เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจที่ดีขึ้นและเห็นคุณค่าในด้านต่าง ๆ ของวัฒนธรรม การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในทุกระดับนั้นมีลักษณะของการทำงานร่วมกันของปัจจัยหลายอย่าง เช่น ภาษาแม่ วัฒนธรรม ภูมิหลังทางการศึกษา ปัจจัยทางจิตวิทยา และอื่น ๆ ดังนั้น ความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ไม่ได้เพียงแค่เป็นการเรียนรู้ภาษาเท่านั้น แต่ยังเป็นการเรียนรู้วัฒนธรรมและเข้าใจผู้คนในสังคมที่แตกต่างกันเพื่อให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและเข้าใจกันนำไปสู่จุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ ซึ่งทั้งหมดเป็นงานวิจัยที่มีคุณค่าในการพัฒนาการสื่อสารและการเรียนรู้ภาษาในบริบทต่าง ๆ และทำให้เข้าใจถึงความสำคัญของการพัฒนาทักษะด้านนี้ในผู้เรียนและสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ต่าง ๆ อย่างลึกซึ้ง

5. กระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Language Teaching: TBLT)

กระบวนการสอนแบบเน้นภาระงานหรือแบบเน้นภาระงาน (Task Based Learning : TBL) เป็นกิจกรรมที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการปฏิบัติงาน ผู้เรียน

ต้องใช้ภาษาในสถานการณ์ที่สอดคล้องกับความจริงในการปฏิบัติงานและเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษา มีขั้นตอนชัดเจนในการสร้างสรรค์ผลงาน มีการเชื่อมโยงทักษะการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะขณะปฏิบัติงานเข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้ชิ้นงานที่สมบูรณ์ที่สุด

5.1 ความหมายของกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT)

กระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) มีนักวิชาการหลายท่านให้ความหมายดังนี้

วิลลิส (Willis,1996) ได้กล่าวถึงความหมายของภาระงานไว้ว่า ภาระงานคือกิจกรรมที่มีเป้าหมายมุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อบรรลุผลที่แท้จริง หรือกล่าวอีกอย่างหนึ่งว่าผู้เรียนจะใช้ทรัพยากรของภาษาเป้าหมายอะไรก็ตามที่พวกเขามีอยู่เพื่อที่จะใช้แก้ปัญหา ไขปริศนา เล่นเกม หรือแบ่งปันและเปรียบเทียบประสบการณ์ ภาระงานมีจุดเริ่มต้นที่หลากหลาย โดยอาจจะมาจากข้อมูลที่ผู้เรียนมี อย่างเช่น ประสบการณ์ส่วนตัว ความรู้ทั่วไป ภาระงานอาจจะมาจากงานเขียน บันทึกข้อมูลเสียง หรือบันทึกข้อมูลภาพ และอาจจะเป็นกิจกรรมอย่างเช่น เกมต่าง ๆ การสาธิต หรือการสัมภาษณ์

เอลลิส (Ellis, 2003) ให้คำนิยามของงาน หมายถึง กิจกรรมหรือชิ้นงาน ที่ผู้เรียนต้องปฏิบัติด้วยความเข้าใจ มีการเชื่อมโยงข้อมูลหรือมีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษา ซึ่งเน้นการสื่อความหมายมากกว่า รูปแบบทางภาษา นอกจากนี้เป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมาย ขั้นตอน ชัดเจนและต่อเนื่อง ตัวอย่างเช่น การวาดภาพขณะฟังเสียงจากสื่อ และฟังคำสั่งแล้วปฏิบัติตาม โดยทั่วไปต้องการให้ผู้สอนพิจารณาความ สมบูรณ์ของชิ้นงานและงานจะต้องมีความหลากหลายซึ่งจะช่วย ให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์มากว่าการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเพียงอย่างเดียว

แบรนเดน (Branden, 2006) ได้กล่าวถึงความหมายของภาระงานไว้ว่า ภาระงาน คือกิจกรรมที่มีคนมีส่วนร่วมเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายซึ่งต้องมีการใช้ภาษา การใช้ภาษาในที่นี้คือการบรรลุเป้าหมายโดยการเข้าใจภาษาที่ป้อนและการสร้างผลผลิตทางภาษา ตัวอย่างเช่น การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสถานการณ์จริงผ่านการใช้ภาษา ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้มากขึ้น

กล่าวโดยสรุปความหมายของภาระงานคือการที่ให้ผู้เรียนได้นำประสบการณ์ที่ผ่านมาของตนเองมาใช้ในการที่จะบรรลุเป้าหมายทางการใช้ภาษา สามารถปฏิบัติตามคำสั่งในการใช้ภาษาเพื่อทำกิจกรรมหรืองานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีขั้นตอน จากการให้ความหมายข้างต้นนำมาสังเคราะห์กระบวนการสอนแบบเน้นภาระงานได้ดังตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 แสดงการสังเคราะห์กระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน

Willis (1996)	Ellis (2003)	Branden (2006)	สังเคราะห์กระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน
กิจกรรมที่มีเป้าหมาย มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อบรรลุผลที่แท้จริง	เน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษา	กิจกรรมที่มีคนมีส่วนร่วมเพื่อที่จะบรรลุเป้าหมายซึ่งต้องมีการใช้ภาษา	ใช้ภาษาเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
แก้ปัญหา ไขปริศนา เล่นเกม หรือแบ่งปันและเปรียบเทียบประสบการณ์	การเชื่อมโยงข้อมูลหรือมีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษา	การเข้าใจภาษาที่ป้อนและการสร้างผลผลิตทางภาษา	เข้าใจภาษาแล้วสื่อสารออกมา
ได้ข้อมูลจากประสบการณ์ส่วนตัว ความรู้ทั่วไป		การมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสถานการณ์จริงผ่านการใช้ภาษา	ใช้ภาษาในการสื่อสารจากประสบการณ์แสดงออกในสถานการณ์จริง
	การวาดภาพขณะฟังเสียงจากสื่อ		เกิดการปฏิบัติงานหลายรูปแบบเพื่อให้บรรลุผล

5.2 หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT)

นักวิชาการเสนอหลักการที่ช่วยให้ผู้สอนพิจารณาตัวเลือกและออกแบบการจัดการเรียนรู้แบบเน้นงาน ปฏิบัติเพื่อกระตุ้นและส่งเสริมผู้เรียนปฏิบัติงานให้ได้ประโยชน์สูงสุด ดังนี้

วิลลิส (Willis,1996) ได้กล่าวถึงการจัดการเรียนกิจกรรมแบบเน้นภาระงานสำหรับผู้เรียน อายุน้อย (Young learners) ว่าผู้สอนต้องเตรียมภาษาสาหรับผู้เรียนอายุน้อยเป็นพิเศษและหาวิธีช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสและความมั่นใจในการใช้คำหรือวลีที่เรียนด้วย ดังนั้น หลักการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสาหรับ ผู้เรียนต้องครอบคลุมในเรื่องต่อไปนี้

1. ใช้ภาษาเป้าหมายในห้องเรียนเท่าที่เป็นไปได้โดยเริ่มต้นจากคำและวลีที่ผู้เรียนมีจากประสบการณ์ เดิม หรือสามารถคาดเดาได้

2. สร้างกิจกรรมที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้บรรลุผลสำเร็จ

3. สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นกันเองและเกิดความร่วมมือในการทางาน เพื่อว่าผู้เรียนรู้สึกเป็นอิสระในการเรียน

4. มั่นใจว่าทุกกิจกรรมของงานปฏิบัตินั้น สร้างความมั่นใจแก่ผู้เรียนด้านความสามารถการใช้ภาษาของผู้เรียน

5. ต้องยอมรับว่าการปฏิบัติงานในขั้นตอนแรกอาจไม่สมบูรณ์แบบ

6. ควรให้การเสนอแนะผู้เรียนในสิ่งที่ผิดพลาดและส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกหรือปฏิบัติซ้ำอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่ควรช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดมากเกินไป

7. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาแม่ได้ตลอดจนส่งเสริมผู้เรียนให้ใช้ภาษาเป้าหมายในการปฏิบัติงานให้มากที่สุด

8. มั่นใจว่าผู้เรียนมีความเข้าใจคำสั่งในขั้นตอนการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและตระหนักว่าผู้เรียน ต้องมีโอกาสในการฝึกรูปแบบโครงสร้างของประโยคที่ถูกต้องในขั้นตอนท้ายของงานปฏิบัติ

9. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจประโยชน์ขององค์ประกอบในงานปฏิบัติและสามารถช่วยให้ผู้เรียนย้อนคิด

ขั้นตอนการปฏิบัติงานและสามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้วิลลิสได้กล่าวถึงข้อดีในการจัดการสอนโดยวิธีการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานกับผู้เรียนเพิ่มเติมว่า การจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสามารถช่วยให้ผู้เรียนที่เรียนอ่อนได้เรียนซ่อมเสริมให้เข้าใจ การใช้ภาษาชัดเจนและเห็นประโยชน์ของการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานมากขึ้น เกิดความมั่นใจในตนเองเพิ่มขึ้น และงานปฏิบัติสามารถช่วยให้บรรลุผลสำเร็จทางด้านกระบวนการทางความคิดด้วย

5.3 ขั้นตอนการจัดการเรียนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT)

เอลลิส (Ellis, 2003) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเรียนแบบเน้นภาระงานดังนี้

1. ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถทำงานปฏิบัติได้ โดยเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สอดคลองกับความต้องการของผู้เรียนได้นั้น ซึ่งต้องอาศัยวิธีการ ได้แก่ การแนะนำเรื่องที่จะเรียน จุดประสงค์ของงานปฏิบัติ การเตรียมคำศัพท์และสำนวนใหม่ที่ใช้ในการปฏิบัติจากนั้นผู้เรียนปฏิบัติงานที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับงานที่ต้องปฏิบัติจริง

2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (During-task หรือที่วิลลิส (Willis, 1996) ใช้ว่า Task cycle) มีวิธีการปฏิบัติงาน 2 วิธีใน การปฏิบัติงานในขั้นตอนนี้

2.1 คุณลักษณะงานปฏิบัติ (Task performance options) คือ คุณลักษณะต่าง ๆ ของงาน ปฏิบัติที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผู้สอนสามารถวางแผนการสอนล่วงหน้า ได้เช่น ประการแรก การกำหนดเวลาในการทำงานปฏิบัติถ้าผู้สอนเน้นการใช้

ภาษาที่ถูกต้อง (Accuracy) ในการปฏิบัติงาน ควรให้ผู้เรียนกำหนดระยะเวลาเอง แต่ถ้าให้ผู้เรียนเน้นการใช้ภาษาอย่างดี (Fluency) ควรกำหนดระยะเวลาให้ผู้เรียน เพื่อฝึกให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาโดยไม่คำนึงเรื่องความถูกต้องนัก ประการที่สอง การให้ข้อมูลบางส่วนกับผู้เรียนในขณะที่ผู้เรียนกำลังทางานปฏิบัติและประการที่สาม คือการให้คำแนะนาส่วนของงานปฏิบัติที่ผู้เรียนไม่คาดคิดคำตอบไว้ซึ่งเป็นการท้าทายผู้เรียน เช่น งานปฏิบัติที่ต้องการ ตัดสินใจ (A decision-making task) เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและใช้ภาษาในงานปฏิบัติเพิ่มขึ้น

2.2 คุณลักษณะทางด้านกระบวนการ (Process options) คือขั้นตอนของการปฏิบัติงานที่ กำหนดให้ผู้เรียนทำตามงานปฏิบัติที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

3. ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task หรือที่วิลลิส (Willis, 1996) ใช้ว่า Language focus) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรายงาน ผลการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนเอง ระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาใน การสื่อสารรวมทั้งภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน หลังจากนั้นผู้สอนเลือกปัญหาทางภาษาที่ซึ่งผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องขณะปฏิบัติงานมาวิเคราะห์แก้ไขภาษาให้ถูกต้องร่วมกัน และท้ายสุดให้ผู้เรียนได้ทางานปฏิบัติซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้ปรับปรุงชิ้นงานของตนเอง และในการปฏิบัติงานซ้ำนั้นสามารถทำให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่คล้ายคลึงกับงานปฏิบัติเดิม แต่สถานการณ์หรือคำสั่งแตกต่างไปจากที่ฝึกปฏิบัติได้หรือฝึกกิจกรรมใหม่แต่ใช้รูปแบบและโครงสร้างภาษาที่ได้วิเคราะห์แล้ว

5.4 รูปแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT)

การเรียนรู้ภาษาจากงานปฏิบัติต้องอาศัยกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบรรลุชิ้นงาน โดยให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงมากที่สุดเพื่อให้เกิดทักษะในการปฏิบัติ วิลลิส (Willis, 1996) ได้เสนอรูปแบบกิจกรรมงานปฏิบัติจำนวน 6 รูปแบบ ดังนี้

1. การจัดทำรายการ (Listing) คือ รูปแบบกิจกรรมที่มุ่งหวังให้ผู้เรียน แสดงความคิดเห็นของตน โดยมีวิธีการที่เกี่ยวของกับการรวบรวมความคิดและการค้นหาความจริง

2. การเรียงลำดับและการแยกประเภท (Ordering and sorting) คือ รูปแบบกิจกรรมที่ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาในการเรียงลำดับข้อมูลและจัดแยกประเภทตามหัวข้อต่าง ๆ ได้ถูกต้อง

3. การเปรียบเทียบ (Comparing) คือ รูปแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนเปรียบเทียบข้อมูลที่มีลักษณะเดียวกัน แต่แหล่งที่มาหรือเนื้อหาต่างกัน เพื่อที่จะรวบรวมส่วนที่เหมือนกันหรือคล้ายคลึงกัน และแยกแยะส่วนที่แตกต่างกันได้

4. การแก้ปัญหา (Problem solving) คือ รูปแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นและเหตุผล พร้อมทั้งท้าทายให้ผู้เรียนพยายามแก้ไขปัญหาให้บรรลุผล

5. การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ (Sharing personal experience) คือ รูปแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ ผู้เรียนได้ใช้ภาษาพูดเกี่ยวกับตนเองและแลกเปลี่ยนข้อมูลกับบุคคลอื่น ผลที่ได้จากการปฏิสัมพันธ์นั้นใกล้เคียงกับบทสนทนาในชีวิตประจำวัน

6. งานที่สร้างสรรค์ (Creative task) หรืออีกชื่อหนึ่งที่เรียกกันทั่วไปว่า โครงงาน คือ รูปแบบกิจกรรม ที่ให้ผู้เรียนทำงานเป็นคู่หรือกลุ่ม งานประเภทนี้มีขั้นตอนการทำงานมากกว่าประเภทอื่นและเป็นงานที่รวมกิจกรรมหลายประเภทเข้าด้วยกัน

กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานไม่เพียงแต่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาโดยใช้งานปฏิบัติเป็นสื่อการเรียนรู้เท่านั้น แต่เป็นการสนองความต้องการของผู้เรียนโดยตรงโดยนำเอาประสบการณ์ของผู้เรียนที่ผ่านมาเป็นฐาน อีกทั้งผู้เรียนยังสามารถวางแผนการทำงานเป็นขั้นตอนเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดจากการทำงานได้อย่างเป็นระบบและสามารถทางานร่วมกับผู้อื่นได้ ดังนั้นจะเห็นได้ว่าแต่ละขั้นตอนของหลักการเรียนรู้ข้างต้นนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเรียนรู้โดยการปฏิบัติจริงนำเอาประสบการณ์ที่ได้รับมาใช้ประโยชน์ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาได้อย่างอิสระ โดยผู้สอนนั้นทำหน้าที่เป็นโค้ชที่เพียงคอยอำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำเท่านั้น

จากแนวคิดกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) สามารถสรุปได้ว่า หลักการสำคัญของการจัดการเรียนรู้แบบนี้คือการกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป้าหมายอย่างมีความหมายผ่านการปฏิบัติภาระงานที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ที่สำเร็จได้ โดยผู้สอนมีบทบาทในการเตรียมภาษาที่เหมาะสม สร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการเรียนรู้ร่วมกัน เสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษา และให้การสนับสนุนที่เหมาะสม ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยทั่วไปประกอบด้วย ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ (Pre-task) เพื่อเตรียมความพร้อมด้านความรู้และภาษา ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (During-task) ที่ผู้เรียนดำเนินงานตามภาระกิจ และขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) เพื่อทบทวน ประเมิน และแก้ไขการใช้ภาษา ผู้วิจัยจะนำหลักการของการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานมาใช้ในการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ที่เน้นการออกแบบภาระงานที่ท้าทายและมีความหมายต่อผู้เรียน สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างอิสระและสร้างสรรค์ โดยมีผู้สอนเป็นผู้อำนวยความสะดวกและให้คำแนะนำ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

5.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

5.5.1 งานวิจัยในประเทศ

ศิรินันท์ เอื้อนไธสงค์ (2560) ศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากรและ 2) ศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากรที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน

เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 จานวน 25 คน ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2560 ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 2) แบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้เน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ และ 4) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) t-test dependent และการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่ได้รับการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน สูงกว่าก่อนได้รับการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 2) นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ อยู่ในระดับดี

ธนดล ดำคำและอภิราดี จันทร์แสง (2561) ศึกษาการเรียนรู้แบบกำกับตนเองด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเว็บเควสท์ การวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเว็บเควสท์ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2) เปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน 3) ศึกษาการเรียนรู้แบบกำกับตนเองของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง 1 กลุ่ม ได้แก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 32 คนได้มาด้วยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือวิจัยได้แก่ ชุดการเรียนการสอน แบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน แบบวัดการเรียนรู้แบบกำกับตนเอง สถิติสำหรับวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและ t-test (Dependent Sample) ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดการเรียนการสอนที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 8 แผนจัดการเรียนรู้ 24 ชั่วโมงมีประสิทธิภาพเท่ากับ 76.35/77.77 2) นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 3) นักเรียนมีการเรียนรู้แบบกำกับตนเองโดยรวมอยู่ในระดับมาก

ณัฐกิตติ์ นาทา (2561) ศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน แนวคิดเพื่อการพัฒนาทักษะทางภาษาไทย นำแนวคิดมุ่งเน้นภาระงาน หรือ Task Based Learning (TBL) มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทยนั้น นับว่าสอดคล้องกับหลักการพัฒนาทักษสัมพันธ์ เพราะแนวคิดมุ่งเน้นภาระงานหรือ Task Based Learning (TBL) เป็นแนวคิดที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตัวเอง กระตุ้นทักษะทางการใช้ภาษาไทย ไม่ว่าจะเป็นการให้ผู้เรียนได้อ่าน เขียน ฟัง ดู และพูด เกี่ยวกับภาระงานที่ตนเองได้รับ เป็นการฝึกทักษะต่าง ๆ ไปพร้อมกัน ผู้เรียน มีโอกาสได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ แสดงความคิดเห็น ตลอดจนได้เป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง

ครูเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนเท่านั้น ท้ายสุดผู้เรียนก็จะเรียนรู้อย่างมีเป้าหมายบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

วัชรีญา วงษ์สุวรรณ (2562) ศึกษาการจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นแบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย โดยงานวิจัยนี้เพื่อทดสอบการจัดการเรียนรู้แบบมุ่งเน้นภาระงานสามารถช่วยเพิ่มระดับความสามารถในการเขียนของผู้เรียนในการเขียนแสดงความคิดเห็นหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสามชุกรัตนโภคาราม จังหวัดสุพรรณบุรีโดยผู้เข้าร่วมทดลองมากจากการสุ่มแบบเฉพาะจงที่มีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในการทดสอบด้านการอ่าน (Reading Literacy) จากผลการสอบโปรแกรมประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล (PISA) มีจำนวน 40 คน (N = 40) ซึ่งใช้เวลา 30 ชั่วโมง ในการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน 3 ขั้นตอนได้แก่ (1) ขั้นก่อนปฏิบัติภาระงาน (2) ขั้นลงมือปฏิบัติภาระงาน(3) ขั้นฝึกฝนและตรวจสอบการใช้ภาษา และผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนจากภาระงานเขียนในระหว่างจัดกระทำการทดลองจำนวน 5 งาน ประกอบด้วยหัวข้อต่อไปนี้ (1) การเขียนแสดงความคิดเห็นเชิงวิจารณ์ (2) การเขียนแสดงความคิดเห็นเสนอแนะ (3) การเขียนแสดงความคิดเห็นเตือน (4) การเขียนแสดงความคิดเห็นโต้แย้ง (5) การเขียนแสดงความคิดเห็นสนับสนุนหรือยกย่อง วิธีการตรวจให้คะแนนเป็นไปตามเกณฑ์การประเมินสภาพจริงและทดสอบความพึงพอใจของผู้เรียนตามแนวมาตรวัดของลิเคิร์ท (Likert Rating Scales) สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลคือสถิติทดสอบค่าที (t-test for dependent samples) ผลการวิจัยพบว่าคะแนนเฉลี่ยการเขียนแสดงความคิดเห็นหลังเรียนในผู้เรียนกลุ่มตัวอย่างสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งชี้ให้เห็นถึงความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานและคะแนนการเขียนที่สูงขึ้นของผู้เข้าร่วมการทดลอง นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบเน้นงานโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.44, S.D. = 0.84)

นิภาวรรณ นวาวัตน์ (2562) ศึกษาการพัฒนารูปแบบการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเน้นภาระงานร่วมกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี โดยการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อสำรวจหัวข้อความต้องการในการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานโรงแรมสำหรับพนักงานส่วนหน้าที่ใช้มากที่สุด 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานร่วมกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ให้มีประสิทธิภาพและพัฒนาการของทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3) เพื่อศึกษาพัฒนาการด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบการสอนแบบเน้นภาระงานในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาต่อรูปแบบการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเน้นภาระงานร่วมกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ที่พัฒนาขึ้น โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบไป

ด้วย แบบประเมินความทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมถึงมีการสังเกตุความถี่ข้อผิดพลาดของผู้เรียนจากการปฏิบัติภาระงานทั้งในและนอกห้องเรียนจากการบันทึกวิดีโอ และแบบประเมินความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการสอนที่พัฒนา วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติแบบอนุกรมเวลา (Time Series) เพื่อวิเคราะห์ โดยผลการวิจัย พบว่า 1) หัวข้อความต้องการในการด้านทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในงานโรงแรม สำหรับพนักงานส่วนหน้า เพื่อนำมาพัฒนารูปแบบการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเน้นภาระงานร่วมกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์จำนวน 6 หัวข้อ ได้แก่ 1) การติดต่อทางโทรศัพท์ 2) การต้อนรับและการลงทะเบียนเข้าพักในโรงแรม 3) การบอกทิศทาง 4) สิ่งอำนวยความสะดวกภายในโรงแรมและห้องพัก 5) การจัดการข้อร้องเรียน และ 6) การลงทะเบียนออกจากที่พักและการชำระเงิน 2) รูปแบบการสอนมีชื่อว่า “LOVE Model” มีการบวนการเรียนการสอน 4 ขั้นตอนคือ 1) ขั้นอธิบายจุดประสงค์ในการปฏิบัติภาระงาน (L = Listing task objectives) 2) ขั้นปฏิบัติภาระงาน (O = Observing and assisting students during the task) 3) ขั้นตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน (V = Verifying student comprehension) 4) ขั้นที่ 4 ขั้นประเมินชิ้นงานสุดท้ายของผู้เรียน (E = Evaluating final student output) รูปแบบการสอนมีประสิทธิภาพสูงกว่าร้อยละ 70 3) ประสิทธิผลของรูปแบบพบว่าหลังการทดลองใช้รูปแบบการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษมีร้อยละของพัฒนาการของนักศึกษา เท่ากับร้อยละ 74.21 มีเกณฑ์ระดับพัฒนาการอยู่ในพัฒนาการระดับสูง รวมถึง ผู้เรียนมีความถี่ข้อผิดพลาดด้านไวยากรณ์และคำศัพท์จำนวน 375 ครั้งและสามารถแก้ไขได้ถูกต้องจำนวน 207 ครั้ง ด้านการจัดการภาษาระดับข้อความจำนวน 235 ครั้งและสามารถแก้ไขได้ถูกต้องจำนวน 159 ครั้ง การออกเสียงจำนวน 427 ครั้ง และสามารถแก้ไขได้ถูกต้องจำนวน 198 ครั้ง และ การปฏิสัมพันธ์ในการสื่อสารจำนวน 273 ครั้ง และสามารถแก้ไขได้ถูกต้องจำนวน 219 ครั้ง และ 4) ความพึงพอใจของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อรูปแบบการสอน (LOVE Model) โดยภาพรวมอยู่ในระดับพึงพอใจมาก

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่าการใช้กระบวนการสอนแบบเน้นภาระงานนั้นช่วยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติงานตามความคิดของตนเอง แสดงออกมาเป็นพฤติกรรมการใช้ภาษาที่สอดคล้องกับบริบทต่าง ๆ ครบทั้ง 4 ทักษะของการสื่อสาร จากนั้นจะได้รับคำแนะนำจากครูที่คอยอำนวยความสะดวกแล้วเป็นแรงเสริมทางการแสดงออกทางภาษาของผู้เรียน อีกทั้งชี้ให้เห็นถึงความสำเร็จในการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานเพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิผล

5.5.2 งานวิจัยต่างประเทศ

González, L. E. M., & Pinzón, M. M. L. (2019) ศึกษาผลกระทบของการสอนภาษาตามภาระงานต่อทักษะการเขียนของผู้เรียน บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการวิจัยเชิงปฏิบัติการที่มุ่งพิจารณาผลของการสอนภาษาตามภารกิจและกลยุทธ์การเขียนต่างๆ ที่มีต่อทักษะการ

เขียนของผู้เรียนในโรงเรียนรัฐบาล ในขั้นตอนการวิจัยพบว่าผู้เข้าร่วมต้องปรับปรุงการผลิตงานเขียนของพวกเขาและเข้าถึงระดับความสามารถที่กำหนดโดยแนวทาง Common European Framework (CEFR) และกระทรวงศึกษาธิการแห่งชาติ (MEN) ในขั้นตอนการพัฒนาต่อไปนี้ การปฏิบัติการ 6 ครั้ง ได้รับการออกแบบภายใต้กรอบสำหรับการเรียนรู้ตามภาระงาน (Willis & Willis, 2007) รวมถึงการเตรียมงานการวางแผน รายงานและการเน้นภาษา นอกจากนี้ยังใช้กลวิธีในการเขียนต่างๆ รวมถึงการระดมสมอง การเขียนรายการ การตั้งคำถาม การอ่านรูปภาพ และการจำแนกคำ ผลการศึกษาพบว่าผู้เรียนได้ผลลัพธ์ที่ดีขึ้นในด้านการเขียน เพิ่มจำนวนคำศัพท์ ลดจำนวนข้อผิดพลาดทางไวยากรณ์ ปรับปรุงไวยากรณ์ของภาษาและกลายเป็นอิสระและมีความรับผิดชอบมากขึ้น นอกจากนี้ความมั่นใจของนักเรียนในกระบวนการเขียนก็ดีขึ้นเช่นกัน ผลการวิจัยพบว่าการใช้ TBLT ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียน มีการนำเสนอข้อสรุปและความหมายในการสอนสำหรับครู โรงเรียน และผู้กำหนดนโยบายเพื่อรวม TBLT และกลยุทธ์การเขียนในการพัฒนาหลักสูตรในอนาคตเพื่อเป็นช่องทางในการสนับสนุนวิธีการสอนภาษาอังกฤษ

Shaby, D., Joy, J.J.L., (2019) ศึกษาการสอนภาษาตามภาระงาน วิธีการใช้ทักษะภาษา เสนอวิธีการสอนภาษาที่สองหลายวิธีตั้งแต่ศตวรรษที่ 19 แม้จะมีการเปลี่ยนแปลงในด้านการสอนภาษาตามภารกิจ (TBLT) ยังคงเป็นแนวทางที่แพร่หลายในห้องเรียนภาษา ในการศึกษาภาษาอังกฤษ งานถูกมองว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาความสามารถและอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ภาษาที่สองหรือภาษาต่างประเทศโดยการเพิ่มกิจกรรมของผู้เรียนในห้องเรียน บทบาทของงานคือการกระตุ้นความปรารถนาตามธรรมชาติผู้เรียนเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาของตนโดยท้าทายให้พวกเขาทำงานที่ชัดเจน มีจุดมุ่งหมายและเป็นจริงในโลกแห่งความเป็นจริง อย่างไรก็ตามครูสอนภาษาอังกฤษจำนวนมากยังขาดความตระหนักอย่างถ่องแท้ว่า TBLT คืออะไร และจะนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพในห้องเรียนของตนได้อย่างไร เอกสารนี้จึงมุ่งให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับการใช้ทักษะภาษาใน TBLT และให้ข้อมูลเชิงลึกแก่ผู้ปฏิบัติงานเกี่ยวกับทักษะทางภาษาและวิธีการนำทักษะเหล่านี้ไปปฏิบัติในห้องเรียนภาษา

Yunus Yildiz (2020) ศึกษาการสอนภาษาตามภารกิจ: แนวทางในสปอตไลต์เพื่อขับเคลื่อนการเรียนรู้ภาษาไปข้างหน้า แม้ว่าจะความกังวลบางประการเกี่ยวกับประสิทธิภาพในรูปแบบการสอนภาษา แต่การสอนภาษาตามภารกิจได้ถูกนำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพในห้องเรียนภาษาเพื่อขับเคลื่อนการเรียนรู้ภาษาไปข้างหน้า การดำเนินงานที่เอื้อต่อการสื่อสารและการเรียนรู้ภาษา งานเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาภาษาเพื่อสนับสนุนกระบวนการเรียนรู้ เนื่องจากการเน้นที่ความหมายมาก่อนในแนวทางนี้ การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมกับงานเปิดโอกาสให้พวกเขาได้ต่อรองความหมายและสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ บทความนี้มุ่งชี้ให้เห็นถึงลักษณะของแนวทางและประสิทธิผลในการพัฒนาการสื่อสาร

Su-Bergil, A. & Öcel, M. (2022) ศึกษาทัศนคติของครูที่มีต่อการสอนภาษาตามภารกิจในบริบท EFL โดยวิธีการสอนภาษาตามงานมีส่วนสำคัญอย่างมากในการสอนภาษาอังกฤษและได้รับการศึกษามาอย่างยาวนานในด้านการสอนภาษาอังกฤษ ในหลักสูตรภาษาอังกฤษปัจจุบัน วิธีนี้ถูกนำมาใช้โดยกระทรวงศึกษาธิการในตุรกี อย่างไรก็ตาม การศึกษาเกี่ยวกับการสอนภาษาตามงานในตุรกียังไม่อยู่ในระดับที่ต้องการ การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อเปิดเผยทัศนคติของครูที่มีต่อการสอนภาษาตามงานและเหตุผลที่พวกเขานำไปใช้ในการสอนหรือไม่ จึงได้รวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างคือครูภาษาอังกฤษจำนวน 130 คน ที่ทำงานในโรงเรียนของรัฐและโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาในตุรกี และพวกเขาทั้งหมดได้รับแบบสอบถามวัดทัศนคติของครูที่มีต่อการสอนภาษาตามภารกิจซึ่งประกอบด้วยรายการประเภท Likert และรายการแบบปรนัย ผลการวิจัยโดยรวมพบว่าครูส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาแบบเน้นงานและนำไปใช้ในการสอน แม้ว่าครูบางคนจะไม่ได้ใช้การสอนภาษาแบบเน้นงานเพราะปัจจัยบางประการ นอกจากนี้ การศึกษาครั้งนี้จะกระตุ้นให้นักวิจัยรุ่นต่อไปทำการศึกษาในขอบเขตที่กว้างขึ้นและภาคปฏิบัติ ซึ่งจะทำให้เจ้าหน้าที่ของกระทรวงศึกษาธิการและนักวิชาการด้านการสอนภาษาอังกฤษเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงความสำคัญและอุปสรรคในการนำภาษาตามงานไปใช้ในการสอน

Duong, T. M. and Truong, M. L. (2022) ศึกษาการสอนภาษาโดยเน้นภาระงาน : วิธีแก้ไขที่เป็นไปได้สำหรับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษเฉพาะด้าน (ESP) ของนักศึกษาชาวเวียดนาม EFL วิทยาลัยอาชีวศึกษา เพื่ออำนวยความสะดวกในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อความเข้าใจในการอ่าน ESP มีการใช้แนวทางที่หลากหลายโดยเลือกการสอนภาษาโดยเน้นภาระงาน การศึกษานี้พยายามที่จะสำรวจผลกระทบของการสอนภาษาโดยเน้นภาระงานต่อภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (ESP) ความเข้าใจในการอ่านในแง่ของผลโดยรวมของการทดสอบความเข้าใจในการอ่าน การทำความเข้าใจความหมายของคำศัพท์และการใช้กลยุทธ์ในการระบุแนวคิดหลัก การวิจัยนี้เป็นการศึกษากึ่งทดลองโดยมีนักศึกษา 25 คน เรียนวิชาเอกเทคโนโลยียานยนต์ที่วิทยาลัยอาชีวศึกษาในจังหวัดบ่าเสียะหวุงเต่า ประเทศเวียดนาม แบบทดสอบความเข้าใจในการอ่าน ESP เช่น แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบสังเกต วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้ค่าเฉลี่ย T-test, Mean ($\bar{x}$) และ Standard Deviation (S.D.) ใช้การวิเคราะห์เนื้อหาในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผลการศึกษาพบว่าการสอนภาษาโดยเน้นภาระงานมีผลในเชิงบวกต่อความสำเร็จด้านความเข้าใจในการอ่าน ESP ของนักเรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคะแนนหลังการทดสอบความเข้าใจในการอ่านของผู้เข้าร่วมนั้นดีกว่าคะแนนก่อนการทดสอบและทักษะการอ่านของพวกเขา เช่น การเดาความหมาย การสแกน และการมองผ่านๆ ค่อยๆ ดีขึ้นตามลำดับ

จะเห็นได้ว่าการศึกษาและวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาตามภารกิจหรือเน้นภาระงานเป็นเรื่องที่น่าสนใจและมีความสำคัญในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนใน

โรงเรียนรัฐบาลและวิทยาลัยอาชีวศึกษา การศึกษาที่มีการใช้ TBLT ในการสอนภาษาตามภารกิจและการเขียนต่างๆ ได้แสดงให้เห็นถึงผลการศึกษาที่ดีขึ้นในด้านการเขียนและการอ่านภาษาอังกฤษ นักเรียนได้รับการสนับสนุนในการพัฒนาทักษะการเรียนรู้โดยการใช้กลวิธีต่างๆ เช่นการระดมสมอง การเขียนรายการ การตั้งคำถาม การอ่านรูปภาพ และการจำแนกคำ การศึกษานี้ยังพบว่าการใช้ TBLT ช่วยพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยเกี่ยวกับการสอนภาษาตามภารกิจยังคงเป็นเรื่องที่น่าสนใจและควรต้องได้รับการศึกษาและพัฒนาเพื่อให้นักเรียนได้รับประโยชน์สูงสุดในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในอนาคต

6. ทักษะการสื่อสารภาษาไทย

ทักษะการสื่อสารภาษาไทยถือเป็นรากฐานสำคัญของการเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ซึ่งประกอบด้วยทักษะหลัก 4 ประการ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยมุ่งเน้นที่จะพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูด ซึ่งสองทักษะแรกนี้มีความเชื่อมโยงและส่งผลซึ่งกันและกัน การพัฒนาทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ เข้าใจวัฒนธรรม และปรับตัวเข้ากับสังคมไทยได้ดียิ่งขึ้น การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยนั้น จำเป็นต้องอาศัยความเข้าใจในหลักภาษา การเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบริบทและกาลเทศะ รวมถึงการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง

6.1 ความหมายและความสำคัญของการสื่อสาร

การสื่อสารตรงกับภาษาอังกฤษว่า Communication พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้ความหมายไว้คือ นำถ้อยคำ ข้อความ หรือหนังสือ เป็นต้น ของฝ่ายหนึ่งส่งให้อีกฝ่ายหนึ่งโดยมีสื่อนำไป กล่าวคือกระบวนการถ่ายทอดข้อมูล ความคิด ความรู้สึก หรือประสบการณ์ จากบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มบุคคลหนึ่ง ไปยังอีกบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มบุคคลหนึ่ง ผ่านช่องทางหรือสื่อต่างๆ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน โดยสุวิทย์ ขาวนอก และคณะ (2551, น. 14) กล่าวว่า การสื่อสารคือ การที่มนุษย์ถ่ายทอดความรู้ ความคิด หรือประสบการณ์ของตนไปยังบุคคลอื่น และการรับความรู้ความคิดจากบุคคลอื่น มาปรับพฤติกรรมของตนเอง โดยกระบวนการของการสื่อสาร ซึ่งการถ่ายทอดและการรับความรู้ มีอยู่ 3 ลักษณะ คือ

1. การใช้รหัสสัญญาณโดยตรง เช่น การใช้สัญญาณเสียง ภาษาพูด สัญลักษณ์ ภาษาเขียน ภาษาท่าทาง ตลอดจนรหัสสัญญาณอื่นๆ ที่กระทำโดยตรง ระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร

2. การใช้เครื่องมือในการถ่ายทอด เป็นการสื่อสารโดยผ่านเครื่องมือสื่อสาร เช่น การใช้โสตทัศนูปกรณ์ วิทยุกระจายเสียง คอมพิวเตอร์ หรือเครื่องมือสื่อสารอื่นๆ

3. การถ่ายทอดโดยกระบวนการทางสังคม เช่น การปฏิบัติสืบทอดทางประเพณี ศาสนาวัฒนธรรม และระบบอื่นๆ ของสังคม

ความสำคัญของการสื่อสารที่จุไรรัตน์ ลักษณะสิริและบาหยัน อิ่มสำราญ (2548, น.3) ให้นิยามว่าในชีวิตประจำวันของคนเรา ย่อมจะต้องติดต่อกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลในรูปแบบต่าง ๆ ตลอดเวลา เช่น เวลาเช้าก็พูดจากับพี่น้อง เมื่อไปถึงที่ทำงานก็พูดกับเพื่อนร่วมงาน ครั้นเวลาเย็นอาจนัดหมายร่วมสังสรรค์กับเพื่อนฝูง กลับมาถึงบ้านก็ดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุพักผ่อนหลับนอนหลับ รุ่งเช้าก็เริ่มติดต่อกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลอีกวนเวียนกันไปเช่นนี้ การติดต่อกับบุคคลหรือกลุ่มบุคคล โดยมีจุดประสงค์ที่จะเสนอเรื่องราวต่าง ๆ อันได้แก่ ข่าวสารข้อมูล ความรู้สึกนึกคิด ความต้องการ ตลอดจนความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ ให้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลรับรู้นี้เราเรียกว่าการสื่อสาร การสื่อสารเป็นวัฒนธรรมอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นระหว่างมนุษย์กับมนุษย์เท่านั้น หากการติดต่อเกิดขึ้นระหว่างมนุษย์กับสัตว์ เช่น คนเรียกสุนัขมากินอาหารหรือคนพูดกับนกแก้วนกขุนทอง สถานการณ์ดังกล่าวนี้เราไม่เรียกว่าการสื่อสาร ทั้งนี้การสื่อสารมีประโยชน์อย่างยิ่งทั้งในแง่บุคคลและสังคม ประโยชน์ในแง่บุคคลคือทำให้เราสาสามารถรับรู้ความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของผู้อื่น ก่อให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกัน การสื่อฮารยังทำให้คนเรามีความรู้และโลกทัศน์ที่กว้างขวางขึ้น เพราะได้รับรู้ข่าวสารจากแหล่งต่าง ๆ ซึ่งสามารถนำมาใช้ประโยชน์ต่อการทำงานและการใช้ชีวิตได้ดี ประโยชน์ในแง่สังคมก็คือ การสื่อสารเป็นกระบวนการที่ทำให้สังคมเจริญก้าวหน้าไม่หยุดยั้ง ทำให้มนุษย์สามารถสืบทอดและพัฒนาวัฒนธรรรมของตนเอง สามารถเรือนรู้และรับรู้วัฒนธรรมของสังคมอื่นเพื่อนำมาปรับปรุงวัฒนธรรรมของตน ตลอดจนสามารถถ่ายทอดวัฒนธรรมของตนไปสู่คนรุ่นใหม่อย่างไม่จบสิ้น หากสังคมมนุษย์ปราศจากการสื่อสารแล้ว ก็ไม่อาจพัฒนามามาได้จนถึงทุกวันนี้ มนุษย์เราคงต่างคนต่างอยู่ ไม่พบปะพูดคุยหรือทำกิจกรรมร่วมกัน มนุษย์คงสูญสินผ่าพันธุ์และอารยธธรรมไปนานเล้ว

จากที่ได้กล่าวมา จึงสามารถกล่าวได้ว่าการสื่อสารคือกระบวนการสำคัญที่มนุษย์ใช้ในการถ่ายทอดและรับข้อมูล ความคิด ความรู้สึก และประสบการณ์ระหว่างกัน โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกัน ซึ่งสามารถทำได้หลายรูปแบบ ทั้งโดยตรงผ่านภาษาและสัญลักษณ์ผ่านเครื่องมือสื่อสารต่างๆ และผ่านกระบวนการทางสังคม การสื่อสารมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์ ทำให้เราสามารถติดต่อปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น รับรู้ความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของกันและกัน รวมถึงได้รับความรู้และโลกทัศน์ที่กว้างขึ้น นอกจากนี้ การสื่อสารยังมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาสังคม ทำให้เกิดการสืบทอดและพัฒนาวัฒนธรรม การเรียนรู้วัฒนธรรมอื่น และการถ่ายทอดไปยังคนรุ่นใหม่ หากปราศจากการสื่อสาร สังคมมนุษย์ก็ไม่อาจพัฒนาและดำรงอยู่ได้เช่นทุกวันนี้

6.2 องค์ประกอบสำคัญของการสื่อสาร

การสื่อสารเป็นกระบวนการอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นและดำเนินไปในสังคม โดยอาศัยองค์ประกอบสำคัญ 4 ประการ ได้แก่ ผู้ส่งสาร สาร สื่อ และผู้รับสาร องค์ประกอบทั้ง 4 ประการนี้จะทำงานร่วมกัน หากขาดส่วนใดส่วนหนึ่งไปไม่ว่าจะเป็นผู้ส่งสาร สาร สื่อหรือผู้รับสาร ไม่จัดว่า

สถานการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นการสื่อสาร นอกจากนั้นกระบวนการสื่อสารอังขึ้นอยู่กับระบบของสังคมและวัฒนธรรมที่สถานการณ์การสื่อสารนั้นเกิดขึ้นและดำเนินไป เมื่อเกิดสถานการณ์การสื่อสารขึ้น จะมีกระบวนการซึ่งดำเนินไปดังนี้ ผู้ส่งสารจะส่งสารออกไป อาจส่งไปด้วยวิธีพูดเขียน ใช้สัญลักษณ์หรือท่าทางอื่น ๆ ส่วนสารนั้นหมายถึงสาระต่างๆที่ผู้ส่งสารต้องการให้ผู้รับสารปฏิบัติตามอาจเป็นเพียงการแจ้งให้ผู้รับสารทราบ บอกให้ผู้รับสารทำ หรือถามให้ผู้รับสารตอบ สารนี้จะส่งส่งผ่านสื่ออาจเป็นสื่อธรรมชาติ เช่น อากาศ แสง สื่อเทคโนโลยี ได้แก่ ไมโครโฟน วิทยุ โทรทัศน์ ผู้รับสารก็จะรับสารนั้นและมีปฏิกิริยาตอบสนองกลับไป หากปฏิกิริยาตอบสนองเป็นไปดังที่ผู้ส่งสารต้องการ ถือว่าการสื่อสารนั้นสัมฤทธิ์ผล หากปฏิกิริยาไม่เป็นไปดังที่ผู้ส่งสารต้องการ ถือว่าการสื่อสารนั้นไม่สัมฤทธิ์ผล กระบวนการสื่อสารที่สัมฤทธิ์ผล (จุไรรัตน์ ลักษณะสิริและบาหยัน อิ่มสำราญ, 2548, น.3) ดังนั้นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจึงต้องอาศัยปฏิสัมพันธ์ขององค์ประกอบหลัก ได้แก่ ผู้ส่งสาร สาร สื่อ และผู้รับสาร ภายใต้บริบททางสังคมและวัฒนธรรม การถ่ายทอดสารและการรับปฏิกิริยาตอบสนองเป็นกลไกสำคัญในการบรรลุผลสัมฤทธิ์ของการสื่อสาร ซึ่งการทำความเข้าใจพลวัตขององค์ประกอบเหล่านี้เป็นรากฐานของการศึกษาปรากฏการณ์การสื่อสาร

6.3 วัตถุประสงค์ของการสื่อสาร

การที่คนเราทำการสื่อสารกันนั้น ผู้ส่งสารกับผู้รับสารจะมีวัตถุประสงค์ในการสื่อสาร ซึ่งจะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้การสื่อสารประสบความสำเร็จ โดยทั่วไปแล้วเราพอสรุปได้ว่า ผู้ส่งสารและผู้รับสารมีวัตถุประสงค์ที่แสดงความต้องการในการสื่อสาร (คณาจารย์โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, ม.ป.ป.) ดังต่อไปนี้

6.3.1 วัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร ในการทำการสื่อสารผู้ส่งสารมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1) เพื่อแจ้งให้ทราบ (Inform) ซึ่งหมายความว่า ในการทาการสื่อสารนั้นผู้ส่งสารมีความต้องการที่จะบอก แจ้ง หรือชี้แจงข่าวสารเรื่องราว เหตุการณ์ ข้อมูล หรือสิ่งอื่นใดให้ผู้รับสารได้รับทราบหรือเกิดความเข้าใจ

2) เพื่อสอนหรือให้การศึกษา (Teach or Educate) ซึ่งหมายความว่า ผู้ส่งสารมีความต้องการที่จะสอนวิชาความรู้หรือเรื่องราวที่มีลักษณะเป็นวิชาการ เพื่อให้ผู้รับสารได้รับความรู้เพิ่มขึ้นจากเดิม

3) เพื่อสร้างความพอใจหรือให้ความบันเทิง (Please or Entertain) ซึ่งหมายความว่าในการสื่อสารนั้นผู้ส่งสารมีความต้องการที่จะทำให้ผู้รับสารเกิดความรื่นเริงบันเทิงใจจากสารที่ตนส่งออกไป ไม่ว่าจะในรูปของการพูด การเขียน หรือการแสดงกิริยาท่าทาง

4) เพื่อเสนอหรือชักจูงใจ (Propose or Persuade) ซึ่งหมายความว่า ผู้ส่งสารได้เสนอแนะสิ่งใดสิ่งหนึ่งต่อผู้รับสาร และมีความต้องการชักจูงใจให้ผู้รับสารมีความคิดคล้อยตามหรือยอมรับปฏิบัติตามการเสนอแนะของตน

6.3.2 วัตถุประสงค์ของผู้รับสาร ในการทำการสื่อสารผู้รับสารมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1) เพื่อทราบ (Understand) ซึ่งหมายความว่า ในการเข้าร่วมกิจกรรมทางการสื่อสารนั้น ผู้รับสารมีความต้องการที่จะทราบเรื่องราวข่าวสาร เหตุการณ์ ข้อมูล หรือสิ่งอื่นใดที่มีผู้แจ้งหรือรายงาน หรือชี้แจง หากข่าวสารที่ได้รับทราบนั้นเป็นของใหม่ก็ทำให้ผู้รับสารได้ข่าวสารเพิ่มเติม หากข่าวสารที่ได้รับทราบนั้นเป็นสิ่งที่ตนได้เคยทราบมาก่อน ก็เป็นการยืนยันความถูกต้องของข่าวสารที่ตนมีอยู่ให้เกิดความมั่นใจยิ่งขึ้น ในทางตรงกันข้าม หากข่าวสารที่ได้มาใหม่ขัดแย้งกับข่าวสารที่ตนมีอยู่เดิม ผู้รับสารก็จะได้พิจารณาว่าข่าวสารใดมีความน่าเชื่อถือหรือมีความถูกต้องมากกว่ากัน

2) เพื่อเรียนรู้ (Learn) ซึ่งหมายความว่า การแสวงหาความรู้ของผู้รับสารจากการสื่อสาร ลักษณะของสารในกรณีนี้ มักจะเป็นสารที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับวิชาความรู้และวิชาการเป็นการหาความรู้เพิ่มเติม และเป็นการทำความเข้าใจกับเนื้อหาสาระในการสอนของผู้ส่งสาร

3) เพื่อหาความพอใจ (Enjoy) ซึ่งหมายความว่า โดยปกติคนเรานั้นนอกจากต้องการจะทราบข่าวคราว เหตุการณ์ และศึกษาหาความรู้แล้ว เรายังต้องการความบันเทิง ต้องการการพักผ่อนหย่อนใจด้วย ดังนั้น ในบางโอกาสในบางสถานการณ์คนเราในฐานะผู้รับสารจึงมีความต้องการที่จะแสวงหาสิ่งที่สามารถสร้างความขบขัน บันเทิง และความสบายใจให้แก่ตนเองด้วย

4) เพื่อกระทำหรือตัดสินใจ (Dispose or Decide) ซึ่งหมายความว่า ในการดำเนินชีวิตประจำวันของคนเรานั้น สิ่งหนึ่งที่เราต้องกระทำอยู่เสมอก็คือการตัดสินใจกระทาการอย่างใดอย่างหนึ่ง ในการตัดสินใจของเรานั้น มักจะได้รับการเสนอแนะหรือชักจูงใจให้กระทำอย่างนั้นอย่างนี้จากบุคคลอื่นอยู่เสมอ ทางเลือกในการตัดสินใจของเราขึ้นอยู่ที่ว่าข้อเสนอแนะนั้น ๆ มีความน่าเชื่อถือและเป็นไปได้เพียงใด รวมทั้งอาศัยจากข่าวสาร ข้อมูล ความรู้ ความเชื่อ และประสบการณ์ที่เราสั่งสมมาเป็นเครื่องมือในการตัดสินใจของเรา

จากแนวคิดที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่าการสื่อสารเป็นกระบวนการที่มีพลวัต โดยผู้ส่งสารและผู้รับสารต่างมีเป้าประสงค์จำเพาะในการเข้าร่วมกระบวนการดังกล่าว ผู้ส่งสารมุ่งหวังที่จะถ่ายทอดข้อมูล ให้ความรู้ สร้างความบันเทิงหรือโน้มน้าวใจ ในขณะที่ผู้รับสารแสวงหาความเข้าใจ การเรียนรู้ ความพึงพอใจหรือใช้ข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจและการปฏิบัติ การบรรลุวัตถุประสงค์ของทั้งสองฝ่ายเป็นปัจจัยสำคัญที่บ่งชี้ถึงประสิทธิภาพของการสื่อสารที่สัมฤทธิ์ผล

6.4 อุปสรรคของการสื่อสาร

คณาจารย์โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (ม.ป.ป.) กล่าวถึงอุปสรรคหลายประการที่ทำให้การสื่อสารไม่บรรลุวัตถุประสงค์ในบางสถานการณ์ ดังนี้

6.4.1 อุปสรรคที่เกิดจากผู้ส่งสาร จุดเริ่มต้นของการสื่อสารอยู่ที่ผู้ส่งสาร ถ้าผู้ส่งสารขาดความรู้ความเข้าใจที่เพียงพอต่อการสื่อสารแล้ว การสื่อสารย่อมจะขาดประสิทธิผล ผู้ส่งสารที่ดีจึง

ต้องมีความพร้อมในการสื่อสารโดยเป็นบุคคลที่มีความน่าเชื่อถือ มีความรู้ในสารที่จะสื่อออกไป เข้าใจในวัตถุประสงค์ของการส่งสาร มีทัศนคติที่ดีต่อทุกองค์ประกอบของการสื่อสาร ควบคุมความรู้สึกและความเชื่อมั่นของตนเองในขณะสื่อสารได้ และพฤติกรรมการแสดงออกในการสื่อสารมีความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระของสาร

6.4.2 อุปสรรคที่เกิดจากสาร คุณภาพและปริมาณของสาร ลักษณะความเหมาะสมและความต่อเนื่องของเนื้อหา สาร ความหมายของสารที่แตกต่างกัน การจัดลำดับและประเภทของสาร ความแน่นอนชัดเจนและถูกต้องของสาร การเลือกสรรสาร การใช้ภาษาที่เหมาะสม สารที่ขัดต่อความคิดความเชื่อและค่านิยม สารที่มีเนื้อหาสลับซับซ้อน ล้วนแล้วแต่เป็นอุปสรรคของการสื่อสารที่เกิดจากสารทั้งสิ้น

6.4.3 อุปสรรคที่เกิดจากช่องทางการสื่อสาร การใช้ช่องทางการสื่อสารที่ไม่เหมาะสม อุปสรรคที่เกิดจากสภาพแวดล้อมหรือสถานการณ์ในขณะที่ทำการสื่อสารไม่ดี เช่น ผิดกาลเทศะ หรือเกิดสิ่งรบกวนทางด้านกลไกของช่องทางการสื่อสาร (Mechanical Noise) เป็นต้น

6.4.4 อุปสรรคที่เกิดจากผู้รับสาร จุดสิ้นสุดของการสื่อสารอยู่ที่ผู้รับสาร อุปสรรคที่เกิดจากผู้รับสารเนื่องมาจากการเลือกในการสื่อสาร (Selectivity in Communication) ไม่ว่าจะเป็นการเลือกเปิดรับ (Selective Exposure) การเลือกให้ความสนใจ (Selective Attention) การเลือกรับรู้และเลือกตีความ (Selective Perception and Interpretation) และการเลือกจดจำ (Selective Retention) การเลือกที่กล่าวมานี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้รับสารเป็นสำคัญ นอกจากนี้ พื้นฐานความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ ความพร้อม ความสนใจ ความรับผิดชอบ และอารมณ์ของผู้รับสารยังมีผลต่อการสื่อสารด้วย

ด้วยปัจจัยที่กล่าวมาสรุปได้ว่า ประสิทธิภาพของการสื่อสารอาจถูกบั่นทอนด้วยอุปสรรคที่มาจากหลายแหล่งประการ อุปสรรคจากผู้ส่งสารอาจเกิดจากความไม่พร้อม ความไม่น่าเชื่อถือ หรือการถ่ายทอดที่ไม่สอดคล้องกับสาร ในส่วนของสารเอง คุณภาพ ปริมาณ ความชัดเจนและความเหมาะสมของเนื้อหา รวมถึงการใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้อง ก็เป็นอุปสรรคได้เช่นกัน นอกจากนี้ การเลือกใช้ช่องทางการสื่อสารที่ไม่เหมาะสม หรือสภาพแวดล้อมที่ไม่เอื้ออำนวย ก็ส่งผลกระทบต่อการสื่อสารได้ สุดท้าย อุปสรรคจากผู้รับสารมักเกี่ยวข้องกับการเลือกรับ เลือกสนใจ เลือกตีความ และเลือกจดจำสาร ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยส่วนบุคคล เช่น ความรู้ ประสบการณ์ อารมณ์ และความสนใจ การตระหนักถึงอุปสรรคเหล่านี้จึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาการสื่อสารให้มีประสิทธิผล

6.5 ทักษะการฟัง

การฟัง (Listening) คือ กระบวนการรับรู้และทำความเข้าใจความหมายของสารที่ได้รับผ่านช่องทางเสียง โดยผู้ฟังจะรับรู้เสียงผ่านประสาทหู จากนั้นสมองจะทำการตีความหมายของเสียงเหล่านั้น เพื่อให้เข้าใจเรื่องราว ข้อมูล หรือความรู้สึกที่ผู้พูดต้องการสื่อสาร ซึ่งพจนานุกรมฉบับ

ราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้ความหมายไว้คือ ความหมายที่หนึ่งเป็นคำกริยาที่หมายถึง ตั้งใจสดับคอยรับเสียงด้วยหู ได้ยิน และความหมายที่สองเป็นคำกริยาเช่นเดียวกันที่หมายถึง เชื่อ ทำตามถ้อยคำ เช่น ให้ฟังคำสั่งผู้บังคับบัญชา ดังนั้นการพัฒนาทักษะการฟังจึงเป็นรากฐานสำคัญของการเรียนรู้ภาษาและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อความสามารถในการรับรู้และประมวลผลข้อมูลทางภาษาในหลากหลายบริบท สอดคล้องกับจุไรรัตน์ ลักษณะสิริและบาหยัน อิ่มสำราญ (2548, น.79) ที่ให้ความหมายของการฟังว่า การฟังต่างกับการได้ยิน เพราะการได้ยินเป็นเพียงการรับรู้คลื่นเสียงที่มากระทบโสตประสาท แต่การฟังหมายถึงการรับรู้คลื่นเสียงแล้วแปลความหมายของเสียงที่ได้ยินด้วย การฟังจึงสัมพันธ์กับกระบวนการคิด เพราะการจะฟังให้เข้าใจได้นั้น ผู้ฟังต้องฟังแล้วคิดตามไปด้วยเสมอ

จากความหมายที่กล่าวมาข้างต้นจึงสรุปได้ว่า การฟังมิใช่เพียงกระบวนการทางสรีรวิทยาของการรับคลื่นเสียงผ่านโสตประสาท หากแต่เป็นกระบวนการทางปัญญาที่ซับซ้อน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการรับรู้ การตีความ และการทำความเข้าใจความหมายของสารที่ผู้ส่งต้องการสื่อ การฟังที่มีประสิทธิภาพจึงเชื่อมโยงอย่างแยกออกจากกันไม่ได้กับกระบวนการคิดวิเคราะห์ของผู้รับสาร โดยเป็นรากฐานสำคัญของการเรียนรู้ภาษาและการสื่อสารที่มีประสิทธิผลในบริบทต่าง ๆ

6.5.1 ความสำคัญของการฟัง

คณาจารย์สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย (2552 น. 36 – 37) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการฟังได้ ดังนี้

1) การฟังเป็นทักษะทางภาษาที่มนุษย์ใช้เป็นทักษะแรก และเป็นพื้นฐานของทักษะทางภาษาด้านอื่น ๆ

2) การฟังเป็นทักษะที่มนุษย์ใช้มากที่สุดในชีวิตประจำวัน

3) การฟังเป็นการกระบวนของการเรียนรู้อย่างหนึ่ง ที่ช่วยให้ผู้ฟังรับความรู้ความเข้าใจและแนวคิดจากผู้อื่น ทำให้ผู้ฟังมีความรู้และความสามารถนำคุณค่าของสิ่งที่ได้รับฟังไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันและการดำรงชีวิตในสังคมได้

4) การฟังทำให้เกิดความเพลิดเพลินซึ่งนับว่าเป็นการพักผ่อนที่มนุษย์ทำได้ทุกวันทุกโอกาสและสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายน้อย เช่น การฟังเพลง ฟังรายการวิทยุโทรทัศน์ที่เราพอใจ ฟังลำนำคำกลอนต่าง ๆ เป็นต้น

5) การฟังช่วยให้การสื่อสารด้วยวาจาได้ผลสมบูรณ์ การฟังเป็นส่วนสำคัญของการพูดเพราะว่า แม้ว่าพูดไปแล้ว แต่ไม่มีผู้ฟังก็ไม่ถือเป็นกระบวนการสื่อสารด้วยการพูด

6) การฟังช่วยสร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ให้เกิดขึ้น เช่น ฟังแล้วก็สามารถนำมาคิดพิจารณาทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ อันเป็นความคิดที่แปลกใหม่ หรือก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีสามารถนำสิ่งที่ได้ฟังมาใช้เป็นประโยชน์ได้

7) การฟังที่ดีจะช่วยให้การพูดบรรลุจุดมุ่งหมายได้ ดังนั้น จึงควรแสดงความสนใจ กระตือรือร้น และไม่แสดงอาการเบื่อหน่ายในการฟัง

8) ความสามารถในการฟังช่วยส่งเสริมทักษะด้านอื่น ๆ

9) การฟังเป็นส่วนหนึ่งของการสื่อสารของมนุษย์ซึ่งก่อให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน เป็นผลให้มนุษย์อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข สันติ เช่น การฟังคำแนะนำตักเตือน การฟังการชี้แจง แสดงเหตุผล การฟังข่าว เป็นต้น

ทั้งนี้สอดคล้องกับจุไรรัตน์ ลักษณะสิริและบาหยัน อิ่มสำราญ (2548, น.81) ได้กล่าวเสริมถึงความสำคัญของการฟังว่าเป็นกระบวนการขั้นต้นของการเรียนรู้ภาษาพูดของมนุษย์ ซึ่งเป็นการเรียนรู้ทางสังคมเรียนรู้ภาษาพูดของมนุษย์เริ่มจากการได้ยินเสียงหรือการฟัง จากนั้นมนุษย์จึงพูดเสียนเสียงตามที่ได้ยินจนกระทั่งได้ทำความเข้าใจระบบบภาษานั้น ๆ และพูลได้อย่างคล่องแคล่วในที่สุด

ด้วยเหตุนี้ทักษะการฟังมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อพัฒนาการทางภาษาและการสื่อสารของมนุษย์ โดยเป็นทักษะแรกเริ่มและเป็นพื้นฐานของทักษะทางภาษาอื่น ๆ การฟังถูกใช้งานในชีวิตประจำวัน และเป็นกลไกสำคัญในการเรียนรู้ การรับข้อมูล ความเข้าใจแนวคิด และการนำไปประยุกต์ใช้ การฟังยังสามารถให้ความเพลิดเพลินและเป็นส่วนประกอบสำคัญของการสื่อสารด้วยวาจา การฟังที่มีประสิทธิภาพส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ ช่วยให้การพูดบรรลุเป้าหมาย และเสริมสร้างทักษะด้านอื่นๆ ที่สำคัญยิ่งไปกว่านั้น การฟังเป็นรากฐานของการสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างบุคคล ซึ่งนำไปสู่การอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขในสังคม

6.5.2 ธรรมชาติการฟัง

การฟังในบริบทของการสื่อสารมิได้จำกัดอยู่เพียงกระบวนการทางสรีรวิทยาของการรับคลื่นเสียง หากแต่เป็นปรากฏการณ์ที่ซับซ้อนและเกี่ยวโยงกับมิติทางจิตวิทยา สังคม และองค์ความรู้ของผู้รับสารตามที่คณะกรรมการกลุ่มปรับปรุงชุดวิชาภาษาเพื่อการสื่อสาร (2546, น. 251-252) กล่าวว่าการฟังเป็นพฤติกรรมที่รับรู้ด้วยเสียงและคำพูด ประกอบด้วยกิริยาท่าทางของผู้พูด การฟังเริ่มจากการได้ยินก่อให้เกิดการคิดและการเข้าใจความหมายของเสียง ในขณะเดียวกันกระบวนการคิดจะเชื่อมโยงกับความรู้และประสบการณ์เดิม แล้วแปลความ หรือตีความหมายสารที่ฟัง และมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อสารตามที่ผู้พูดสื่อสาร พฤติกรรมการฟังไม่ได้เกิดขึ้นเองโดยอัตโนมัติ แต่ต้องเรียนรู้และฝึกฝนจนเกิดทักษะ จึงจะรับรู้เรื่องราวต่าง ๆ และนำไปใช้ประโยชน์ได้ โดยทั่วไปมักจะเข้าใจผิดว่า มนุษย์ทุกคนมีความสามารถในการฟัง และพัฒนาได้ตามธรรมชาติ เพราะฟังอยู่เกือบตลอดเวลา แต่จะพบว่ามีปัญหาการฟังเกิดขึ้นในการสื่อสารอยู่เสมอ และผลจากการฟังไม่รู้เรื่อง ขาดทักษะและไม่มีประสิทธิภาพในการฟัง ได้เกิดผลกระทบและก่อให้เกิดความเสียหายมากมาย ตั้งแต่ในหน่วยเล็ก ๆ ในครอบครัวจนถึงสังคมโลก เป็นภาวะความขัดแย้งและมีการตัดสินใจผิดพลาด จนเกิด

ความเดือดร้อน ทรัพย์สินเสียหาย และอาจถึงกับสูญเสียชีวิตในที่สุดนอกจากนี้ ผู้ทำงานสื่อสารมวลชนควรเข้าใจลักษณะพฤติกรรมการฟังซึ่งแตกต่างจากทักษะอื่น ๆ แม้ว่าการฟังจะเป็นเครื่องมือรับสาร แต่มีกลวิธีการรับสารที่แตกต่างจากช่องทางอื่น ๆ ดังนี้

1) ทักษะการฟังเกิดจากการฝึกฝน ไม่สัมพันธ์กับทักษะการพูด การอ่าน และการเขียน เนื่องจากการฟังเป็นทักษะการรับสารที่ขึ้นอยู่กับผู้พูดหรือสื่อซึ่งมีลักษณะหลากหลาย เช่น การพูดช้า เร็ว ฟังได้ครั้งเดียว ไม่สามารถย้อนกลับมาฟังซ้ำ (ยกเว้นการฟังเทปเสียง วีดีทัศน์) แม้ว่าจะมีทักษะการพูด อ่านและเขียนเป็นอย่างดี แต่ถ้าไม่ได้ฝึกฝนการจับใจความ ฝึกการคิดวิเคราะห์ และประเมินค่าในขณะฟัง ก็ย่อมจะรับสารไม่ได้สมบูรณ์ เข้าทำนองคำพังเพยที่ว่า “ฟังไม่ได้ศัพท์ จับมากระเดียด” ในทางตรงกันข้าม ถ้าฝึกฝนการฟัง แม้จะพูด อ่าน เขียนไม่เก่ง ทักษะการฟังก็จะช่วยให้จับใจความและฟังแบบต่าง ๆ ได้ ดังนั้นคนที่พูดดี อ่านหนังสือ เขียนหนังสือได้ดี เป็นทักษะและคุณสมบัติเฉพาะของบุคคล ไม่ได้เป็นปัจจัยหรือมีผลทำให้มีทักษะการฟังหรือเป็นผู้ฟังดีได้แต่อย่างใด

2) พฤติกรรมการฟังเกิดจากความสนใจใฝ่รู้ เป็นความสนใจและจุดมุ่งหมายเฉพาะเจาะจงของผู้ฟังแต่ละคน ถ้าไม่ต้องการฟังแม้ว่าผู้พูดจะเป็นคนพูดเก่งและเรื่องที่พูดมีสาระประโยชน์ ผู้ฟังก็จะไม่สนใจฟัง ในทางตรงกันข้ามผู้พูดคนใด พูดเรื่องที่ตรงกับความต้องการหรือความสนใจของผู้ฟัง ก็จะขวนขวายไปฟัง อาจจะศึกษาข้อมูลล่วงหน้า หรือติดตามข้อมูลข่าวสารเพิ่มเติมอย่างต่อเนื่องต่อไป นอกจากนี้แม้จะเป็นคนฉลาด มีระดับสติปัญญาสูง ก็ต้องฝึกการฟัง เพราะคนปกติทั่วไปไม่สามารถฟังเป็น หรือฟังได้ดีโดยปราศจากการฝึกฝนได้เลย

3) พฤติกรรมการฟังเป็นปัจจัยที่ทำให้เกิดความเข้าใจต่อกัน มีความสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัวจนถึงระดับสังคมและโลก ดังจะเห็นได้ว่าเมื่อมีปัญหาหรือความขัดแย้งเกิดขึ้น จะมีการพูดจาหรือ “เจรจา” ในรูปแบบต่าง ๆ ดังที่เราพูดกันว่า “มาหันหน้าเข้าหากัน” “มาพูดจากันให้รู้เรื่อง” “มาประชุมสัมมนา” ฯลฯ ถ้าต่างคนต่างพูด ไม่มีคนฟัง การสื่อสารก็ล้มเหลวเพราะไม่เข้าใจกันและต่างฝ่ายต่างกล่าวหากันว่า “ทำไมไม่ฟังกัน และบอกอะไรไม่ได้ เพราะเขาไม่ฟัง”

กล่าวโดยสรุปแล้วการตระหนักถึงความซับซ้อนของธรรมชาติของการฟัง จะนำไปสู่ความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพของการสื่อสาร และเป็นพื้นฐานสำคัญในการวิเคราะห์ปัญหาและอุปสรรคของการฟังและการพูด รวมถึงการพัฒนาแนวทางเพื่อส่งเสริมทักษะการฟังที่มีประสิทธิผลในบริบทต่าง ๆ ต่อไป

6.6 ทักษะการพูด

การพูด (Speaking) คือ ความสามารถในการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ข้อมูลหรือความต้องการของตนเองไปยังผู้อื่น โดยใช้ภาษาพูดอย่างมี ซึ่งเป็นทักษะที่ต้องอาศัยความเข้าใจในหลักภาษา การเลือกใช้คำและโครงสร้างประโยคที่เหมาะสม การออกเสียงที่ชัดเจน และการใช้กลวิธีการสื่อสารที่สอดคล้องกับสถานการณ์และผู้ฟัง ซึ่งพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2554) ได้ให้

ความหมายเป็นคำกริยาที่หมายถึง เปล่งเสียงออกเป็นถ้อยคำ พูดจา ก็ว่า ดังนั้นการพูดคือความสามารถในการ ถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก หรือข้อมูล ของตนเองไปยังผู้อื่นโดยใช้ ภาษาพูดอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งต้องอาศัยความถูกต้อง ความคล่องแคล่ว ความเหมาะสมในการใช้ภาษา การออกเสียงที่ชัดเจน และการใช้ กลวิธีการสื่อสาร ที่เหมาะสมกับสถานการณ์และผู้ฟัง เพื่อให้การสื่อสารบรรลุเป้าหมายและสร้างความเข้าใจร่วมกันทั้งนี้จุไรรัตน์ ลักษณะสิริและบาหยัน อิ่มสำราญ (2548, น.135) ได้กล่าวถึงความหมายของการพูดว่า การพูดคือการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความรู้สึก หรือความต้องการของผู้พูด เพื่อสื่อความหมายไปยังผู้ฟัง โดยใช้น้อยคำ น้ำเสียง และอากัปกิริยาท่าทางจนเป็นที่เข้าใจกันได้ การพูดเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ที่ว่าเป็น “ศาสตร์” เพราะการพูดจะต้องมีหลักเกณฑ์ และวิธีการต่าง ๆ ใช้สอน ถ่ายทอด ปฏิบัติ ฝึกฝน เช่นเดียวกับหลักวิชาแขนงอื่น ๆ ในส่วนที่เป็น “ศิลป์” นั้น ก็เพราะการพูดเป็นเรื่องของความสามารถพิเศษเฉพาะบุคคล ดังนั้นผู้ที่ต้องการจะเป็นนักพูดที่ดีจึงต้องศึกษาหลักและวิธีการพูดแล้วหมั่นฝึกฝนตนเองอยู่เสมอ

ฉะนั้นแล้วทักษะการพูดจึงเป็นความสามารถในการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ข้อมูล หรือความต้องการไปยังผู้รับสารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยการใช้ภาษาพูดที่ถูกต้องตามหลักภาษา มีความคล่องแคล่ว เหมาะสมกับบริบทและผู้ฟัง รวมถึงการออกเสียงที่ชัดเจนและการใช้กลวิธีการสื่อสารที่สอดคล้องกับสถานการณ์ การพูดจึงมิได้เป็นเพียงการเปล่งเสียง แต่เป็นการบูรณาการทั้งศาสตร์ที่หลักเกณฑ์และวิธีการ และศิลป์ที่เป็นความสามารถเฉพาะบุคคล ซึ่งจำเป็นต้องมีการศึกษาและฝึกฝนอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาศักยภาพในการสื่อสารให้บรรลุเป้าหมาย

6.6.1 ความสำคัญของการพูด

การพูดมีความสำคัญยิ่งต่อมนุษย์ เพราะมนุษย์ใช้การพูดเป็นแกนกลางในการทำความเข้าใจ เพื่ออธิบาย โน้มน้าวจูงใจ หรือเพื่อทำความเข้าใจกับบุคคลอื่น ๆ การพูด เป็นเรื่องของการใช้ทั้งศาสตร์และศิลป์ในการสื่อความหมาย ที่กล่าวว่า “เป็นศาสตร์” ก็เพราะเป็นวิชาที่มีหลักเกณฑ์ มีทฤษฎีให้เรียนรู้และถ่ายทอดกันได้ ส่วนที่กล่าวว่า “เป็นศิลป์” ก็เพราะการพูดต้องนำศาสตร์หรือทฤษฎีไปปฏิบัติให้เกิดความไพเราะสวยงามเป็นที่ประทับใจผู้ฟัง ทั้งนี้เพื่อให้เกิดความเชื่อถือ เกิดศรัทธาและปฏิบัติตาม เนื่องจากการพูดเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ผู้ที่รู้จักใช้ศิลปะในการพูดจึงมักจะมีโอกาสสร้างความสำเร็จและความก้าวหน้าให้แก่ตนเองได้อย่างมาก ตรงกันข้ามกับคนที่พูดไม่เป็นหรือพูดไม่ดี นอกจากคำพูดนั้นจะเป็นอุปสรรคต่อการดาเนินงานแล้ว ยังเป็นการสร้างศัตรูให้กับผู้พูดเองด้วย ด้วยเหตุนี้จึงมี ผู้กล่าวถึงความสำคัญของการพูดเอาไว้เพื่อเป็นสติเตือนใจให้ระลึกอยู่เสมอว่า การพูดนั้น ไม่ใช่ “ดีแต่พูด พูดเก่ง หรือพูดได้” แต่ควรจะ “พูดดี พูดเป็น และพูดให้เกิดประโยชน์” (คณาจารย์โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย, ม.ป.ป.) สอดคล้องกับคณะกรรมการกลุ่มปรับปรุงชุดวิชาภาษาเพื่อการสื่อสาร (2546, น. 265) ที่กล่าวสนับสนุนในประเด็นที่มนุษย์ใช้กระบวนการคิดรับรู้สิ่งต่าง ๆ รอบตัว และพัฒนาเป็นความรู้

ประสบการณ์ที่สะสมในสมอง เลือกถ้อยคำภาษาถ่ายทอดความคิดสื่อสารกับผู้รับสาร การคิดกับการใช้ภาษาจึงเป็นกระบวนการที่สัมพันธ์ต่อเนื่องในลักษณะของ “ปฏิกิริยาลูกโซ่” กล่าวคือ มนุษย์คิดเงียบ ๆ ในสมองที่เรียกว่า “การสื่อสารกับตนเอง” แล้วใช้กระบวนการคิดรับรู้ผ่านประสาทสัมผัสและจิตใจ สร้างเป็นมโนภาพซึ่งเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิม เกิดเป็นมโนภาพใหม่หรือความรู้ใหม่ แล้วเลือกใช้ถ้อยคำแทนมโนภาพ ถ่ายทอดออกมาเป็นคำพูด ถ้อยคำภาษาที่ใช้แทนมโนภาพจะกระทบความคิด อารมณ์ ความรู้สึกของผู้รับสารมีการแปลความและสร้างมโนภาพตรงกับผู้พูด ถ้าถ้อยคำภาษาไม่ทำให้ผู้รับสารเกิดมโนภาพตรงกัน ผู้พูดก็จะทบทวนมโนภาพและเลือกสรรภาษา ปรับปรุงเรียบเรียงถ้อยคำใหม่ เพื่อให้ผู้รับสารมีมโนภาพและเข้าใจความหมายตรงตามต้องการของผู้พูดมากที่สุด จึงควรเข้าใจความสัมพันธ์ของกระบวนการคิดกับกระบวนการใช้ภาษา โดยมีความคิดสร้างสรรค์ที่ดี รู้หลักการใช้ภาษา เพื่อใช้ถ้อยคำภาษาถ่ายทอดความคิดสื่อสารให้ผู้รับสารเข้าใจกระจ่างชัดตรงวัตถุประสงค์ของผู้พูด นอกจากนี้ควรพัฒนากระบวนการคิดที่เป็นประโยชน์และมีคุณค่า รวมทั้งการคิดที่หลากหลาย เช่น การคิดฝัน การคิดใคร่ครวญ การคิดแก้ปัญหา และการคิดสร้างสรรค์

ดังนั้นการพูดเป็นทักษะสำคัญยิ่งสำหรับมนุษย์ เพราะเป็นเครื่องมือหลักในการสร้างความเข้าใจ ถ่ายทอดความคิด โน้มน้าวใจ และสร้างความสัมพันธ์ การพูดที่มีประสิทธิภาพต้องอาศัยทั้งหลักการและศิลปะในการสื่อสาร ผู้ที่มีทักษะการพูดที่ดีมักประสบความสำเร็จ ตรงกันข้าม การพูดที่ไม่ดีอาจสร้างปัญหาได้ การพูดที่ดีจึงไม่ใช่แค่พูดได้ แต่ต้องพูดให้ดี เป็น และเกิดประโยชน์ กระบวนการพูดเชื่อมโยงกับการคิด โดยเริ่มจากการคิดภายใน สู่การสร้างมโนภาพ และการเลือกใช้ภาษาถ่ายทอดไปยังผู้ฟัง หากไม่เข้าใจตรงกัน ผู้พูดจะปรับปรุงภาษา การพัฒนาทั้งความคิดและทักษะการใช้ภาษาจึงสำคัญต่อการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

6.7 ปัญหาและอุปสรรคของการฟังและการพูดในการสื่อสาร

การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนับเป็นรากฐานสำคัญของการปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นในบริบทส่วนตัว วิชาชีพ หรือสังคมในวงกว้าง โดยมีทักษะการฟังและการพูดเป็นสององค์ประกอบหลักที่ขับเคลื่อนกระบวนการสื่อสารให้บรรลุเป้าหมาย อย่างไรก็ตาม ในความเป็นจริงการสื่อสารมักเผชิญกับความท้าทายและอุปสรรคนานัปการที่อาจบั่นทอนความเข้าใจและนำไปสู่ความคลาดเคลื่อน การทบทวนวรรณกรรมครั้งนี้มุ่งเน้นไปที่การสำรวจปัญหาและอุปสรรคที่สำคัญของการฟังและการพูดในการสื่อสาร โดยจะทำการวิเคราะห์และสังเคราะห์องค์ความรู้จากงานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เข้าใจถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพของการสื่อสาร และเป็นแนวทางในการพัฒนาแนวทางแก้ไขหรือลดผลกระทบจากอุปสรรคเหล่านั้นต่อไป สอดคล้องกับคณะกรรมการกลุ่มปรับปรุงชุดวิชาภาษาเพื่อการสื่อสาร (2546, น. 247-248) กล่าวว่ามนุษย์ใช้การฟังและการพูดเป็นเครื่องมือสื่อสารที่เป็นไปตามธรรมชาติ แม้ว่าจะไม่มีการเรียนการสอนในระบบการศึกษาก็ตาม มนุษย์ก็สามารถฟังและพูดได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อมีการศึกษา จัดระบบและเนื้อหาสาระเป็น

วิชาการ คนเราก็เริ่มตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นของการฟังและการพูด โดยกำหนดหลักเกณฑ์ แนวทางแก้ไขปัญหาของการฟังและการพูด ตามหลักวิชาการ เริ่มตั้งแต่การสำรวจตนเองว่ามีปัญหาและอุปสรรคด้านใด และฝึกฝนการฟัง การพูดให้ใช้ได้คล่องแคล่ว สามารถใช้ในการสื่อสารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป โดยการฟังและการพูดมีปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจาก 1) ผู้พูดและผู้ฟัง 2) สาร 3) สื่อ และ 4) บริบทหรือสภาพแวดล้อมของการสื่อสาร รายละเอียด ดังนี้

1) ผู้พูดและผู้ฟัง มีปัญหาเกิดจากไม่รู้ข้อมูลเรื่องราวที่จะพูดและฟังอย่างแท้จริง ไม่เข้าใจสารเนื่องจากมีความรู้น้อย ไม่ได้ค้นคว้าหาความรู้สะสมไว้หรืออาจมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้พูดและผู้ฟัง คาดหวังไว้สูงหรือต่ำเกินไป ดังนั้นในเวลาที่พูดจะลำดับเรื่องราวสับสน หรือเสนอความคิดเห็นด้านเดียว มีข้อเท็จจริงหรือเหตุผลหลักฐานที่ขาดน้ำหนักไม่น่าเชื่อถือ ไม่รู้จักใช้ความคิดวิจารณญาณฯลฯ นอกจากนี้มีสุขภาพร่างกายและจิตใจไม่ปกติสมบูรณ์ อวัยวะการเปล่งเสียง การรับรู้เสียงบกพร่องก็เป็นอุปสรรคในการพูด-ฟังทั้งสิ้น

2) สาร สารจะเป็นปัญหาและอุปสรรคได้ ถ้าผู้พูดผู้ฟังไม่มีทักษะการใช้ภาษา รู้หลักการใช้ภาษาน้อยก็จะใช้ภาษาไม่ถูกต้องและเหมาะสมกับสาร หรือใช้ถ้อยคำภาษาแปลกใหม่ใช้ภาษาผิดระดับ ไม่กลมกลืนและเหมาะสมกับบริบทและวัฒนธรรมทางภาษา สารที่นำเสนอหรือรับฟังมาไม่ชัดเจน ไม่สื่อความหมายที่เข้าใจตรงกัน

3) สื่อ ผู้พูดและผู้ฟังเลือกใช้ไม่เหมาะสมกับกาลเทศะ โอกาส และบุคคล รวมทั้งบริบทในการสื่อสารหรือใช้สื่อคุณภาพต่ำ ชำรุดบกพร่อง เรื่องราวหรือสารจะไม่ชัดเจน ทำให้เข้าใจผิดหรือรับรู้ไม่ได้

4) บริบทหรือสภาพแวดล้อมของการสื่อสาร ได้แก่ สถานที่ บรรยากาศ สภาพสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งเป็นอุปสรรคในการฟังและการพูด เช่น สถานที่อึกทึก สับสนวุ่นวาย มีอุณหภูมิร้อนเย็นเกินไป แสงสว่างไม่พอ อุปกรณ์ต่าง ๆ ไม่มีคุณภาพ มีบรรยากาศที่ตึงเครียด หรือซึมเศร้า รวมทั้งค่านิยมของสังคมให้ความสำคัญกับฐานะของบุคคล อาวุโส คุณวุฒิทางการศึกษา เป็นต้น สภาพดังกล่าวจะเป็นปัญหาและอุปสรรคที่ผู้พูดและผู้ฟังจะต้องคำนึงถึงและปรับตัวให้เหมาะสม

จากเนื้อหาที่กล่าวมา สรุปได้ว่าการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นสำคัญมากในการอยู่ร่วมกันของมนุษย์ ซึ่งทักษะการฟังและการพูดถือเป็นหัวใจหลัก แม้ว่าจะเป็นทักษะที่เราใช้กันตามธรรมชาติ แต่เมื่อมีการศึกษาอย่างเป็นระบบ เราจะยิ่งเห็นความสำคัญและสามารถจัดการกับปัญหาที่เกิดขึ้นได้ โดยอุปสรรคของการฟังและการพูดนั้นมาจากหลายด้าน ทั้งจากตัวผู้พูดและผู้ฟังเอง เช่น ความรู้ความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน ทัศนคติที่ไม่ดี หรือแม้แต่สุขภาพที่ไม่สมบูรณ์ นอกจากนี้ ตัวสารที่สื่อเองก็เป็นปัญหาได้ หากใช้ภาษาไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน หรือไม่เหมาะสมกับบริบท รวมถึงการเลือกใช้สื่อที่ไม่เข้ากับสถานการณ์ หรือสื่อที่ไม่มีคุณภาพ สุดท้าย สภาพแวดล้อมในการสื่อสาร ไม่ว่าจะเป็น

สถานที่ บรรยากาศ หรือค่านิยมทางสังคม ก็เป็นอุปสรรคที่เราต้องคำนึงถึงและปรับตัว เพื่อให้การสื่อสารของเรานั้นราบรื่นและบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

6.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการสื่อสารภาษาไทย

6.8.1 งานวิจัยในประเทศ

กชกร ศรีสังข์ (2563, น.69-82) ศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟัง และด้านการพูดของนักเรียนปฐมวัยในโรงเรียนระบบสองภาษา: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านฮาลาบาลา ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟัง และด้านการพูดของนักเรียนปฐมวัยใน โรงเรียนระบบสองภาษา (ไทย - มลายู) แบบประยุกต์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญคือ ผู้อำนวยการโรงเรียนจำนวน 1 คน ครูวิชาการ ฝ่ายปฐมวัยจำนวน 1 คน และครูผู้สอนระดับปฐมวัยจำนวน 8 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 10 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจงจากโรงเรียนบ้านฮาลาบาลา (นามสมมุติ) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้างเก็บรวบรวม ข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึกโดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลแบบวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่าแนวทางการ พัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทย ด้านการฟัง และด้านการพูดของนักเรียนปฐมวัยในโรงเรียนระบบสองภาษากรณีศึกษาโรงเรียนบ้านฮาลาบาลา นั้นมีการใช้ 1) แผนการจัดประสบการณ์ 2) นิทานสองภาษา และ 3) เพลงสองภาษา นอกจากนี้ มีประเด็น เพิ่มเติมจากขอบเขตงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้ศึกษาคือการใช้สื่อประสมและการจัดกิจกรรมสำหรับเด็กปฐมวัย ผลจากการวิจัยนี้สะท้อนให้เห็นว่าแนวทางดังกล่าวมีความเหมาะสมและมีประโยชน์ในการช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟังและด้านการพูด

กาญจนา ตันโพธิ์และนันทพร ศรจิตติ (2564, น.164-174) ศึกษาการพัฒนาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน เพื่อทักษะทางภาษาผ่านการทำงานหรือภาระงานที่ได้รับมอบหมาย โดยออกแบบเป็น “กิจกรรมบูรณาการความรู้ทักษะภาษาไทยเพื่อสื่อสาร” ซึ่งเป็นกิจกรรมกลุ่มที่มอบหมายงานให้ผู้เรียนสร้างผลงานสร้างสรรค์ (Creative task) รูปแบบสารคดีสั้นที่ฝึกทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนมาบูรณาการร่วมกัน ประกอบด้วย การวิเคราะห์ภาษา การฝึกใช้ภาษาและการติดตามผล การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task Based Learning) ช่วยพัฒนาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร เพราะผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาทั้งบทบาทผู้รับสารและส่งสาร กล้าที่จะใช้ภาษาในการสื่อสารเพื่อปฏิบัติงาน และสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่น สิ่งเหล่านี้เป็นการสร้างบรรยากาศและพัฒนาการเรียนการสอนให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สุวศิน เกษมปิติ และคณะ (2566, น. 326-334) ศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาภาษาไทยในระดับปริญญาตรี โดยและเปรียบเทียบสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยใน

ชีวิตประจำวันด้านต่าง ๆ ของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาภาษาไทยใน ประเทศระดับปริญญาตรี การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณที่มีกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจีนที่เรียนสาขาภาษาไทยระดับปริญญาตรีในสาธารณรัฐประชาชนจีน จำนวน 506 คน ผลการวิจัยพบว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาภาษาไทยในระดับปริญญาตรีอยู่ในระดับปานกลาง 3 ด้าน ได้แก่ ด้านลักษณะส่วนบุคคลของผู้เรียน ด้านความรู้และทักษะพื้นฐานในการฟังพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร และด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงสุด และมีระดับน้อย 1 ด้าน คือ ด้านลักษณะของผู้สอน และผลการเปรียบเทียบสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังการพูดเพื่อการสื่อสารภาษาไทยในชีวิตประจำวัน พบว่า ค่าเฉลี่ยของด้านความรู้และทักษะพื้นฐานในการฟังพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารกับด้านสิ่งแวดล้อมทางการศึกษามีค่าไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านลักษณะส่วนบุคคลของผู้เรียนและด้านลักษณะของผู้สอน มีค่าเฉลี่ยแตกต่างจากด้านอื่น ๆ

เมธี อนันต์ (2567, น. 122-133) ศึกษาการพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความสามารถการสื่อสารภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่ไม่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนสามัคคีพัฒนา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 จำนวน 198 คน ใช้วิธีคัดเลือกแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า 1) ข้อมูลพื้นฐานประกอบด้วยปัญหาการสื่อสารภาษาไทยของนักเรียนที่ไม่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ที่พบ คือ นักเรียนส่วนใหญ่เป็นเด็กชาวไทยภูเขาในพื้นที่ชายขอบมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ไม่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลักในการสื่อสารและการจัดการเรียนรู้ที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทเชิงพื้นที่ หลักการการเรียนรู้แบบร่วมมือประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่ การมีปฏิสัมพันธ์แบบพึ่งพากัน การมีปฏิสัมพันธ์แบบเผชิญหน้า ทักษะทางสังคม กระบวนการกลุ่ม และผลงานหรือผลสัมฤทธิ์ ความสามารถในการสื่อสารภาษาไทย ประกอบด้วย 5 ประการ ได้แก่ ความสามารถในการอ่าน การเขียน การฟัง การพูด และการใช้หลักภาษาไทย 2) ชุดกิจกรรมที่มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก และมีค่าประสิทธิภาพ 87.40/89.50 3) ความสามารถการสื่อสารภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 4) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

จากการทบทวนงานวิจัยสามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยทั้งด้านการฟังและการพูด เป็นประเด็นที่นักวิจัยหลายท่านให้ความสนใจและศึกษาในบริบทที่หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนาทักษะสำหรับนักเรียนปฐมวัยในโรงเรียนสองภาษา โดยเน้นการใช้แผนการจัดประสบการณ์ นิทาน และเพลงสองภาษา หรือการพัฒนาทักษะสำหรับผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง โดยเน้นการจัดการเรียนรู้แบบใช้ภาระงานเป็นฐาน หรือการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ นอกจากนี้ ยังมีการศึกษาถึงสาเหตุของปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยใน

ชีวิตประจำวันของผู้เรียนชาวต่างชาติ ซึ่งพบว่ามีปัจจัยหลายด้านที่ส่งผลกระทบ เช่น ลักษณะส่วนบุคคล ความรู้พื้นฐานทางภาษา และสภาพแวดล้อมทางการศึกษา ผลจากการวิจัยเหล่านี้ชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้วิธีการและสื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

6.8.2 งานวิจัยต่างประเทศ

Teeranon, P. (2020, pp.1680-1697) ศึกษาลักษณะทางสัทศาสตร์ของเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยที่ออกเสียงโดยนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยผ่านแอปพลิเคชัน "Tone Application" และทำการทดสอบทัศนคติต่อการใช้แอปพลิเคชัน Tone Application นอกจากนี้ยังได้เปรียบเทียบเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยที่ออกเสียงโดยผู้เข้าร่วมวิจัยกับผู้พูดภาษาไทยเจ้าของภาษา 40 คน ลักษณะทางสัทศาสตร์ที่ศึกษาในงานวิจัยนี้คือความถี่มูลฐานที่วิเคราะห์ด้วยโปรแกรม Praat รุ่น 6.0.9 การวิเคราะห์ทางสถิติ เช่น ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ t-test ถูกนำมาใช้ ผลการวิจัยพบว่า Tone Application (แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือสำหรับฝึกการฟังและการพูดภาษาไทย) สามารถส่งเสริมการออกเสียงวรรณยุกต์ที่ดีขึ้นได้บางส่วนในนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ หลังจากใชแอปพลิเคชัน Thai Tone Application กับนักศึกษาจีนแล้ว พวกเขาสามารถออกเสียงวรรณยุกต์กลาง ต่ำ สูง และขึ้นได้ อย่างไรก็ตาม แอปพลิเคชันไม่สามารถปรับปรุงเสียงวรรณยุกต์ตก ซึ่งจัดเป็นวรรณยุกต์ที่มีปัญหาสำหรับนักศึกษาจีน กล่าวอีกนัยหนึ่งแอปพลิเคชันช่วยเร่งเสียงวรรณยุกต์ที่มีการเปลี่ยนแปลง เช่น เสียงสูงและเสียงขึ้น แต่ไม่ใช่เสียงตก เป็นที่น่าสงสัยว่าแอปพลิเคชันสามารถทดแทนผู้สอนได้หรือไม่ งานวิจัยนี้ยังแสดงให้เห็นถึงมุมมองอื่นเกี่ยวกับการศึกษาทางสัทศาสตร์ของประเด็นปัญหาเรื่องเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย และมุมมองอื่นเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนต่อการใช้แอปพลิเคชันภาษา

Wiboolyasarin, W. et al. (2023, pp.1-22) ศึกษาการพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาที่สองร่วมกับภาระงานใน RILCA World : กรณีศึกษาของผู้เรียนชาวเอเชียตะวันออก โดยการใช้โลกเสมือนสามมิติ (3DVWs) ในการศึกษาภาษาได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในสาขานี้ และนักวิจัยได้แสดงความสนใจที่เพิ่มขึ้นในการแพร่หลายของสิ่งเหล่านี้ในการเรียนรู้และการสอนภาษาที่สอง (L2) เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาไทยของผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ (TFL) สามประเทศในเอเชีย การศึกษานี้ได้นำเสนอกิจกรรมร่วมมือกันใน RILCA (Redesign of Instruction for foreign Languageand Communication Achievement) World ซึ่งโฮสต์โดย Second Life เป็นระยะเวลา 10 สัปดาห์ ผู้เข้าร่วมคือ นักศึกษาปริญญาตรีปีที่ 2 จำนวน 40 คน ที่ลงทะเบียนเรียนวิชาภาษาไทยในประเทศจีน ญี่ปุ่น และฮ่องกง การออกแบบก่อนการทดลองถูกนำมาใช้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการให้แบบทดสอบก่อนเรียน ตามด้วยกิจกรรมร่วมมือกันที่เหมือนกัน 10 กิจกรรม และแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละชั้นเรียนใน RILCA World ผลการวิจัยแสดง

ให้เห็นว่า การใช้กิจกรรมร่วมมือกันใน RILCA World สามารถมอบโอกาสทางการศึกษาแก่ผู้เรียน L2 ที่ไม่ถูกจำกัดด้วยเวลาและภูมิศาสตร์ และส่งเสริมผลลัพธ์การพูด TFL ผลกระทบของผลการวิจัยเหล่านี้ต่อการประยุกต์ใช้ 3DVWs และกิจกรรมร่วมมือกันในการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาต่างประเทศได้รับการเน้นย้ำ กิจกรรมร่วมมือกันและข้อมูลเชิงลึกที่นำเสนอในการศึกษานี้ไม่เพียงแต่เป็นแหล่งข้อมูลที่ใช้ได้จริงสำหรับสถานการณ์การศึกษา TFL เท่านั้น แต่ยังมีส่วนช่วยในการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับ การเรียนรู้และการสอน L2 ที่หลากหลายในโลกเสมือนสามมิติ (3DVWs) อีกด้วย

Tharathikoon, R. and Montree, W. (2024, pp.119-129) นำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบใหม่ที่มุ่งเน้นการพัฒนาความสามารถทางภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยเผชิญกับความท้าทายต่าง ๆ เช่น ทรัพยากรการสอนที่ไม่เพียงพอและการขาดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและมีความเป็นรูปธรรมในปัจจุบันของการศึกษาภาษาไทย รูปแบบนี้จึงบูรณาการองค์ประกอบหลัก 6 ประการ ได้แก่ หลักการและทฤษฎีพื้นฐาน วัตถุประสงค์ที่ชัดเจน กระบวนการเรียนรู้ที่หลากหลาย ระบบทางสังคม การสอนที่ตอบสนอง และทรัพยากรสนับสนุน แนวทางนี้เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียน การเรียนรู้ด้วยตนเอง การคิดเชิงวิพากษ์ และการประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง การใช้ระเบียบวิธีวิจัยและพัฒนา (R&D) ที่เข้มงวด งานวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์สภาพการศึกษาที่มีอยู่ การพัฒนารูปแบบการสอน การประเมินผลกระทบ และการขอการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ รูปแบบนี้แสดงให้เห็นถึงการปรับปรุงที่สำคัญในความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะของนักเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นโดยดัชนีประสิทธิผล (E.I.) และการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ การประเมินเหล่านี้ยืนยันถึงความเหมาะสม การปฏิบัติจริง และผลกระทบที่เป็นประโยชน์ของรูปแบบต่อความสามารถทางภาษา ผลลัพธ์บ่งชี้ว่าการบูรณาการการเรียนรู้ด้วยตนเอง กิจกรรมเชิงประสบการณ์ และเทคนิคการทำงานร่วมกันช่วยเพิ่มทักษะทางภาษาได้อย่างมีนัยสำคัญ งานวิจัยนี้เน้นย้ำถึงความจำเป็นสำหรับกลยุทธ์การเรียนรู้แบบปรับตัว สื่อการสอนที่หลากหลาย และวิธีการประเมินที่ครอบคลุม ความสำเร็จของรูปแบบในการปรับปรุงคะแนนสอบระดับชาติแสดงให้เห็นถึงศักยภาพในการประยุกต์ใช้และประสิทธิผลในสภาพแวดล้อมทางการศึกษาที่หลากหลาย งานวิจัยนี้มีส่วนช่วยให้เกิดกรอบการทำงานที่มีประสิทธิภาพและได้รับการตรวจสอบแล้วสำหรับการสอนภาษาไทย โดยเน้นการเรียนรู้เชิงประสบการณ์ การทำงานร่วมกันทางสังคม และการบูรณาการ ICT การประยุกต์ใช้ที่ประสบความสำเร็จในบริบทการศึกษาของไทยบ่งชี้ถึงศักยภาพในการนำไปใช้ในวงกว้างในการศึกษาภาษาหลักทั่วโลก

จากการทบทวนงานวิจัยต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟังและการพูด สามารถสรุปได้ว่า การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟังและการพูด ยังคงเป็นประเด็นสำคัญที่ได้รับการศึกษาอย่างต่อเนื่อง โดยมีการนำเทคโนโลยีและ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในการส่งเสริมทักษะดังกล่าว มีทั้งงานวิจัยที่ศึกษาถึงประสิทธิภาพของแอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือในการช่วยพัฒนาการออกเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทยของผู้เรียนชาวต่างชาติ ซึ่งพบว่าสามารถช่วยพัฒนาได้ในบางระดับ อย่างไรก็ตาม ยังมีข้อจำกัดในการปรับปรุงการออกเสียงวรรณยุกต์บางเสียงที่ซับซ้อน นอกจากนี้ ยังมีการศึกษาถึงการใช้โลกเสมือนสามมิติและกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาความสามารถในการพูดภาษาไทยของผู้เรียนชาวเอเชีย ซึ่งผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าสภาพแวดล้อมเสมือนจริงสามารถเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการสร้างโอกาสการเรียนรู้ที่ไม่จำกัดด้วยเวลาและสถานที่ และส่งเสริมทักษะการพูดได้ โดยรวมแล้วงานวิจัยเหล่านี้เน้นย้ำถึงความสำคัญของการใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี และรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายและเหมาะสม เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพในผู้เรียนทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนี้ ผู้วิจัยได้รวบรวมและสังเคราะห์องค์ความรู้ที่สำคัญ อันเป็นพื้นฐานสำหรับการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยเริ่มต้นจากการทำความเข้าใจกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา ที่เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรและกำหนดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์ รวมถึงการพิจารณารูปแบบการจัดการเรียนรู้ต่าง และองค์ประกอบสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ จากนั้นผู้วิจัยได้เจาะลึกในทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา เพื่อทำความเข้าใจกลไกการทำงานของสมองที่เกี่ยวข้องกับการเรียนรู้และการประมวลผลภาษา ซึ่งจะเป็นรากฐานในการออกแบบกิจกรรมที่สอดคล้องกับการทำงานของสมองผู้เรียน ควบคู่ไปกับการศึกษา แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นความสำคัญของการใช้ภาษาในบริบทที่มีความหมายและการพัฒนาทักษะทางภาษาที่จำเป็นสำหรับการสื่อสารจริง ทั้งนี้ผู้วิจัยยังได้ศึกษากระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) ซึ่งเป็นแนวทางสำคัญในการนำทฤษฎีและแนวคิดข้างต้นไปสู่การปฏิบัติในชั้นเรียน โดยเน้นการออกแบบภาระงานที่มีความหมายและกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยได้ทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารภาษาไทย ทั้งในด้านความหมาย องค์ประกอบ วัตถุประสงค์ อุปสรรค และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เข้าใจถึงประเด็นปัญหาและแนวทางการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักของการวิจัยครั้งนี้

โดยสรุปแล้วองค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยในบทนี้ จะเป็นกรอบแนวคิด ทฤษฎี หลักการ และแนวทางการปฏิบัติที่สำคัญในการออกแบบ พัฒนา และนำไปใช้ซึ่งรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่บูรณาการทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีวิธีการดำเนินงาน 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ในระดับอุดมศึกษาและแนวทางการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

การดำเนินการทั้ง 4 ขั้นตอนสามารถสรุปได้ดังภาพ 2

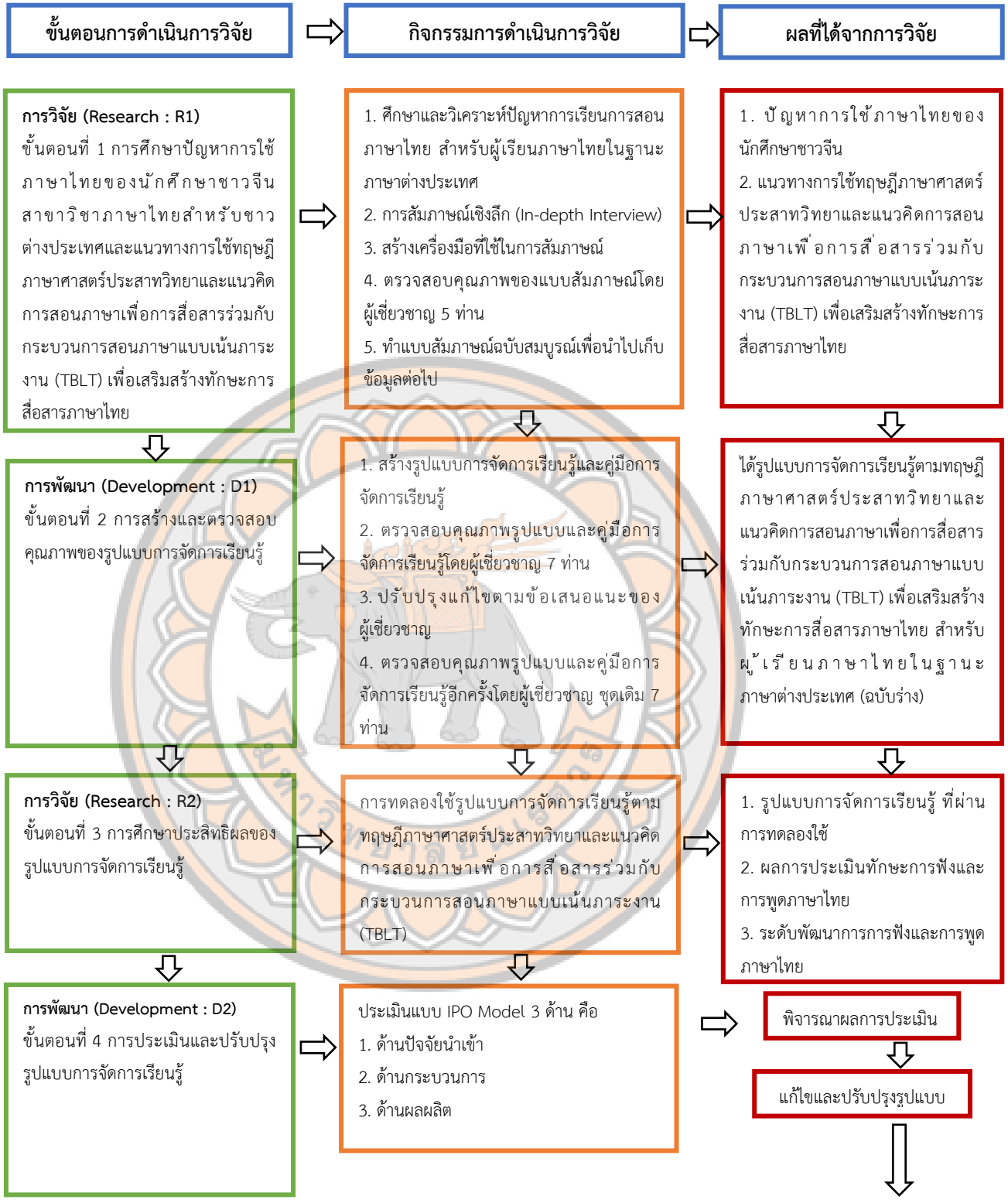

ภาพ 2 กรอบการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ในระดับอุดมศึกษาและแนวทางการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย

การศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน มีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประเด็นที่ศึกษา

1.1 ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ

1.2 แนวทางการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย

2. แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่นำมาใช้ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) มีดังนี้

2.1 ศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศในระดับอุดมศึกษา และแนวทางการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย จากผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องรวมระยะเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 5 ท่าน ดังนี้

2.1.1 อาจารย์จรรยาลักษณ์ เกษบุตร อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

2.1.2 อาจารย์สุมนา เขียนนิล อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

2.1.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนิษฐา พุทธเสถียร อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

2.1.4 อาจารย์ ดร.มุจลินทร์ ลักษณะวงษ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย แขนงวิชาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2.1.5 อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บูรณะกร อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

2.2 ศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศในระดับอุดมศึกษาที่ได้จากความสมัครใจในการตอบคำถามจากการสัมภาษณ์ จำนวน 12 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) เกี่ยวกับปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนและแนวทางการประยุกต์ใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนและผู้เชี่ยวชาญในการใช้แนวคิดและทฤษฎี มีขั้นตอนการดำเนินการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศและการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อใช้กำหนดแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์

2. กำหนดลักษณะของแบบสัมภาษณ์เป็นแบบปลายเปิด (Open-ended)

3. กำหนดโครงสร้างของแบบสัมภาษณ์ประกอบด้วย คำถามปลายเปิด (Open-ended Questions) จำนวน 6 ข้อ โดยแต่ละข้อมีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับปัญหาและแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษาชาวจีน เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนจากผู้เชี่ยวชาญและนักศึกษาชาวจีน

4. ได้แบบสัมภาษณ์ตามโครงสร้างและลักษณะเครื่องมือที่กำหนดไว้

5. นำแบบสัมภาษณ์ที่ได้เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความเหมาะสมของการใช้ภาษา ซึ่งได้รับการอนุมัติให้นำไปสัมภาษณ์ได้โดยไม่มีการแก้ไข

6. นำแบบสัมภาษณ์เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจค่าพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) ซึ่งใช้เกณฑ์ค่าดัชนีที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพ 0.5-1.00 และนำมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น โดยได้กำหนดคุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญไว้ดังนี้

6.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศ จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ปฏิบัติการสอนในอุดมศึกษา อย่างต่อเนื่องรวมระยะเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีผลงานวิจัย หรือ

ตำรา หรือหนังสือ หรือผู้มีบทบาทสำคัญด้านการจัดการเรียนสอนทางด้านการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างประเทศ

6.2 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา จำนวน 2 ท่าน เป็นผู้ปฏิบัติการสอนในอุดมศึกษา อย่างต่อเนื่องรวมระยะเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีผลงานวิจัยหรือตำรา หรือหนังสือ หรือผู้มีบทบาทสำคัญด้านการวิจัยและประเมินผลการศึกษา

7. นำผลจากการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มาวิเคราะห์ค่า IOC แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความเที่ยงตรงของแบบสอบถามตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปมาใช้ในการสัมภาษณ์ ได้ข้อคำถามสำหรับใช้สัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนจำนวน 6 คำถามและคำถามสำหรับสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน 6 คำถาม (รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก ง, น. 249-250)

8. จัดทำแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ โดยใช้แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูลจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ถึงผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนและผู้เชี่ยวชาญในการใช้แนวคิดและทฤษฎี พร้อมทั้งแจ้งวัตถุประสงค์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้และนัดหมายเวลาในการสัมภาษณ์

2. ผู้วิจัยจัดเตรียมอุปกรณ์ในการเก็บบันทึกข้อมูลการสัมภาษณ์ ประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์ เครื่องบันทึกเสียง สมุด ปากกา

3. ผู้วิจัยสัมภาษณ์ตามประเด็นที่กำหนดไว้

4. ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนตามคุณสมบัติที่กำหนดและสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน ดำเนินการตามเวลาที่นัดหมาย โดยผู้วิจัยจดบันทึกและบันทึกเสียงไปพร้อมดังนี้

4.1 ในการดำเนินการสัมภาษณ์โดยผู้วิจัยแนะนำตนเองต่อผู้ให้สัมภาษณ์ พูดคุยเพื่อสร้างบรรยากาศให้คุ้นชิน จากนั้นแจ้งวัตถุประสงค์ของการสัมภาษณ์และใช้เวลาในการสัมภาษณ์ประมาณ 30 นาที พร้อมขออนุญาตบันทึกเทปการสัมภาษณ์

4.2 ผู้วิจัยเริ่มต้นการสัมภาษณ์ตามประเด็นที่กำหนดในกรณีที่ผู้วิจัยไม่แน่ใจคำตอบหรือคำพูดบางส่วนของผู้ถูกสัมภาษณ์ที่มีต่อประเด็นการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยจะสะท้อนกลับสรุปคำพูดของผู้ถูกสัมภาษณ์อีกครั้ง เพื่อก่อให้เกิดความชัดเจนในประเด็นนั้น ๆ

4.3 เมื่อผ่านระยะเวลาที่เหมาะสมและประเด็นที่ต้องการสัมภาษณ์ได้ดำเนินการสัมภาษณ์ครบทุกประเด็นแล้ว ผู้วิจัยก็จะยุติการสัมภาษณ์ โดยสอบถามความคิดเห็นเพิ่มเติมนอกเหนือจากประเด็นที่สัมภาษณ์ไปแล้ว และขอบคุณผู้ให้สัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สำหรับผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนและนักศึกษาชาวจีน ดำเนินการดังนี้

1.1 นำข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนมาและนักศึกษาชาวจีนตรวจสอบความครบถ้วนและความสมบูรณ์มาถอดเทป

1.2 นำข้อมูลที่ได้จากการถอดเทปมาสรุปประเด็นสำคัญ และสร้างข้อสรุปเกี่ยวกับปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

การดำเนินการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีการดำเนินการ ดังนี้

1. การดำเนินการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

1.1 การสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีขั้นตอนการดำเนินการสร้างดังนี้

1.1.1 นำข้อมูลจากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) และผลที่ได้จากการสัมภาษณ์ในขั้นตอนที่ 1 มาวิเคราะห์และสังเคราะห์ เพื่อกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย ความเป็นมาของรูปแบบ หลักการ จุดมุ่งหมาย การจัดกิจกรรม บทบาทของผู้เรียนและผู้สอน ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จ การวัดและประเมินผล

1.1.2 เขียนรายละเอียดของรูปแบบตามองค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย ความเป็นมาของรูปแบบ หลักการ วัตถุประสงค์ การจัดกิจกรรม บทบาทของผู้เรียนและผู้สอน ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จ การวัดและประเมินผล

1.1.3 นำร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.1.4 จัดเตรียมรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน เพื่อตรวจสอบคุณภาพและให้ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1) ผู้เชี่ยวชาญด้านทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา จำนวน 1 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์ ดร.บัณศิกาญจ ตั้งภากรณ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิตสาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

2) ผู้เชี่ยวชาญด้านแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร จำนวน 2 ท่าน คือ รองศาสตรจารย์ ดร.ดนิตา ดวงวิไล อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาสาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุจฉัตร จิตบรรจง อาจารย์ประจำหลักสูตรหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

3) ผู้เชี่ยวชาญด้านกระบวนการสอนแบบเน้นภาระงาน จำนวน 1 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์ ดร.รสริน ดิษฐบรรจง อาจารย์ประจำหลักสูตรหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

4) ผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาหลักสูตรและการสอน จำนวน 2 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์วิมล วังแก้วหิรัญ อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิติกร อ่อนโยน อาจารย์ประจำสาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

5) ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดและประเมินผล จำนวน 1 ท่าน คือ รองศาสตราจารย์ ดร.เมษา นวลศรี อาจารย์ประจำสาขาการวัดและประเมินผลการศึกษาคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

1.1.5 ปรับปรุงแก้ไขบางประเด็นตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย เขียนขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ให้กระชับ และแยกเกณฑ์การประเมินทักษะการฟังและการพูดออกจากกัน จากนั้นส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจประเมินอีกครั้ง และจัดพิมพ์รูปแบบฉบับสมบูรณ์

1.2 การสร้างคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีรายละเอียดในการสร้าง ดังนี้

1.2.1 ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบที่พัฒนาขึ้น

1.2.2 กำหนดโครงสร้างของคู่มือการใช้รูปแบบ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ของคู่มือการใช้รูปแบบ คำชี้แจงของคู่มือการใช้รูปแบบ โครงสร้างการจัดกิจกรรม แผนการจัดกิจกรรมและเครื่องมือการวัดและประเมินผล จัดทำขึ้นเพื่อให้รายละเอียดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้เพื่อให้ผู้ใช้รูปแบบเข้าใจ และสามารถนำรูปแบบที่สร้างขึ้นไปใช้ได้

1.2.3 เขียนคู่มือการใช้รูปแบบตามโครงสร้างที่ระบุไว้

1.2.4 นำคู่มือการใช้รูปแบบเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง และปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

1.2.5 นำคู่มือการใช้รูปแบบเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่านเดิม เพื่อตรวจสอบคุณภาพและให้ข้อเสนอแนะ

1.2.6 จัดพิมพ์คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์

2. การดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ซึ่งมีการสร้างดังนี้

1. ศึกษาวิธีการสร้างแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบของบุญชม ศรีสะอาด (2560) และกาญจนา คุณารักษ์ (2558)

2. กำหนดจุดประสงค์ของการประเมิน คือ เพื่อประเมินคุณภาพสมขององค์ประกอบของรูปแบบและคู่มือการใช้รูปแบบ

3. กำหนดลักษณะเครื่องมือเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ และแบบปลายเปิด (Open-ended) โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5 หมายถึง รายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง รายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับมาก

3 หมายถึง รายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

2 หมายถึง รายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับน้อย

1 หมายถึง รายการนั้นมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

4. กำหนดโครงสร้างแบบประเมินการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ คู่มือการจัดการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ มีรายละเอียด ดังนี้

4.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ

4.2 ตอนที่ 2 คำชี้แจง

4.3 เอกสารหมายเลข 1 แบบตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ

4.4 เอกสารหมายเลข 2 แบบตรวจสอบคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ

4.5 เอกสารหมายเลข 3 แบบตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ

สามารถสรุปได้ดังตาราง 4

ตาราง 4 แสดงโครงสร้างของแบบตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ คู่มือการจัดการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

ตอนที่	ประเด็น	รายการ	จำนวนข้อ
ตอนที่ 1	ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ	1) ชื่อ-นามสกุล	1
		2) ตำแหน่งทางวิชาการ	1
		3) หน่วยงาน	1
		4) วุฒิการศึกษาสูงสุด สาขาวิชา	1
		5) ความเชี่ยวชาญ	1
	เอกสารหมายเลข 1 แบบตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ		
	1. ความสอดคล้องของเนื้อหากับวัตถุประสงค์	1.1 เนื้อหาเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการพูดและการฟัง	1

ตอนที่	ประเด็น	รายการ	จำนวนข้อ
		สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	1
		1.2 เนื้อหาครอบคลุมทั้งทักษะการฟัง การพูดภาษาไทย	1
		1.3. เนื้อหาเหมาะสมกับทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT)	
	2.ความชัดเจนของเนื้อหาและกระบวนการจัดการเรียนรู้	2.1 เนื้อหามีความชัดเจนในแต่ละขั้นตอนการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หรือ 5PD Model	1
		2.2 กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจนและเหมาะสมกับผู้เรียน	1
		2.3 เนื้อหาและกิจกรรมมีการจัดลำดับเนื้อหาและความยากง่ายที่เหมาะสม	1
	3. การออกแบบและการนำไปใช้ได้จริง	3.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความยืดหยุ่นสามารถนำไปปรับใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้	1
		3.2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	1
	4. ความเหมาะสมของสื่อการเรียนรู้	4.1สื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่ใช้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา	1
			1

ตอนที่	ประเด็น	รายการ	จำนวนข้อ
		4.2 สื่อการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมทักษะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาไทยของผู้เรียน	
	5. การวัดและประเมินผล	5.1 ความสอดคล้องของการวัดและประเมินผลกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	1
		5.2 ความเหมาะสมของการให้ข้อมูลย้อนกลับในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด	1
		5.3 การออกแบบการประเมินช่วยให้ผู้เรียนสามารถสะท้อนและพัฒนาตนเองได้	1
		5.4 ความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เช่น แบบทดสอบการฟัง การสนทนา หรือการสนทนาจำลองสถานการณ์จริง	1
	ข้อเสนอแนะอื่น ๆ	ข้อเสนอแนะอื่น ๆ	1
เอกสารหมายเลข 2 แบบตรวจสอบคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ			
	1. ด้านองค์ประกอบของคู่มือ	1.1 วัตถุประสงค์ของคู่มือการใช้งานชัดเจนและสามารถนำไปใช้ได้	1
		1.2 คู่มือมีเป้าหมายในการส่งเสริมทักษะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตจริง	1
		1.3 เนื้อหาในคู่มือมีสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	1
		1.4 ความเป็นมาและความสำคัญสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีและหลักการของรูปแบบการเรียนการเรียนรู้ฯ	1
	2. ด้านเนื้อหาและวิธีการจัดการเรียนรู้	2.1 เนื้อหาสอดคล้องกับแนวคิดภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานๆ (TBLT)	1

ตอนที่	ประเด็น	รายการ	จำนวนข้อ
		2.2 มีการอธิบายขั้นตอนการเรียนรู้ตาม 5PD Model ที่ชัดเจนและเข้าใจง่ายสำหรับผู้สอน	1
		2.3 แนวทางการจัดการเรียนรู้ในคู่มือมีความครอบคลุมและเหมาะสมกับทักษะการฟังและพูดของผู้เรียนที่ต้องการการพัฒนา	1
	3. ด้านการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้	3.1 กิจกรรมในคู่มือมีความหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	1
		3.2 กิจกรรมมีการจำลองสถานการณ์จริงที่สอดคล้องกับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	1
		3.3 กิจกรรมสนับสนุนการใช้คำศัพท์และสำนวนอย่างเป็นธรรมชาติในสถานการณ์ต่าง ๆ	1
	4. ด้านการวัดและประเมินผล	4.1 เกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในด้านการฟังและการพูดภาษาไทย	1
		4.2 วิธีการประเมินผลและเครื่องมือที่ใช้มีความชัดเจนและเหมาะสม	1
		4.3 มีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ชัดเจนและสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของผู้เรียน	1
	5. ด้านการออกแบบและการนำเสนอข้อมูลในคู่มือ	5.1 ข้อมูลและรายละเอียดในคู่มือมีความชัดเจน อ่านง่าย และเป็นระบบ	1
		5.2 ภาพประกอบและสื่อในคู่มือช่วยเสริมการเรียนรู้และการทำความเข้าใจในเนื้อหา	1
		5.3 การจัดเรียงเนื้อหาและลำดับการนำเสนอมีความสอดคล้องและส่งเสริมให้ผู้สอนนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	1
	ข้อเสนอแนะอื่น ๆ	ข้อเสนอแนะอื่น ๆ	1

ตอนที่	ประเด็น	รายการ	จำนวนข้อ
	เอกสารหมายเลข 3 แบบตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ		
	1. ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	1.1 วัตถุประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับเนื้อหาการสอน	1
		1.2 ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตรงกับทักษะที่ต้องการพัฒนาในแต่ละแผนการเรียนรู้	1
		1.3 จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ (K) ทักษะ (P) และคุณลักษณะ (A) อย่างชัดเจน	1
	2. ด้านการออกแบบเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้	2.1 กิจกรรมในแต่ละแผนสอดคล้องกับสถานการณ์จริงที่ผู้เรียนจะนำไปใช้	1
		2.2 กิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้มีความหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	1
		2.3 กิจกรรมสามารถเสริมสร้างทักษะการสื่อสารด้านการพูดและการฟังภาษาไทย	1
		2.4 เนื้อหามีการจัดเรียงตามลำดับความยากง่าย เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	1
		2.5 การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามแนวคิด 5PD Model	1
	3. ด้านการสอนและการนำเสนอ	3.1 คำแนะนำและแนวทางการสอนในแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจน	1
		3.2 ขั้นตอนการสอนที่ระบุในแผนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงและมีการประเมินตนเอง	1
		3.3 การนำเสนอคำศัพท์และโครงสร้างประโยคมีความชัดเจนและเหมาะสมสำหรับการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาไทย	1
			1

ตอนที่	ประเด็น	รายการ	จำนวนข้อ
		3.4 การสอนตามแผนแต่ละแผนช่วยสร้างความมั่นใจและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาไทยของผู้เรียนภาษาไทยชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	
	4. ด้านการวัดและประเมินผล	4.1 การออกแบบการวัดและประเมินผลครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้	1
		4.2 มีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนในด้านการฟังและการพูด	1
		4.3 การให้ข้อมูลย้อนกลับในแต่ละแผนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจจุดที่ต้องปรับปรุงและพัฒนาต่อ	1
		4.4 การประเมินมีความยืดหยุ่นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะในบริบทที่หลากหลาย	1
	5. ด้านความเหมาะสมและการนำไปใช้ได้จริง	5.1 แผนการเรียนรู้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับใช้ได้ตามความต้องการของผู้เรียนในสถานการณ์ต่าง ๆ	1
		5.2 เนื้อหาสอดคล้องกับวัฒนธรรมและบริบทของผู้เรียนที่เรียนภาษาไทยในภาษาต่างประเทศ	1
		5.3 การออกแบบแผนการสอนในแต่ละแผนสนับสนุน การนำภาษาไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมั่นใจ	1
	ข้อเสนอแนะอื่น ๆ	ข้อเสนอแนะอื่น ๆ	1

5. นำแบบประเมินการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ คู่มือการจัดการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความ

ครอบคลุมของประเด็นในการประเมินและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และให้ข้อเสนอแนะ จากนั้นปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

6. นำแบบประเมินความเหมาะสมการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ คู่มือการจัดการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ เสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจค่าพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) ซึ่งใช้เกณฑ์ค่าดัชนีที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพ 0.5-1.00 และนำมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

7. นำผลจากการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มาวิเคราะห์ค่า IOC แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป (รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก ง, น. 251-259)

8. จัดพิมพ์แบบประเมินการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ คู่มือการจัดการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวมรวบข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อทำการตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญมีคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ จำนวน 7 ท่านดังเดิม

2. ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่านเดิม ประเมินการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ คู่มือการจัดการเรียนรู้และแผนการจัดการเรียนรู้ ด้วยการใช้แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ

3. ผู้วิจัยดำเนินการแก้ไขปรับปรุงรูปแบบ คู่มือและแผนการจัดการเรียนรู้ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ ดังนี้

1. นำผลการประเมินของตอนที่ 1 การประเมินรูปแบบ ในประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมด้านความเป็นมาของรูปแบบ หลักการ จุดมุ่งหมาย การจัดกิจกรรม การวัดและประเมินผล ตอนที่ 2 การประเมินคู่มือการใช้รูปแบบ ในประเด็นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของคู่มือการใช้รูปแบบ คำชี้แจงของคู่มือการใช้รูปแบบ และตอนที่ 3 โครงสร้างการจัดกิจกรรมแผนการจัดกิจกรรม และเครื่องมือการวัดและประเมินผล มาตรวจให้คะแนน โดยกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ดังนี้

5 หมายถึง รายการนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด

4 หมายถึง รายการนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

3 หมายถึง รายการนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง รายการนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อย

1 หมายถึง รายการนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

2. นำคะแนนที่ได้มาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปโดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จากนั้น นำผลมาเปรียบเทียบกับเกณฑ์ 5 ระดับ ปรับใช้ตามเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2560) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 - 5.00 หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 - 4.50 หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสมในระดับมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2. 51 - 3.50 หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสมในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 - 2.50 หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสมในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 - 1.50 หมายถึง รูปแบบมีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด

3. วิเคราะห์ข้อเสนอแนะอื่นๆ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในลักษณะความเรียง

3. การทดลองใช้ (Try out) รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ กับนักศึกษาชาวจีนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 2 คน โดยเป็นนักศึกษาชาวจีนชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ มีรายละเอียด ดังนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ (ฉบับร่าง)

2. แบบบันทึกผลการทดลองใช้

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบบันทึกผลการทดลองใช้สร้างขึ้นเพื่อใช้บันทึกผลการทดลองใช้รูปแบบ ซึ่งมีขั้นตอนดำเนินการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเครื่องมือแบบบันทึกผลการทดลองใช้

2. กำหนดวัตถุประสงค์ในการประเมิน คือเพื่อศึกษาความเหมาะสมและเป็นไปได้และปัญหาจากการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

3. กำหนดลักษณะของแบบบันทึกผลการทดลองใช้ ที่มีข้อคำถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended)

4. กำหนดโครงสร้างของแบบบันทึกผลการทดลองใช้ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

5. นำแบบบันทึกผลการทดลองใช้ที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความครอบคลุมของประเด็นในการประเมินและความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ และให้ข้อเสนอแนะจากนั้นปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

6. ปรับปรุงและแก้ไขแบบบันทึกผลการทดลองใช้ จากนั้นจัดพิมพ์แบบบันทึกผลการทดลองใช้ฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ (ฉบับร่าง)

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ (ฉบับร่าง) ดำเนินการดังนี้

1. นำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ไปทดลองใช้กับกลุ่มนักศึกษาชาวจีน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัย จำนวน 2 คน โดยเป็นนักศึกษาชาวจีนชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ และมีผู้ประเมินจำนวน 2 คน เพื่อพิจารณาถึงความสอดคล้องกัน เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบ

2. สังเกตผลการทดลองใช้ แล้วบันทึกลงในแบบบันทึกผลการทดลองใช้ ในประเด็นเกี่ยวกับหลักการของรูปแบบ จุดมุ่งหมายของรูปแบบ การจัดกิจกรรม และการวัดและประเมินผลของรูปแบบ

3. นำผลที่ได้จากแบบบันทึกผลการทดลองใช้ มาปรับปรุงแก้ไขรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เพื่อให้เป็นรูปแบบที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. นำข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกผลการทดลองใช้มาวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในประเด็นเกี่ยวกับหลักการของรูปแบบ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ การจัดกิจกรรมและการวัดและประเมินผลของรูปแบบ และสร้างข้อสรุปถึงความเหมาะสมและเป็นไปได้และปัญหาที่เกิดจากทดลองใช้รูปแบบในแต่ละประเด็น

2. นำผลข้อสรุปที่ได้มาปรับปรุงให้รูปแบบมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 การศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรคือนักศึกษาชาวจีน ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ จากมหาวิทยาลัยที่เปิดสอน 9 แห่งในประเทศไทย ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2567 จำนวน 360 คน ซึ่งคาดการณ์จากจำนวนการเปิดรับที่แจ้งในระบบการรับทราบหลักสูตรของสำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัย และนวัตกรรม

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชาวจีน ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชา 225111 การฟัง-พูดภาษาไทยเบื้องต้น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา

2567 จำนวน 21 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง คือ

1.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

1.2 คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

1.3 แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบประเมินทักษะการสื่อสารภาษาไทย ดังนี้

2.1 แบบประเมินทักษะการฟังภาษาไทย

2.2 แบบประเมินทักษะการพูดภาษาไทย

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินทักษะการฟังและแบบประเมินทักษะการพูด มีขั้นตอนการดำเนินการสร้างดังนี้

1.1 ศึกษาเอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะการสื่อสารภาษาไทยและแนวทางในการสร้างแบบประเมินด้านการฟังและการพูดภาษาไทย

1.2 กำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาของแบบประเมินด้านการฟังและการพูดภาษาไทย

1.3 สร้างเกณฑ์ของแบบประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาไทย มีเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริกส์ 5 ระดับ ดังตาราง 5 และ 6

ตาราง 5 แสดงเกณฑ์ของแบบประเมินทักษะการฟังภาษาไทย

รายการประเมิน	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 95 ขึ้นไป รวมถึงรายละเอียดปลีกย่อย	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 80-94 อาจมีพลาดบางรายละเอียดเล็กน้อย	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 60-79 มีบางจุดที่ไม่แน่ใจหรือเข้าใจผิด	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 40-59 พลาดจุดสำคัญหลายจุด	เข้าใจเนื้อหาต่ำกว่าร้อยละ 40 หรือเข้าใจผิดบ่อย
2. การจับใจความสำคัญ	จับใจความสำคัญได้ครบทุกประเด็นหลัก	จับใจความสำคัญได้เกือบครบ มีขาดบางส่วนที่ไม่สำคัญ	จับใจความสำคัญได้เพียงร้อยละ 60-79	จับใจความสำคัญได้เพียงร้อยละ 40-59 มีข้อผิดพลาดสำคัญ	ไม่สามารถจับใจความสำคัญได้
3. การฟังและการตอบสนองต่อคำถาม	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 95 ขึ้นไป	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 80-94	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 60-79 อาจมีบางข้อไม่ตรงประเด็น	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 40-59 มีหลายข้อที่ผิดพลาด	ตอบคำถามถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 40 หรือไม่สามารถตอบได้
4. การใช้กลยุทธ์การฟัง	ใช้กลยุทธ์การฟังเช่น การคาดเดาความหมายจากบริบท ได้อย่างแม่นยำ	ใช้กลยุทธ์การฟังได้ดีแต่ยังมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	ใช้กลยุทธ์การฟังเป็นบางครั้ง แต่ยังไม่สม่ำเสมอ	ใช้กลยุทธ์การฟังได้น้อย ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ยาก	ไม่สามารถใช้กลยุทธ์การฟังได้เลย

ตาราง 6 แสดงเกณฑ์ของแบบประเมินทักษะการพูดภาษาไทย

เกณฑ์	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. ความคล่องแคล่วในการพูด	พูดได้คล่องแคล่ว ไม่หยุดชะงักเกิน 1 ครั้งใน 1 นาที	พูดได้คล่อง มีหยุดคิดหรือสะดุดไม่เกิน 2 ครั้งใน 1 นาที	พูดได้ต่อเนื่อง แต่มีหยุดคิดหรือสะดุด 3-4 ครั้งใน 1 นาที	พูดติดขัด มีหยุดคิดหรือสะดุด 5 ครั้งขึ้นไปใน 1 นาที	พูดติดขัดบ่อย ไม่สามารถพูดต่อเนื่องได้
2. การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องมากกว่าร้อยละ 95	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องร้อยละ 80-94	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องร้อยละ 60-79	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องร้อยละ 40-59 มีข้อผิดพลาดทำให้เกิดความคลาดเคลื่อน	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 40 ทำให้เข้าใจผิดบ่อย
3. การออกเสียง	ออกเสียงชัดเจนถูกต้องทุกพยางค์	ออกเสียงชัดเจน มีข้อผิดพลาดเล็กน้อยที่ไม่ทำให้ความหมายคลาดเคลื่อน	ออกเสียงพอฟังรู้เรื่อง แต่มีข้อผิดพลาดในพยางค์สำคัญบางคำ	ออกเสียงผิดพลาดในคำสำคัญที่ทำให้เข้าใจผิดได้ง่าย	ออกเสียงผิดมากจนทำให้ความหมายคลาดเคลื่อน
4. การสื่อความหมายและการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ	สามารถอธิบายและโต้ตอบได้ครบถ้วนโดยไม่ต้องขอคำอธิบายซ้ำ	สื่อความหมายได้ดี อาจมีบางช่วงที่ต้องขอคำอธิบายซ้ำ	สามารถสื่อความหมายได้ แต่ต้องใช้เวลาทำความเข้าใจเพิ่ม	สื่อความหมายได้ยาก ต้องใช้คำอธิบายเพิ่มเติมบ่อยครั้ง	ไม่สามารถสื่อความหมายได้ หรือผู้ฟังไม่เข้าใจได้เลย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเตรียมทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ซึ่งผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้ 1. การดำเนินการทดลองใช้รูปแบบ และ 2. การประเมินผลการทดลอง

ขั้นที่ 1 การดำเนินการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในสถานการณ์จริง โดยมีอาจารย์ประจำรายวิชาทำหน้าที่เป็นอาจารย์นิเทศก์การสอน โดยมีการจัดการเรียนการสอนจำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 6 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง ดังตาราง 7 ดังนี้

ตาราง 7 แสดงการดำเนินการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

วันที่	การดำเนินการ	เวลา (ชั่วโมง)
20 มกราคม 2568	**แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การไปโรงพยาบาล**	
	ขั้นที่ 1 การเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task)	1
	ขั้นที่ 2 การนำเสนอภาษา (Presentation)	1
	ขั้นที่ 3 การฝึกใช้ภาษา (Practice)	1
21 มกราคม 2568	ขั้นที่ 4 การปฏิบัติงาน (During-task)	1
	ขั้นที่ 5 หลังปฏิบัติงาน (Post-task) (60 นาที)	1
	ขั้นที่ 6 การนำภาษาไปใช้ (Production)	1
27 มกราคม 2568	**แผนการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การซื้อของที่ตลาด**	
	ขั้นที่ 1 การเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task)	1
	ขั้นที่ 2 การนำเสนอภาษา (Presentation)	1
	ขั้นที่ 3 การฝึกใช้ภาษา (Practice)	1
28 มกราคม 2568	ขั้นที่ 4 การปฏิบัติงาน (During-task)	1
	ขั้นที่ 5 หลังปฏิบัติงาน (Post-task) (60 นาที)	1
	ขั้นที่ 6 การนำภาษาไปใช้ (Production)	1
10 กุมภาพันธ์ 2568	**แผนการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การท่องเที่ยวในประเทศไทย**	
	ขั้นที่ 1 การเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task)	1
	ขั้นที่ 2 การนำเสนอภาษา (Presentation)	1
	ขั้นที่ 3 การฝึกใช้ภาษา (Practice)	1
11 กุมภาพันธ์ 2568	ขั้นที่ 4 การปฏิบัติงาน (During-task)	1
	ขั้นที่ 5 หลังปฏิบัติงาน (Post-task) (60 นาที)	1

วันที่	การดำเนินการ	เวลา (ชั่วโมง)
	ขั้นที่ 6 การนำภาษาไปใช้ (Production)	1
17 กุมภาพันธ์ 2568	**แผนการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การสั่งอาหารในร้านอาหาร**	
	ขั้นที่ 1 การเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task)	1
	ขั้นที่ 2 การนำเสนอภาษา (Presentation)	1
	ขั้นที่ 3 การฝึกใช้ภาษา (Practice)	1
18 กุมภาพันธ์ 2568	ขั้นที่ 4 การปฏิบัติงาน (During-task)	1
	ขั้นที่ 5 หลังปฏิบัติงาน (Post-task) (60 นาที)	1
	ขั้นที่ 6 การนำภาษาไปใช้ (Production)	1

แบบแผนการทดลอง

แบบแผนที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ คือ แบบวิจัยกลุ่มเดียวที่มีการวัดซ้ำหลายครั้งแบบอนุกรมเวลา One – group time – series design (Jeffrey, 2017. p.78) ดังนี้

X_1	O_1	X_2	O_2	X_3	O_3	X_4	O_4

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

X_1 = การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

O_1 = การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟังและการพูดครั้งที่ 1

X_2 = การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

O_2 = การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟังและการพูดครั้งที่ 2

X_3 = การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

O_3 = การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟังและการพูดครั้งที่ 3

X_4 = การจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการเรียนรู้ แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

O_4 = การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟังและการพูดครั้งที่ 4

การรวบรวมข้อมูลจากการทดลองใช้รูปแบบ

ผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้สอน และมีอาจารย์ประจำรายวิชาทำหน้าที่เป็นอาจารย์นิเทศ โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ทำการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้พร้อมกับเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง มีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1.1 ก่อนการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยเริ่มจากการแนะนำตัวและอธิบายรายละเอียดให้นักศึกษาเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ จุดมุ่งหมาย กระบวนการจัดการเรียนการสอน บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน รวมทั้งวิธีการวัดและประเมินผลตามรายละเอียดในคู่มือการใช้รูปแบบ

1.2 ระหว่างการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมด 4 แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 6 ชั่วโมงต่อแผนการจัดการเรียนรู้ รวมทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง เมื่อผู้วิจัยสอนเสร็จในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้จะมีการทดสอบเพื่อวัดพัฒนาการด้านทักษะการสื่อสารภาษาไทยของนักศึกษา

1.3 หลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ครบทั้งหมด 4 แผนการจัดการเรียนรู้ และทดสอบหลังเรียนอีกครั้งเพื่อให้ได้ผลการประเมิน

ขั้นที่ 2 การประเมินผลการทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลในประเด็นทักษะการสื่อสารภาษาไทย โดยนำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐานทางสถิติสำหรับการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดระดับนัยสำคัญที่ระดับ .01 เพื่อประเมินประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ในประเด็นต่อไปนี้

1. พัฒนาการทักษะการสื่อสารภาษาไทย โดยนำผลคะแนนมาเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนครั้งแรกและครั้งหลังใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

2. วิเคราะห์ผลคะแนนการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาไทยจากการทดสอบหลังเรียนหลังจากเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ครบทั้ง 4 แผนการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 70 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติทดสอบ t (t-test for one Sample)

ขั้นตอนที่ 4 การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ด้านแหล่งข้อมูล

1.1 อาจารย์ประจำรายวิชาทำหน้าที่นิเทศการสอน จำนวน 1 คน

1.2 นักศึกษาชาวจีนที่เรียนโดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จำนวน 21 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบบันทึกประเด็นการประชุมย่อย

การพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบบันทึกประเด็นการประชุมย่อยที่พัฒนาขึ้น มีขั้นตอนการดำเนินการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบบันทึกประเด็นการประชุมกลุ่มย่อย

2. กำหนดประเด็นในการประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบ IPO Model 3 ด้าน คือ

2.1 ด้านปัจจัยนำเข้า คือ คุณสมบัติผู้สอน ผู้เรียน อุปกรณ์และแหล่งเรียนรู้

2.2 ด้านกระบวนการ คือ กระบวนการสอน การวัดและการประเมินผล

2.3 ด้านผลผลิต คือ ทักษะการสื่อสารภาษาไทย

รวมทั้งปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จหลังการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

3. กำหนดลักษณะของแบบบันทึกประเด็นการประชุมกลุ่มย่อย ที่มีข้อคำถามเป็นแบบปลายเปิด (Open-ended)

4. กำหนดโครงสร้างของแบบบันทึกประเด็นการประชุมกลุ่มย่อย เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การหาคุณภาพเครื่องมือ

1. นำแบบบันทึกประเด็นการประชุมกลุ่มย่อยที่สร้างขึ้นให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาความครอบคลุมของประเด็นในการประเมินและความเหมาะสมของการใช้ภาษา ตลอดจนข้อเสนอแนะแล้วดำเนินการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ

2. นำแบบบันทึกประเด็นการประชุมกลุ่มย่อยที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน พิจารณาตรวจค่าพิจารณาตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) ซึ่งใช้เกณฑ์ค่าดัชนีที่ผ่านเกณฑ์คุณภาพต้องไม่น้อยกว่า 0.5 และนำมาแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

3. นำผลจากการให้คะแนนของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน มาวิเคราะห์ค่า IOC แล้วเลือกข้อคำถามที่มีค่าดัชนีความตรงเชิงเนื้อหาตั้งแต่ 0.5 – 1.00 มาใช้ในการประชุมกลุ่ม (รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก ง, น.260)

4. จัดทำแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บข้อมูลการประชุมกลุ่มต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจากการประชุมกลุ่มย่อย (Focus Group) หลังจากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ผู้วิจัยนัดหมายวัน เวลา และสถานที่สำหรับการประชุม และชี้แจงประเด็นการประชุมกลุ่มย่อยแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการใช้รูปแบบ ประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาชาวจีนที่เรียนโดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศและผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

2. ผู้วิจัยดำเนินการประชุมกลุ่มย่อยตามวันเวลาที่กำหนด โดยผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการนำอภิปรายการสนทนาในด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการพัฒนา ผลผลิต และปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จ และบันทึกข้อมูลลงในแบบบันทึกในการประชุมกลุ่มย่อย บันทึกภาพและเสียงการสนทนา

3. ผู้วิจัยสรุปผลการประชุมกลุ่มย่อยในด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการพัฒนา ผลผลิต และปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จ

4. ผู้วิจัยนำผลการสรุปมาปรับปรุงรูปแบบในบางส่วน และนำเสนอรูปแบบใหม่อีกครั้ง (รายละเอียดปรากฏในภาคผนวก ข)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล 2 ส่วน คือ

1. วิเคราะห์เนื้อหาและสร้างข้อสรุปในด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการพัฒนา ผลผลิตและปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จของข้อมูลที่ได้จากการประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยการนำข้อมูลที่ได้จากแบบบันทึกประเด็นการประชุมกลุ่มย่อย จากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอน นักศึกษาชาวจีนที่เรียนโดยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

2. การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีดังนี้

2.1 นำผลที่ได้จากการประเมินรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ซึ่งได้รับการเสนอแนะจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ในด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการพัฒนา ผลผลิต และปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จ มาปรับปรุงรูปแบบในบางสวน เพื่อให้เป็นรูปแบบที่สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2.2 นำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศใหม่อีกครั้ง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

1. สูตรในการวิเคราะห์คุณภาพเครื่องมือ

1.1 การวิเคราะห์ค่าการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC) (Rovinelli & Hambleton, 1977, pp. 49-60)

$$IOC = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องของข้อสอบกับ วัตถุประสงค์ ตัวแปร และสมมติฐานการวิจัย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนน

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

2.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด, 2560)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x^2)}{N(n-1)}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน คะแนนแต่ละตัว

N แทน จำนวนคะแนนในกลุ่ม

$\sum$ แทน ผลรวม

2.3 คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556, น. 276-279)

$$DS(\%) = \frac{(Y - X)}{(F - X)}\ x\ 100$$

เมื่อ $DS(\%)$ หมายถึง คะแนนร้อยละของพัฒนาการของนักศึกษา

F หมายถึง คะแนนเต็ม

X หมายถึง คะแนนวัดครั้งก่อน

Y หมายถึง คะแนนวัดครั้งหลัง

ระดับคะแนนพัฒนาการสามารถจัดระดับได้ ดังนี้

0-25 พัฒนาการระดับต้น

26-50 พัฒนาการระดับกลาง

50-75 พัฒนาการระดับสูง

76-100 พัฒนาการระดับสูงมาก

2.4 ค่าสถิติทดสอบ t (t-test for one Sample) (ชูศรี วงศ์รัตนะ, 2550, น.134)

$$t = \frac{\bar{x} - \mu_0}{\frac{s}{\sqrt{n}}} \; ; df = n - 1$$

เมื่อ t แทน ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-Distribution

$\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มเป้าหมาย

μ_0 แทน ค่าเฉลี่ยที่ใช้เป็นร้อยละ 70 (14 คะแนน)

s แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มเป้าหมาย

n แทน จำนวนนักศึกษาในกลุ่มเป้าหมาย

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการของการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยนำเสนอผลการวิจัย 4 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ในระดับอุดมศึกษาและแนวทางการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย

ตอนที่ 2 ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตอนที่ 3 ประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตอนที่ 4 ผลการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตอนที่ 1 ผลการศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ในระดับอุดมศึกษาและแนวทางการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย

ผลการศึกษาปัญหาการการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน ผู้วิจัยมุ่งศึกษาปัญหาการสื่อสารภาษาไทยด้านการพูดและการฟัง ของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนในสาขาวิชาภาษาไทยสำหรับ

ชาวต่างประเทศ หรือสาขาวิชาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้ชื่อสาขาขึ้นอยู่กับแต่ละหลักสูตรจะใช้ว่าอย่างไร แต่หัวใจหลักคือการสอนภาษาไทยให้กับนักศึกษาชาวจีน ผู้วิจัยได้นำเสนอผลจากการศึกษาแบ่งประเด็นออกเป็น 4 ประเด็น คือ 1) ปัญหาการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟัง 2) ปัญหาการสื่อสารภาษาไทยด้านการพูด 3) อุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาชาวจีน และ 4) แนวทางการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย ผลการศึกษา ดังนี้

1. ปัญหาการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟัง

จากข้อคำถามคือ ท่านคิดว่านักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการฟังหรือไม่อย่างไร ซึ่งผู้วิจัยสรุปปัญหาการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟังได้ว่าผลการสัมภาษณ์พบปัญหาแตกต่างกันออกไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความแตกต่างของผู้เรียนจากระบบการเรียนที่แตกต่างกันของแต่ละมหาวิทยาลัย กล่าวคือ นักศึกษามีพื้นฐานการเรียนที่ไม่เหมือนกันคือบางแห่ง ให้เรียนภาษาไทยจากที่ประเทศจีนในชั้นปีที่ 1-2 แล้วจึงมาเรียนต่อที่ประเทศไทยในชั้นปีที่ 3-4 นักศึกษาเหล่านี้จะมีพื้นฐานการสื่อสารภาษาไทยที่ค่อนข้างดี และบางแห่งมีการเรียนภาษาไทยมาตั้งแต่ระดับชั้นมัธยมปลายและเข้าศึกษาต่อเนื่องในระดับมหาวิทยาลัยจึงทำให้นักศึกษากลุ่มนี้มีพื้นฐานการสื่อสารภาษาไทยที่ดีกว่ากลุ่มแรก จากการสังเกตและสัมภาษณ์ จากกลุ่มตัวอย่างสามารถสรุปปัญหาการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟัง ดังนี้

1.1 การฟังเสียงพยัญชนะต้น /d/ /t/ และ /b/ /p/ ปัญหานี้เกิดจากภาษาจีนและภาษาไทยมีระบบเสียงที่แตกต่างกัน โดยเฉพาะเสียงพยัญชนะต้นบางเสียงที่ไม่มีในภาษาจีน เช่น เสียง /d/ และ /b/ ทำให้นักศึกษาจีนขาดความคุ้นเคยและยากที่จะแยกแยะเสียงพยัญชนะต้นสองเสียงนี้ ทั้งนี้ทั้งนั้นนักศึกษาชาวจีนมีความพยายามเทียบเสียงภาษาไทยกับเสียงในภาษาจีนที่ให้ใกล้เคียงที่สุด แต่เนื่องด้วยว่ามีข้อจำกัดจากการออกเสียงของเสียงในภาษาไทยที่มีความซับซ้อนกว่า เป็นที่แน่นอนว่าการสับสนระหว่างเสียงอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดในความหมายของคำ ซึ่งมีผลต่อการสื่อสารภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

1.2 การฟังเสียงพยัญชนะท้าย /-k/ /-p/ และ /-t/ ปัญหานี้เกิดขึ้นจากลักษณะเดียวกันกับข้อที่ผ่านมาคือความแตกต่างของโครงสร้างทางเสียงของภาษาไทยและภาษาจีน โดยเฉพาะระบบเสียงพยัญชนะท้าย ภาษาจีนมีระบบเสียงพยัญชนะท้ายที่แตกต่างและจำกัดกว่าภาษาไทยคือไม่มีหน่วยเสียงพยัญชนะท้ายนี้ ทำให้นักศึกษาจีนขาดความคุ้นเคยกับเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาไทย คือ /-k/ /-p/ และ /-t/ ส่งผลให้เกิดความสับสนและยากที่จะแยกแยะเสียงเหล่านี้ ส่งผลให้การแยกความแตกต่างระหว่างคำที่มีพยัญชนะท้ายต่างกันยากขึ้น และทำให้การเข้าใจความหมายของคำไม่ถูกต้อง

1.3 การฟังเสียงสระ เสียงสั้น และเสียงยาว เป็นที่แน่นอนว่าปัญหาที่เกิดขึ้นนี้หนีไม่พ้นปัญหาหลักที่เกิดมาจากความแตกต่างของระบบเสียงสระระหว่างภาษาไทยและภาษาจีน โดยเฉพาะระบบเสียงสระ ภาษาจีนมีระบบเสียงสระที่แตกต่างจากภาษาไทยอย่างมาก กล่าวคือในภาษาไทยมีการแบ่งเสียงสระเป็นเสียงสั้นและเสียงยาว ซึ่งมีความสำคัญมากต่อความหมายของคำ แต่ในภาษาจีน ไม่มีการแบ่งเสียงสระที่ชัดเจนระหว่างเสียงสั้นและเสียงยาว ด้วยเหตุเช่นนี้จึงทำให้นักศึกษาชาวจีนไม่คุ้นเคยและสับสน ทำให้นักศึกษาจีนขาดความเข้าใจเกี่ยวกับความแตกต่างของเสียงสระเสียงสั้น และเสียงยาวในภาษาไทย ส่งผลให้เกิดความสับสนและยากที่จะแยกแยะซึ่งความสั้นยาวของเสียงสระในภาษาไทยสามารถเปลี่ยนความหมายของคำได้ การฟังและแยกความแตกต่างระหว่างเสียงสระสั้นและเสียงสระยาวอาจเป็นสิ่งที่ท้าทายของนักศึกษาชาวจีน

1.4 การฟังเสียงวรรณยุกต์เสียงตรี ปัญหาการฟังเสียงวรรณยุกต์โดยเฉพาะเสียงตรีเป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทย เนื่องจากระบบเสียงวรรณยุกต์ของทั้งสองภาษาแตกต่างกัน กล่าวคือภาษาจีน มีระบบเสียงวรรณยุกต์ที่แตกต่างจากภาษาไทยอย่างสิ้นเชิง ทั้งในแง่จำนวนเสียงวรรณยุกต์ และความหมายที่สื่อถึง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเสียงตรีในภาษาไทยมีความสูงกว่าเสียงวรรณยุกต์ทุกเสียงในภาษาจีน ส่งผลให้นักศึกษาจีนมีปัญหาในการรับรู้ความแตกต่างของระดับเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย ซึ่งปัญหานี้อาจทำให้การฟังและการออกเสียงผิดพลาด และส่งผลต่อความหมายของคำที่พูดสื่อสารออกไปได้

โดยมีข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ดังนี้

“มีบ้างขึ้นอยู่ระดับของผู้เรียน”

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1

“การฟังเสียงพยัญชนะต้น /d/ /t/ และ /b/ /p/ การฟังเสียงพยัญชนะท้าย /-k/ /-p/ และ /-t/ การฟังเสียงสระ เสียงสั้น และเสียงยาว การฟังเสียงวรรณยุกต์ เสียงตรี

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2

“การฟังเสียงวรรณยุกต์ที่แตกต่างจากภาษาจีน และการแยกแยะเสียงในระดับที่ละเอียดซับซ้อน”

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3

“มีปัญหาการฟังจากเสียงวรรณยุกต์ที่ซับซ้อนในภาษาไทย นักศึกษาจะคุ้นเคยกับโครงสร้างเสียงที่ไม่เหมือนภาษาจีน ส่งผลให้การแยกแยะความหมายจากเสียงและการเข้าใจบทสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ค่อนข้างยาก”

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4

“นักศึกษาชาวจีนมักมีปัญหากับการฟังเพราะภาษาไทยมีเสียงที่แตกต่างจากภาษาจีนโดยสิ้นเชิง นักศึกษาบางคนอาจไม่สามารถแยกแยะเสียงในระดับที่สำคัญซึ่งส่งผลให้ฟังไม่เข้าใจ”

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5

2. ปัญหาการสื่อสารภาษาไทยด้านการพูด

จากข้อคำถามคือ ท่านคิดว่านักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการพูดหรือไม่อย่างไร ซึ่งผู้วิจัยสรุปผลการสัมภาษณ์ปัญหาการสื่อสารภาษาไทยด้านการพูด พบว่าเป็นปัญหาต่อเนื่องที่เกิดจากการฟังคำที่ไม่มีหน่วยเสียงที่ปรากฏในภาษาจีนซึ่งเป็นภาษาแม่ ส่งผลมายังการพูดทำให้ไม่สามารถออกเสียงที่มีความแตกต่างจากภาษาจีนได้ดีเท่าที่ควร จากการและสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างสามารถสรุปปัญหาการสื่อสารภาษาไทยด้านการพูดของนักศึกษาชาวจีน ดังนี้

2.1 การพูดคำที่มีเสียงพยัญชนะต้น /d/ /t/ และ /b/ /p/เป็นที่แน่นอนแล้วว่าพยัญชนะต้นดังกล่าว เป็นปัญหาที่สำคัญของนักศึกษาชาวจีนทั้งการฟังและการพูด เนื่องจากเสียงพยัญชนะ /d/ และ /b/ ไม่ปรากฏในระบบเสียงภาษาจีน ทำให้เสียงพยัญชนะต้น /b/ ออกเสียงเป็น /p/ เสียงพยัญชนะต้น /d/ ออกเสียงเป็น /t/ ทั้งนี้การออกเสียงพยัญชนะบางตัวจะมีการกักลมหรือไม่กักลมแตกต่างกัน ทำให้นักศึกษาชาวจีนไม่เข้าใจตำแหน่งที่ถูกต้องของลิ้นและริมฝีปากขณะออกเสียงพยัญชนะต้นเหล่านี้ได้

2.2 การพูดคำที่มีเสียงพยัญชนะท้าย /-k/ /-p/ /-t/ /-m/ ปัญหานี้เกิดจากในเสียงพยัญชนะท้ายของภาษาจีนไม่มีเสียงที่ใกล้เคียงกับเสียงพยัญชนะท้ายของภาษาไทยที่กล่าวมา ส่งผลให้นักศึกษาชาวจีนไม่คุ้นเคยกับการออกเสียงพยัญชนะท้ายในภาษาไทยดังกล่าว ทำให้นักศึกษาจีนมักจะออกเสียงพยัญชนะท้ายตามแบบของภาษาจีน และยังมีความสับสนในการออกเสียง และสลับเสียงพยัญชนะท้าย /-m/ /-n/ /-ŋ/ โดยไม่ได้ตั้งใจ เนื่องจากการออกเสียงที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งปัญหานี้อาจทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไปหรือไม่ชัดเจน ผลที่ตามมาคือนักศึกษารู้สึกไม่มั่นใจในการออกเสียงพยัญชนะท้ายเหล่านี้ ทำให้ไม่กล้าที่จะพูดสื่อสารภาษาไทยออกไป

2.3 การพูดคำที่ประสมด้วยสระเสียงสั้นและเสียงยาว เนื่องจากในภาษาจีนสระเสียงสั้นและสระเสียงยาวไม่มีผลต่อความหมายเหมือนอย่างภาษาไทย ทำให้นักศึกษาชาวจีนมักจะออกเสียงสระตามแบบของภาษาจีน โดยมักจะออกเสียงสระเสียงยาวให้สั้นลง เช่น คำว่า /ba:n/อาจออก

เสียงเป็น /ban/ /mɛ:/ อาจออกเสียงเป็น /mɛ/ ในคำที่มีหลายพยางค์ นักศึกษาชาวจีน อาจมีปัญหาในการออกเสียงสระสั้นและยาวอย่างสม่ำเสมอ ทำให้คำที่พูดออกมาไม่ชัดเจนและสื่อความหมายผิดไป

2.4 การเรียงลำดับคำในประโยค ปัญหานี้เกิดจากการที่นักศึกษาชาวจีนแปลมาจากภาษาแม่ ทำให้เรียงลำดับคำผิดไป ทั้งนี้เป็นเพราะภาษาไทยและภาษาจีนมีโครงสร้างประโยคที่แตกต่างกัน ภาษาจีนเป็นภาษาแม่ของนักศึกษาชาวจีนทำให้คุ้นเคยมากที่สุด ส่งผลให้โครงสร้างประโยคภาษาจีน ยังคงมีอิทธิพลต่อการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร ทั้งยังพบปัญหาวางตำแหน่งคำเชื่อมผิดที่ซึ่งส่งผลต่อการเรียงลำดับคำในประโยค นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาชาวจีนพยายามแปลคำต่อคำจากภาษาจีนเป็นภาษาไทย ซึ่งทำให้เกิดการเรียงลำดับคำผิด อันเนื่องมาจากไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคที่ต่างกัน ทำให้ประโยคไม่สมบูรณ์หรือไม่ถูกต้อง ส่งผลให้ความหมายของประโยคเปลี่ยนไป

โดยมีข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ดังนี้

“นักศึกษาชาวจีนมักมีปัญหาในการออกเสียง พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เมื่อต้องพูดภาษาไทย เนื่องจากความแตกต่างเรื่องระบบเสียงของภาษาไทยและภาษาจีน ทำให้เกิดปัญหาในการออกเสียง เช่น เสียงพยัญชนะต้น /b/ จะ ออกเสียง /p/ เสียง /d/ เป็น /t/ เสียงพยัญชนะท้าย /-m/ /-n/ /-ŋ/ สลับกัน ส่วนการออกเสียงสระนั้นจะมีปัญหาเรื่องการแยกเสียงระหว่างสระเสียงสั้นและเสียงเสียงยาว”

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1

“ปัญหาการพูดที่พบ สืบเนื่องมาจากการฟังหน่วยเสียงที่ไม่ปรากฏในระบบเสียงของภาษาแม่ (ภาษาจีน) จึงส่งผลต่อการพูดออกเสียงต่าง ๆ นอกจากนี้ ยังพบว่ามีการพูดลำดับคำในประโยคแบบแปลมาจากภาษาแม่ ทำให้เรียงลำดับคำผิดไป และยังมีการเลือกใช้คำไม่เหมาะสมกับบริบทอีกด้วย อย่างไรก็ตามเจ้าของภาษาสามารถเข้าใจได้จากบริบท จึงถือว่าเป็นปัญหามากนัก หากต้องพูดเพื่อการแข่งขัน หรือต้องเป็นผู้สอนภาษาไทย ควรพัฒนา ฝึกฝนให้ดีมากยิ่งขึ้น”

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2

“นักศึกษาชาวจีนส่วนใหญ่มีปัญหาการออกเสียง โดยเฉพาะการพูดที่มีเสียงที่ไม่คุ้นเคยในภาษาจีน เช่น การออกเสียง "ร" และ "ล" ซึ่งมักจะสับสน และการใช้โทนเสียงไม่ถูกต้องในบางคำก็ทำให้การสื่อสารไม่แม่นยำ”

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3

“มีปัญหาหลัก ๆ จากการออกเสียงที่ไม่ชัดเจนและการใช้โทนเสียงผิดที่ ซึ่งทำให้บางคำอาจสื่อความหมายผิดพลาดและอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการสื่อสาร”

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4

“การออกเสียงในภาษาไทยนั้นมีความเฉพาะตัวที่ไม่พบในภาษาจีน นักศึกษาบางคนอาจรู้สึกอายหรือลังเลในการพูดเมื่อไม่มั่นใจในการออกเสียงที่ถูกต้อง”

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5

3. อุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาชาวจีน

ปัจจุบันสิ่งอำนวยความสะดวกให้กับผู้เรียนภาษาคือโปรแกรมแปลภาษาต่าง ๆ ถือเป็นอีกตัวช่วยที่สำคัญสำหรับชาวต่างชาติในการสื่อสารภาษาไทย มีความสะดวก รวดเร็ว สามารถสื่อสารได้ทันที แต่ในความสะดวกรวดเร็วนั้นกลับเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษา กล่าวคือ ถึงแม้ผู้เรียนจะสามารถสื่อสารได้แต่ผู้เรียนจะไม่เกิดทักษะที่สามารถสื่อสารด้วยตนเองได้ อีกทั้งโปรแกรมแปลต่างๆ ก็อาจมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถจะแปลข้อความทุกอย่างได้ถูกต้องตามบริบทการสื่อสารที่ต้องการหรือความหมายที่ซ่อนอยู่ ส่งผลให้ผู้เรียนขาดทักษะการใช้ภาษาในการสื่อสาร เนื่องจากผู้เรียนพึ่งพาโปรแกรมแปลภาษามากเกินไป ทำให้ขาดการฝึกฝนทักษะการฟัง พูด ทั้งนี้ยังเกิดความผิดพลาดในการแปลผ่านโปรแกรมแปลภาษา โดยเฉพาะในประโยคที่ซับซ้อนหรือมีสำนวนเฉพาะรวมไปถึงขาดการพัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ เนื่องด้วยผู้เรียนไม่ต้องคิดวิเคราะห์ภาษาเองทำให้ขาดการพัฒนาทักษะการคิดเชิงวิพากษ์

จากอุปสรรคที่กล่าวในข้างต้นนำไปสู่ผลกระทบต่อการเรียนรู้การสื่อสารภาษาไทย ด้วยเหตุที่ผู้เรียนพึ่งพาโปรแกรมมากเกินไปจนไม่กล้าที่จะใช้ภาษาในการสื่อสารเอง เกิดการเรียนรู้ที่ไม่ต่อเนื่อง การแปลที่ผิดพลาดอาจทำให้เกิดความสับสนและเข้าใจผิด ส่งผลให้ผู้เรียนขาดความมั่นใจในการใช้ภาษา ขาดพัฒนาการทางภาษาและขาดการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องทำให้ทักษะทางภาษาไม่พัฒนาไปในระยะยาว การพึ่งพาโปรแกรมแปลภาษาส่งผลให้ผู้เรียนขาดความเข้าใจในโครงสร้างและไวยากรณ์ของภาษาไทย รวมถึงความหมายที่ซับซ้อนและวัฒนธรรมที่แฝงอยู่ในภาษา นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เรียนขาดทักษะในการสร้างประโยคและการสื่อสารที่เป็นธรรมชาติ ดังนั้นการเรียนรู้ภาษาด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การฝึกพูดคุยกับเจ้าของภาษา การอ่านหนังสือภาษาไทย และการเขียนเป็นประจำจึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญมาก

โดยมีข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ดังนี้

“โปรแกรมแปลภาษาต่าง ๆ ถือเป็นอีกตัวช่วยที่สำคัญสำหรับชาวต่างชาติในการสื่อสารภาษาไทยมีความสะดวก รวดเร็ว สามารถสื่อสารได้ทันที แต่ในความสะดวกรวดเร็วนั้นกลับเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษา กล่าวคือ ถึงแม้ผู้เรียนจะสามารถสื่อสารได้แต่จะไม่เกิดทักษะที่สามารถ

สื่อสารด้วยตนเองได้อีกทั้งโปรแกรมแปลต่าง ๆ ก็อาจมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถจะแปลทุกอย่างได้ถูกต้อง”

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1

“ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ทักษะการสื่อสารต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีการเสริมแรงทางบวก มีการชื่นชม ให้กำลังใจผู้เรียนเมื่อใช้ภาษาไทยได้ และไม่ลงโทษจนเกิดเหตุเพราะจะทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติไม่ดีต่อภาษาไทยผู้เรียนควรพยายามสื่อสารภาษาไทย ฟัง ดู และอ่านสื่อต่าง ๆ ของไทย ใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อน สนับสนุนและเป็นกำลังใจให้เพื่อนไม่หัวเราะหรือทำกิริยาอาการที่แสดงถึงเพื่อนสื่อสารไม่คล่องหรือผิดจนทำให้เพื่อนเสียความมั่นใจ ครอบครัวเห็นคุณค่าของการเรียนภาษาเข้าใจการเรียนรู้ภาษาต้องมีการฝึกฝนและใช้ในสถานการณ์จริงให้โอกาสและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนและใช้ภาษาในประเทศที่มีการใช้ภาษานั้นสื่อการเรียนรู้ พจนานุกรมต้องมีความถูกต้องมีตัวอย่างประโยคที่ใช้กับคำศัพท์นั้นให้เห็นบริบทการใช้คำศัพท์ที่แท้จริง ควรมีตำราหรือเอกสารประกอบ การสอนที่มีเนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์ ทันสมัยมีแบบฝึกหัดที่เอื้อต่อการฝึกฝน พัฒนาทักษะการสื่อสารควรมีสื่อนวัตกรรมที่ทันสมัย น่าสนใจให้ผู้เรียนเรียนรู้ ฝึกฝนได้ทุกที่ทุกเวลา

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2

“การขาดแหล่งเรียนรู้ภาษาไทยที่ใช้ได้ในชีวิตจริง นอกจากนี้การไม่คุ้นเคยกับวัฒนธรรมไทยหรือการไม่มีโอกาสสื่อสารกับคนไทยในชีวิตประจำวันก็เป็นอุปสรรคที่สำคัญ”

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3

“ขาดการฝึกฝนในชีวิตจริง เช่น การพูดคุยกับคนไทยหรือการมีโอกาสใช้ภาษาไทยในสถานการณ์จริง นอกจากนี้การไม่สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาไทยได้ง่ายก็เป็นปัญหาเช่นกัน”

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4

“การขาดสื่อการสอนที่เหมาะสมและกิจกรรมที่เน้นการสื่อสารจริงในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ การขาดการสนับสนุนจากสถาบันในการสร้างเครือข่ายการฝึกภาษากับเจ้าของภาษาไทยในชีวิตจริง”

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5

4. แนวทางการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย

ผลการศึกษาแนวทางการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ได้ข้อมูลอันเป็นประโยชน์จากการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน ดังนี้

4.1 ปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยของผู้เรียนคือการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ การปรับบรรยากาศทั้งในและนอกห้องเรียนให้ผู้เรียนได้สัมผัสและใช้ภาษาไทยอย่างต่อเนื่องเป็นสิ่งที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้แบบไม่เป็นทางการ ซึ่งเอื้อต่อพัฒนาการด้านทักษะการสื่อสารได้เป็นอย่างดี การที่ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันบ่อยครั้งมักมีพัฒนาการด้านภาษาที่รวดเร็วและมั่นใจในการสื่อสารมากขึ้น

4.2 การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงเป็นสิ่งสำคัญที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ การให้ผู้เรียนได้สื่อสารผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เป็นประจำ จะช่วยให้นักศึกษาเกิดความมั่นใจและลดความกังวลในการใช้ภาษา

4.3 การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้ภาษาไทยในบริบทที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง เช่น การสนทนาในสถานการณ์จำลอง การสื่อสารในร้านค้า การแสดงความคิดเห็นในชั้นเรียน เป็นแนวทางที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาได้ดีขึ้น

4.4 การจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรมกับนักศึกษาชาวไทยเป็นอีกหนึ่งแนวทางที่ได้รับการกล่าวถึง โดยกิจกรรมเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนชาวต่างชาติได้เรียนรู้ภาษาไทยผ่านการสนทนาและการทำกิจกรรมร่วมกันในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ ซึ่งทำให้รู้สึกผ่อนคลายและกล้าใช้ภาษามากขึ้น การแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมยังช่วยให้นักศึกษาเข้าใจถึงบริบทของการใช้ภาษาไทยในสถานการณ์ต่าง ๆ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

4.5 การฝึกฝนทักษะการสื่อสาร อาจารย์ผู้สอนแนะนำให้มุ่งเน้นไปที่การพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างเป็นระบบ โดยมีเจ้าของภาษาเป็นพี่เลี้ยงคอยให้คำแนะนำและเป็นแบบอย่างที่ดีในการใช้ภาษา ผู้เรียนจะได้รับประโยชน์จากการฝึกฝนร่วมกับเจ้าของภาษาทั้งในแง่ของการออกเสียง สำเนียง ความถูกต้องทางไวยากรณ์ และการใช้สำนวนภาษาไทยในบริบทต่าง ๆ การมีพี่เลี้ยงที่เป็นเจ้าของภาษายังช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้รับการแก้ไขข้อผิดพลาดและปรับปรุงทักษะของตนเองอย่างต่อเนื่อง ซึ่งนำไปสู่การพัฒนาทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

4.6 การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยคือการใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย อาทิ เพลง ภาพยนตร์ และสื่อออนไลน์ต่าง ๆ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ภาษาไทยในบริบทที่เป็นธรรมชาติและสอดคล้องกับความสนใจ สื่อเหล่านี้สามารถกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและช่วยให้นักศึกษามีโอกาสฝึกฝนทักษะการฟังและพูดผ่านตัวอย่างภาษาไทยที่ใช้จริง การใช้เพลงหรือภาพยนตร์ที่มีบทสนทนาในชีวิตประจำวันยังช่วยให้นักศึกษาจดจำคำศัพท์และโครงสร้างประโยคได้ดีขึ้น อีกทั้งยังสามารถนำไปฝึกฝนการออกเสียงและจังหวะของภาษาไทยได้อย่างเป็นธรรมชาติ

โดยมีข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ดังนี้

“วิธีการสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้”

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 1

“การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) จะส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ มีความสุข สนุกสนาน และกล้าผลิตภาษาออกมาได้อย่างเหมาะสม ”

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 2

“การใช้การเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ การให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดและฟังในบทสนทนาที่มีการจำลองสถานการณ์จริงจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจและใช้ภาษาไทยได้ดีขึ้น”

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 3

“การใช้เทคนิคการสอนที่เน้นการฝึกปฏิบัติจริงและการมีบทสนทนาในสถานการณ์ชีวิตจริง เช่น การจัดกลุ่มให้นักเรียนพูดคุยในหัวข้อต่างๆ หรือการสร้างกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน”

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 4

“การใช้วิธีการสอนที่เน้นการพูดและฟังในบริบทที่เป็นธรรมชาติ เช่น การสร้างสถานการณ์จำลองที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในประเทศไทย จะช่วยให้การเรียนรู้ของนักเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น”

ผู้เชี่ยวชาญคนที่ 5

จากข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ อาจารย์ผู้สอนทุกท่านต่างเห็นพ้องกันว่าสิ่งสำคัญที่สุดในการพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียนคือการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง ไม่ว่านักศึกษาจะมีพื้นฐานทางภาษาที่แตกต่างกันเพียงใด การฝึกฝนอย่างเป็นระบบและการได้รับโอกาสในการใช้ภาษาไทยในสถานการณ์จริงเป็นกุญแจสำคัญที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 2 ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

1. ผลการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ (ฉบับร่าง) โดยผู้วิจัยให้ชื่อเรียกอีกชื่อคือ 5PD MODEL มีองค์ประกอบคือ ความเป็นมาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ นำเสนอดังภาพ 3

ภาพ 3 แสดงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ (ฉบับร่าง)

หลักการ

หลักการและแนวคิดที่สำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

1. การเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ในการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน

2. การเรียนรู้ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร โดยเรียนรู้จากประสบการณ์เดิมที่ผู้เรียนมี นำไปสู่ความรู้ใหม่ผ่านสื่อการเรียนรู้ที่สร้างจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน

3. การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติงานตามคำสั่งและฝึกใช้รูปแบบโครงสร้างของประโยคที่ถูกต้องโดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำหลังจบการปฏิบัติงานและประเมินผลการปฏิบัติงาน

จุดมุ่งหมาย

เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟังและการพูด สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หรือ 5PD Model มีขั้นตอนการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถทำงานปฏิบัติได้ โดยเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สอดคลองกับความต้องการของผู้เรียนได้นั้น ซึ่งต้องอาศัยวิธีการที่หลากหลาย ได้แก่ การแนะนำเรื่องที่จะเรียน จุดประสงค์ของงานปฏิบัติ การเตรียมคำศัพท์และสำนวนใหม่ที่ใช้ในการปฏิบัติจากนั้นผู้เรียนปฏิบัติงานที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับงานที่ต้องปฏิบัติจริง

ขั้นที่ 2 การนำเสนอภาษา (Presentation) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนแสดงให้ผู้เรียนเห็นหรือได้ยินภาษาเป้าหมายที่จะให้ผู้เรียนผลิตก่อน ให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ที่จะต้องใช้ ชี้ให้เห็นว่าประโยคนี้ใครพูดกับใคร พูดเรื่องอะไร พูดเมื่อไร พูดที่ไหน พูดอย่างไร ถูกต้องเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับในสังคมหรือไม่ หรือให้ผู้เรียนมีความรู้เรื่องราวที่จะต้องพูดหรือเขียนก่อน ผู้สอนให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียนจนกระทั่งผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ขั้นที่ 3 การฝึกใช้ภาษา (Practice) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนฝึกผู้เรียนใช้ภาษาตามที่นำเสนอไว้ในขั้นก่อนหน้า อาจให้จับกันเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มหรือผู้สอนอาจทำเป็นคู่กับผู้เรียนเป็นตัวอย่างก่อนแล้วให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจจริง ๆ ว่าใครจะเป็นผู้ใช้ประโยคเหล่านี้กับใคร เมื่อไร ที่ไหน และอย่างไร การฝึกควรเป็นไปอย่างมีความหมายนั่นคือ ให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่ามีความจำเป็นต้องใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ผู้เรียนอาจยังไม่มีอิสระในการเลือกใช้

ภาษาหรือเนื้อหาที่ต้องการมากนัก เพราะต้องการให้ผู้เรียนมีความแม่นยำและจดจำรูปแบบของภาษาเป้าหมายให้ได้เสียก่อน

ขั้นที่ 4 การปฏิบัติงาน (During-task) มีวิธีการปฏิบัติงานตามขั้นตอนย่อยทั้ง 2 ขั้นตอน ดังนี้

4.1 คุณลักษณะงานปฏิบัติ (Task performance options) คือขั้นตอนของงานปฏิบัติที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ประการแรก การกำหนดเวลาในการทำงานปฏิบัติถ้าผู้สอนเน้นการใช้ภาษาที่ถูกต้อง (Accuracy) ในการปฏิบัติงานควรให้ผู้เรียนกำหนดระยะเวลาเอง แต่ถ้าให้ผู้เรียนเน้นการใช้ภาษาอย่างดี (Fluency) ควรกำหนดระยะเวลาให้ผู้เรียน เพื่อฝึกให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาโดยไม่คำนึงเรื่องความถูกต้องนัก ประการที่สอง การให้ข้อมูลบางส่วนกับผู้เรียนในขณะที่ผู้เรียนกำลังทางานปฏิบัติและประการที่สาม คือการให้คำแนะนาส่วนของงานปฏิบัติที่ผู้เรียนไม่คาดคิดคำตอบไว้ซึ่งเป็นการท้าทายผู้เรียน เช่น งานปฏิบัติที่ต้องการตัดสินใจ (A decision-making task) เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและใช้ภาษาในงานปฏิบัติเพิ่มขึ้น

4.2 คุณลักษณะทางด้านกระบวนการ (Process options) คือขั้นตอนของการปฏิบัติงานที่กำหนดให้ผู้เรียนทำตามงานปฏิบัติที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

ขั้นที่ 5 หลังปฏิบัติงาน (Post-task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรายงาน ผลการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนเอง ระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาใน การสื่อสารรวมทั้งภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน หลังจากนั้นผู้สอนเลือกปัญหาทางภาษาที่ซึ่งผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องขณะปฏิบัติงานมาวิเคราะห์แก้ไขภาษาให้ถูกต้องร่วมกัน และท้ายสุดให้ผู้เรียนได้ทำงานปฏิบัติซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้ปรับปรุงชิ้นงานของตนเอง และในการปฏิบัติงานซ้ำนั้นสามารถทำให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่คล้ายคลึงกับงานปฏิบัติเดิม แต่สถานการณ์หรือคำสั่งแตกต่างไปจากที่ฝึกปฏิบัติได้หรือฝึกกิจกรรมใหม่แต่ใช้รูปแบบและโครงสร้างภาษาที่ได้วิเคราะห์แล้ว

ขั้นที่ 6 การนำภาษาไปใช้ (Production) ผู้สอนสร้างสถานการณ์จำลองในชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยอาจเป็นสถานการณ์ใหม่หรือคล้ายคลึงกับสถานการณ์ที่ผู้สอนได้นำเสนอไปแล้ว เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกใช้ภาษาหรือเนื้อหาด้วยตนเองให้มากที่สุด ผู้เรียนควรประเมินประสิทธิภาพของการสื่อสารด้วยตนเองได้จากผลป้อนกลับของผู้ร่วมสื่อสาร และเมื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างอิสระ ผู้เรียนจะมีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนแล้วมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่และช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารแก่ตนเองได้เป็นอย่างดี

การวัดและประเมินผล

1. การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟัง สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

1.1 การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟังสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีวิธีการประเมินและเครื่องมือที่เหมาะสม เพื่อใช้ตรวจสอบและประเมินความสามารถในการฟังของผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถดำเนินการได้ดังนี้

1.1.1 หลักการและวิธีการประเมินทักษะการฟัง

1) การตอบคำถามหลังการฟัง โดยให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาจากวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่เรียน เช่น การสั่งอาหาร การถามทาง หรือการจองที่พัก แล้วตอบคำถามที่เกี่ยวข้อง

2) การประเมินการฟังเชิงสื่อสาร ประเมินจากการที่ให้ผู้เรียนสวมบทบาท (Role-Playing) โดยการให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาและตอบโต้ในบทบาทที่กำหนดให้ เพื่อทดสอบความสามารถในการฟังและตอบสนองอย่างทันที

1.1.2 เครื่องมือในการประเมินทักษะการฟัง

1) แบบประเมินทักษะการฟัง ใช้แบบประเมินที่มีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubrics) ประเมินผลในหลายระดับ

2) สื่อการสอน ประกอบด้วยวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับบริบทและวัฒนธรรมไทยที่มีการพูดภาษาไทยในระดับความยากง่าย เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฟังในหลายระดับ

3) แบบสังเกตแบบไม่มีโครงสร้าง ซึ่งประเมินโดยผู้สอนที่คอยสังเกตพฤติกรรมการฟังและการตอบสนองของผู้เรียนในชั้นเรียน

1.2 การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการพูด สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการพูดสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เป็นกระบวนการที่สำคัญในการตรวจสอบและพัฒนาความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การประเมินควรครอบคลุมหลายด้านและใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่แม่นยำและสามารถนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม

1.2.1 หลักการและวิธีการประเมินทักษะการพูด

1) การประเมินการพูดเชิงปฏิบัติ เป็นการสนทนาทั่วไปโดยให้ผู้เรียนสนทนาในสถานการณ์ประจำวัน เช่น การซื้อของ การถามทาง โดยให้ผู้สอนสัมภาษณ์ผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เพื่อประเมินทักษะการตอบสนองและการแสดงความคิดเห็น

2) การประเมินการพูดเชิงสร้างสรรค์ ด้วยวิธีการการเล่าเรื่อง โดยให้ผู้เรียนเล่าเรื่องราวจากประสบการณ์ส่วนตัวหรือจากจินตนาการ และสวมบทบาทในสถานการณ์สมมติและปฏิบัติการสื่อสารตามบทบาทนั้น

1.2.2 เครื่องมือในการประเมินทักษะการพูด

1) แบบประเมินทักษะการพูด ใช้แบบประเมินที่มีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubrics) ประเมินผลในหลายระดับ

2) การบันทึกเสียงและวิดีโอ เป็นการบันทึกการพูดของผู้เรียนเพื่อนำมาใช้ในการประเมินและให้คำแนะนำ โดยการให้ผู้เรียนดูและฟังการบันทึกเพื่อให้สามารถสังเกตข้อผิดพลาดและปรับปรุงการพูดได้

เกณฑ์การวัดและประเมินผล

เกณฑ์การวัดและประเมินผล นำเสนอดังตาราง 8

ตาราง 8 เกณฑ์การวัดและประเมินผล

เกณฑ์	**ระดับคะแนน**				
	1	2	3	4	5
1. ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ	ไม่เข้าใจเนื้อหา อธิบายไม่ได้	มีความเข้าใจเนื้อหาน้อย และต้องการการชี้แจงเพิ่มเติม	เข้าใจเนื้อหาในระดับปานกลาง อธิบายได้บางส่วน	เข้าใจเนื้อหาเกือบครบถ้วน มีความชัดเจนในเนื้อหาส่วนใหญ่	แสดงความเข้าใจได้ครบถ้วน ชัดเจน ตรงประเด็นทุกส่วน สามารถอธิบายเพิ่มเติมได้
2. การใช้คำศัพท์และสำนวน	ใช้คำศัพท์และสำนวนไม่ถูกต้อง ขาดความเข้าใจในการใช้	ใช้คำศัพท์และสำนวนผิดบ่อย มีข้อผิดพลาดในการใช้คำที่ไม่สอดคล้องกับบริบท	ใช้คำศัพท์และสำนวนพื้นฐานได้ถูกต้องบ้าง แต่มีความผิดพลาดในบางจุด	ใช้คำศัพท์และสำนวนได้ถูกต้องเกือบทั้งหมด มีความหลากหลาย	ใช้คำศัพท์และสำนวนได้ถูกต้องและหลากหลาย แสดงถึงการเข้าใจการใช้ในบริบทที่แตกต่าง

เกณฑ์	ระดับคะแนน				
	1	2	3	4	5
3. การฟังและตอบสนอง	ฟังไม่เข้าใจ และไม่สามารถตอบสนองได้	ฟังและตอบสนองได้อย่างจำกัด มีข้อผิดพลาดมาก	ฟังและตอบสนองได้บ้าง มีความผิดพลาดในบางสถานการณ์	ฟังและตอบสนองได้ถูกต้องเกือบทั้งหมด มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	สามารถฟังและตอบสนองได้อย่างรวดเร็ว ถูกต้อง และเหมาะสมกับสถานการณ์
4. การสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ	ไม่สามารถสื่อสารได้อย่างลื่นไหล มีความติดขัดบ่อยมาก	สื่อสารติดขัดบ่อยครั้ง ขาดความคล่องตัว	สื่อสารได้ในระดับปานกลาง แต่มีความลื่นไหลน้อย	สื่อสารได้อย่างลื่นไหลเกือบทั้งหมด มีการติดขัดเล็กน้อย	สื่อสารได้อย่างลื่นไหล เป็นธรรมชาติ คล่องแคล่วในการใช้ภาษา
5. ความสามารถในการใช้ภาษาในสถานการณ์จำลอง	ไม่สามารถสื่อสารในสถานการณ์จำลองได้	มีข้อผิดพลาดมากในสถานการณ์จำลอง ไม่สามารถสื่อสารได้อย่างเหมาะสม	สื่อสารในสถานการณ์จำลองได้บ้าง มีข้อผิดพลาดในการใช้ภาษา	สื่อสารในสถานการณ์จำลองได้ดี แต่อาจขาดความละเอียดในบางประเด็น	สามารถสื่อสารในสถานการณ์จำลองได้อย่างสมจริง ครบถ้วน ถูกต้องตามสถานการณ์

ปัจจัยสนับสนุนความสำเร็จของการใช้รูปแบบ

1. ให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฟังและพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอจัดกิจกรรมพูดในชั้นเรียนที่หลากหลาย เช่น การอภิปราย การสนทนากลุ่ม การสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการพูดหรือสถานที่จริง เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดในบริบทต่าง ๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

2. ใช้สื่อการสอนที่มีการพูดภาษาไทยในระดับความยากง่ายต่าง ๆ เช่น วิดีโอ การบรรยาย พอดแคสต์ ใช้แอปพลิเคชันและซอฟต์แวร์ที่ช่วยในการฝึกทักษะการฟังและการพูด

2. ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

2.1 ผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ นำเสนอดังตาราง 9

ตาราง 9 แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน (n=7)

ข้อ	รายการ	n=7 $\bar{x}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1.	**ความสอดคล้องของเนื้อหากับวัตถุประสงค์**			
1.1	เนื้อหาเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการพูดและการฟัง สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	5.00	-	มากที่สุด
1.2	เนื้อหาครอบคลุมทั้งทักษะการฟัง การพูดภาษาไทย	4.85	0.37	มากที่สุด
1.3.	เนื้อหาเหมาะสมกับทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT)	4.71	0.48	มากที่สุด
	รวม	**4.85**	**0.17**	**มากที่สุด**
2.	**ความชัดเจนของเนื้อหาและกระบวนการจัดการเรียนรู้**			
2.1	เนื้อหามีความชัดเจนในแต่ละขั้นตอนการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาท	4.43	0.79	

ข้อ	รายการ	n=7 $\bar{x}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
	วิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หรือ 5PD Model			มาก
2.2	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจนและเหมาะสมกับผู้เรียน	4.57	0.53	มากที่สุด
2.3	เนื้อหาและกิจกรรมมีการจัดลำดับเนื้อหาและความยากง่ายที่เหมาะสม	4.57	0.53	มากที่สุด
	รวม	**4.57**	**0.47**	**มากที่สุด**
3.	**การออกแบบและการนำไปใช้ได้จริง**			
3.1	รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความยืดหยุ่น สามารถนำไปปรับใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้	4.86	0.38	มากที่สุด
3.2	รูปแบบการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	4.86	0.38	มากที่สุด
	รวม	**4.86**	**0.38**	**มากที่สุด**
4.	**ความเหมาะสมของสื่อการเรียนรู้**			
4.1	สื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่ใช้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา	4.57	0.53	มากที่สุด
4.2	สื่อการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมทักษะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาไทยของผู้เรียน	4.57	0.53	มากที่สุด
	รวม	**4.57**	**0.53**	**มากที่สุด**
5.	**การวัดและประเมินผล**			
5.1	ความสอดคล้องของการวัดและประเมินผลกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	4.71	0.49	มากที่สุด
5.2	ความเหมาะสมของการให้ข้อมูลย้อนกลับในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด	4.29	0.49	มาก

ข้อ	รายการ	n=7 $\bar{x}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
5.3	การออกแบบการประเมินช่วยให้ผู้เรียนสามารถสะท้อนและพัฒนาตนเองได้	4.14	0.69	มาก
5.4	ความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เช่น แบบทดสอบการฟัง การสนทนา หรือการสนทนาจำลองสถานการณ์จริง	4.43	0.79	มาก
	รวม	**4.39**	**0.50**	**มาก**
	รวมทั้งหมด	**4.32**	**0.69**	**มาก**

จากตาราง 9 พบว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.32, S.D. = 0.69) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านของรูปแบบ พบว่าด้านที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มี 4 ด้าน คือ ด้านความสอดคล้องของเนื้อหากับวัตถุประสงค์ ($\bar{x}$ = 4.86, S.D. = 0.18) ด้านความชัดเจนของเนื้อหาและกระบวนการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x}$ = 4.57, S.D. = 0.47) ด้านการออกแบบและการนำไปใช้ได้จริง ($\bar{x}$ = 4.86, S.D. = 0.38) และความเหมาะสมของสื่อการเรียนรู้ ($\bar{x}$ = 4.57, S.D. = 0.53) ส่วนด้านการวัดและประเมินผลมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.39, S.D. = 0.50)

2.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ นำเสนอดังตาราง 10

ตาราง 10 แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน (n=7)

ข้อ	รายการ	n=7 $\bar{x}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1.	**ด้านองค์ประกอบของคู่มือ**			
1.1	วัตถุประสงค์ของคู่มือการใช้งานชัดเจนและสามารถนำไปใช้ได้	4.86	0.38	มากที่สุด
1.2	คู่มือมีเป้าหมายในการส่งเสริมทักษะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตจริง	4.86	0.38	มากที่สุด
1.3	เนื้อหาในคู่มือมีสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	4.14	0.90	มาก
1.4	ความเป็นมาและความสำคัญสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีและหลักการของรูปแบบการเรียนการเรียนรู้ฯ	4.86	0.38	มากที่สุด
	รวม	**4.68**	**0.45**	**มากที่สุด**
2.	**ด้านเนื้อหาและวิธีการจัดการเรียนรู้**			
2.1	เนื้อหาสอดคล้องกับแนวคิดภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT)	4.29	0.49	มาก
2.2	มีการอธิบายขั้นตอนการเรียนรู้ตาม 5PD Model ที่ชัดเจนและเข้าใจง่ายสำหรับผู้สอน	4.29	0.49	มาก
2.3	แนวทางการจัดการเรียนรู้ในคู่มือมีความครอบคลุมและเหมาะสมกับทักษะการฟังและพูดของผู้เรียนที่ต้องการการพัฒนา	4.71	0.49	มากที่สุด
	รวม	**4.43**	**0.42**	**มาก**
3	**ด้านการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้**			
3.1	กิจกรรมในคู่มือมีความหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	4.57	0.53	มากที่สุด

ข้อ	รายการ	n=7 $\bar{x}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
3.2	กิจกรรมมีการจำลองสถานการณ์จริงที่สอดคล้องกับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	4.71	0.49	มากที่สุด
3.3	กิจกรรมสนับสนุนการใช้คำศัพท์และสำนวนอย่างเป็นธรรมชาติในสถานการณ์ต่าง ๆ	4.71	0.49	มากที่สุด
	รวม	**4.67**	**0.43**	**มากที่สุด**
4.	**ด้านการวัดและประเมินผล**			
4.1	เกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในด้านการฟังและการพูดภาษาไทย	4.57	0.79	มากที่สุด
4.2	วิธีการประเมินผลและเครื่องมือที่ใช้มีความชัดเจนและเหมาะสม	4.00	0.58	มาก
4.3	มีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ชัดเจนและสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของผู้เรียน	4.43	0.79	มาก
	รวม	**4.33**	**0.58**	**มาก**
5	**ด้านการออกแบบและการนำเสนอข้อมูลในคู่มือ**			
5.1	ข้อมูลและรายละเอียดในคู่มือมีความชัดเจน อ่านง่ายและเป็นระบบ	4.86	0.38	มากที่สุด
5.2	ภาพประกอบและสื่อในคู่มือช่วยเสริมการเรียนรู้และการทำความเข้าใจในเนื้อหา	4.43	0.79	มาก
5.3	การจัดเรียงเนื้อหาและลำดับการนำเสนอมีความสอดคล้องและส่งเสริมให้ผู้สอนนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.71	0.49	มากที่สุด
	รวม	**4.67**	**0.47**	**มากที่สุด**
	รวมทั้งหมด	**4.51**	**0.60**	**มากที่สุด**

จากตาราง 10 พบว่าคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.51, S.D. = 0.60) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านของคู่มือการใช้รูปแบบฯ พบว่าด้านที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มี 3 ด้าน คือ ด้านองค์ประกอบของคู่มือ ($\bar{x}$ = 4.68, S.D. = 0.45) ด้านการออกแบบและการนำเสนอข้อมูลในคู่มือ ($\bar{x}$ = 4.67, S.D. = 0.47) ส่วนด้านที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากมี 2 ด้าน คือ ด้านเนื้อหาและวิธีการจัดการเรียนรู้ ($\bar{x}$ = 4.43, S.D. = 0.42) ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{x}$ = 4.33, S.D. = 0.58)

2.3 ผลการตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ นำเสนอดังตาราง 11

ตาราง 11 แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน (n=7)

ข้อ	รายการ	n=7 $\bar{x}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
1.	**ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้**			
1.1	วัตถุประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับเนื้อหาการสอน	4.86	4.86	มากที่สุด
1.2	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตรงกับทักษะที่ต้องการพัฒนาในแต่ละแผนการเรียนรู้	4.86	0.38	มากที่สุด
1.3	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ (K) ทักษะ (P) และคุณลักษณะ (A) อย่างชัดเจน	4.71	0.76	มากที่สุด
	รวม	**4.81**	**0.33**	**มากที่สุด**

ข้อ	รายการ	n=7 $\bar{x}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
2.	**ด้านการออกแบบเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้**			
2.1	กิจกรรมในแต่ละแผนสอดคล้องกับสถานการณ์จริงที่ผู้เรียนจะนำไปใช้	4.71	0.49	มากที่สุด
2.2	กิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้มีความหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	4.29	0.49	มาก
2.3	กิจกรรมสามารถเสริมสร้างทักษะการสื่อสารด้านการพูดและการฟังภาษาไทย	4.71	0.49	มากที่สุด
2.4	เนื้อหามีการจัดเรียงตามลำดับความยากง่ายเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.86	0.38	มากที่สุด
2.5	การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามแนวคิด 5PD Model	4.86	0.38	มากที่สุด
	รวม	**4.69**	**0.36**	**มากที่สุด**
3.	**ด้านการสอนและการนำเสนอ**			
3.1	คำแนะนำและแนวทางการสอนในแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจน	4.86	0.38	มากที่สุด
3.2	ขั้นตอนการสอนที่ระบุในแผนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงและมีการประเมินตนเอง	4.86	0.38	มากที่สุด
3.3	การนำเสนอคำศัพท์และโครงสร้างประโยคมีความชัดเจนและเหมาะสมสำหรับการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาไทย	4.86	0.38	มากที่สุด
3.4	การสอนตามแผนแต่ละแผนช่วยสร้างความมั่นใจและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาไทยของผู้เรียนภาษาไทยชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	4.43	0.79	มาก
	รวม	**4.75**	**0.46**	**มากที่สุด**
4.	**ด้านการวัดและประเมินผล**			

ข้อ	รายการ	n=7 $\bar{x}$	S.D.	ระดับความเหมาะสม
4.1	การออกแบบการวัดและประเมินผลครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้	4.71	0.49	มากที่สุด
4.2	มีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนในด้านการฟังและการพูด	4.29	0.95	มาก
4.3	การให้ข้อมูลย้อนกลับในแต่ละแผนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจจุดที่ต้องปรับปรุงและพัฒนาต่อ	4.14	0.69	มาก
4.4	การประเมินมีความยืดหยุ่นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะในบริบทที่หลากหลาย	4.29	0.49	มาก
	รวม	**4.36**	**0.54**	**มาก**
5.	**ด้านความเหมาะสมและการนำไปใช้ได้จริง**			
5.1	แผนการเรียนรู้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับใช้ได้ตามความต้องการของผู้เรียนในสถานการณ์ต่าง ๆ	4.86	0.38	มากที่สุด
5.2	เนื้อหาสอดคล้องกับวัฒนธรรมและบริบทของผู้เรียนที่เรียนภาษาไทยในภาษาต่างประเทศ	4.71	0.49	มากที่สุด
5.3	การออกแบบแผนการสอนในแต่ละแผนสนับสนุนการนำภาษาไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมั่นใจ	4.86	0.38	มากที่สุด
	รวม	**4.81**	**0.38**	**มากที่สุด**
	รวมทั้งสิ้น	**4.68**	**0.41**	**มากที่สุด**

จากตาราง 11 พบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.68, S.D. = 0.41) เมื่อพิจารณาแต่ละด้านของแผนการจัดจากเรียนรู้ตามรูปแบบฯ พบว่าด้านที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มี 4 ด้าน คือ ด้านความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ($\bar{x}$ = 4.81, S.D. = 0.33) ด้านการออกแบบเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ ($\bar{x}$ = 4.69, S.D. = 0.36) ด้านการสอนและการนำเสนอ ($\bar{x}$ = 4.75,

S.D. = 0.46) และด้านความเหมาะสมและการนำไปใช้ได้จริง ($\bar{x}$ = 4.81, S.D. = 0.38) ส่วนด้านที่มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากมี 1 ด้าน คือ ด้านการวัดและประเมินผล ($\bar{x}$ = 4.36, S.D. = 0.54)

จากการประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ พบว่าทุกประเด็นมีคุณภาพเหมาะสม และมีข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ดังตาราง 12 ดังนี้

ตาราง 12 แสดงข้อเสนอแนะให้ปรับปรุงจากผู้เชี่ยวชาญ

ที่	ข้อเสนอแนะ	ผลการปรับปรุง
1	ควรสรุปผลการสังเคราะห์ทั้ง 3 แนวคิด เพื่อเป็นข้อมูลให้กับผู้อ่าน	ปรับปรุงตามคำแนะนำ
2	เพิ่มหลักการการให้ข้อมูลย้อนกลับ และการฝึกการฟังและการพูดซ้ำเพื่อให้เกิดความชำนาญ	ปรับปรุงตามคำแนะนำ โดยเพิ่มหลักการคือ 3.1.4 การให้ข้อมูลย้อนกลับกับผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้ฝึกการฟังและการพูดซ้ำเพื่อให้เกิดความถูกต้องและชำนาญในการสื่อสาร
3	ปรับคำอธิบายขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ในขั้นที่ 4 จากที่ดูเป็นหลักการให้มีลักษณะเป็นกิจกรรมย่อย	ปรับปรุงตามคำแนะนำ
4	ควรแยก Scoring rubric สำหรับประเมินการฟังและการพูด เพื่อให้ง่ายต่อการสรุปผลการประเมินแต่ละทักษะ	ปรับปรุงตามคำแนะนำ

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ กับนักศึกษาชาวจีนชั้นปีที่ 4 กลุ่มทดลองใช้ (Try out) สาขาวิชาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ที่เรียนในรายวิชาสัมมนาการใช้ภาษาไทย จำนวน 2 คน เพื่อตรวจสอบเกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนรู้และการใช้ทักษะการฟังและการพูดเพื่อการสื่อสาร พบว่า

3.1 ด้านการฟัง พบว่านักศึกษามีพัฒนาการด้านการฟังที่ดีขึ้นอย่างเห็นได้ชัด โดยสามารถจับใจความสำคัญจากบทสนทนาในสถานการณ์จริงได้อย่างแม่นยำมากขึ้น การเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่จำลองสถานการณ์การสนทนา เช่น การสั่งอาหารในร้านอาหาร หรือการถามเส้นทาง ช่วยให้นักศึกษามีโอกาสฝึกฝนการฟังและทำความเข้าใจบริบทของการใช้ภาษาในชีวิตจริงได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ การฟังบทสนทนาที่มีระดับความเร็วแตกต่างกันและมีลักษณะภาษาที่เป็นธรรมชาติ ทำให้นักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะการจับใจความและการคาดเดาความหมายจากบริบทได้ดีขึ้น

3.2 ด้านการพูด พบว่านักศึกษาสามารถออกเสียงได้ในระดับที่สื่อสารได้ไม่ถึงกับชัดเจน และสามารถวางจังหวะการพูดให้เป็นธรรมชาติ โดยเฉพาะในบริบทที่ต้องใช้ภาษาสำหรับการโต้ตอบในสถานการณ์จำลอง นักศึกษาเริ่มมีความมั่นใจในการใช้ภาษาไทยเพื่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น การพูดแสดงความคิดเห็นในการสนทนา หรือการอธิบายข้อมูลต่าง ๆ ในระดับที่มีความซับซ้อนมากขึ้น อย่างไรก็ตาม ยังมีจุดที่ต้องพัฒนาเพิ่มเติม โดยเฉพาะในเรื่องของการเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับบริบททางสังคม เช่น การใช้ระดับภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการให้ถูกต้องตามสถานการณ์

3.3 ประสิทธิผลของกระบวนการจัดการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ที่ใช้ 5PD Model ส่งผลให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมอย่างเต็มที่ กระบวนการเริ่มต้นจากขั้นที่ 1 การเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task) ที่กระตุ้นความสนใจของนักศึกษาผ่านการนำเสนอเนื้อหาผ่านภาพ วิดีโอ หรือสถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตจริง ขั้นตอนนี้ช่วยให้นักศึกษาเกิดแรงจูงใจและสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์เดิมเข้ากับบทเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในช่วงขั้นที่ 2 การนำเสนอภาษา (Presentation) และ ขั้นที่ 3 การฝึกใช้ภาษา (Practice) นักศึกษาได้รับโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาผ่านตัวอย่างประโยคและกิจกรรมที่ออกแบบมาเพื่อให้ฝึกการฟังและการพูดในสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียน การเรียนรู้ในขั้นที่ 4 การปฏิบัติงาน (During-task) เป็นเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้นำสิ่งที่เรียน

ไปใช้ในสถานการณ์จริง คือ การจำลองสถานการณ์ในชั้นเรียน ขั้นที่ 5 หลังปฏิบัติงาน (Post-task) และขั้นที่ 6 การนำภาษาไปใช้ (Production) ซึ่งเป็นช่วงที่ผู้เรียนได้ทบทวนและฝึกใช้ภาษาไทยในระดับที่ซับซ้อนมากขึ้น โดยผู้สอนให้ข้อเสนอแนะและแนะนำแนวทางการพัฒนาเพิ่มเติม

นอกจากนี้ การใช้แนวคิดของภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาในการเรียนการสอนทำให้นักศึกษาสามารถเชื่อมโยงประสบการณ์กับภาษาได้ดีขึ้น กระบวนการนี้ช่วยให้นักศึกษาสามารถจดจำคำศัพท์และโครงสร้างประโยคได้เร็วขึ้นและนำไปใช้ได้อย่างเป็นธรรมชาติ การสร้างสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้เกิดความมั่นใจและความผ่อนคลายช่วยให้นักศึกษากล้าที่จะใช้ภาษาไทยมากขึ้น

แม้ว่านักศึกษาจะมีพัฒนาการที่ดีขึ้น แต่ยังพบว่ามีอุปสรรคบางประการในการเรียนรู้ เช่น การใช้สำนวนที่ซับซ้อนและการเลือกใช้คำให้เหมาะสมกับบริบททางสังคมยังเป็นเรื่องที่นักศึกษาต้องฝึกฝนเพิ่มเติม โดยเฉพาะในกรณีของภาษาทางการ ผู้เรียนบางคนยังมีความลังเลในการตอบสนองเนื่องจากขาดความมั่นใจในการใช้โครงสร้างประโยคที่ซับซ้อน แม้ว่าจะเข้าใจเนื้อหาดีแล้วก็ตาม

3.4 ปัญหาและแนวทางการพัฒนาที่ได้จากผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เพื่อการปรับปรุงและนำไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้การสอนมีประสิทธิภาพมากขึ้น ควรเพิ่มกิจกรรมที่ช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสฝึกใช้ภาษากับเจ้าของภาษาหรือจัดกิจกรรมที่มีการโต้ตอบในสถานการณ์จริงมากขึ้น เช่น การนำผู้เรียนสนทนากับคนไทยในสถานที่ต่าง ๆ หรือการให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมที่ต้องใช้ภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง นอกจากนี้ ควรให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการใช้ภาษาผ่านการจำลองสถานการณ์ที่หลากหลาย เช่น การเจรจาธุรกิจ การพูดในที่ประชุม หรือการนำเสนองาน เพื่อขยายขอบเขตการใช้ภาษาของผู้เรียนให้กว้างขึ้น อีกทั้งการบูรณาการเทคโนโลยี เช่น การใช้แอปพลิเคชันฝึกภาษา หรือแพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อฝึกการพูดและการฟังแบบโต้ตอบ อาจช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ตอนที่ 3 ประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

การนำเสนอประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชาวจีน ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 21 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก ระยะเวลาในการสอนทั้งหมดจำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 6 ชั่วโมง รวมเป็น 24 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยทำหน้าที่เป็นผู้สอน ดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยออกแบบไว้ทั้งหมด 4 แผนการจัดการเรียนรู้ ซึ่ง 1 แผนการจัดการเรียนรู้ใช้เวลา 6 ชั่วโมง รวมทั้งสิ้น 24 ชั่วโมง ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาพัฒนาการทักษะการสื่อสารภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยการให้คะแนนจากการที่นักศึกษาปฏิบัติภาระงานในห้องเรียน โดยใช้แบบวัดทักษะการฟังภาษาไทยและทักษะการพูดภาษาไทย ทำการวัดหลังจากเรียนจบในแต่ละแผน ซึ่งผู้วิจัยนำเสนอข้อมูล ดังตาราง 13-20 ดังนี้

ตาราง 13 แสดงผลคะแนนทักษะการฟังภาษาไทย และร้อยละของคะแนนพัฒนาการของทักษะการฟังภาษาไทยด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

คนที่	คะแนนทักษะการฟังภาษาไทย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2			คะแนนทักษะการฟังภาษาไทย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2-3			คะแนนทักษะการฟังภาษาไทย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3-4		
	คะแนนพัฒนาการ	คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์	ระดับพัฒนาการ	คะแนนพัฒนาการ	คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์	ระดับพัฒนาการ	คะแนนพัฒนาการ	คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์	ระดับพัฒนาการ
1	4	36.36	กลาง	2	28.57	กลาง	2	40.00	กลาง

คนที่	คะแนนทักษะการฟังภาษาไทย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2			คะแนนทักษะการฟังภาษาไทย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2-3			คะแนนทักษะการฟังภาษาไทย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3-4		
	คะแนนพัฒนาการ	คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์	ระดับพัฒนาการ	คะแนนพัฒนาการ	คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์	ระดับพัฒนาการ	คะแนนพัฒนาการ	คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์	ระดับพัฒนาการ
2	5	45.45	กลาง	0	0.00	ต้น	2	33.33	กลาง
3	2	18.18	ต้น	2	22.22	ต้น	1	14.29	ต้น
4	3	27.27	กลาง	1	12.50	ต้น	1	14.29	ต้น
5	1	11.11	ต้น	1	12.50	ต้น	2	28.57	กลาง
6	2	18.18	ต้น	2	22.22	ต้น	2	28.57	กลาง
7	0	0.00	ต้น	3	33.33	กลาง	2	33.33	กลาง
8	2	20.00	ต้น	2	25.00	ต้น	2	33.33	กลาง
9	1	12.50	ต้น	1	14.29	ต้น	3	50.00	กลาง
10	1	12.50	ต้น	0	0.00	ต้น	4	57.14	สูง
11	0	0.00	ต้น	1	14.29	ต้น	4	66.67	สูง
12	2	20.00	ต้น	2	25.00	ต้น	2	33.33	กลาง
13	4	36.36	กลาง	1	14.29	ต้น	3	50.00	กลาง
14	2	25.00	ต้น	0	0.00	ต้น	4	66.67	สูง
15	2	18.18	ต้น	2	22.22	ต้น	3	42.86	กลาง
16	0	0.00	ต้น	3	27.27	กลาง	3	37.50	กลาง
17	1	11.11	ต้น	1	12.50	ต้น	4	57.14	สูง
18	2	20.00	ต้น	2	25.00	ต้น	2	33.33	กลาง
19	1	9.09	ต้น	3	30.00	กลาง	2	28.57	กลาง
20	3	27.27	กลาง	2	25.00	ต้น	3	50.00	กลาง
21	3	25.00	ต้น	1	11.11	ต้น	2	25.00	ต้น

จากตาราง 13 ที่แสดงผลคะแนนทักษะการฟังภาษาไทย และร้อยละของคะแนนพัฒนาการของทักษะฟังภาษาไทยด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อ

เสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้วิจัยได้นำเสนอกราฟแสดงคะแนนพัฒนาการทักษะการฟังภาษาไทยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ดังภาพ 4

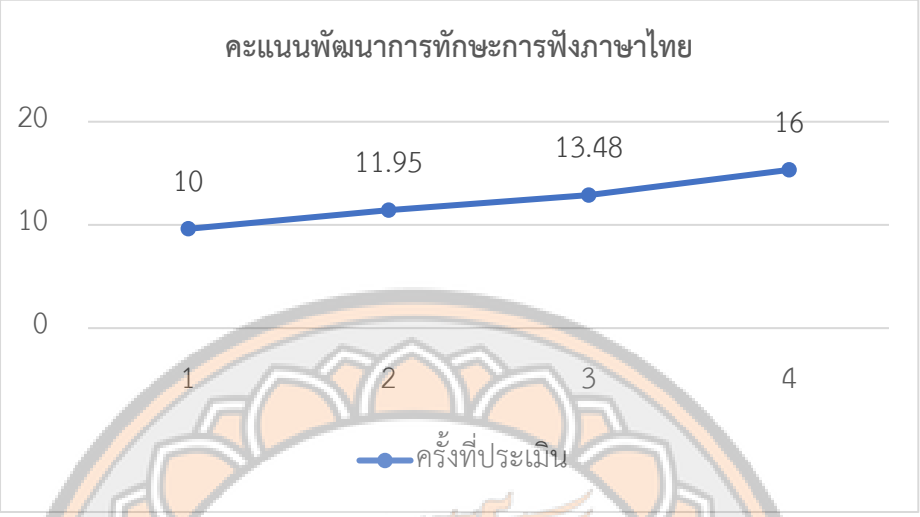

ภาพ 4 แสดงคะแนนพัฒนาการทักษะการฟังภาษาไทยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

จากภาพ 4 ที่แสดงแสดงคะแนนพัฒนาการทักษะการฟังภาษาไทยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการพัฒนาทักษะการฟังภาษาไทยตามที่ศิริชัย กาญจนวาสี (2556, น. 276-279) จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 – 4 ดังตาราง 14

ตาราง 14 แสดงร้อยละของพัฒนาการทักษะการฟังภาษาไทยด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

แผนการจัดการเรียนรู้	คะแนนประเมิน	ร้อยละของคะแนนพัฒนาการ	ระดับพัฒนาการ
1	10	-	
2	11.95	19.52	พัฒนาการระดับต้น
3	13.48	34.76	พัฒนาการระดับกลาง

4	16	60	พัฒนาการระดับสูง

จากตาราง 14 พบว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีคะแนนประเมินทักษะการฟังภาษาไทย ค่าเฉลี่ยในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 อยู่ที่ 10 ต่อมาค่าเฉลี่ยในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 อยู่ที่ 11.95 คิดเป็นร้อยละ 19.52 มีระดับพัฒนาการในระดับต้น จากนั้นค่าเฉลี่ยในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 อยู่ที่ 13.48 คิดเป็นร้อยละ 34.76 มีระดับพัฒนาการในระดับกลาง และมีพัฒนาการในระดับสูงในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 อยู่ที่ 16 คิดเป็นร้อยละ 60 ภาพรวมแสดงให้เห็นระดับพัฒนาการระดับต้น กลางและสูงตามลำดับ

ตาราง 15 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทักษะการฟัง

การทดสอบ	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Sphericity Assumed	404.095	3	134.698	210.440	.000

จากตาราง 15 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทักษะการฟังโดยภาพรวมของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การประมาณค่าแบบ Sphericity Assume พบว่า มีค่าเฉลี่ยทักษะการฟังจากการวัดต่างครั้งกัน อย่างน้อย 1 คู่ ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาความแตกต่างเป็นรายคู่แสดงดังตาราง 16

ตาราง 16 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทักษะการฟังรายคู่

การทดสอบ	Mean Difference		
	ครั้งที่ 1	**ครั้งที่ 2**	**ครั้งที่ 3**
ครั้งที่ 2	1.952*		
ครั้งที่ 3	3.476*	1.524*	
ครั้งที่ 4	6.000*	4.048*	2.524*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 16 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทักษะการฟังเป็นรายคู่ พบว่าค่าเฉลี่ยทักษะการฟังทั้ง 4 ครั้ง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกคู่ โดยค่าเฉลี่ยครั้งที่ 2 สูงกว่าค่าเฉลี่ยครั้งที่ 1 (Mean Difference =1.952) ค่าเฉลี่ยครั้งที่ 3 สูงกว่าค่าเฉลี่ยครั้งที่ 2 (Mean Difference =1.524) และสูงกว่าค่าเฉลี่ยครั้งที่ 1 (Mean Difference =3.476) ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยครั้งที่ 4 สูงกว่าค่าเฉลี่ยครั้งที่ 3 (Mean Difference =2.524) สูงกว่าค่าเฉลี่ยครั้งที่ 2 (Mean Difference =4.048) และสูงกว่าค่าเฉลี่ยครั้งที่ 1 (Mean Difference =6.000) ตามลำดับ ผลการทดสอบบ่งชี้ว่า เมื่อเวลาผ่านไปและมีการฝึกฝนหรือได้รับประสบการณ์เพิ่มเติมผ่านการทดสอบในแต่ละครั้ง ส่งผลให้ทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนโดยรวมมีแนวโน้มที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ตาราง 17 แสดงผลคะแนนทักษะการพูดภาษาไทย และร้อยละของคะแนนพัฒนาการของทักษะการฟังภาษาไทยด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

คนที่	คะแนนทักษะการพูดภาษาไทย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2			คะแนนทักษะการพูดภาษาไทย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2-3			คะแนนทักษะการพูดภาษาไทย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3-4		
	คะแนนพัฒนาการ	คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์	ระดับพัฒนาการ	คะแนนพัฒนาการ	คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์	ระดับพัฒนาการ	คะแนนพัฒนาการ	คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์	ระดับพัฒนาการ
1	2	16.67	ต้น	2	20.00	ต้น	4	50.00	กลาง
2	1	9.09	ต้น	2	20.00	ต้น	5	62.50	สูง
3	2	18.18	ต้น	2	22.22	ต้น	4	57.14	สูง
4	1	10.00	ต้น	2	22.22	ต้น	3	42.86	กลาง
5	2	20.00	ต้น	2	25.00	ต้น	2	33.33	กลาง
6	1	9.09	ต้น	3	30.00	กลาง	3	42.86	กลาง
7	1	10.00	ต้น	3	33.33	กลาง	2	33.33	กลาง
8	2	20.00	ต้น	3	37.50	กลาง	1	20.00	ต้น
9	1	9.09	ต้น	3	30.00	กลาง	2	28.57	กลาง
10	2	18.18	ต้น	2	22.22	ต้น	2	28.57	กลาง

คนที่	คะแนนทักษะการพูดภาษาไทย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1-2			คะแนนทักษะการพูดภาษาไทย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2-3			คะแนนทักษะการพูดภาษาไทย แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3-4		
	คะแนนพัฒนาการ	คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์	ระดับพัฒนาการ	คะแนนพัฒนาการ	คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์	ระดับพัฒนาการ	คะแนนพัฒนาการ	คะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์	ระดับพัฒนาการ
11	2	22.22	ต้น	1	14.29	ต้น	4	66.67	สูง
12	1	10.00	ต้น	3	33.33	กลาง	2	33.33	กลาง
13	1	9.09	ต้น	2	20.00	ต้น	3	37.50	กลาง
14	3	33.33	กลาง	2	33.33	กลาง	1	25.00	ต้น
15	2	16.67	ต้น	2	20.00	ต้น	3	37.50	กลาง
16	1	9.09	ต้น	3	30.00	กลาง	3	42.86	กลาง
17	2	18.18	ต้น	2	22.22	ต้น	3	42.86	กลาง
18	3	25.00	ต้น	1	11.11	ต้น	3	37.50	กลาง
19	2	16.67	ต้น	3	30.00	กลาง	2	28.57	กลาง
20	1	10.00	ต้น	2	22.22	ต้น	3	42.86	กลาง
21	1	7.69	ต้น	2	16.67	ต้น	3	30.00	กลาง

จากตาราง 17 ที่แสดงผลคะแนนทักษะการพูดภาษาไทย และร้อยละของคะแนนพัฒนาการของทักษะการพูดภาษาไทยด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้วิจัยได้นำเสนอกราฟแสดงคะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาไทยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ ดังภาพ 5

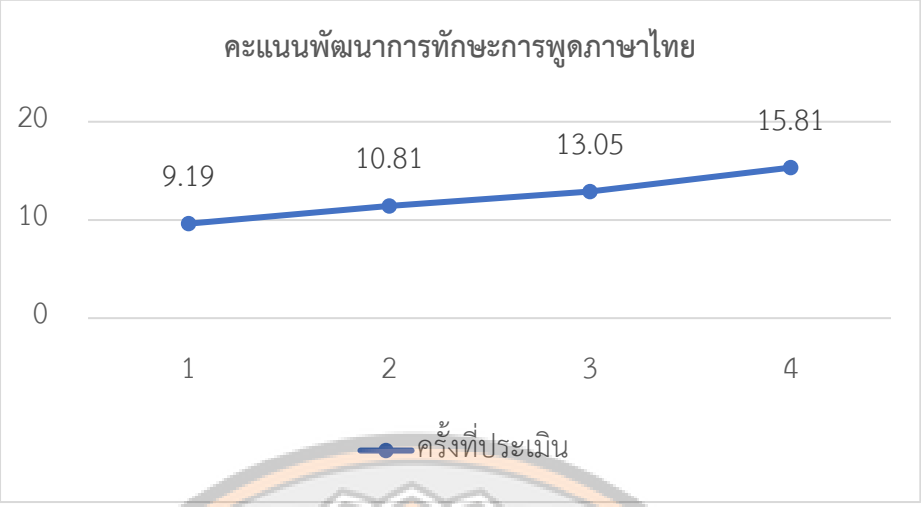

ภาพ 5 แสดงคะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาไทยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้

จากภาพ 5 ที่แสดงแสดงคะแนนพัฒนาการทักษะการพูดภาษาไทยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการพัฒนาทักษะการพูดภาษาไทยตามที่ศิริชัย กาญจนวาสี (2556, น. 276-279) จากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 – 4 ดังตาราง 18

ตาราง 18 แสดงร้อยละของพัฒนาการทักษะการพูดภาษาไทยด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

แผนการจัดการเรียนรู้	คะแนนประเมิน	ร้อยละของคะแนนพัฒนาการ	ระดับพัฒนาการ
1	9.19	-	
2	10.81	14.98	พัฒนาการระดับต้น
3	13.05	35.68	พัฒนาการระดับกลาง
4	15.81	61.23	พัฒนาการระดับสูง

จากตาราง 18 พบว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีคะแนนคะแนนประเมินทักษะการพูดภาษาไทย มีค่าเฉลี่ยในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 อยู่ที่ 9.19 ต่อมาค่าเฉลี่ยในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 อยู่ที่ 10.81 คิดเป็นร้อยละ 14.98 มีระดับพัฒนาการในระดับต้น จากนั้นค่าเฉลี่ยในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 อยู่ที่ 13.05 คิดเป็นร้อยละ 35.68 มีระดับพัฒนาการในระดับกลาง และมีพัฒนาการในระดับสูงในแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 อยู่ที่ 15.81 คิดเป็นร้อยละ 61.23 ภาพรวมแสดงให้เห็นระดับพัฒนาการระดับต้น กลางและสูงตามลำดับ

ตาราง 19 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทักษะการพูด

การทดสอบ	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Sphericity Assumed	498.900	3	166.300	538.585	.000

จากตาราง 19 แสดงผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทักษะการพูดโดยภาพรวมของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยใช้การประมาณค่าแบบ Sphericity Assume พบว่า มีค่าเฉลี่ยทักษะการพูดจากการวัดต่างครั้งกัน อย่างน้อย 1 คู่ ที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาความแตกต่างเป็นรายคู่แสดงดังตาราง 20

ตาราง 20 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทักษะการพูดรายคู่

การทดสอบ	Mean Difference		
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
ครั้งที่ 2	1.650*		
ครั้งที่ 3	3.900*	2.250*	
ครั้งที่ 4	6.650*	5.000*	2.750*

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 20 ผลการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยทักษะการพูดเป็นรายคู่พบว่าค่าเฉลี่ยทักษะการพูดทุกคู่ทั้ง 4 ช่วงเวลา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ในทุกช่วงเวลา โดยค่าเฉลี่ยครั้งที่ 2 สูงกว่าค่าเฉลี่ยครั้งที่ 1 (Mean Difference =1.650) ค่าเฉลี่ยครั้งที่ 3

สูงกว่าค่าเฉลี่ยครั้งที่ 2 (Mean Difference =2.250) และสูงกว่าค่าเฉลี่ยครั้งที่ 1 (Mean Difference =3.900) ตามลำดับ ค่าเฉลี่ยครั้งที่ 4 สูงกว่าค่าเฉลี่ยครั้งที่ 3 (Mean Difference =2.750) สูงกว่าค่าเฉลี่ยครั้งที่ 2 (Mean Difference =5.000) และสูงกว่าค่าเฉลี่ยครั้งที่ 1 (Mean Difference =6.650) ตามลำดับ ผลการทดสอบบ่งชี้ว่าเมื่อเวลาผ่านไปและมีการฝึกฝนหรือได้รับประสบการณ์เพิ่มเติมผ่านการทดสอบในแต่ละครั้ง ส่งผลให้ทักษะการพูดภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนโดยรวมมีแนวโน้มที่ดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ดังนั้นพัฒนาการทักษะการสื่อสารภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน หลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) นักศึกษามีพัฒนาการทางทักษะการสื่อสารภาษาไทยสูงขึ้น ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated Measures ANOVA) ภายใต้สมมติฐาน Sphericity Assumed พบว่า ค่า F ที่ได้จากการทดสอบทักษะการฟังและการพูดภาษาไทยมีค่าเท่ากับ 210.440 และ 538.585 ตามลำดับ โดยมีองศาความเป็นอิสระ (df) เท่ากับ 3 แสดงว่าพัฒนาการทักษะการสื่อสารภาษาไทยของนักศึกษาหลังเรียนด้วยรูปแบบสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1

จากตาราง 13-20 ที่ผู้วิจัยได้แสดงผลของพัฒนาการทักษะด้านการฟังและการพูดภาษาไทย โดยระหว่างการทดลองได้ให้ข้อมูลย้อนกลับตลอดจนคำแนะนำแก่นักศึกษาเพื่อให้นักศึกษาได้รับความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการสื่อสาร สามารถนำไปสื่อสารในสถานการณ์จริงได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ดังนี้

1. การใช้ลักษณนามผิด

การใช้ลักษณนามผิดเป็นหนึ่งในปัญหาสำคัญของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทย เนื่องจากภาษาไทยมีระบบลักษณนามที่หลากหลาย และลักษณนามของคำนามแต่ละประเภทไม่ได้เป็นระบบที่ตายตัวหรือตรงไปตรงมาเหมือนในบางภาษา ทำให้นักศึกษามักสับสนและใช้ลักษณนามผิด จากผลการทดลองผู้วิจัยได้บันทึกข้อมูลจากการใช้ลักษณนามผิด พบดังนี้

1.1 ใช้ลักษณนามผิดประเภท เช่น ข้าวมันไก่ 1 อัน เอาหนึ่งเดียว กะหล่ำ 1 ลูก เกลือ 1 ขวด

1.2 ละเว้นการใช้ลักษณนาม เช่น น้ำเปล่าหนึ่ง.... เอาหนึ่ง.... ต้นหอมหัวใหญ่...

จากข้อมูลที่พบเพื่อให้นักศึกษาปรับปรุงการใช้ลักษณนามให้ถูกต้อง ผู้วิจัยได้ให้ข้อมูลย้อนกลับพร้อมแนวทางการเรียนรู้ คือ อธิบายหลักการพื้นฐานของลักษณนาม นักศึกษาควรเข้าใจว่าลักษณนามในภาษาไทยมักถูกใช้เพื่อบ่งบอกลักษณะของสิ่งของ บุคคล หรือสัตว์ และต้อง

เลือกให้เหมาะสมกับลักษณะของคำนาม สังเกตการใช้ลักษณนามจากเจ้าของภาษา โดยการฝึกฟังการใช้ลักษณนามจากเจ้าของภาษา เช่น ในละคร รายการโทรทัศน์ หรือการสนทนาในชีวิตประจำวัน เพื่อเรียนรู้ว่าคำไหนใช้กับลักษณนามอะไร และนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง

2. การใช้คำศัพท์ผิดบริบท

จากการทดลองพบว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาเกี่ยวกับการเลือกใช้คำศัพท์ผิดบริบท ซึ่งส่งผลให้การสื่อสารขาดความชัดเจนและอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดได้ ปัญหานี้มักเกิดจากการแปลคำศัพท์ตรงตัวจากภาษาจีนเป็นภาษาไทยโดยไม่คำนึงถึงบริบทการใช้งานจริง รวมถึงการเลือกใช้คำที่มีความหมายใกล้เคียงกันแต่ใช้ผิดสถานการณ์ ผู้วิจัยได้บันทึกข้อมูลจากการใช้คำศัพท์ผิดบริบทพบดังนี้

2.1 การใช้คำที่มีความหมายคล้ายกันแต่ใช้ผิดสถานการณ์ เช่น

- ฉันมาที่ร้านนี้เพราะทัศนคติที่ร้านนี้ดี ประโยคนี้ นักศึกษาอยากจะสื่อสารว่า ที่เลือกมาร้านนี้เพราะมีบรรยากาศดี หรือเห็นการแนะนำ (รีวิว) แล้วบรรยากาศร้านดี
- ผิดยาอะไรคะ ประโยคนี้ที่ถูกต้องคือ แพ้ยาอะไรหรือไม่คะ
- กินยาหรือไม่ ประโยคนี้เภสัชกรถามผู้ป่วย ประโยคที่ถูกต้องคือ กินยาเม็ดได้ไหมคะ
- จ่ายยังไงนะคะ ประโยคนี้เมื่อรับประทานอาหารเสร็จพนักงานร้านอาหารต้องถามลูกค้าว่า จ่ายเงินด้วยวิธีการไหนคะ หรือลูกค้าสะดวกชำระด้วยวิธีการไหนคะ
- ซื้อหมดแล้ว ประโยคนี้นักศึกษาที่รับบทเป็นแม่ค้าจะสื่อความหมายว่า ของที่เตรียมมาขายหมดแล้ว
- ราคาเท่าไหร่ต่อขีด ประโยคนี้ลูกค้าจะซื้อสินค้าที่ต้องชั่งน้ำหนักขาย รูปประโยคที่ถูกต้องควรเป็น ราคาเท่าไร หรือ กิโลละเท่าไร เพราะการขายสินค้าส่วนใหญ่จะไม่หน่วยเป็นขีด
- เสียดายจริงจัง ประโยคที่ถูกต้องคือ เสียดายจังเลย หรือ เสียดายจัง
- หนึ่งทุกชั่วโมงมี 1 รอบ ประโยคนี้คนที่บอกทางอยากสื่อสารกับนักท่องเที่ยวว่า รถที่จะออกจากท่ารถ 1 คันจะออกทุก 1 ชั่วโมง หรือทุกชั่วโมงรถจะออกจากท่า 1 คัน
- ขอทานให้อร่อยนะคะ ประโยคที่ถูกต้องคือ ขอให้รับประทานอาหารให้อร่อยนะคะ

จากข้อมูลที่พบเพื่อให้นักศึกษาสามารถเลือกใช้คำศัพท์ได้อย่างเหมาะสม ผู้วิจัยได้ให้ข้อมูลย้อนกลับและแนวทางการเรียนรู้ คือ การอธิบายความแตกต่างของคำที่มีความหมายคล้ายกัน นักศึกษาควรเข้าใจว่าคำบางคำในภาษาไทยมีความหมายใกล้เคียงกันแต่ใช้ในบริบทที่แตกต่างกัน

3. การออกเสียงไม่ชัดเจน

จากการทดลองพบว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาในการออกเสียงภาษาไทยที่ส่งผลให้คู่สนทนาเกิดความเข้าใจผิดหรือไม่สามารถเข้าใจข้อความที่นักศึกษาต้องการสื่อสารได้ ปัญหานี้เกิดจากลักษณะเสียงในภาษาจีนที่แตกต่างจากภาษาไทย รวมถึงความไม่คุ้นเคยกับเสียงวรรณยุกต์และเสียงพยัญชนะบางตัวในภาษาไทยซึ่งเป็นปัญหาหลักที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาชาวจีนอยู่เป็นประจำ ผู้วิจัยได้บันทึกข้อมูลการออกเสียงไม่ชัดเจนส่งผลให้สื่อสารกันไม่เข้าใจ ดังนี้

3.1 การออกเสียงพยัญชนะต้นผิด เช่น ตรวจ ออกเสียงเป็น ตะ-หรวด

3.2 การออกเสียงผิดทั้งคำ เช่น ชีพจร ออกเสียงเป็น ชี-โพะ ฉีด ออกเสียงเป็น สีด

3.3 การออกเสียงพยัญชนะท้ายผิด เช่น น้ำมัน ออกเสียงเป็น น้ำมัง ส่วนคำอื่น ๆ นักศึกษาชาวจีนยังคงออกเสียงไม่ชัดเจนเท่าที่ควร แต่ยังอยู่ในระดับที่สามารถสื่อสารให้เข้าใจได้

จากข้อมูลที่พบเพื่อให้นักศึกษาสามารถพัฒนาการออกเสียงภาษาไทยได้ชัดเจนและถูกต้องมากขึ้น ผู้วิจัยได้ให้ข้อมูลย้อนกลับและแนวทางการฝึกฝน คือ การฝึกฟังและเลียนเสียงผ่านตัวอย่างเสียงที่ถูกต้อง นักศึกษาถูกให้ฝึกฟังเสียงวรรณยุกต์ คำศัพท์ และประโยคจากแอปพลิเคชันฝึกออกเสียง การฝึกเปรียบเทียบเสียงที่ถูกต้องกับเสียงที่ผิด โดยให้นักศึกษาได้ลองออกเสียงและบันทึกเสียงของตนเองเพื่อนำไปเปรียบเทียบกับเสียงต้นฉบับ จากนั้นผู้วิจัยได้ให้ข้อมูลย้อนกลับและชี้ให้เห็นข้อผิดพลาดเฉพาะจุดเพื่อให้นักศึกษาปรับปรุง และฝึกการฝึกออกเสียงโดยใช้วิธีจับคู่คำที่คล้ายกัน

4. การเรียงคำในประโยคผิด

จากการทดลองพบว่า นักศึกษาชาวจีนมีปัญหาในการเรียงคำในประโยคภาษาไทยผิดตำแหน่ง ซึ่งส่งผลให้ผู้ฟังเกิดความสับสนหรือไม่สามารถเข้าใจความหมายของประโยคได้อย่างถูกต้อง สาเหตุหลักของปัญหานี้มาจากอิทธิพลของโครงสร้างไวยากรณ์ในภาษาจีน ซึ่งมีลำดับคำแตกต่างจากภาษาไทย ผู้วิจัยได้บันทึกข้อมูลการออกเสียงไม่ชัดเจนส่งผลให้สื่อสารกันไม่เข้าใจ ดังนี้

4.1 การวางตำแหน่งคำขยายผิดที่ เช่น

- ฉันไปเมื่อวานกรุงเทพฯ ที่ถูกต้องคือ ฉันไปกรุงเทพฯ มาเมื่อวาน นักศึกษาเรียงลำดับผิดโดยนำคำบอกเวลาไว้กลางประโยค แทนที่จะวางไว้ท้ายประโยคตามหลักไวยากรณ์ของภาษาไทย

- ฉันชอบมากอาหารไทย ที่ถูกต้องคือ ฉันชอบอาหารไทยมาก ซึ่งนักศึกษาวางคำขยายผิดที่ ทำให้ฟังดูไม่เป็นธรรมชาติในภาษาไทย

จากข้อมูลที่พบเพื่อให้นักศึกษาสามารถเรียงคำในประโยคภาษาไทยได้ถูกต้องและเป็นธรรมชาติมากขึ้น ผู้วิจัยได้ให้ข้อมูลย้อนกลับและแนวทางฝึกฝน คือ การฝึกเรียงลำดับคำด้วยตารางโครงสร้างประโยคตามหลักไวยากรณ์ไทย ซึ่งเป็นการให้ข้อมูลเสริมที่ถูกต้องที่นอกเหนือจากวัตถุประสงค์ของการวิจัย

จากข้อผิดพลาดในการฟังและพูดภาษาไทยเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาชาวจีนกลุ่มทดลอง ผู้วิจัยที่ทำหน้าที่เป็นผู้สอนได้ให้ข้อมูลย้อนกลับและแก้ไขข้อผิดพลาดให้แก่นักศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยมุ่งเน้นการแก้ไขข้อผิดพลาดที่พบ ทั้งในด้านการออกเสียง ความถูกต้องของไวยากรณ์ การเลือกใช้คำศัพท์ให้เหมาะสมกับบริบทของการสื่อสาร ตลอดจนการจัดรูปประโยคให้สอดคล้องกับลักษณะภาษาไทยที่เป็นธรรมชาติ ในกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับ ผู้วิจัยได้ใช้เทคนิคที่หลากหลายเพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจข้อผิดพลาดของตนเองและสามารถนำไปปรับปรุงได้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ การอธิบายหลักการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องผ่านตัวอย่างที่ชัดเจน การให้คำแนะนำเชิงสร้างสรรค์เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษามีความมั่นใจในการใช้ภาษา และการใช้คำถามกระตุ้นให้นักศึกษาตรวจสอบความถูกต้องของคำพูดของตนเอง นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังให้โอกาสนักศึกษาได้ฝึกฝนซ้ำในบริบทที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง เพื่อช่วยให้สามารถจดจำและนำไปใช้ได้อย่างคล่องแคล่ว ทั้งนี้การให้ข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อผิดพลาดของนักศึกษาเป็นไปตามแนวทางของทฤษฎีประสาทภาษาศาสตร์ (Neurolinguistics) และการสอนภาษาโดยใช้ภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Language Teaching - TBLT) ซึ่งช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง สามารถเชื่อมโยงความรู้ทางภาษาเข้ากับการใช้ในสถานการณ์ที่พบเจอในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารให้เป็นธรรมชาติมากขึ้นและลดความกังวลในการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. วิเคราะห์ผลคะแนนการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาไทยจากการทดสอบหลังเรียนหลังจากเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ครบทั้ง 4 แผนการจัดการเรียนรู้ ดังตาราง 21

ตาราง 21 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการฟังภาษาไทยเมื่อสิ้นสุดกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 70

คะแนนหลังเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ยคะแนน (20 คะแนน)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ยความต่าง	t	p
ทักษะการฟัง	21	17.19	0.93	85.95	3.19	15.74	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 21 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนทักษะการฟังภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 21 ราย คะแนนเต็มรายทักษะ 20 คะแนน พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการฟังภาษาไทยหลังเรียนอยู่ที่ 17.19 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.93 คิดเป็นร้อยละ 85.95 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 14 อยู่ 3.19 คะแนน จากการทดสอบความแตกต่างของการเฉลี่ยระหว่างคะแนนทักษะการฟังภาษาไทยหลังเรียนกับคะแนนเฉลี่ยของเกณฑ์ร้อยละ 70 ด้วยสถิติทดสอบ t ได้ค่า t เท่ากับ 15.74 ซึ่งแสดงว่าทักษะการฟังภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตาราง 22 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนทักษะการพูดภาษาไทยเมื่อสิ้นสุดกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 70

คะแนนหลังเรียน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ยคะแนน (20 คะแนน)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ยความต่าง	t	p
ทักษะการพูด	21	17.33	0.80	86.65	3.33	19.19	.000

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 22 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนทักษะการพูดภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 21 ราย คะแนนเต็มรายทักษะ 20 คะแนน พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการพูดภาษาไทยหลังเรียนอยู่ที่ 17.33 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.80 คิดเป็นร้อยละ 86.65 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของเกณฑ์ร้อยละ 70 ซึ่งมีค่าเท่ากับ 14 อยู่ 3.33 คะแนน จากการทดสอบความแตกต่างของการเฉลี่ยระหว่างคะแนนทักษะการพูดภาษาไทยหลังเรียนกับคะแนนเฉลี่ยของเกณฑ์ร้อยละ 70 ด้วยสถิติทดสอบ t ได้ค่า t เท่ากับ 19.19 ซึ่งแสดงว่าทักษะการพูดภาษาไทยของ

นักศึกษาชาวจีนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยของเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 ผลการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ผลการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยการศึกษาจากความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากกลุ่มทดลองคือ อาจารย์ผู้ทำหน้าที่นิเทศการสอน จำนวน 1 คน นักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 21 คน โดยการประชุมกลุ่มเพื่อประเมินเชิงระบบ ได้ผลการประเมินและปรับปรุงรูปแบบ ดังนี้

1. ปัจจัยนำเข้า ได้แก่ คุณสมบัติของผู้สอน คุณสมบัติของผู้เรียน สื่อการจัดการเรียนรู้และแหล่งแหล่งเรียนรู้

1.1 จุดเด่นของปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย

1.1.1 ผู้สอนที่นำรูปแบบไปใช้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานรวมถึงทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการสื่อสารในสถานการณ์จริง

1.1.2 ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และสามารถปรับตัวให้เข้ากับวิธีการสอนแบบใหม่ได้ดี

1.1.3 สื่อการจัดการเรียนรู้และแหล่งแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย ส่งเสริมการทำกิจกรรมร่วมกัน เช่น Pedlet ,Canva Site, Kahoot ซึ่งเป็นแอปพลิเคชันที่นักศึกษาให้ความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม

1.2 ข้อบกพร่องของปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย

1.2.1 คุณสมบัติของผู้เรียนมีระดับทักษะการสื่อสารที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ต้องมีการ

ปรับวิธีการสอนและการให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถของแต่ละบุคคล

1.2.2 แหล่งเรียนรู้ยังมีข้อจำกัดในบางบริบท ทำให้ไม่สามารถตอบสนองทุกสถานการณ์ของผู้เรียนได้อย่างครบถ้วน

2. กระบวนการจัดการเรียนรู้และการวัดและประเมินผล

2.1 จุดเด่นของกระบวนการจัดการเรียนรู้และการวัดและประเมินผล ประกอบด้วย

2.1.1 กระบวนการสอนแบบเน้นภาระงานช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ

2.1.2 มีการจำลองสถานการณ์จริง ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ดีขึ้น

2.1.3 การให้ข้อมูลย้อนกลับช่วยให้นักศึกษารับรู้และแก้ไขข้อผิดพลาดของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.1.4 การวัดและประเมินผลมีมาตรฐานที่ชัดเจน

2.2 จุดบกพร่องของกระบวนการจัดการเรียนรู้และการวัดและประเมินผล คือ กิจกรรมบางประเภทอาจยังไม่ส่งเสริมการโต้ตอบระหว่างผู้เรียนมากพอ และอาจทำให้เกิดข้อบกพร่องได้ในสถานการณ์จริง

2.3 ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง

2.3.1 ปรับปรุงกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยใช้เทคโนโลยี ดังนี้

การให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) เป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียน โดยเฉพาะทักษะการฟังและการพูด ซึ่งเป็นทักษะที่ต้องการการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและได้รับคำแนะนำที่ถูกต้องแม่นยำ เพื่อให้สามารถพัฒนาการออกเสียงและการใช้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ การนำเทคโนโลยีเข้ามาช่วยจึงเป็นแนวทางที่สามารถเพิ่มประสิทธิภาพของการให้ข้อมูลย้อนกลับได้ ตัวอย่างเช่น

1) การใช้แอปพลิเคชันบันทึกเสียงและวิเคราะห์การออกเสียง ผู้สอนสามารถให้นักศึกษาบันทึกเสียงของตนเองขณะฝึกพูด และใช้ซอฟต์แวร์วิเคราะห์เสียงที่สามารถตรวจจับความถูกต้องของการออกเสียง เปรียบเทียบกับเจ้าของภาษา รวมถึงแนะนำการปรับปรุงจุดที่ผิดพลาด

2) การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับให้ข้อมูลย้อนกลับแบบรายบุคคล โดยการสร้างช่องทางสื่อสารที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รับข้อมูลย้อนกลับอย่างเป็นระบบ เช่น การใช้

Google Classroom หรือแอปพลิเคชันที่ออกแบบมาเพื่อการเรียนภาษา สามารถช่วยให้นักศึกษาได้รับคำแนะนำที่ตรงจุด และสามารถทบทวนข้อมูลย้อนกลับได้ทุกเมื่อ

3) การใช้วิดีโอฟีดแบ็ก (Video Feedback) ผู้สอนสามารถบันทึกวิดีโอที่แสดงตัวอย่างการออกเสียงที่ถูกต้องพร้อมคำอธิบาย เพื่อให้นักศึกษาสามารถนำไปปรับใช้กับการฝึกฝนของตนเอง

2.3.2 พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลที่มีมาตรฐานสากล

การประเมินผลทักษะการฟังและการพูดของนักศึกษาเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยสะท้อนถึงความก้าวหน้าของผู้เรียนและประสิทธิภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาเครื่องมือประเมินผลที่มีมาตรฐานและสามารถวัดผลได้อย่างเที่ยงตรง ตัวอย่างแนวทางการพัฒนาเครื่องมือ ได้แก่

1) การใช้เครื่องมือวัดประเมินที่เป็นมาตรฐานสากล โดยอิงการประเมินตามกรอบมาตรฐาน CEFR (Common European Framework of Reference for Languages) ซึ่งแบ่งระดับความสามารถทางภาษาตั้งแต่ A1 (ระดับเริ่มต้น) ไปจนถึง C2 (ระดับเชี่ยวชาญ) ช่วยให้การประเมินผลเป็นไปตามมาตรฐานสากล และสามารถเปรียบเทียบผลการเรียนของผู้เรียนกับมาตรฐานที่ยอมรับในระดับนานาชาติ

2) การใช้เทคนิคการประเมินแบบหลากหลาย นอกจากการประเมินแบบสอบปากเปล่า ผู้สอนอาจใช้วิธีการประเมินที่แตกต่างกัน เช่น การให้นักศึกษาทำพอดแคสต์สั้น ๆ หรือวิดีโอบันทึกการพูดของตนเองเพื่อสะท้อนความก้าวหน้าของตนเอง

2.3.3 ส่งเสริมการใช้เทคนิคการเรียนรู้ด้วยตนเอง นอกจากการเรียนรู้ภายในห้องเรียนแล้ว นักศึกษาควรได้รับการส่งเสริมให้พัฒนาทักษะการฟังและการพูดด้วยตนเอง ผ่านกิจกรรมที่สามารถทำได้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ต่อเนื่อง เช่น การฝึกพูดกับ AI Chatbots ที่รองรับภาษาไทยซึ่งสามารถช่วยให้นักศึกษาฝึกพูดภาษาไทยได้โดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลาและสถานที่

3. ผลผลิต ประกอบด้วยความสามารถในการฟังและการพูดภาษาไทย

ผลผลิตของการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นวัดจากพัฒนาการด้านการฟังและการพูดของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนโดยใช้รูปแบบนี้ ผลการศึกษาพบว่า

3.1 จุดเด่นของความสามารถในการฟังและการพูดภาษาไทย ประกอบด้วย

3.1.1 นักศึกษามีความมั่นใจมากขึ้นในการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารการเรียนการสอนตามแนวทางที่พัฒนาใหม่นี้ช่วยส่งเสริมให้นักศึกษากล้าใช้ภาษาไทยในสถานการณ์จริงมากขึ้น

ปัจจัยที่ช่วยเสริมสร้างความมั่นใจ ได้แก่ การฝึกฝนผ่านสถานการณ์จำลอง การได้รับข้อมูลย้อนกลับที่สร้างสรรค์

3.1.2 นักศึกษาสามารถใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคได้ถูกต้องมากขึ้น การเรียนการสอนที่เน้นภาระงาน ร่วมกับการใช้เทคนิคการสอนที่สอดคล้องกับทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา ช่วยให้นักศึกษาสามารถจดจำและใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคได้อย่างถูกต้องมากขึ้น ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนานี้ ได้แก่

1) การฝึกใช้ภาษาไทยผ่านกิจกรรมที่เน้นการสื่อสารจริง นักศึกษาไม่ได้เรียนรู้ไวยากรณ์แบบแยกส่วน แต่ได้ใช้ภาษาไทยในบริบทที่มีความหมาย ทำให้สามารถจดจำและใช้โครงสร้างประโยคที่ถูกต้องได้โดยอัตโนมัติ

2) การใช้เทคนิคการเชื่อมโยงข้อมูล เช่น การเชื่อมโยงคำศัพท์ใหม่กับภาพ เสียง หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง ทำให้นักศึกษาจดจำคำศัพท์ได้ดีขึ้น

3) มีการพัฒนาในการฟังและจับใจความสำคัญจากบทสนทนาได้ดีขึ้น เป็นผลมาจากการที่นักศึกษาได้รับการฝึกฝนผ่านวิธีการที่หลากหลายและเป็นระบบ ปัจจัยที่ช่วยให้เกิดการพัฒนา คือการใช้สื่อเสียงและวิดีโอที่หลากหลาย เช่น บทสนทนาจากเจ้าของภาษาในลักษณะของละครคุณธรรม คลิปวิดีโอที่มีบทพูดในบริบทที่แตกต่างกัน ทำให้นักศึกษาคุ้นเคยกับการฟังภาษาไทยที่เป็นธรรมชาติ

3.2 ปัญหาของความสามารถในการฟังและการพูดภาษาไทย ประกอบด้วย

3.2.1 นักศึกษาบางรายยังคงมีปัญหาเรื่องสำเนียงและการออกเสียง แม้ว่านักศึกษาจะสามารถพัฒนาทักษะการพูดได้ดีขึ้นในแง่ของความคล่องแคล่วและการใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม แต่ปัญหาด้านสำเนียงและการออกเสียงยังคงเป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับบางคน โดยเฉพาะเสียงที่ไม่มีในภาษาจีน

3.2.2 การใช้ภาษายังติดขัดในบางสถานการณ์ที่ต้องใช้โครงสร้างภาษาที่ซับซ้อน โดยนักศึกษามักใช้คำศัพท์พื้นฐานและขาดความสามารถในการใช้คำศัพท์ที่ซับซ้อนกว่าและความเคยชินกับรูปแบบประโยคในภาษาจีน ทำให้นักศึกษามักแปลจากภาษาจีนโดยตรง ซึ่งอาจทำให้ประโยคที่พูดออกมาไม่เป็นธรรมชาติ

จากผลการประเมินโดยการประชุมกลุ่มเพื่อประเมินเชิงระบบสามารถนำมาปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ดังตาราง 23

ตาราง 23 แสดงผลการปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ที่	ประเด็น	ปัญญาที่พบ/ข้อบกพร่อง	แนวทางการพัฒนา
1	หลักการของรูปแบบ	ไม่พบปัญหา	-
2	จุดมุ่งหมายของรูปแบบ	ไม่พบปัญหา	-
3	กระบวนการจัดการเรียนรู้	ขั้นที่ 5 หลังปฏิบัติงาน (Post-task) ปรับปรุงกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยใช้เทคโนโลยี	1) การใช้แอปพลิเคชันบันทึกเสียงและวิเคราะห์การออกเสียง ผู้สอนสามารถให้นักศึกษาบันทึกเสียงของตนเองขณะฝึกพูด และใช้ซอฟต์แวร์วิเคราะห์เสียงที่สามารถตรวจจับความถูกต้องของการออกเสียง เปรียบเทียบกับเจ้าของภาษา รวมถึงแนะนำการปรับปรุงจุดที่ผิดพลาด 2) การใช้แพลตฟอร์มออนไลน์สำหรับให้ข้อมูลย้อนกลับแบบรายบุคคล โดยการสร้างช่องทางสื่อสารที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้รับข้อมูลย้อนกลับอย่างเป็นระบบ เช่น การใช้ Google Classroom หรือแอปพลิเคชันที่ออกแบบมาเพื่อการเรียนภาษา สามารถช่วยให้นักศึกษาได้รับคำแนะนำที่ตรงจุด และสามารถทบทวนข้อมูลย้อนกลับได้ทุกเมื่อ

ที่	ประเด็น	ปัญญาที่พบ/ข้อบกพร่อง	แนวทางการพัฒนา
			3) การใช้วิดีโอฟีดแบ็ก (Video Feedback) ผู้สอนสามารถบันทึกวิดีโอที่แสดงตัวอย่างการออกเสียงที่ถูกต้อง พร้อมคำอธิบาย เพื่อให้นักศึกษาสามารถนำไปปรับใช้กับการฝึกฝนของตนเอง
		ขั้นที่ 6 การนำภาษาไปใช้ (Production) ให้นักศึกษานำไปใช้ในสถานการณ์จริง	เพิ่มแหล่งเรียนรู้จากสถานที่จริง เพื่อกระตุ้นการใช้ภาษาของผู้เรียนของผู้เรียน
4	ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จ	ส่งเสริมการใช้เทคนิคการเรียนรู้ด้วยตนเอง	นอกจากการเรียนรู้ภายในห้องเรียนแล้ว นักศึกษาควรได้รับการส่งเสริมให้พัฒนาทักษะการฟังและการพูดด้วยตนเองผ่านกิจกรรมที่สามารถทำได้ในชีวิตประจำวัน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ต่อเนื่อง เช่น การฝึกพูดกับ AI Chatbots ที่รองรับภาษาไทยซึ่งสามารถช่วยให้นักศึกษาฝึกพูดภาษาไทยได้โดยไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลาและสถานที่
5	การวัดและประเมินผล	ใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลที่เป็นมาตรฐานสากลและมีความหลากหลาย	1) การใช้เครื่องมือวัดประเมินที่เป็นมาตรฐานสากล โดยอิงการประเมินตามกรอบมาตรฐาน CEFR (Common European Framework of Reference for Languages) ซึ่งแบ่งระดับความสามารถทางภาษาตั้งแต่ A1 (ระดับเริ่มต้น) ไปจนถึง C2 (ระดับ

ที่	ประเด็น	ปัญญาที่พบ/ข้อบกพร่อง	แนวทางการพัฒนา
			เชี่ยวชาญ) ช่วยให้การประเมินผลเป็นไปตามมาตรฐานสากล และสามารถเปรียบเทียบผลการเรียนของผู้เรียนกับมาตรฐานที่ยอมรับในระดับนานาชาติ 2) การใช้เทคนิคการประเมินแบบหลากหลาย นอกจากการประเมินแบบสอบปากเปล่า ผู้สอนอาจใช้วิธีการประเมินที่แตกต่างกัน เช่น การให้นักศึกษาทำพอดแคสต์สั้น ๆ หรือวิดีโอบันทึกการพูดของตนเองเพื่อสะท้อนความก้าวหน้าของตนเอง

จากที่ผลการประเมินรูปแบบดังกล่าว ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงให้เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น และได้นำเสนอรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ฉบับที่มีการปรับปรุงหลังการทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ดังภาพ 6 โดยรายละเอียดปรากฏในภาคผนวก ข

ภาพ 6 แสดงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ฉบับที่มีการปรับปรุงหลังการทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีจุดมุ่งหมายของการศึกษาเพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ แบ่งออกเป็น 4 ขั้นตอน ประกอบด้วย 1) การศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ในระดับอุดมศึกษา 2) สร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3) ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ และ 4) การประเมินและปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาชาวจีน ระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา จำนวน 21 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ด้วยวิธีการจับสลาก เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง เกี่ยวกับปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สำหรับอาจารย์ผู้สอนและนักศึกษาชาวจีน และแนวทางการประยุกต์ใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ แบบวัดและประเมินผลความสามารถในการฟังภาษาไทย แบบวัดและประเมินผลความสามารถในการพูดภาษาไทย และแบบบันทึกประเด็นการประชุมย่อย สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าพัฒนาการสัมพัทธ์และการวิเคราะห์เนื้อหา ผู้วิจัยได้ข้อสรุปและผลการวิจัย ตลอดจนการอภิปรายผลและมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ในระดับอุดมศึกษาและแนวทางการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

1.1 ปัญหาการสื่อสารภาษาไทยด้านการพูด ปัญหานี้มีผลมาจากปัญหาด้านการฟัง กล่าวคือ การพูดคำที่มีเสียงพยัญชนะ/d/ /t/ และ /b/ /p/ นักศึกษาจีนมีปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะต้นเหล่านี้เนื่องจากไม่มีในภาษาจีน ทำให้เสียงพยัญชนะต้น /b/ ถูกออกเสียงเป็น /p/ และ /d/ ออกเสียงเป็น /t/ ปัญหาต่อมาคือการพูดคำที่มีเสียงพยัญชนะท้าย /-k/ /-p/ และ /-t/ /-m/ นักศึกษาจีนขาดความคุ้นเคยกับเสียงพยัญชนะท้ายเหล่านี้ในภาษาไทย ทำให้เกิดการสับสนและมักออกเสียงตามแบบของภาษาจีน ส่งผลให้ความหมายของคำ ผิดพลาดและการสื่อสารไม่ชัดเจน ถัดมาเป็นปัญหาเกี่ยวกับการพูดคำที่ประสมด้วยสระเสียงสั้นและเสียงยาว นักศึกษาจีนมักจะออกเสียงสระเสียงยาวให้สั้นลงและเสียงสั้นให้ยาวขึ้น เนื่องจากในภาษาจีนสระเสียงสั้นและเสียงยาวไม่มีผลต่อความหมายเหมือนในภาษาไทย ทำให้การออกเสียงไม่ชัดเจนและความหมายของคำเปลี่ยนไป ปัญหาสุดท้ายคือการพูดลำดับคำในประโยค นักศึกษาจีนมักแปลประโยคจากภาษาแม่ ทำให้ลำดับคำในประโยคภาษาไทยผิดพลาด การเลือกใช้คำไม่เหมาะสมกับบริบท และมีปัญหาการใช้คำเชื่อมที่ไม่ถูกต้อง ทำให้ประโยคไม่สมบูรณ์หรือไม่ถูกต้อง ส่งผลให้ความหมายของประโยคเปลี่ยนไป

1.2 ปัญหาการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟัง ประการแรกเกี่ยวกับเสียงพยัญชนะต้น /d/ /t/ และ /b/ /p/ ปัญหาเกิดจากความแตกต่าง ของระบบเสียงระหว่างภาษาไทยและภาษาจีน นักศึกษาจีนมักสับสนและแยกแยะเสียงพยัญชนะต้นเหล่านี้ได้ยาก ซึ่งอาจนำไปสู่ความเข้าใจผิดในความหมายของคำ ประการต่อมาการฟังเสียงพยัญชนะท้าย /-k/ /-p/ และ /-t/ เนื่องจากภาษาจีนไม่มีเสียงพยัญชนะท้ายเหมือนภาษาไทย นักศึกษาจีนจึงขาดความคุ้นเคยและเกิดความสับสนในการแยกแยะเสียงพยัญชนะท้ายเหล่านี้ ส่งผลให้การเข้าใจความหมายของคำผิดพลาด ถัดมาการฟังเสียงสระ เสียงสั้น และเสียงยาว ในภาษาไทยมีการแบ่งเสียงสระเป็นเสียงสั้นและเสียงยาว ซึ่งมีความสำคัญต่อความหมายของคำ แต่ในภาษาจีนไม่มีการแบ่งเสียงสระเช่นนี้ทำให้นักศึกษาจีนสับสนและยากที่จะแยกแยะเสียงสั้นและเสียงยาวในภาษาไทย และสุดท้ายการฟังเสียงวรรณยุกต์เสียงตรี เสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยและภาษาจีนมีความแตกต่างกัน นักศึกษาจีนจึงมีปัญหาในการรับรู้และแยกแยะระดับเสียงที่ละเอียดอ่อนของเสียงวรรณยุกต์ โดยเฉพาะเสียงตรี ซึ่งอาจส่งผลต่อความหมายของคำที่พูดสื่อสารออกไป

1.3 แนวทางการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย ประการแรก การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้ภาษาไทยอย่างเป็นธรรมชาติเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้ ผู้เรียนที่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในชีวิตประจำวันบ่อยครั้งมักมีพัฒนาการด้านภาษาที่รวดเร็วและมีความมั่นใจในการสื่อสารมากขึ้น การปรับบรรยากาศทั้งในและนอกห้องเรียนให้เอื้อต่อการใช้ภาษาอย่างต่อเนื่องจะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้แบบไม่เป็นทางการ ซึ่งมีส่วนสำคัญต่อพัฒนาการด้านทักษะการสื่อสาร ประการที่สอง การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ กิจกรรมที่ส่งเสริมการสื่อสาร เช่น บทสนทนาในสถานการณ์จำลอง หรือการใช้ภาษาไทยในร้านค้าและสภาพแวดล้อมจริง ช่วยให้นักศึกษาพัฒนาทักษะได้อย่างเป็นธรรมชาติ ลดความกังวล และเพิ่มความมั่นใจในการใช้ภาษา ประการที่สาม การแลกเปลี่ยนทางภาษาและวัฒนธรรมกับนักศึกษาชาวไทยช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาไทยผ่านการสนทนาและกิจกรรมร่วมกัน ทำให้เกิดการเรียนรู้อย่างเป็นธรรมชาติและผ่อนคลายมากขึ้น อีกทั้งยังช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบริบทของการใช้ภาษาไทยในสถานการณ์ต่าง ๆ และสามารถนำไปปรับใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม ประการที่สี่ การฝึกฝนทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างเป็นระบบ โดยมีเจ้าของภาษาเป็นพี่เลี้ยง คอยให้คำแนะนำและเป็นต้นแบบในการใช้ภาษา มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนได้รับการแก้ไขข้อผิดพลาดและปรับปรุงทักษะของตนเองอย่างต่อเนื่อง นำไปสู่การพัฒนาทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ประการสุดท้าย การใช้สื่อการเรียนการสอนที่หลากหลาย เช่น เพลง ภาพยนตร์ และสื่อออนไลน์ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถเรียนรู้ภาษาไทยในบริบทที่เป็นธรรมชาติและสอดคล้องกับความสนใจของตนเอง สื่อเหล่านี้ช่วยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนฝึกฝนทักษะการฟังและพูดจากตัวอย่างภาษาที่ใช้จริง

2. ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ สรุปผลการวิจัยได้ ดังนี้

2.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบที่สำคัญ คือ 1) หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) จุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3) กระบวนการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 4) บทบาทของผู้เรียนและบทบาทของผู้สอน 5) ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จ และ 6) การวัดและประเมินผล โดยการจัดกิจกรรมตามกระบวนการเรียนรู้ 6

ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 การเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task) ขั้นที่ 2 การนำเสนอภาษา (Presentation) ขั้นที่ 3 การฝึกใช้ภาษา (Practice) ขั้นที่ 4 การปฏิบัติงาน (During-task) ขั้นที่ 5 หลังปฏิบัติงาน (Post-task) และ ขั้นที่ 6 การนำภาษาไปใช้ (Production)

2.2 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ที่ประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 ท่าน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.32, S.D. = 0.69) คู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.51, S.D. = 0.60) และแผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.68, S.D. = 0.41)

2.3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ กับนักศึกษาชาวจีนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 คน เพื่อนำมาปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ก่อนนำไปทดลองใช้จริง พบปัญหาที่เกิดขึ้นและได้แนวทางคือการเพิ่มโอกาสให้นักศึกษาได้ฝึกใช้ภาษากับเจ้าของภาษาและมีปฏิสัมพันธ์ในสถานการณ์จริงช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ควรเสริมกิจกรรมที่กระตุ้นการโต้ตอบ เช่น การสนทนาในสังคมจริงและการจำลองสถานการณ์ที่หลากหลาย ตลอดจนการบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อฝึกฝนการฟังและพูดอย่างต่อเนื่อง

3. ประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ สรุปผลการวิจัย ดังนี้

3.1 ผลคะแนนความสามารถในการฟังภาษาไทย คิดเป็นร้อยละของคะแนนพัฒนาการของความสามารถในการฟังภาษาไทยด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีระดับพัฒนาการอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 55.05

3.2 ผลคะแนนความสามารถในการพูดภาษาไทย คิดเป็นร้อยละของคะแนนพัฒนาการของความสามารถในการฟังภาษาไทยด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีระดับพัฒนาการอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 61.23

3.3 ประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จากการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำ (Repeated Measures ANOVA) ภายใต้สมมติฐาน Sphericity Assumed พบว่า ค่าสถิติ F สำหรับพัฒนาการทักษะการฟังภาษาไทยมีค่าเท่ากับ 210.440 (df = 3, Sig. = .000) และค่าสถิติ F สำหรับพัฒนาการทักษะการพูดภาษาไทยมีค่าเท่ากับ 538.585 (df = 3, Sig. = .000) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และผลการวิเคราะห์ดังกล่าวสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 1 ของการวิจัย ซึ่งระบุว่า นักศึกษาชาวจีนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบที่นำเสนอจะมีพัฒนาการทางทักษะการสื่อสารภาษาไทยสูงขึ้น

3.4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนเพื่อประเมินทักษะการฟังภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 21 คน คะแนนเต็ม 20 คะแนน พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการฟังหลังเรียน เท่ากับ 17.19 คะแนน (S.D.= 0.93) คิดเป็นร้อยละ 85.95 และผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนจากการทดสอบหลังเรียนเพื่อประเมินทักษะการพูดภาษาไทยของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 21 คน คะแนนเต็ม 20 คะแนน พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะการพูดหลังเรียน เท่ากับ 17.33 (S.D. = 0.80) คิดเป็นร้อยละ 86.65 ผลการวิเคราะห์นี้บ่งชี้ว่า ภายหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ นักศึกษาชาวจีนมีคะแนนเฉลี่ยทั้งในทักษะการฟังและทักษะการพูดภาษาไทยสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2

4. ผลการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ สรุปผลการวิจัย ดังนี้

4.1 ผลการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ จากการประชุมกลุ่มย่อยได้ข้อคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้อง ในด้านปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต ดังนี้

4.1.1 ด้านปัจจัยนำเข้า

1) ผู้สอนมีความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น

2) ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และสามารถปรับตัวให้เข้ากับวิธีการสอนแบบใหม่ได้ดี แต่ระดับทักษะของผู้เรียนมีความแตกต่างกัน

3) การใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย ทำให้นักศึกษาสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม และแหล่งเรียนรู้บางส่วนยังมีข้อจำกัด

4.1.2 ด้านกระบวนการ

1) กระบวนการสอนแบบเน้นภาระงานช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนและพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ มีการจำลองสถานการณ์จริง ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ดีขึ้น และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับช่วยให้นักศึกษารับรู้และแก้ไขข้อผิดพลาดของตนเอง โดยมีข้อเสนอแนะในการใช้เทคโนโลยีในการให้ข้อมูลย้อนกลับ และส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่าน AI Chatbots

2) การวัดและประเมินผลมีมาตรฐานที่ชัดเจน สามารถพัฒนาเครื่องมือวัดประเมินที่เป็นมาตรฐานสากลมากขึ้น โดยอิงการประเมินตามกรอบมาตรฐาน CEFR (Common European Framework of Reference for Languages)

4.1.3 ด้านผลผลิต

ผู้เรียนมีความมั่นใจมากขึ้นในการใช้ภาษาไทย ใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคได้ถูกต้อง และสามารถจับใจความจากบทสนทนาได้ดีขึ้น อย่างไรก็ตาม บางรายยังมีปัญหาด้านสำเนียงและการออกเสียง ซึ่งยังเป็นปัญหาหลักที่ต้องมีการพัฒนาเพิ่มเติมต่อไปในระยะยาว

4.2 ผลการปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ สรุปได้ ดังนี้

4.2.1 กระบวนการจัดการเรียนรู้ ปรับปรุงกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยใช้เทคโนโลยีในขั้นที่ 5 หลังปฏิบัติงาน (Post-task) และขั้นที่ 6 การนำภาษาไปใช้ (Production) โดยให้นักศึกษานำไปใช้ในสถานการณ์จริง

4.2.2 ปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จ โดยส่งเสริมการใช้เทคนิคการเรียนรู้ด้วยตนเอง

4.2.3 การวัดและประเมินผล พัฒนาเครื่องมือวัดและประเมินผลที่เป็นมาตรฐานสากลและมีความหลากหลาย

อภิปรายผล

ผู้วิจัยนำผลจากการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมาอภิปรายผลเพื่อตอบจุดมุ่งหมายของการวิจัยได้ ดังนี้

1. ผลการศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ในระดับอุดมศึกษาและแนวทางการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย มีผลการอภิปราย ดังนี้

1.1 ผลการศึกษาปัญหาการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟัง พบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นคือปัญหาการฟังเสียงวรรณยุกต์ กล่าวคือภาษาจีนมีระบบเสียงวรรณยุกต์ที่แตกต่างจากภาษาไทยโดยเฉพาะเสียงวรรณยุกต์ตรี ทั้งในแง่จำนวนเสียงวรรณยุกต์ และความหมายที่สื่อถึง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเสียงตรีในภาษาไทยมีความสูงกว่าเสียงวรรณยุกต์ทุกเสียงในภาษาจีน ส่งผลให้นักศึกษาจีนมีปัญหาในการรับรู้ความแตกต่างของระดับเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย ซึ่งปัญหานี้อาจทำให้การฟังและการออกเสียงผิดพลาด และส่งผลต่อความหมายของคำที่พูดสื่อสารออกไปได้สอดคล้องกับที่ปริณดา แจ้งสุข (2566) ที่เขียนบทสัมภาษณ์ของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกียรติ เทพช่วยสุข เกี่ยวกับเกร็ดความรู้ภาษาไทย ที่จะช่วยให้เข้าใจ และเรียนภาษาไทยได้ง่ายขึ้นว่าเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยถือเป็นสิ่งที่ท้าทายผู้เรียนชาวต่างชาติมากที่สุดเลยก็ว่าได้ ในบรรดาภาษาแม่ของผู้เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ มีเพียงไม่กี่ภาษาเท่านั้นที่จะมีเสียงวรรณยุกต์ใช้กัน เช่น ภาษาจีน เวียดนาม แต่ก็ใช่ว่าจะตรงกันกับวรรณยุกต์ในภาษาไทย ลองให้ชาวต่างชาติพูดประโยค “ไม้ ใหม่ ไม่ ไหม้” หากออกเสียงวรรณยุกต์ไม่ตรงคีย์ คนฟังก็อาจจะไม่เข้าใจความ หรืออาจจะรู้สึกว่าผู้พูดกำลังพูดคำ ๆ เดียวกันซ้ำ ๆ 4 ครั้งก็ได้ วรรณยุกต์เป็นส่วนที่สำคัญมาก คำบางคำเมื่อเปลี่ยนเสียงวรรณยุกต์ ความหมายก็เปลี่ยนไปเลย” จากผลการวิจัยพบว่าปัญหาการฟังที่กล่าวมาในข้างต้นสอดคล้องกับวัชรพล วิบูลยศริน (2563, น. 80) กล่าวว่าปัญหาการเรียนของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ อาจเกิดความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศกับภาษาแม่ของตน การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแก่ผู้เรียนชาวไทย ไม่เหมือนกับการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยแก่ผู้เรียนชาวต่างประเทศ ซึ่งส่วนใหญ่ได้รับภาษาอื่นมาก่อนแล้ว จึงอาจเกิดปัญหาภาษาแม่มีอิทธิพลต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ

1.2 ผลการศึกษาปัญหาการสื่อสารภาษาไทยด้านการพูด พบว่าปัญหานี้เป็นปัญหาต่อเนื่องที่เกิดจากการฟังคำที่ไม่มีหน่วยเสียงที่ปรากฏในภาษาจีนซึ่งเป็นภาษาแม่ ทำให้นักศึกษาจีนมักจะออกเสียงพยัญชนะท้ายตามแบบของภาษาจีน และยังมีความสับสนในการออกเสียง และสลับเสียงพยัญชนะท้าย /-m/ /-n/ /-ŋ/ โดยไม่ได้ตั้งใจ เนื่องจากการออกเสียงที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งปัญหานี้อาจทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนไปหรือไม่ชัดเจน ผลที่ตามมาคือนักศึกษารู้สึกไม่มั่นใจในการออกเสียงพยัญชนะท้ายเหล่านี้ ทำให้ไม่กล้าที่จะพูดสื่อสารภาษาไทยออกไป สอดคล้องกับ Yinfei (2562, pp.82-83) ที่กล่าวว่าการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศจีนส่วนมากจะละเลยทักษะการฟัง การพูด จึงทำให้นักศึกษาพัฒนาทักษะการพูดไม่เป็นดังหวังอีกทั้งการที่ไม่คุ้นเคยกับภาษาวัยรุ่นและภาษาพูดที่ใช้ในชีวิตปัจจุบัน ทำให้เกิดความล้มเหลวในการสื่อสารกับคนไทย รวมถึง

การขาดความสามารถทางการล่ามและการใช้คำไม่ถูกบริบททำให้คนไทยไม่สามารถเข้าใจความหมายที่นักศึกษาต้องการจะสื่อ ความยากในการออกเสียงและการจดจำคำศัพท์โดยเฉพาะคำที่ไม่ใช้บ่อย ยิ่งทำให้นักศึกษาไม่กล้าเอ่ยปากพูดคุยภาษาไทยเพราะกลัวใช้คำผิดไวยากรณ์ ต่อมาการเรียงลำดับคำในประโยคที่ผิดเป็นเพราะภาษาไทยและภาษาจีนมีโครงสร้างประโยคที่แตกต่างกันตามที่ปริณดา แจ้งสุข (2566) จากบทสัมภาษณ์เดิมในข้างต้นว่าถึงแม้ภาษาไทยกับจีนจะพูดแบบ ประธาน กริยา กรรม เหมือนกัน แต่โครงสร้างนามวลีของภาษาจีนก็จะมีความแตกต่างจากภาษาไทย ดังนั้น แทนที่จะพูดว่า “ฉันกินข้าวสองจาน” หากผู้พูดภาษาจีนพูดประโยคนี้ในภาษาไทยโดยยึดตามโครงสร้างนามวลีของภาษาจีน ก็อาจจะพูดผิดเป็น “ฉันกินสองจานข้าว” นอกจากนี้ยังพบว่านักศึกษาชาวจีนพยายามแปลคำต่อคำจากภาษาจีนเป็นภาษาไทย ซึ่งทำให้เกิดการเรียงลำดับคำผิด อันเนื่องมาจากไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคที่ต่างกัน ทำให้ประโยคไม่สมบูรณ์หรือไม่ถูกต้อง ส่งผลให้ความหมายของประโยคเปลี่ยนไป สอดคล้องกับวิโรจน์ กองแก้ว (2564, น.147-170) ที่กล่าวถึงปัญหาด้านโครงสร้างประโยค การเรียงลำดับคำในโครงสร้างประโยค โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียงลำดับส่วนขยายในประโยคที่พบทั้งการเรียงลำดับคำในส่วนขยายภาคประธาน ภาคแสดงที่ไม่ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ การเรียงลำดับคำในประโยค อาจเนื่องมาจากอิทธิพลของภาษาแม่ของผู้เรียนรวมทั้งการขาดความรู้ความเข้าใจในโครงสร้างประโยคของภาษาไทยด้วยการออกเสียงไม่ชัดเจนของนักศึกษา อิทธิพลจากการแทรกแซงของภาษาแม่ของผู้เรียน ประสบการณ์การใช้ภาษาที่ยังไม่เพียงพอ และการขาดความระมัดระวังในการใช้ภาษาไทย

1.3 ผลการศึกษาแนวทางการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย พบว่ามีปัจจัยสำคัญที่ส่งเสริมการเรียนรู้ คือ การสร้างบรรยากาศที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยได้อย่างต่อเนื่องทั้งในและนอกห้องเรียน ช่วยกระตุ้นการเรียนรู้อย่างไม่เป็นทางการ และส่งเสริมพัฒนาการด้านทักษะการสื่อสาร ต่อมาคือการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สื่อสารผ่านกิจกรรมต่าง ๆ เป็นประจำ ช่วยเพิ่มความมั่นใจและลดความกังวลในการใช้ภาษา นอกจากนี้กิจกรรมที่ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนทางวัฒนธรรมช่วยให้ผู้เรียนชาวต่างชาติเรียนรู้ภาษาไทยผ่านการสนทนาและการทำกิจกรรมร่วมกันในลักษณะที่เป็นธรรมชาติ และการนำสื่อ เช่น เพลง ภาพยนตร์ และสื่อออนไลน์มาใช้ ช่วยให้นักศึกษาเรียนรู้ภาษาไทยในบริบทที่เป็นธรรมชาติและตรงกับความสนใจ สอดคล้องกับ You Xiaoyan และคณะ (2565, น.45-68) ที่พบว่านักศึกษาจีนใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศอย่างหลากหลาย นอกเหนือจากการท่องจำเพียงอย่างเดียว โดยการสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติและการฝึกฝนผ่านสถานการณ์จริงมีส่วนช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวัน รวมถึงการแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรมกับนักศึกษาชาว

ไทยยังช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยได้ดีขึ้น ข้อค้นพบนี้ชี้ให้เห็นว่าผู้สอนหรือ ผู้ออกแบบหลักสูตร และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องควรมีบทบาทในการพัฒนาการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้มีความยืดหยุ่น โดยเฉพาะในบริบทของการเรียนการสอน การใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น เพลง ภาพยนตร์ และแพลตฟอร์มออนไลน์ จะช่วยให้นักศึกษาได้ทดลองใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยที่เหมาะสมกับตนเอง ทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน ซึ่งจะส่งผลให้พวกเขาสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

2. ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ สามารถอภิปรายผล ดังนี้

2.1 ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เนื่องจากรูปแบบดังกล่าวเน้นการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริงและกระบวนการฝึกฝนที่เป็นระบบ โดยมีองค์ประกอบสำคัญ 6 ประการที่ช่วยส่งเสริมให้การเรียนรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับ Joyce & Weil (1996, pp.5-14) และทิศนา แขมมณี และคณะ (2549) กล่าวว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยทั่วไปมีองค์ประกอบร่วมที่สำคัญ ซึ่งผู้พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ควรคำนึงถึงถึงต่อไปนี้ 1) หลักการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ คือ การกล่าวถึงความเชื่อและแนวความคิดของทฤษฎีที่รองรับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ซึ่งจะเป็นตัวชี้นำกำหนดจุดประสงค์เนื้อหากิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินการในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) จุดประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นส่วนที่ระบุความคาดหวังที่ต้องการให้เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3) เนื้อหาเป็นส่วนที่ระบุเนื้อหาและกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะใช้ในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 4) กิจกรรมและขั้นตอนการดำเนินการเป็นส่วนที่ระบุถึงวิธีการปฏิบัติในขั้นตอนหนึ่ง ๆ เมื่อนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ 5) การวัดและประเป็นผลเป็นส่วนหนึ่งของการประเป็นประสิทธิของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ทั้งนี้ยังเป็นไปตามการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเชิงระบบหรือที่เรียกว่า “ADDIE Model” ของ Kevin Kruse (2008) ประกอบด้วย 5 ขั้น คือ ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์คือขั้นตอนของการวิเคราะห์และประเมินความต้องการจำเป็น ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบการจัดการเรียนรู้และการนำเสนอ ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนา เป็นการพัฒนาเครื่องมือที่ใช้ในการจัด การเรียนรู้ขั้นตอนที่ 4 การนำไปใช้เป็นการนำสาระและกิจกรรมไปใช้ประกอบด้วยการวางแผน ในการบริหารจัดการในการนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้และดำเนินการจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอนต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้และขั้นตอนที่ 5

การประเมิน เป็นการประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียนและประสิทธิผลของสื่อที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับ Willer (1986, p. 83) กล่าวว่าการพัฒนารูปแบบโดยทั่วไปแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ได้แก่ การสร้างรูปแบบและการหาความเที่ยงตรง ของรูปแบบ ส่วนรายละเอียดในแต่ละขั้นตอนขึ้นอยู่กับกรอบแนวคิด ซึ่งเป็นพื้นฐานที่ต้องมีในการพัฒนารูปแบบ

2.2 รูปแบบ คู่มือและแผนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศอยู่ในระดับมากและมากที่สุดตามลำดับ ผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นถึงความเหมาะสมของแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่นำไปสู่พัฒนาการด้านการใช้ภาษาอย่างเป็นธรรมชาติ ที่พัฒนาขึ้นจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนการสัมภาษณ์จากผู้สอนและผู้เรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน ได้รับฟังปัญหาที่เกิดขึ้นจริงเพื่อนำไปสู่การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้สอดคล้องกับทิศนา แขมมณี (2553, น. 245) ที่กล่าวว่าขั้นตอนที่สำคัญในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้คือการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน เป็นการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ข้อค้นพบจากการวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันหรือปัญหาจากเอกสารผลการวิจัยหรือการสังเกตสอบถามผู้ที่เกี่ยวข้อง การกำหนด หลักการ เป้าหมาย และองค์ประกอบอื่น ๆ ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐาน และสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบระเบียบ การกำหนดเป้าหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้จะช่วยให้ผู้สอนสามารถเลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการสอนเพื่อให้การสอนบรรลุผลสูงสุด รวมถึงการกำหนดแนวทางในการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ไปใช้ ซึ่งผลจากการวิจัยนี้มีผลไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเน้นภาระงานร่วมกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี ของนิภาวรรณ นวาวัตน์ (2562, น. 72) มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ธนัสนันท์ บ่อทองและประสาท เนืองเฉลิม (2568, น. 61-68) กล่าวสนับสนุนว่าการประยุกต์ใช้หลักภาษาศาสตร์เชิงประสาทวิทยาในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน ซึ่งการสอนดังกล่าวช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ โดยเฉพาะในด้านทักษะการฟังและการพูด

2.3 ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นกับนักศึกษาชาวจีนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 2 คน เพื่อทดสอบและปรับปรุงก่อนนำไปทดลองใช้จริงตามที่ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556, น.1-16) กล่าวถึงการทดสอบประสิทธิภาพการผลิตสื่อและชุดการสอนที่เป็นต้นแบบชิ้นงานใหม่ก็เช่นเดียวกัน จำเป็นที่ต้องผ่านการทดสอบประสิทธิภาพก่อนที่จะให้ครูนำไปใช้กับนักเรียน โดยดำเนินการตามกระบวนการ 2 ขั้นตอนคือการทดลองใช้เบื้องต้น (Try out) และการทดลองใช้จริง (Trial Run) ผลการทดลองพบว่าการเพิ่มโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษากับเจ้าของภาษาและมี

ปฏิสัมพันธ์ในสถานการณ์จริงเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับรุ่งฤดี แผลงศร (2561, น.68) ที่นำเสนอวิธีการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศว่าการสอนแบบตรง (Direct Method) เป็นวิธีการเรียนรู้แบบเดียวกับที่เรียนภาษาแม่ที่เน้นทักษะการฟังและการพูด เพื่อสร้างพื้นฐานที่ดีทางการเรียนภาษา เหมาะสำหรับผู้เรียนภาษาระดับต้นหรือกลุ่มเล็ก ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาในสถานการณ์จริงและรู้สึกสนุกกับกิจกรรมทางภาษา ทำให้คุ้นเคยกับภาษาได้เร็ว นอกจากนี้การเสริมกิจกรรมที่กระตุ้นการโต้ตอบ และการบูรณาการเทคโนโลยีเพื่อฝึกฝนการฟังและพูดอย่างต่อเนื่อง เป็นแนวทางที่สามารถช่วยให้รูปแบบการเรียนรู้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

3. ประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ พบว่าผลการประเมินพัฒนาการทักษะการฟังและการพูดภาษาไทยด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ด้วยคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ด้านทักษะการฟังภาษาไทย ร้อยละของคะแนนพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ 55.05 แสดงให้เห็นระดับพัฒนาการอยู่ในระดับสูง และคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ด้านทักษะการพูดภาษาไทย มีร้อยละของคะแนนพัฒนาอยู่ที่ร้อยละ 61.23 แสดงให้เห็นระดับพัฒนาการอยู่ในระดับสูง

จากผลการประเมินพัฒนาการความสามารถในการฟังและการพูดภาษาไทย หลังด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีร้อยละของพัฒนาการสัมพัทธ์อยู่ในระดับสูงทั้งสอง สอดคล้องกับผลการวิจัยของนิภาวรรณ นวาวัตน์ (2562) ที่ศึกษาประสิทธิผลของรูปแบบพบว่าหลังการทดลองใช้การพัฒนารูปแบบการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเน้นภาระงานร่วมกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี มีร้อยละของพัฒนาการของนักศึกษา เท่ากับร้อยละ 74.21 มีเกณฑ์ระดับพัฒนาการอยู่ในพัฒนาการระดับสูง ซึ่งคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์ Nisakorn Julraksa (2022, pp. 856-865) กล่าวว่าเป็นการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ของคะแนนผลสัมฤทธิ์กับคะแนนก่อนการเรียนการสอนซึ่งนำมาใช้เป็นพื้นฐานในการอ้างอิง จึงเป็นการประมาณค่าที่มีความเชื่อมั่นดีกว่าการใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์เพียงอย่างเดียวและช่วยสะท้อนถึงความมุ่งมั่น ความเอาใจใส่ ความ ก้าวหน้าในความสามารถที่เพิ่มขึ้นของผู้เรียนได้อย่างเป็นธรรมสอดคล้องกับพัชชา ห่อตระกูลและคณะ (2567, น. 39-45) ที่กล่าวถึงจุดเด่นของการประเมินด้วยคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์คือสามารถเปรียบเทียบ

ความก้าวหน้าในการเรียนโดยไม่อิงจากพื้นฐานความรู้เก่าและยังเป็นธรรมกับนักเรียนที่พื้นฐานความรู้แตกต่างกันเพราะประเมินในระยะที่เรียนรู้และก้าวหน้าจากการเรียนเฉพาะรายวิชาที่ต้องการวัดเท่านั้น

การที่ผลการประเมินพัฒนาการด้านการฟังและการพูดภาษาไทยของผู้เรียนมีคะแนนพัฒนาการสัมพัทธ์อยู่ในระดับสูง แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นสามารถตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Ellis (2003) และ Willis (1996) ที่ระบุว่าการสอนภาษาโดยเน้นภาระงาน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในบริบทจริงได้ดีขึ้น เนื่องจากเป็นการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการลงมือปฏิบัติ มากกว่าการเรียนรู้เชิงทฤษฎีเพียงอย่างเดียว ดังนั้นผลการทดลองครั้งนี้จึงสนับสนุนแนวคิดว่ารูปแบบรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) สามารถส่งเสริมพัฒนาการด้านการฟังและการพูดของผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยเฉพาะเมื่อผนวกเข้ากับวิธีการประเมินที่สะท้อนการเติบโตของผู้เรียนอย่างเป็นธรรมและเที่ยงตรง

4. ผลการประเมินและปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผลจากการประชุมกลุ่มหลังจากที่ได้ทดลองเรียนด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้สามารถอภิปรายผลดังนี้

4.1 จุดเด่นที่สำคัญของปัจจัยนำเข้าคือผู้สอนที่มีความรู้ความเข้าใจในทฤษฎีและสามารถนำไปใช้ได้จริง ผู้เรียนมีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้และสามารถปรับตัวเข้ากับวิธีการสอนแบบใหม่ได้ดี การใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น Pedlet, Canva Site และ Kahoot ได้รับความนิยมจากนักศึกษา ซึ่งช่วยส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันสอดคล้องกับปณิตา น้อยหลุบเลา (2564, น. 83) สอนพูดสนทนาภาษาไทยในรูปแบบออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Ding Talk ของจีน แต่ข้อบกพร่องที่พบคือผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารที่แตกต่างกัน ซึ่งทำให้การให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ต้องปรับให้เหมาะสมกับแต่ละบุคคล และแหล่งเรียนรู้บางส่วนยังมีข้อจำกัดที่ไม่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ทุกสถานการณ์สอดคล้องกับ Teeranon, P. (2020, pp.1680-1697) ที่นำแอปพลิเคชัน "Tone Application" (แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือสำหรับฝึกการฟังและการพูดภาษาไทย) สามารถส่งเสริมการออกเสียงวรรณยุกต์ที่ดีขึ้นได้บางส่วนในนักศึกษาจีนที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ หลังจากใชแอปพลิเคชัน Thai Tone Application กับนักศึกษาจีนแล้ว พวกเขาสามารถออกเสียงวรรณยุกต์กลาง ต่ำ สูง และขึ้นได้ อย่างไรก็ตาม แอปพลิเคชันไม่สามารถปรับปรุงเสียงวรรณยุกต์ตก ซึ่งจัดเป็นวรรณยุกต์ที่มีปัญหาสำหรับนักศึกษาจีน กล่าวอีกนัยหนึ่ง

แอปพลิเคชันช่วยเร่งเสียงวรรณยุกต์ที่มีการเปลี่ยนแปลง เช่น เสียงสูงและเสียงขึ้น แต่ไม่ใช่เสียงตก เป็นที่น่าสงสัยว่าแอปพลิเคชันสามารถทดแทนผู้สอนได้หรือไม่ งานวิจัยนี้ยังแสดงให้เห็นถึงมุมมองอื่นเกี่ยวกับการศึกษาทางสัทศาสตร์ของประเด็นปัญหาเรื่องเสียงวรรณยุกต์ภาษาไทย และมุมมองอื่นเกี่ยวกับทัศนคติของนักเรียนต่อการใช้แอปพลิเคชันภาษา

4.2 กระบวนการจัดการเรียนรู้ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการสื่อสารในสถานการณ์จริง ทำให้การเรียนการสอนมีความเป็นธรรมชาติ การให้ข้อมูลย้อนกลับช่วยให้นักศึกษาแก้ไขข้อผิดพลาดได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการวัดและประเมินผลมีมาตรฐานที่ชัดเจน แต่กิจกรรมบางประเภทอาจยังไม่ส่งเสริมการโต้ตอบระหว่างผู้เรียนมากพอ จึงอาจทำให้การเรียนรู้ไม่เต็มที่ในบางกรณี โดยที่ประชุมมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงกระบวนการให้ข้อมูลย้อนกลับโดยใช้เทคโนโลยีจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของผู้เรียนได้ดีขึ้น เช่น การใช้แอปพลิเคชันสำหรับบันทึกเสียงและวิเคราะห์การออกเสียง หรือการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับที่เป็นส่วนตัวสำหรับนักศึกษา รวมถึงการใช้เทคนิคการเรียนรู้ด้วยตนเอง เช่น การฝึกพูดกับ AI Chatbots ที่รองรับภาษาไทยจะช่วยให้นักศึกษาสามารถฝึกฝนทักษะการพูดได้อย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับการสอนในยุควิถีถัดไปที่ Wiboolyasarin, W. et al. (2023, pp.1-22) ที่ประยุกต์ใช้ 3DVWs และกิจกรรมร่วมมือกันในการส่งเสริมทักษะการพูดภาษาต่างประเทศได้รับการเน้นย้ำ กิจกรรมร่วมมือกันและข้อมูลเชิงลึกที่นำเสนอในการศึกษานี้ไม่เพียงแต่เป็นแหล่งข้อมูลที่ใช้ได้จริงสำหรับสถานการณ์การศึกษา TFL เท่านั้น แต่ยังมีส่วนช่วยในการสร้างองค์ความรู้เกี่ยวกับการเรียนรู้และการสอน L2 ที่หลากหลายในโลกเสมือนสามมิติ (3DVWs) อีกด้วย

4.3 ด้านผลผลิตการพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดของนักศึกษาที่เรียนโดยใช้รูปแบบนี้ พบว่า นักศึกษามีความมั่นใจในการใช้ภาษาไทยมากขึ้น สามารถใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคได้ถูกต้องมากขึ้น ปัจจัยที่สำคัญที่ช่วยส่งเสริมการพัฒนาทักษะเหล่านี้ได้แก่ การฝึกใช้ภาษาไทยในสถานการณ์จำลองที่มีความหมายและการใช้เทคนิคการเชื่อมโยงข้อมูล เช่น การเชื่อมโยงคำศัพท์ใหม่กับภาพ เสียง หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งช่วยให้นักศึกษาจดจำและใช้คำศัพท์ได้ดีขึ้น

กล่าวโดยสรุปรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นนั้นเป็นการผสมผสานระหว่างทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) ที่ช่วยเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศได้อย่างมีประสิทธิภาพ จากการประเมินและข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้เรียนและอาจารย์ พบว่า การใช้เทคโนโลยีและการส่งเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูดได้ดีขึ้น และยังสามารถปรับปรุงกระบวนการสอนและเครื่องมือวัดผลให้มีมาตรฐานที่สูงขึ้นได้

ข้อเสนอแนะ

1.ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยสำหรับชาวต่างชาติ โดยการนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ในการออกแบบและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยที่มีการผสมผสานระหว่างทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยากับการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน จะช่วยให้ผู้เรียนมีทักษะการสื่อสารที่เหมาะสมกับการใช้งานจริง โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่ต้องการการตอบสนองอย่างรวดเร็วและถูกต้อง

1.2 การใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาช่วยพัฒนาแนวทางในการเรียนรู้ภาษาโดยการกระตุ้นกระบวนการทางสมอง เช่น การเชื่อมโยงระหว่างคำศัพท์และการใช้ภาษาที่เหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้ในสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่หลากหลาย

1.3 การพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ เป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลาในการฝึกฝนและดูแลเอาใจใส่พอสมควร ฉะนั้นในการเรียนการสอนต้องมีการยืดหยุ่นปรับเหมาะให้เข้ากับกลุ่มผู้เรียนที่มีความต่างกันในด้านอายุ เพศ เชื้อชาติ และความพร้อมในการเรียนรู้

1.4 จากผลการวิจัยพบว่ายังสามารถนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยผ่านเครื่องมือดิจิทัล เช่น แอปพลิเคชัน หรือแพลตฟอร์มออนไลน์ จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ในรูปแบบที่ยืดหยุ่นและมีส่วนร่วมอย่างมีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งช่วยให้ผู้สอนสามารถติดตามผลการเรียนรู้และให้คำแนะนำได้ทันที

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยในอนาคตควรศึกษาถึงการปรับปรุงและยืดหยุ่นหลักสูตรให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้เรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อให้สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถปรับเนื้อหาหรือวิธีการสอนได้ตามพื้นฐานและลักษณะเฉพาะของผู้เรียนแต่ละคน

2.2 การพัฒนาเครื่องมือประเมินผลการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย ที่สามารถวัดทักษะทั้ง 4 ด้าน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประเมินผลในด้านการใช้งานจริงและการทำงานร่วมกันในกลุ่ม ซึ่งสามารถทำได้ด้วยเครื่องมือที่หลากหลายและเหมาะสมกับบริบทของการเรียนการสอนในอนาคต

2.3 การขยายกลุ่มตัวอย่างเพื่อให้ผลการวิจัยมีความแม่นยำและสามารถนำไปใช้ได้ในบริบทที่หลากหลาย ควรขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังผู้เรียนจากหลายพื้นฐานภาษา ซึ่งจะช่วยให้การวิเคราะห์ผลกระทบจากการใช้ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานครอบคลุมและตรงกับความเป็นจริงมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กาญจนา คุณารักษ์. (2558). *การออกแบบการเรียนการสอน.* โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยศิลปากร.

กาญจนา ตนโพธิ์และนันทพร ศรจิตติ. (2564). ศึกษาการพัฒนาทักษะภาษาไทยเพื่อการสื่อสารดวยการจัดการเรียนรูโดยใชภาระงานเปนฐาน. *วารสารศึกษาศาสตร มหาวิทยาลัยขอนแกน*, *44(* 2), น. 164 -174.

กิ่งกาญจน์ บูรณสินวัฒนกูล. (2561). กลวิธีการสอนภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. *วารสารศิลปะศาสตร์, 18*(2), 164-178.

กชกร ศรีสังข์. (2563). แนวทางการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟัง และด้านการพูดของนักเรียนปฐมวัยในโรงเรียนระบบสองภาษา: กรณีศึกษา โรงเรียนบ้านฮาลาบาลา. *วารสารบริหารการศึกษาบัวบัณฑิต, 20(*1), น.69-82.

คณะกรรมการกลุ่มปรับปรุงชุดวิชาภาษาเพื่อการสื่อสาร. (2546). *เอกสารการสอนชุดวิชาภาษาเพื่อการสื่อสาร = Language for Communication) สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช หน่วยที่ 1-7.* มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา. (2563). *หลักสูตรศิลปศาสตร-บัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ หลักสูตรปรับปรุง พ.ศ. 2564*. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.

คณาจารย์โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย. (ม.ป.ป.). *เอกสารประกอบการสอนรายวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร GEN 1021*. โปรแกรมภาษาและวัฒนธรรมไทยมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.

คณาจารย์ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (ม.ป.ป.) *หลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับผู้สอนระดับประถมศึกษา.* คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จุไรรัตน์ ลักษณะสิริและบาหยัน อิ่มสำราญ. (2548) *ภาษากับการสื่อสาร.* พี.เพรส.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปากร ศึกษาศาสตร์*, *5*(3), น. 7 – 20

ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2550). *เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย.* พิมพ์ครั้งที่ 10. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ณัฐกิตติ์ นาทา. (2561). การจัดการเรียนรู้โดยใช้ภาระงานเป็นฐาน : แนวคิดเพื่อการพัฒนาทักษะทางภาษาไทย. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร, 38*(5), น. 182-202.

ทิศนา แขมมณี.(2549). *การนำเสนอรูปแบบการเสริมสร้างทักษะการคิดขั้นสูงของนิสิตนักศึกษาครู*

ระดับปริญญาตรี สำหรับหลักสูตรครุศึกษา (รายงานผลการวิจัย). คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิศนา แขมมณี. (2550). *รูปแบบการเรียนการสอนทางเลือกที่หลากหลาย.* จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ทิศนา แขมมณี. (2560). *ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 12). สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ธนดล ดำคำและอภิราดี จันทร์แสง. (2561). การเรียนรู้แบบกำกับตนเองด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานร่วมกับเว็บเควสท์. *วารสารวิชาการแพรวากาฬสินธุ์, 5*(2), น.367 - 384.

ธนัสนันท์ บ่อทองและประสาท เนืองเฉลิม. (2568). การประยุกต์ใช้หลักภาษาศาสตร์เชิงประสาทวิทยาในการจัดการเรียนรู้ภาษาจีน. *วารสารมนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ และนวัตกรรม มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์, 4*(1), น. 61-68.

นิภาวรรณ นวาวัตน์. (2562). *การพัฒนารูปแบบการสอนทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแบบเน้นภาระงานร่วมกับการใช้สื่อสังคมออนไลน์เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาปริญญาตรี.* วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (การสอนภาษาอังกฤษ). มหาวิทยาลัยศิลปากร.

นงเยาว์ แข่งเพ็ญแขและคณะ. (2561) *ระเบียบวิธีสอนภาษาตามหลักวิชาภาษาศาสตร์การศึกษา.* สืบค้น 10 พฤษภาคม 2566. จาก http://www.whole-brain-axiom.com/2018/03/blog-post_29.html

บัณศิกาญจ ตั้งภากรณ์. (2565). การพัฒนาความสามารถทางการพูดภาษาจีนของ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในจังหวัดลำปาง ด้วยรูปแบบการสอนตามหลักภาษาศาสตร์เชิงประสาทวิทยา. *วารสารมหาวิทยาลัยศิลปากร, 42*(3), น. 53-66.

บุญชม ศรีสะอาด. (2560). *การวิจัยเบื้องต้น.* พิมพ์ครั้งที่ 10. สุวีริยาสาส์น.

เบียงโด ลี. (2563). การเรียนการสอนภาษาไทยในมหาวิทยาลัยฮันกุ๊กภาษาและกิจการต่างประเทศสาธารณรัฐเกาหลี. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่, 2*(2), น.3-19.

ปณิตา น้อยหลุบเลา. (2564). การสอนพูดสนทนาภาษาไทยในชีวิตประจำวัน สำหรับนิสิตชาวจีนในบริบทวิถีชีวิตใหม่. *ในการประชุมวิชาการภาษาและวัฒนธรรมไทยในวิถีโลก ครั้งที่ 3*. (น.83). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ปราณี กุลละวณิชย์และคณะ. (2540). *ภาษาทัศนา.* โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ผะอบ โปษะกฤษณะ. (2554). *ลักษณะเฉพาะของภาษาไทย.* พิมพ์ครั้งที่ 8. บำรุงสาสน์.

เผชิญ กิจระการ. (2544). *ดัชนีประสิทธิผล.* ภาควิชาเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตรมหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ภาคิม เก้าเอี้ยน กานต์สิรี เผ่านาคธรรมรัตน์และ Ringen Wanbe. (2565). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์และความคงทนด้านการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกระบวนการกลุ่มร่วมกับสมุดภาพตามแนวทฤษฎีประสาทวิทยาศาสตร์ สำหรับนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 3. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 20*(2), น. 276 – 292.

มูลนิธิภาษาศาสตร์ประยุกต์. (2561). *คู่มือและหลักสูตรการสอนฟัง-พูดภาษาไทยระดับต้น การสอนภาษาไทยโดยใช้กระบวนการตอบสนองร่างกาย (TPR).* ร่วมเจริญปริ้น.

เมธี อนันต์ (2567). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเพื่อเสริมสร้างความสามารถการสื่อสารภาษาไทยสำหรับนักเรียนที่ไม่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ ระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย. *วารสารนิสิตวัง, 26*(2), น. 122-133.

รัตนะ บัวสนธ์. (2552). *วิจัยเชิงคุณภาพทางการศึกษา.* กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รุ่งฤดี แผลงศร. (2561). หลักการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. *วารสาวิชาการศึกษา, 19*(2), น.1-13.

วัชรภัทร เตชะวัฒนศิริดำรง. (2562). การพัฒนาแบบเรียนสนทนาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์จริงสำหรับชาวต่างชาติ. *วารสารมังรายสาร, 7*(1), น. 41-55.

วัชรพล วิบูลยศริน. (2563). *การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ : แนวคิดสู่การปฏิบัติ.* คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต.

วัชรีญา วงษ์สุวรรณ. (2562). *การจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนแสดงความคิดเห็นแบบเน้นภาระงานเพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย.* วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ศศิวรรณ พชรพรรณพงษ์, (2548). *การพัฒนารูปแบบการสอนที่ผสมผสานวิธีการสอนแบบภาษาศาสตร์เชิงประสาทวิทยา และแนวคิดภาษาเพื่อการสื่อสารเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและทักษะการเขียนภาษาฝรั่งเศส สำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4*. ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน. คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ศิรินันท์ เอื้อนไธสงค์. (2560). *การจัดการเรียนรู้แบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อเสริมสร้างทักษะการพูดภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร.* วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาภาษาอังกฤษ. มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สกุลการ สังข์ทอง. (2562). *การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบ MECCA เพื่อเสริมสร้างความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย.* ดุษฎีนิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน (การสอนภาษาไทย). บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศิลปากร.

สุรีย์วรรณ เสถียรสุคนธ์. (2554). การสอนภาษาไทยให้แก่นักศึกษาชาวจีน : สภาพ ปัญหาและแนวทางแก้ไข. *วารสารมนุษยศาสตร์*, *18*(1), น.127 -140.

สุมิตรา อังวัฒนากุล. (2540). *วิธีสอนภาษาอังกฤษเปนภาษาตางประเทศ.* จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย

สุวศิน เกษมปิติ, วัยวุฒฑ์ อยู่ในศิล , หลอ อี้หยวน. (2566). การศึกษาสาเหตุที่ทำให้เกิดปัญหาในการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนสาขาภาษาไทยในระดับปริญญาตรี. *วารสารสังคมศาสตร์และวัฒนธรรม, 7*(7), น. 326-334.

สมบัติ คชสิทธิ์, จันทนี อินทรสูตและธนกร สุวรรณพฤฒิ. (2560). การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนยุค THAILAND 4.0. *วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์ (มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์)*, *7*(2), น. 175-186.

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2548). *ภาษาในสังคมไทย ความหลากหลาย การเปลี่ยนแปลง การพัฒนา.* โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2556). *ภาษาศาสตร์สังคม.* พิมพ์ครั้งที่ 5. โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2553). *หลักการสอน.* พิมพ์ครั้งที่ 5. โอเดียนสโตร์.

อรพิน พจนานนท์. (2537). *การสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในระดับประถมศึกษา.* ขอนแก่น. คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

You Xiaoyan, ธีรพงษ์ บุญรักษาและสิงหนาท น้อมเนียน. (2565). กลยุทธ์การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศของนักศึกษาจีน ในช่วงสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19. *วารสารสังคมศาสตร์บูรณาการมหาวิทยาลัยมหิดลม, 9*(2), น. 45-68.

Anita Lashkarian and Sima Sayadian. (2015). The effect of Neuro Linguistic Programming (NLP) techniques on young Iranian EFL Learners' motivation, learning improvement, and on teacher's success. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, *199*(2015), pp. 510 – 516.

Anderson, L. W., & Krathwohl, D. R. (2001). *A taxonomy for learning, teaching, and assessing: A revision of Bloom's taxonomy of educational objectives*. New York: Addison Wesley Longman.

Axmedova Shaxodat Maxmutovna. (2022). How Do Teachers Establish A Culture And Communication In Language Learning?. *Journal of Positive School Psychology, 6*(6), pp. 2985-2990.

Ayşe Gürel. (2015). Current issues in the neurolinguistics of bilingualism. *ELT Research Journal, 4*(2), pp. 147-155

Bank A Jame. (1994). *An introduction to multicultural education*. Boston: University of Washington, Seattle.

Branden. (2006). *Task-Based Language Education from Theory to Practice*. Cambridge University Press.

Brown, H. D. (2000). *Principles of learning and teaching*. Prentice-Hall Regents.

Duong, T. M. and Truong, M. L. (2022). Task-based language teaching: A possible remedy for Vietnamese EFL students' ESP reading comprehension at a vocational college. *Humanities, Arts and Social Sciences Studies*, *22*(2), pp. 291-306.

Ellis, Rod. (2003). *Task-Based Language Learning and Teaching*. Oxford University Press.

González, L. E. M., & Pinzón, M. M. L. (2019). The Impact of Task-based Language Teaching on Learners' Writing Skills. *Indonesian EFL Journal, 5*(2), pp.41-48.

H.Douglas Brown. (1993). *Principles of Language learning and Teaching*. San Francisco State University

Hough, J.B. and Duncan, K. 1970. *Teaching description and analysis.* Addison-Westlu.

Hymes, D. (1962). The ethnography of speaking. In T. Gladwin & W. C. Sturtevant (Eds.), Anthropology and human behavior. *Anthropology Society of Washington*. pp. 13-53

I.A.S BUARQOUB. (2019). Language barriers to effective communication.*Utopía y Praxis Latinoamericana, 24*(6), pp. 64-77.

Jeffrey. (2 0 1 7) . *Research Methods in Applied Setting : An Integrated Approach to Design and Analysis.* Routledge

Joyce, B. and Weil, M.(1996). *Models of teaching. Needham Height, Ma*. A Simon& Schuster Company.

Joyce Bruce and Marsha Weil . (1986). *Models of Teaching* . 3rd ed. Prentice Hall International .

Joyce, Bruce, Masha, Masha Weil & Showers, Beverely. (1992). *Model of Teaching*. 4th ed. Allyn and Bacon.

Kruse, K. (2008). *Introduction to instructional design and the ADDIE model*. [Online]. Retrieved March 1, 2025 . From http://www.transformativedesigns. com /id_systems.html

Lise Menn (n.d.) *Neurolinguistics*. Retrieved May 3, 2023, from https://www.linguisticsociety.org/resource/neurolinguistics.

Larsen-Freeman, D.(2000). *Techniques and Principles in Language Teaching.* 2nd Ed. : OUP.

Nisakorn Julraksa. (2022). A Comparison of Relative Gain Score on the Topic of "Derivative of Function using Derivative Rules" for Freshmen of Faculty of Medical Technology via Traditional Learning Cooperative Leaming and Computer Assisted Instruction Learning National Research Conference. 2014. Accessed November 1, 2022 : pp. 856-865.

Rovinelli, R.J. and Hambleton, R.K. (1977). On the Use of Content Specialists in the Assessment of Criterion-Referenced Test Item Validity. *Tijdschrift Voor Onderwijs Research, 2*, pp. 49-60.

Saylor, J. G. (1981). *Curriculum planning for better teaching and learning*. Rinehart and Winston.

Shaby, D., Joy, J.J.L., (2019). The Effect Of Task-Based Learning On The Teaching Of Writing Skills Of Esl Learners, *History Research Journal*, *5*(5), pp. 1268-1282

Stefano Rastelli. (2018). Neurolinguistics and second language teaching: A view from the crossroads. Second Language Research. *Special Issue on Neurolinguistics*. pp. 1-21.

Su-Bergil, A. & Öcel, M. (2022). Teachers' Attitudes towards Task-Based Language Teaching in an EFL Context. *Sakarya University Journal of Education Faculty, 22*(1), pp. 68 - 82.

Tharathikoon Raha and Montree Wongsapan. (2024). Development of an Instructional Model to Enhance Competency in the Thai Language for Grade 6 Students. *Journal of Education and Learning, (13)*2, pp.119-129.

Teeranon Phanintra. (2020). Thai Tones in Chinese Students after Using the "Tone Application" and Their Attitudes. *Journal of Language and Linguistic Studies, (16)*4, pp.1680-1697.

Vanessa Toro ,Vanessa Toro, Gina Camacho-Minuche Eliana Pinza-Tapia & Fabian Paredes. (2019). The Use of the Communicative Language Teaching Approach to Improve Students' Oral Skills. *English Language Teaching*, *12*(1), pp. 110-119.

Wiboolyasarin Watcharapol, Jinowat Nattawut, Wiboolyasarin Kanokpan, Kamonsawad Ruedee, Tiranant Phornrat, Boonyakitanont Poomipat. (2023). Enhancing L2 Speaking Proficiency through Collaborative Tasks in RILCA World: The Case of East Asian Learners. *Asian-Pacific Journal of Second and Foreign Language Education*, *8* (37), pp.1-22.

Willer, D. (1986). Scientific Sociology: Theory and Method. Englewood Clift. NJ : Prentice Hall Inc.

Willis, Jane; & Willis, Dave. (1996). *Challenge and Change in Language Teaching*. The Bath Press

Yunus Yildiz. (2020). Task-Based Language Teaching: An Approach in the Spotlight to Propel Language Learning Forward. *International Journal of Social Sciences and Educational Studies*, 7(1), pp. 72-77.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญ

1. รายนามในการให้สัมภาษณ์

1.1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศอย่างต่อเนื่องรวมระยะเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี จำนวน 5 ท่าน ดังนี้

1.1.1 อาจารย์จรรยาลักษณ์ เกษบุตร อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

1.1.2 อาจารย์สุมนา เขียนนิล อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

1.1.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนิษฐา พุทธเสถียร อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

1.1.4 อาจารย์ ดร.มุจลินทร์ ลักษณะวงษ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย แขนงวิชาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

1.1.5 อาจารย์ ดร.พัชรินทร์ บูรณะกร อาจารย์ประจำหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาและวัฒนธรรมไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

1.2 นักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศในระดับอุดมศึกษา จำนวน 12 คน

1.2.1 MissKaiyue Qin	นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
1.2.2 MissXin Huang	นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
1.2.3 Mr.Xingyun Shi	นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์
1.2.4 นางสาวหรุ่ย จู	นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
1.2.5 นายเทียน หลี่	นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา
1.2.6 นางสาวหยวนชุน ซ่ง	นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา

1.2.7 MR.Yongzhien Su	นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
1.2.8 MissZeng Yanyin	นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
1.2.9 MissTang Xiaolu	นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาการสื่อสารภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
1.2.10 MR.Wang Dingjiang	นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
1.2.11 MissChen Siyun	นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทยเพื่อการสื่อสารสำหรับชาวต่างประเทศ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง
1.2.12 Ms. Han Yu	นักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

2. รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจความสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence: IOC)

2.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชา พิมพ์ศักดิ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรหลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชานวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ วิชาเอกภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกาฬสินธุ์

2.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกฤตา นามมนตรี อาจารย์ประจำหลักสูตรหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

2.3 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลธิชา นิสัยสัตย์ อาจารย์ประจำหลักสูตรหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

2.4 รองศาสตราจารย์ ดร.จุฑาภรณ์ มาสันเทียะ อาจารย์ประจำภาควิชาการประเมินและการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

2.5 อาจารย์ ดร.บุษยารัตน์ จันทร์ประเสริฐ อาจารย์ประจำสาขาวิชาวัดผลและวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

2.6 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดร.สุนันทา กินรีวงค์ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

2.7 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญชัย ขัวนา อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร

2.8 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรทิพย์ อ้นเกษม อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

3. รายนามผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือ

3.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุจฉัตร จิตบรรจง อาจารย์ประจำหลักสูตรหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

3.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิติกร อ่อนโยน อาจารย์ประจำสาขาการวิจัยและพัฒนาหลักสูตร คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

3.3 รองศาสตราจารย์ ดร.รสริน ดิษฐบรรจง อาจารย์ประจำหลักสูตรหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

3.4 รองศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์วิมล วังแก้วหิรัญ อาจารย์ประจำสาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

3.5 รองศาสตราจารย์ ดร.บัณศิกาญจ ตั้งภากรณ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาจีน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง

3.6 รองศาสตราจารย์ ดร.เมษา นวลศรี อาจารย์ประจำสาขาการวัดและประเมินผลการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

3.7 รองศาสตรจารย์ ดร.ดนิตา ดวงวิไล อาจารย์ประจำหลักสูตรศึกษาสาสตรบัณฑิต สาขาวิชาภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

ภาคผนวก ข เอกสารประกอบการใช้รูปแบบ

1. รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

คำนำ

ในโลกปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม และเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว การเรียนรู้ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญที่ช่วยเสริมสร้างการสื่อสารและความเข้าใจในมิติของผู้คนจากหลากหลายเชื้อชาติและวัฒนธรรม ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศจึงกลายเป็นหนึ่งในภาษาที่มีความสำคัญและน่าสนใจสำหรับผู้เรียนที่ต้องการเข้าใจวัฒนธรรมไทยและสามารถสื่อสารในชีวิตประจำวันได้มีประสิทธิภาพ

เอกสารฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อแนะนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผสมผสานทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา (Neurolinguistics) กับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) ร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Language Teaching: TBLT) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาต่างประเทศ การออกแบบการเรียนรู้ในเอกสารนี้เน้นให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาไทยได้อย่างเป็นระบบ โดยเน้นการเรียนรู้ผ่านสถานการณ์การสื่อสารในชีวิตจริง ฝึกฝนการใช้ภาษาผ่านกิจกรรมที่เน้นภาระงาน ซึ่งมีความสอดคล้องกับหลักการของ TBLT ที่ช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการฟัง การพูด โดยใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาติและเหมาะสมกับบริบทการใช้งานในชีวิตจริง

ด้วยการนำทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยามาผสมผสานกับการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและแนวคิดการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน รูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้จะช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในกลไกการเรียนรู้ภาษาและสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ ทั้งในชีวิตประจำวันและในสถานการณ์ที่ต้องใช้ทักษะการสื่อสารที่ซับซ้อนมากขึ้น

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนและผู้เรียนในการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทย รวมทั้งช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายและเป็นไปอย่างสนุกสนาน อันนำไปสู่การใช้ภาษาไทยได้อย่างมั่นใจในทุกบริบทของการสื่อสาร

สิรพัชญ์ หาญนอก
ผู้วิจัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ความเป็นมาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้	1
รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หรือ 5PD Model	8
แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้	8
แนวคิดของภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา (Neurolinguistics)	8
แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT)	9
กระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Language Teaching : TBLT)	11
องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้	12
การวัดและการประเมินผล	16
ปัจจัยสนับสนุนความสำเร็จของการใช้รูปแบบ	19
แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 5PD Model	21

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ความเป็นมาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ในปี พ.ศ.2558 ที่ผ่านมาประเทศไทยได้เข้าสู่การเป็นสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน (ASEAN) ส่งผลให้ทุกภาคส่วนของประเทศต้องปรับตัวไปตามความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษา ผู้เรียนชาวต่างประเทศจำนวนไม่น้อยให้ความสนใจศึกษาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่ง (วัชรพล วิบูลยศริน. 2563) จากการค้นคว้าข้อมูลการสอนภาษาไทยที่เปิดสอนในประเทศแถบเอเชียที่ยาวนานที่สุดคือ ประเทศเกาหลีที่มหาวิทยาลัยฮันกุ๊ก ภาษาและกิจการต่างประเทศ เปิดสอนภาษาไทย ณ วิทยาเขตโซล มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2509 ต่อจากนั้นได้จัดตั้งภาควิชาภาษาไทยอีกแห่งหนึ่งที่วิทยาเขตยงอิน (Yong In) ในปี พ.ศ. 2525 ด้วยภายหลังต่อมาภาควิชาภาษาไทยเปลี่ยนชื่อเป็นภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทยในปี พ.ศ.2550 และวิทยาเขตยงอินเปลี่ยนชื่อเป็นวิทยาเขตโกลบอล (Global Campus) ในปี พ.ศ.2555 (เปียงโด ลี, 2563) จากนั้นจึงเกิดความแพร่หลายในการเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทย เช่น มหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน มหาวิทยาลัยโทรทัศน์และวิทยุยูนนาน โรงเรียนภาษาต่างประเทศคุนหมิง มหาวิทยาลัยคุนหมิง ฯลฯ ในสาธารณรัฐประชาชนจีน มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์นครโฮจิมินห์ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศแห่งมหาวิทยาลัยแห่งชาติเวียดนาม มหาวิทยาลัยดานัง มหาวิทยาลัยฮานอย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศมัณฑะเลย์ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา มหาวิทยาลัยพนมเปญ มหาวิทยาลัยพระตะบอง ราชอาณาจักรกัมพูชา และมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ประเทศสิงคโปร์ ทั้งนี้ยังมีประเทศในแถบประเทศออสเตเรียที่เปิดทำการสอนคือ มหาวิทยาลัยแห่งชาติออสเตรเลีย เครือรัฐออสเตรเลีย แถบยุโรป ได้แก่ มหาวิทยาลัยโคเปนเฮเกน ราชอาณาจักรเดนมาร์ก โซแอส มหาวิทยาลัยลอนดอน มหาวิทยาลัยลีดส์ สหราชอาณาจักร ทวีปอเมริกา ได้แก่ มหาวิทยาลัย

แคลิฟอร์เนียลอสแอนเจลิส มหาวิทยาลัยวิสคอนซินแมดิสัน มหาวิทยาลัยแอริโซนาสเตต มหาวิทยาลัยฮาวาย มาโนอาสหรัฐอเมริกา (วัชรพล วิบูลยศริน. 2563)

มหาวิทยาลัยต่างประเทศที่เปิดสอนภาษาไทยนั้นได้รับความร่วมมือจากคณาจารย์ผู้สอนภาษาไทยในประเทศไทยเดินทางไปเป็นอาจารย์แลกเปลี่ยนเพื่อสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ อาทิ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ในทางกลับกันก็มีอาจารย์ชาวต่างประเทศเดินทางมาเรียนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยในประเทศไทยเพื่อนำความรู้ที่ได้กลับไปพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศของตน แต่ทว่าการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพเท่ากับเรียนกับเจ้าของภาษานั้นเห็นจะเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยากสอดคล้องกับกลวัชร เกษมโชค (2564) ที่กล่าวในเชิงมายาคติว่าการเรียนภาษาจะต้องเรียนกับเจ้าของภาษาเท่านั้น เพราะผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการฟังการสนทนาโต้ตอบ และการออกเสียงที่ถูกต้อง ด้วยเหตุที่ภาษาต่างประเทศที่เป็นภาษาที่สองมีความแตกต่างกับภาษาแม่ ทำให้ภาษาแม่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศค่อนข้างมาก

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าต่างประเทศเริ่มมีความสนใจในการเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะนักศึกษาจากสาธารณรัฐประชาชนจีนตามที่กุลนรี นุกิจรังสรรค์ และกรองจันทน์ จันทรพาหา (2564) ที่กล่าวถึงประเทศไทยว่านักศึกษาจีนเป็นนักศึกษาต่างชาติที่มีจำนวนมากที่สุดและมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีสัดส่วนมากเกือบครึ่งหนึ่งของจำนวนนักศึกษาต่างชาติมีจำนวนรวมมากถึง 50,000 คน ด้วยเหตุนี้ทำให้ภาษาไทยเริ่มมีบทบาทความเป็นสื่อกลางในการสื่อสารเมื่อเดินทางเข้ามายังประเทศไทย ทำให้ผู้คนเริ่มหันมาสนใจภาษาไทย ขณะเดียวกันล่ามเริ่มมีบทบาทในการเป็นผู้แปลภาษา เมื่อชาวต่างชาติสามารถรู้ภาษาไทยได้ก็จะทำให้การอาศัยอยู่ในประเทศได้มีความง่ายขึ้น ประเทศไทยเป็นอีกหนึ่งประเทศที่นักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมมาท่องเที่ยว การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเน้นไปที่ทักษะการใช้ภาษาไทย การสนทนา การสื่อสาร การใช้ภาษาในสังคมและวัฒนธรรมไทยจนถึงขั้นสูงสุดคือเข้าใจหลักไวยากรณ์ไทย สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยที่เปิดสอนสาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ในระดับปริญญาตรี แผนการเรียนส่วนใหญ่จะรับนักศึกษาชาวจีนมาศึกษาต่อในชั้นปีที่ 3 และ 4 กับคณาจารย์ภาษาไทยที่มีความเชี่ยวชาญ โดยนักศึกษาชาวจีนจะเรียนภาษาไทยพื้นฐานในชั้นปีที่ 1 และ 2 กับอาจารย์ชาวจีนที่มีความเชี่ยวชาญภาษาไทยมาก่อน เช่น ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

จากการที่ผู้มีวิจัยมีโอกาสได้ไปสอนนักศึกษาชาวจีนที่มาเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศไทย จากนั้นจึงให้นักศึกษาได้ทดสอบพื้นฐานความรู้ด้านภาษาไทย พบว่า ผลการศึกษาไม่เป็นที่น่าพอใจ นักศึกษาชาวจีนกลุ่มดังกล่าวมีปัญหาในด้านการสื่อสารภาษาไทยอย่างชัดเจนหลายประการ เช่น การเลือกใช้คำในการพูด พบการเรียงลำดับคำในประโยคผิดตามโครงสร้างหลักไวยากรณ์ เป็นปัญหาที่ทำให้ผู้เรียนหันไปพึ่งพาเทคโนโลยีในการแปลภาษา ซึ่งจะทำให้การเรียนรู้ด้านการสื่อสารไม่ถูกต้องเท่าที่ควรสอดคล้องกับสุรีย์วรรณ เสถียรสุคนธ์ (2554) ที่ศึกษาการสอนภาษาไทยให้แก่นักศึกษาชาวจีน พบว่าปัญหาที่มากที่สุดคือการเลือกใช้คำผิด พูดผิดความหมาย ผิดไวยากรณ์มากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาไม่ค่อยเตรียมตัวก่อนเรียน อีกทั้งยังมีปัญหาการเรียบเรียงถ้อยคำมักเรียงคำในประโยคผิด โดยมีข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาคือควรจัดให้มีนักศึกษาชาวไทยมาช่วยฝึกพูดและเลือกใช้คู่มือ ตำรา หนังสือหรือเอกสารประกอบการสอนที่เหมาะสมกับนักศึกษา สอดคล้องกับปณิตา น้อยหลุบเลา (2564) ที่ศึกษาแนวทางการสอนพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันสำหรับนิสิตชาวจีนในบริบทวิถีชีวิตใหม่ เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19 ทำให้นิสิตชาวจีนไม่สามารถเข้ามาเรียนที่ประเทศไทยได้จึงได้ปรับเปลี่ยนการสอนพูดสนทนาภาษาไทยในรูปแบบออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Ding Talk ของจีน แต่ก็พบเจออุปสรรคในการสอนคือ บรรยากาศของการเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนและได้เสนอแนวทางในการแก้ปัญหาการสอน เช่น การสร้างสื่อการสอนที่หลากหลาย มีล่ามแปลภาษาในการเรียนช่วงแรก มีการบันทึกวิดีโอการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนเนื้อหาในภายหลัง เสริมในเรื่องของการสาธิตการทำอาหารไทย ขนมไทยและมารยาทไทย และเสนอให้มีอาสาสมัครเพื่อนคนไทยช่วยเพื่อนคนจีน เพื่อให้เกิดการกระตุ้นการใช้ภาษาไทยสนทนากับเพื่อนคนไทยมากยิ่งขึ้น จะเห็นได้ว่างานวิจัยทั้งสองเรื่องมุ่งเน้นการปรับปรุงกระบวนการสอนและการเรียนรู้ภาษาไทยให้กับนิสิตและนักศึกษาชาวจีนในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน โดยการใช้แนวทางและเครื่องมือที่หลากหลายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการสอนและการเรียนรู้ในภาษาไทย ในสถานการณ์ที่แตกต่างกันแต่ยังพบปัญหาการเรียนที่มีความคล้ายกัน ซึ่งต้องพัฒนารูปแบบหรือวิธีการสอนที่สามารถแก้ไขปัญหาที่กล่าวมาโดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีและกระบวนการสอนที่มีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร

จากปัญหาที่พบนำไปสู่การศึกษาของผู้วิจัยตามรูปแบบการวิจัยและพัฒนา (R&D) ในขั้นของการวิจัยระยะที่ 1 (R1) เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารด้านการพูดและการฟังของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารด้านการพูดและการฟังของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เกิดจากความแตกต่างของระบบเสียงระหว่างภาษาไทยและภาษาจีน ด้านการ

ฟังพบปัญหาในการแยกแยะเสียงพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้าย เสียงสระสั้น-ยาว และเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย ด้านการพูดพบปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้าย เสียงสระสั้น-ยาว รวมถึงการลำดับคำในประโยคของภาษาไทยทำให้เกิดความผิดพลาดในการสื่อสาร และอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาชาวจีน พบว่านักศึกษาชาวจีนพึ่งพาโปรแกรมแปลภาษา ส่งผลให้ขาดทักษะการสื่อสารด้วยตนเอง ขาดการฝึกฝนทำให้ไม่คุ้นเคยกับโครงสร้างภาษาไทย และขาดความเข้าใจในวัฒนธรรม ส่งผลให้ใช้ภาษาไม่ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทในการสื่อสาร

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิธีการแก้ไขปัญหาโดยเลือกแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาต่างประเทศ เพื่อมาปรับและทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน โดยรุ่งฤดี แผลงศร (2561) ให้แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกแนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาต่างประเทศว่ามีหลากหลายแนวคิด ซึ่งเกิดจากการเห็นข้อจำกัดของแนวคิดที่เกิดขึ้นก่อน จึงเกิดแนวคิดใหม่เพื่อแก้ไขปรับปรุงแนวคิดเดิมให้ดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามไม่มีแนวคิดใดที่ดีที่สุดในการสอนภาษาต่างประเทศ ผู้สอนจึงควรเลือกนำแนวคิดแต่ละแนวคิดที่สอดคล้องกับวิธีสอนของผู้สอนมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

แนวทางของทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา (Neurolinguistics) ให้ความรู้ว่าสมองซีกซ้ายทำหน้าที่รู้คิด การเรียนรู้ การสร้างมโนทัศน์และการสร้างภาษา ส่วนสมองซีกขวาจะทำหน้าที่กระบวนการสังเคราะห์ผลรวมของภาษา การบันทึกสะสมความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ทั้งหลายในชีวิต ในรูปของความเข้าใจภาษาไว้ในสมองบริเวณ Wernicke's area และสมอง Broca ทำหน้าที่สื่อสารเรียกข้อมูลภาษาคืน (Retrieve) จากสมอง Wernicke ออกไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งคาร์ล เวอร์นิก (Carl Wernicke) นักประสาทวิทยาชาวเยอรมันได้ค้นพบสมองที่ทำหน้าที่ด้านบันทึกและสะสมความเข้าใจภาษาซึ่งอยู่นี้บริเวณส่วนหน้าของสมองซีกซ้าย ถ้าคนไข้มีบาดแผลที่สมองบริเวณนี้จะพูดได้แต่พูดไม่รู้เรื่อง และสมองส่วนนี้ได้รับการตั้งชื่อว่า Wernicke's area สมองส่วนนี้ทำหน้าที่ 4 เรื่องคือ ความเข้าใจภาษา กระบวนการเข้าใจความหมายของคำทั่วไปและมีความหมายเชิงนัยยะ บันทึกและสะสมความเข้าใจภาษาในสมองและการแปลความหมาย (นงเยาว์ แข่งเพ็ญแขและคณะ, 2561) ในภาพรวมของแนวคิดภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา (Neurolinguistics) เป็นการศึกษาว่าภาษาถูกนำเสนอในสมองและการกระทำของสมองที่เกี่ยวข้องกับภาษา มุ่งเน้นการศึกษากระบวนการการประมวลผลภาษาในสมอง ศึกษาการเรียนรู้ภาษาแรกและภาษาหลัง การประมวลผลภาษาในความผิดปกติของคำพูด ภาษา และการอ่าน โดยการสอนแบบภาษาศาสตร์เชิงประสาทวิทยาเน้นการพัฒนา

ทักษะการสื่อสารผ่านกระบวนการทำงานของสมองใช้การกระตุ้นประสาทสัมผัสต่าง ๆ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร สอดคล้องกับผลการวิจัยของศศิวรรณ พชรพรรณพงษ์ (2548) ที่พบว่ากระบวนการเรียนรู้ตามแนวทางของทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา เน้นการจัดกิจกรรมผ่านประสาทสัมผัสตั้งแต่ 3 ด้านขึ้นไป ได้แก่ การรับรู้ทางตา ทางหู ทางสัมผัส ทางกลิ่นหรือทางรสชาติ ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาในการสื่อสารกันอย่างมีความหมายและตรงกับความสนใจ

แนวคิดที่มีความสำคัญในการสอนภาษาทำให้ผู้เรียนมีความกล้าที่จะสื่อสาร ที่มีการนำมาประยุกต์ใช้คือแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยลาร์เซน-ฟรีแมน (Larsen-Freeman, 2000, p. 28-132) และสื่อสารบราวน์ (Brown, 2000 อ้างถึงในวัชรพล วิบูลยศริน ,2563) ได้อธิบายว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีเป้าหมายหลักคือการทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารในภาษาที่เรียนได้ โดยมีความรู้ในโครงสร้างทางภาษา ความหมาย และหน้าที่ของภาษาที่ใช้ในสื่อสาร ผู้เรียนควรพัฒนาทักษะทางภาษาทั้งสี่ คือ พูด ฟัง อ่าน เขียนครบทุกด้าน ไม่จำกัดเฉพาะความสามารถเชิงไวยากรณ์หรือภาษาศาสตร์เท่านั้น การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้โอกาสผู้เรียนใช้ภาษาในสื่อสารจริง ๆ และประเมินการสื่อสารด้วยตนเองเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาในสื่อสาร ด้านข้อผิดพลาดในการสื่อสารควรถูกแก้ไขเฉพาะในส่วนที่สำคัญที่สามารถก่อให้เกิดความสับสนหรือข้อเข้าใจผิดในการสื่อสารได้ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาในสื่อสารจริง ๆ และให้เป็นประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ โดยการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่แตกต่างกันตามบทบาททางสังคมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้เรียน โดยแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) และวัชรพล วิบูลยศริน (2563) ได้นำเสนอไว้มี 3 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 การนำเสนอภาษา (Presentation) ขั้นที่ 2 การฝึกใช้ภาษา (Practice) ขั้นที่ 3 การนำภาษาไปใช้ (Production) จากการศึกษาผลการใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่สมบัติ คชสิทธิ์, จันทนี อินทรสูตและธนกร สุวรรณพฤฒิ (2560) พบว่าแนวคิดการสอนเพื่อการสื่อสารช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความเข้าใจลึกซึ้งในบริบทต่าง ๆ นับเป็นแนวการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารอย่างมีความหมาย

การศึกษาทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความเกี่ยวเนื่องกับกระบวนการสอนแบบเน้นภาระงาน (Task Based Learning : TBL) หรือการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Language Teaching : TBLT) ภาระงานตามมุมมองของวิลลิส (Willis, 1996), เอลลิส (Ellis, 2003) และแบรนเดน (Branden, 2006) คือ กิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อบรรลุผลที่แท้จริง หรือการใช้ทรัพยากรของภาษาเพื่อแก้ปัญหา ไขปริศนา เล่น

เกม หรือแบ่งปันประสบการณ์ เป้าหมายของภาระงานอาจมีหลายแห่งและมาจากข้อมูลที่ผู้เรียนมีอยู่ เช่น ประสบการณ์ส่วนตัว ความรู้ทั่วไป หรืองานต่าง ๆ ซึ่งผู้เรียนต้องปฏิบัติด้วยความเข้าใจและมีการเชื่อมโยงข้อมูลหรือมีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษา มุ่งเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษา และต้องมีเป้าหมาย ขั้นตอน ชัดเจนและต่อเนื่อง ต้องมีความหลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์มากขึ้น การใช้ภาษาในที่นี้คือการบรรลุเป้าหมายโดยการเข้าใจภาษาที่ป้อนและการสร้างผลผลิตทางภาษา โดยมีขั้นตอนการสอน 3 ขั้น คือ 1) ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ (Pre-task) 2) ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (During-task) 3) ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) กล่าวโดยสรุป ภาระงานเป็นกิจกรรมหรืองานที่ผู้เรียนต้องทำโดยการใช้ภาษาเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องเข้าใจภาษา จากนั้นจึงสื่อสารออกมาจากประสบการณ์แสดงออกในสถานการณ์จริง เกิดการปฏิบัติงานหลายรูปแบบเพื่อให้บรรลุผล สอดคล้องกับณัฐกิตติ์ นาทา (2561) ที่นำแนวคิดมุ่งเน้นภาระงาน หรือ Task Based Learning (TBL) มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทย พบการศึกษานับว่าสอดคล้องกับหลักการพัฒนาทักษะสัมพันธ์เพราะแนวคิดมุ่งเน้นภาระงานหรือ Task Based Learning (TBL) เป็นแนวคิดที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตัวเอง กระตุ้นทักษะทางการใช้ภาษาไทย ไม่ว่าจะเป็นการให้ผู้เรียนได้อ่าน เขียน ฟัง ดู และพูด เกี่ยวกับภาระงานที่ตนเองได้รับ เป็นการฝึกทักษะต่าง ๆ ไปพร้อมกัน ผู้เรียน มีโอกาสได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ แสดงความคิดเห็น ตลอดจนได้เป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนเท่านั้น ท้ายสุดผู้เรียนก็จะเรียนรู้อย่างมีเป้าหมายบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

จากการทบทวนวรรณกรรมและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ายังไม่มีการศึกษาการเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยการนำเอาหลักการและกระบวนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) มารวมกันและตกผลึกองค์ความรู้ จนเกิดเป็นนวัตกรรมทางการสอนภาษาไทยให้กับชาวต่างประเทศ เพื่อให้กลุ่มผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เกิดความเข้าใจและกล้าที่จะสื่อสาร สอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียนแห่งศตวรรษที่ 21 นำไปสู่การเป็นพลเมืองที่มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารท่ามกลางบริบทสังคมและวัฒนธรรมไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำความรู้ที่ได้กลับไปพัฒนาประเทศของตนได้อย่างเต็มความสามารถ ผู้วิจัยหวังว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้จะเป็นการผสมผสานแนวทางการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของสมอง การสร้างสถานการณ์ที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยได้จริง และการให้โอกาสในการฝึกฝนการแก้ปัญหาในบริบทต่าง ๆ การประยุกต์ใช้แนวทางเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ในบริบทที่เหมาะสมกับชีวิตประจำวันและการทำงาน เมื่อทฤษฎีเหล่านี้ถูกนำมาใช้ร่วมกัน จะเกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้สามารถสื่อสารได้อย่างมั่นใจ มีความเข้าใจในบริบทที่ใช้งานและสามารถนำทักษะที่ได้รับไปใช้ในสถานการณ์จริงได้

8

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หรือ 5PD Model

1. แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการผสมผสานแนวคิด หลักการและทฤษฎีต่าง ๆ ภายใต้หลักการที่ว่าการเรียนรู้ทักษะทางภาษานั้นต้องผ่านการฝึก ซ้ำ ย้ำ ทวน ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 โดยการใช้แนวคิดทางภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน ดังนี้

1.1 แนวคิดของภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา (Neurolinguistics)

ในภาพรวมเป็นการศึกษาว่าภาษาถูกนำเสนอในสมองและการกระทำของสมองที่เกี่ยวข้องกับภาษา มุ่งเน้นการศึกษากระบวนการการประมวลผลภาษาในสมอง ศึกษาการเรียนรู้ภาษาแรกและภาษาหลัง การประมวลผลภาษาในความผิดปกติของคำพูด ภาษา และการอ่าน โดยการสอนแบบภาษาศาสตร์เชิงประสาทวิทยาเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารผ่านกระบวนการทำงานของสมองใช้การกระตุ้นประสาทสัมผัสต่าง ๆ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร ซึ่งมีหลักการตามที่ Bandler, & Grinder (1976 อ้างถึงในศิวรรณ พชรพรรณพงษ์, 2548) ดังนี้

1. กำหนดเป้าหมายและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จูงใจให้บุคคลใช้ความพยายามและเพิ่มความพยายามมากขึ้นเพื่อบรรลุตามสิ่งที่ตนคาดหวังและทำให้บุคคลมุ่งความสนใจไปที่กิจกรรมที่เกี่ยวกับเป้าหมาย

2. การจัดกิจกรรมที่ได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ในการเรียนรู้ เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงของความทรงจำทำให้การระลึกเรื่องต่าง ๆ ดีขึ้น

3. การสร้างความสัมพันธ์ เพื่อลดความวิตกกังวล ส่งเสริมความรู้สึกปลอดภัยในการเรียน

4. การปฏิบัติอย่างยืดหยุ่น โดยการจัดกิจกรรมที่มีทางเลือกเพื่อช่วยให้ประสบความสำเร็จในการเรียนให้มากที่สุด

การฝึกพูดและฟังภาษาไทยโดยประมวลผลจากสมองที่รับรู้จากการได้ยินจากหูและการเห็นจากตารวมถึงการได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ซึ่งก่อให้เกิดการเชื่อมโยงความทรงจำที่ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถแสดงออกทางการพูดจากสถานการณ์จริง

2.2 แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT)

วัชรพล วิบูลยศริน (2563) ได้สรุปลักษณะสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารดังนี้

1. แนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกำหนดเป้าหมายของการเรียนภาษาได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร เพราะเชื่อว่าภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร และควรเรียนรู้ผ่านการใช้ภาษาและการสื่อสาร ผู้สอนควรสร้างสถานการณ์ตามชีวิตจริงในชั้นเรียนและให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติ โต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตจริง และทำกิจกรรมการสื่อสารอื่น ๆ เพื่อเรียนรู้การใช้ภาษาอย่างเหมาะสมในสถานการณ์ที่หลากหลาย ใช้ภาษาในการปฏิบัติงานประเภทต่าง ๆ และการทำงานร่วมกันกับบุคคลอื่น ดังนั้น การเรียนภาษาควรเป็นการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารจริงหรือเรียกว่า การใช้ภาษาตามสภาพจริง

2. แนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารต้องจัดกิจกรรมการพูดโต้ตอบในชั้นเรียน เพื่อเป็นตัวอย่างการติดต่อสื่อสารจริงตามช่องว่างของข้อมูล (Information gap) ที่ว่าการติดต่อสื่อสารเกิดขึ้นเมื่อผู้รับสารไม่ทราบข้อมูลในสารของผู้ส่งสารมาก่อน กล่าวคือ ผู้รับสารจะเติมข้อความหรือสาระลงไปในช่องว่างของข้อมูล ช่องว่างเกิดขึ้นเมื่อผู้สอนหรือผู้เรียนในชั้นเรียนแลกเปลี่ยนข้อมูลบางอย่างที่ผู้เรียนคนอื่น ๆ ไม่ทราบ แต่เมื่อผู้สอนถามคำถามและเป็นสิ่งที่ผู้เรียนทราบคำตอบอยู่แล้วผู้เรียนสามารถตอบได้ ลักษณะนี้ยังไม่ใช่การแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง ด้วยเหตุนี้กิจกรรมใดที่ไม่มีช่องว่างของข้อมูลจะเป็นผลเสียต่อผู้เรียน เพราะผู้เรียนจะไม่ได้ใช้ภาษาเพื่อจุดประสงค์ในการสื่อสาร ดังนั้น ไม่ว่าประโยคสนทนาที่สอนในชั้นเรียนจะยากง่ายเพียงไร ผู้สอนต้องตระหนักถึงความเป็นไปได้ในการสื่อสารด้วย

3. แนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการสื่อสารแบบสองทาง (Two-way communication) เมื่อการติดต่อสื่อสารในชีวิตจริง ไม่ได้ใครพูดกับตนเองและไม่ได้พูดคนเดียวเหมือนในละคร แต่เป็นการพูดแลกเปลี่ยนข้อมูลกับคนอื่น ผู้สอนควรให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติเพื่อให้มีโอกาสฝึกฝนการสื่อสารได้อย่างบ่อยครั้ง แล้วผู้เรียนจะกลายเป็นผู้เริ่มติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นอย่างตื่นตัวผ่านการสนทนาในชั้นเรียน

4. แนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้ผู้เรียนเปิดรับภาษาเป้าหมายอย่างเพียงพอ เป็นการเปิดโอกาสในการรับภาษา ผู้เรียนเป็นผู้สร้างภาษาขึ้นภายในตนเอง ไม่ได้เป็นการเรียนภาษาโดยท่องจำเฉพาะไวยากรณ์และคำศัพท์ ดังนั้น ทักษะทางภาษาจึงสามารถพัฒนาไปได้เท่าที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาภายใต้สถานการณ์ที่หลากหลาย

5. แนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการรวมทักษะทางภาษา 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไว้ด้วยกัน ไม่เพียงแต่ผู้เรียนพัฒนาทักษะทั้ง 4 นี้เท่านั้น แต่ยังสามารถบูรณาการทักษะเหล่านี้ไปใช้ได้อย่างที่เจ้าของภาษาใช้กันในสถานการณ์จริง

หลักการการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะแบ่งรายละเอียดออกเป็น 7 หัวข้อ โดยนำเสนอตัวอย่างประกอบที่สำคัญและน่าสนใจเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้จัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกชั้นเรียน ดังนี้

1. ขั้นตอนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
2. แบบจำลองของการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
3. กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
4. สื่อการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
5. เทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
6. บทบาทของผู้สอนและผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
7. การประเมินการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีกระบวนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอภาษา (Presentation)

ขั้นที่ 2 การฝึกใช้ภาษา (Practice)

ขั้นที่ 3 การนำภาษาไปใช้ (Production)

2.3 กระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Language Teaching : TBLT)

กระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน คือการที่ให้ผู้เรียนได้นำประสบการณ์ที่ผ่านมาของตนเองมาใช้ในการที่จะบรรลุเป้าหมายทางการใช้ภาษา สามารถปฏิบัติตามคำสั่งในการใช้ภาษาเพื่อทำกิจกรรมหรืองานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีขั้นตอน โดยหลักการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสำหรับ ผู้เรียนต้องครอบคลุมในเรื่องต่อไปนี้

1. ใช้ภาษาเป้าหมายในห้องเรียนเท่าที่เป็นไปได้โดยเริ่มต้นจากคำและวลีที่ผู้เรียนมีจากประสบการณ์ เดิม หรือสามารถคาดเดาได้
2. สร้างกิจกรรมที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้บรรลุผลสำเร็จ
3. สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นกันเองและเกิดความร่วมมือในการทำงาน เพื่อว่าผู้เรียนรู้สึกเป็น อิสระในการทำงาน
4. มั่นใจว่าทุกกิจกรรมของงานปฏิบัตินั้น สร้างความมั่นใจแก่ผู้เรียนด้านความสามารถการใช้ภาษาของผู้เรียน
5. ต้องยอมรับว่าการปฏิบัติงานในขั้นตอนแรกอาจไม่สมบูรณ์แบบ
6. ควรให้การเสนอแนะผู้เรียนในสิ่งที่ผิดพลาด และส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกหรือปฏิบัติซ้ำอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่ควรช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดมากเกินไป
7. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาแม่ได้ ตลอดจนส่งเสริมผู้เรียนให้ใช้ภาษาเป้าหมายในการปฏิบัติงานให้มากที่สุด
8. มั่นใจว่าผู้เรียนมีความเข้าใจคำสั่งในขั้นตอนการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และตระหนักว่าผู้เรียนต้องมีโอกาสในการฝึกรูปแบบโครงสร้างของประโยคที่ถูกต้องในขั้นตอนท้ายของงานปฏิบัติ
9. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจประโยชน์ขององค์ประกอบในงานปฏิบัติและสามารถช่วยให้ผู้เรียนย้อนคิด

ขั้นตอนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (Willis, J., 1996 ; Ellis, R., 2003) มีดังนี้

1. ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ (Pre-task)
2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (During-task)
3. ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task)

3. องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีความสำคัญอย่างยิ่งในยุคที่โลกกลายเป็นสังคมโลกาภิวัตน์ การเรียนรู้ภาษาไทยจึงมีความจำเป็นในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การผสมผสานทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา (Neurolinguistics) กับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) และกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Language Teaching : TBLT) เป็นวิธีการที่มีส่วนในการเสริมสร้างทักษะการสื่อสารในภาษาไทยของผู้เรียนในฐานะภาษาต่างประเทศ

ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา (Neurolinguistics) เน้นการทำความเข้าใจถึงกระบวนการทำงานของสมองในการเรียนรู้ภาษา โดยเชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาที่มีประสิทธิภาพจะต้องเน้นการกระตุ้นสมองในหลายมิติ เช่น การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนพร้อมกัน การใช้กิจกรรมที่เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนสามารถช่วยเสริมสร้างการเข้าใจที่ลึกซึ้งขึ้น นอกจากนี้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นการทำงานของสมองหลายส่วนยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำและใช้ภาษาไทยได้อย่างคล่องแคล่ว

แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) เน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง การสร้างสถานการณ์การเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน สามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการสื่อสารในภาษาไทยได้ดีขึ้น การจัดการเรียนรู้ที่มีเป้าหมายการสื่อสารที่ชัดเจน เช่น การเจรจาต่อรอง การถามทาง หรือการแสดงความคิดเห็น ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาไทยในบริบทที่มีความหมายและน่าสนใจ

กระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงและพัฒนาทักษะการสื่อสารผ่านภาระงานที่มีเป้าหมายชัดเจน เช่น การนำเสนอเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย การรายงานข่าว หรือการจัดงานเทศกาล ภาระงานที่มีเป้าหมายจะช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้และมีความรู้สึกว่าการเรียนภาษาไทยมีประโยชน์และน่าสนใจ นอกจากนี้ การปฏิบัติจริงและการประเมินผลตามภาระงานยังช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การใช้ภาษาไทยในสถานการณ์จริงและสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การให้คำแนะนำและการสะท้อนกลับเป็นอีกหลักการสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ การให้คำแนะนำที่ชัดเจนและทันที จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับปรุงและพัฒนาทักษะการสื่อสารได้ นอกจากนี้ การสะท้อนกลับอย่างสร้างสรรค์ยังช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและความรู้สึกประสบความสำเร็จในผู้เรียน การให้คำชื่นชมความสำเร็จและคำแนะนำในการพัฒนาต่อไปสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการสื่อสารในภาษาไทยต่อไป

การเรียนรู้เชิงกลยุทธ์เป็นอีกหลักการที่สำคัญ การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การใช้เทคโนโลยี การเล่นเกมการศึกษา การทำงานกลุ่ม หรือการใช้สื่อมัลติมีเดีย สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้สึกว่าการเรียนภาษาไทยเป็นเรื่องสนุกและท้าทาย นอกจากนี้ การช่วยผู้เรียนพัฒนากลยุทธ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง เช่น การทบทวนเนื้อหา การทำแบบฝึกหัดเสริม สามารถช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารในภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การผสมผสานทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยากับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานนี้ จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการสื่อสารในภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงและการปฏิบัติภาระงานที่มีความหมายในชีวิตประจำวัน หลักการเหล่านี้จะช่วยให้การเรียนภาษาไทยเป็นเรื่องสนุกและท้าทาย พร้อมทั้งเสริมสร้างทักษะการสื่อสารที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตประจำวันของผู้เรียน

3.1 หลักการ

มีหลักการและแนวคิดที่สำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

3.1.1 การเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ในการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน

3.1.2 การเรียนรู้ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร โดยเรียนรู้จากประสบการณ์เดิมที่ผู้เรียนมี นำไปสู่ความรู้ใหม่ผ่านสื่อการเรียนรู้ที่สร้างจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน

3.1.3 การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติงานตามคำสั่งและฝึกใช้รูปแบบโครงสร้างของประโยคที่ถูกต้องโดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำหลังจบการปฏิบัติงานและประเมินผลการปฏิบัติงาน

3.1.4 การให้ข้อมูลย้อนกลับกับผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้ฝึกการฟังและการพูดซ้ำเพื่อให้เกิดความถูกต้องและชำนาญในการสื่อสาร

3.2 จุดมุ่งหมาย

เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟังและการพูด สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

3.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หรือ 5PD Model มีขั้นตอนการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถทำงานปฏิบัติได้ โดยเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สอดคลองกับความต้องการของผู้เรียนได้นั้น ซึ่งต้องอาศัยวิธีการที่หลากหลาย ได้แก่ การแนะนำเรื่องที่จะเรียน จุดประสงค์ของงานปฏิบัติ การเตรียมคำศัพท์และสำนวนใหม่ที่ใช้ในการปฏิบัติจากนั้นผู้เรียนปฏิบัติงานที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับงานที่ต้องปฏิบัติจริง

ขั้นที่ 2 การนำเสนอภาษา (Presentation) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนแสดงให้ผู้เรียนเห็นหรือได้ยินภาษาเป้าหมายที่จะให้ผู้เรียนผลิตก่อน ให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ที่จะต้องใช้ ชี้ให้เห็นว่าประโยคนี้ใครพูดกับใคร พูดเรื่องอะไร พูดเมื่อไร พูดที่ไหน พูดอย่างไร ถูกต้องเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับในสังคมหรือไม่ หรือให้ผู้เรียนมีความรู้เรื่องราวที่จะต้องพูดหรือเขียนก่อน ผู้สอนให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียนจนกระทั่งผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ขั้นที่ 3 การฝึกใช้ภาษา (Practice) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนฝึกผู้เรียนใช้ภาษาตามที่นำเสนอไว้ในขั้นก่อนหน้า อาจให้จับกันเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มหรือผู้สอนอาจทำเป็นคู่กับผู้เรียนเป็นตัวอย่างก่อนแล้วให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจจริง ๆ ว่าใครจะเป็นผู้ใช้ประโยคเหล่านี้กับใคร เมื่อไร ที่ไหน และอย่างไร การฝึกควรเป็นไปอย่างมีความหมายนั่นคือ ให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่ามีความจำเป็นต้องใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ผู้เรียนอาจยังไม่มีอิสระในการเลือกใช้ภาษาหรือเนื้อหาที่ต้องการมากนัก เพราะต้องการให้ผู้เรียนมีความแม่นยำและจดจำรูปแบบของภาษาเป้าหมายให้ได้เสียก่อน

ขั้นที่ 4 การปฏิบัติงาน (During-task) มีวิธีการปฏิบัติงานตามขั้นตอนย่อยทั้ง 2 ขั้นตอน ดังนี้

4.1 คุณลักษณะงานปฏิบัติ (Task performance options) คือขั้นตอนของงานปฏิบัติที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประการแรก ผู้สอนกำหนดเวลาในการทำงานปฏิบัติให้แก่ผู้เรียน เพื่อการใช้ภาษาที่ถูกต้อง (Accuracy) และการใช้ภาษาอย่างดี (Fluency) เพื่อฝึกให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาโดยไม่คำนึงเรื่องความถูกต้องนัก ประการที่สอง การให้ข้อมูลบางส่วนกับผู้เรียนในขณะที่ผู้เรียนกำลังทำงานปฏิบัติและประการที่สาม คือการให้คำแนะนำส่วนของงานปฏิบัติที่ผู้เรียนไม่คาดคิดคำตอบไว้ซึ่งเป็นการท้าทายผู้เรียน คืองานปฏิบัติที่ต้องการ ตัดสินใจ (A decision-making task) เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและใช้ภาษาในงานปฏิบัติเพิ่มขึ้น

4.2 คุณลักษณะทางด้านกระบวนการ (Process options) คือขั้นตอนของการปฏิบัติงานที่กำหนดให้ผู้เรียนทำตามงานปฏิบัติที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

ขั้นที่ 5 หลังปฏิบัติงาน (Post-task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรายงาน ผลการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนเอง ระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาใน การสื่อสารรวมทั้งภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน หลังจากนั้นผู้สอนเลือกปัญหาทางภาษาที่ซึ่งผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องขณะปฏิบัติงานมาวิเคราะห์แก้ไขภาษาให้ถูกต้องร่วมกัน และท้ายสุดให้ผู้เรียนได้ทำงานปฏิบัติซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้ปรับปรุงชิ้นงานของตนเอง และในการปฏิบัติงานซ้ำนั้นสามารถทำให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่คล้ายคลึงกับงานปฏิบัติเดิม แต่สถานการณ์หรือคำสั่งแตกต่างไปจากที่ฝึกปฏิบัติได้หรือฝึกกิจกรรมใหม่แต่ใช้รูปแบบและโครงสร้างภาษาที่ได้วิเคราะห์แล้ว

ขั้นที่ 6 การนำภาษาไปใช้ (Production) ผู้สอนสร้างสถานการณ์จำลองในชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยอาจเป็นสถานการณ์ใหม่หรือคล้ายคลึงกับสถานการณ์ที่ผู้สอนได้นำเสนอไปแล้ว เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกใช้ภาษาหรือเนื้อหาด้วยตนเองให้มากที่สุด ผู้เรียนควรประเมินประสิทธิภาพของการสื่อสารด้วยตนเองได้จากผลป้อนกลับของผู้ร่วมสื่อสาร และเมื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างอิสระ ผู้เรียนจะมีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนแล้วมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่และช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารแก่ตนเองได้เป็นอย่างดี

ภาพประกอบ 1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 5PD Model

4. การวัดและประเมินผล

4.1 การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟัง สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟังสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีวิธีการประเมินและเครื่องมือที่เหมาะสม เพื่อใช้ตรวจสอบและประเมินความสามารถในการฟังของผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถดำเนินการได้ดังนี้

4.1.1 หลักการและวิธีการประเมินทักษะการฟัง

1) การตอบคำถามหลังการฟัง โดยให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาจากวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่เรียน เช่น การสั่งอาหาร การถามทาง หรือการจองที่พัก แล้วตอบคำถามที่เกี่ยวข้อง

2) การประเมินการฟังเชิงสื่อสาร ประเมินจากการที่ให้ผู้เรียนสวมบทบาท (Role-Playing) โดยการให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาและตอบโต้ในบทบาทที่กำหนดให้ เพื่อทดสอบความสามารถในการฟังและตอบสนองอย่างทันที

4.1.2 เครื่องมือในการประเมินทักษะการฟัง

1) แบบประเมินทักษะการฟัง ใช้แบบประเมินที่มีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubrics) ประเมินผลในหลายระดับ

2) สื่อการสอน ประกอบด้วยวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับบริบทและวัฒนธรรมไทยที่มีการพูดภาษาไทยในระดับความยากง่าย เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฟังในหลายระดับ

3) แบบสังเกตแบบไม่มีโครงสร้าง ซึ่งประเมินโดยผู้สอนที่คอยสังเกตพฤติกรรมการฟังและการตอบสนองของผู้เรียนในชั้นเรียน

4.1.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟัง

เกณฑ์	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 95 ขึ้นไป รวมถึงรายละเอียดปลีกย่อย	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 80-94 อาจมีพลาดบางรายละเอียดเล็กน้อย	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 60-79 มีบางจุดที่ไม่แน่ใจหรือเข้าใจผิด	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 40-59 พลาดจุดสำคัญหลายจุด	เข้าใจเนื้อหาต่ำกว่าร้อยละ 40 หรือเข้าใจผิดบ่อย

เกณฑ์	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
2. การจับใจความสำคัญ	จับใจความสำคัญได้ครบทุกประเด็นหลัก	จับใจความสำคัญได้เกือบครบ มีขาดบางส่วนที่ไม่สำคัญ	จับใจความสำคัญได้เพียงร้อยละ 60-79	จับใจความสำคัญได้เพียงร้อยละ 40-59 มีข้อผิดพลาดสำคัญ	ไม่สามารถจับใจความสำคัญได้
3. การฟังและการตอบสนองต่อคำถาม	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 95 ขึ้นไป	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 80-94	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 60-79 อาจมีบางข้อไม่ตรงประเด็น	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 40-59 มีหลายข้อที่ผิดพลาด	ตอบคำถามถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 40 หรือไม่สามารถตอบได้
4. การใช้กลยุทธ์การฟัง	ใช้กลยุทธ์การฟัง เช่น การคาดเดาความหมายจากบริบทได้อย่างแม่นยำ	ใช้กลยุทธ์การฟังได้ดีแต่ยังมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	ใช้กลยุทธ์การฟังเป็นบางครั้ง แต่ยังไม่สม่ำเสมอ	ใช้กลยุทธ์การฟังได้น้อย ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ยาก	ไม่สามารถใช้กลยุทธ์การฟังได้เลย

4.2 การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการพูด สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการพูดสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ (TFL) เป็นกระบวนการที่สำคัญในการตรวจสอบและพัฒนาความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การประเมินควรครอบคลุมหลายด้านและใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่แม่นยำและสามารถนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม

4.2.1 หลักการและวิธีการประเมินทักษะการพูด

1) การประเมินการพูดเชิงปฏิบัติ เป็นการสนทนาทั่วไปโดยให้ผู้เรียนสนทนาในสถานการณ์ประจำวัน เช่น การซื้อของ การถามทาง โดยให้ผู้สอนสัมภาษณ์ผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เพื่อประเมินทักษะการตอบสนองและการแสดงความคิดเห็น

2) การประเมินการพูดเชิงสร้างสรรค์ ด้วยวิธีการการเล่าเรื่อง โดยให้ผู้เรียนเล่าเรื่องราวจากประสบการณ์ส่วนตัวหรือจากจินตนาการ และสวมบทบาทในสถานการณ์สมมติและปฏิบัติการสื่อสารตามบทบาทนั้น

4.2.2 เครื่องมือในการประเมินทักษะการพูด

1) แบบประเมินทักษะการพูด ใช้แบบประเมินที่มีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubrics) ประเมินผลในหลายระดับ

2) การบันทึกเสียงและวิดีโอ เป็นการบันทึกการพูดของผู้เรียนเพื่อนำมาใช้ในการประเมินและให้คำแนะนำ โดยการให้ผู้เรียนดูและฟังการบันทึกเพื่อให้สามารถสังเกตข้อผิดพลาดและปรับปรุงการพูดได้

4.2.3 เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการพูด

เกณฑ์	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. ความคล่องแคล่วในการพูด	พูดได้คล่องแคล่ว ไม่หยุดชะงักเกิน 1 ครั้งใน 1 นาที	พูดได้คล่อง มีหยุดคิดหรือสะดุดไม่เกิน 2 ครั้งใน 1 นาที	พูดได้ต่อเนื่อง แต่มีหยุดคิดหรือสะดุด 3-4 ครั้งใน 1 นาที	พูดติดขัด มีหยุดคิดหรือสะดุด 5 ครั้งขึ้นไปใน 1 นาที	พูดติดขัดบ่อย ไม่สามารถพูดต่อเนื่องได้
2. การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องมากกว่าร้อยละ 95	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องร้อยละ 80-94	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องร้อยละ 60-79	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องร้อยละ 40-59 มีข้อผิดพลาดทำให้เกิดความคลาดเคลื่อน	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 40 ทำให้เข้าใจผิดบ่อย
3. การออกเสียง	ออกเสียงชัดเจนถูกต้องทุกพยางค์	ออกเสียงชัดเจน มีข้อผิดพลาดเล็กน้อยที่ไม่ทำให้ความหมายคลาดเคลื่อน	ออกเสียงพอฟังรู้เรื่อง แต่มีข้อผิดพลาดในพยางค์สำคัญบางคำ	ออกเสียงผิดพลาดในคำสำคัญที่ทำให้เข้าใจผิดได้ง่าย	ออกเสียงผิดมากจนทำให้ความหมายคลาดเคลื่อน
4. การสื่อความหมายและการ	สามารถอธิบายและโต้ตอบได้ครบถ้วนโดยไม่	สื่อความหมายได้ดี อาจมีบางช่วงที่	สามารถสื่อความหมายได้ แต่ต้องใช้เวลา	สื่อความหมายได้ยาก ต้องใช้คำอธิบาย	ไม่สามารถสื่อความหมายได้ หรือผู้ฟังไม่

เกณฑ์	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
สื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ	ต้องขอคำอธิบายซ้ำ	ต้องขอคำอธิบายซ้ำ	ทำความเข้าใจเพิ่ม	เพิ่มเติมบ่อยครั้ง	สามารถเข้าใจได้เลย

5. ปัจจัยสนับสนุนความสำเร็จของการใช้รูปแบบ

5.1 ให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฟังและพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอจัดกิจกรรมพูดในชั้นเรียนที่หลากหลาย เช่น การอภิปราย การสนทนากลุ่ม การสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการพูดหรือสถานที่จริง เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดในบริบทต่าง ๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

5.2 ใช้สื่อการสอนที่มีการพูดภาษาไทยในระดับความยากง่ายต่าง ๆ เช่น วิดีโอ การบรรยาย พอดแคสต์ ใช้แอปพลิเคชันและซอฟต์แวร์ที่ช่วยในการฝึกทักษะการฟังและการพูด

6. บทบาทของผู้เรียนและบทบาทของผู้สอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 5PD Model

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หรือ 5PD Model ที่ได้จากการผสานทฤษฎีเข้าด้วยกัน ซึ่งทั้งสองฝ่ายต้องมีบทบาทที่ชัดเจนมุ่งให้เกิดผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ในแง่ของการเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยในด้านการฟังและการพูด ดังนี้

6.1 บทบาทของผู้เรียน

6.1.1 ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติและเรียนรู้ผ่านการทำงาน โดยผู้เรียนจะมีบทบาทในการทำภาระงานที่มีความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์สมมติและใช้ภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาในภาระงานนั้น ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดผ่านการทำงานตามบริบทที่กำหนด ซึ่งจะทำให้การเรียนรู้เกิดขึ้นจากการปฏิบัติจริง

6.1.2 ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความหมาย ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเข้าใจและความหมายผ่านการสื่อสาร โดยเน้นให้ผู้เรียนสร้างการเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์ทางภาษาและความรู้สึกส่วนตัว ซึ่งจะช่วยพัฒนาความเข้าใจในการสื่อสารภาษาไทยอย่างได้ลึกซึ้ง

6.1.3 ผู้เรียนเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสนทนาโต้ตอบ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะเน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทสื่อสารโต้ตอบ การอภิปราย หรือการแสดงความคิดเห็น การสื่อสารจะต้องเป็นไปอย่างคล่องตัวเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและฟังของผู้เรียน

6.1.4 ผู้เรียนมีการเรียนรู้แบบกลุ่ม การทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่เป็นส่วนสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 5PD Model ซึ่งผู้เรียนจะต้องมีบทบาทในการทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายของภารกิจการเรียนรู้ ซึ่งจะเสริมสร้างการทำงานร่วมกันและการเรียนรู้ผ่านการมีส่วนร่วมทางสังคม

6.2 บทบาทของผู้สอน

6.2.1 ผู้สอนเป็นผู้นำเสนอภาระงาน ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์สมมติ โดยใช้กระบวนการจัดกาเรียนรู้ 5PD Model เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟังและการพูดไปใช้ในชีวิตจริงได้ ซึ่งบทบาทของผู้สอนจะเน้นไปที่การเป็นผู้ออกแบบกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดและลงมือทำ

6.2.2 ผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะแนวทาง ในบริบทของการสอนภาษา ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำ ไม่เน้นการสอนแบบอธิบายโดยตรง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ค้นพบความรู้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะในด้านการสื่อสารและการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบท

6.2.3 ผู้สอนเป็นผู้ประเมินผลการเรียนรู้ ผู้สอนมีบทบาทในการประเมินผลการทำภาระงานของผู้เรียน โดยเน้นที่การประเมินกระบวนการเรียนรู้ เช่น ความสามารถในการสื่อสารด้านการฟังและการพูด ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และการแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่กำหนด

โดยรวมแล้วบทบาทของทั้งผู้เรียนและผู้สอนนั้นมีความสำคัญต่อการสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสารผ่านการปฏิบัติจริง การทำงานร่วมกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอนในบทบาทที่ชัดเจนนี้จะช่วยให้การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟังและการพูดสำหรับผู้เรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 5PD Model

แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 5PD Model ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีทั้งหมด 1 แผนการจัดการเรียนรู้ 24 ชั่วโมงการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการพูด

1. หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การไปโรงพยาบาล เวลา 6 ชั่วโมง
2. หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การซื้อของที่ตลาด เวลา 6 ชั่วโมง
3. หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การท่องเที่ยวในประเทศไทย เวลา 6 ชั่วโมง
4. หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การสั่งอาหารในร้านอาหาร เวลา 6 ชั่วโมง

มหาวิทยาลัยนเรศวร

2. คู่มือรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

คำนำ

การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนและต้องอาศัยวิธีการสอนที่สามารถตอบสนองความต้องการของผู้เรียนในยุคปัจจุบันได้อย่างมีประสิทธิภาพท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี ผู้เรียนจำเป็นต้องมีทักษะการสื่อสารที่ดี สามารถนำภาษาไปใช้ในบริบทต่าง ๆ ได้อย่างมีประสิทธิผล

หนังสือคู่มือเล่มนี้จัดทำขึ้นเพื่อนำเสนอแนวทางการสอนที่บูรณาการทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา (Neurolinguistics) และแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) ร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Language Teaching: TBLT) ซึ่งเป็นแนวคิดการสอนที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับชีวิตจริง ทั้งนี้เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยของผู้เรียนให้สามารถนำไปใช้ในบริบทการทำงานและชีวิตประจำวันได้อย่างมั่นใจ

เนื้อหาภายในเล่มนี้ประกอบไปด้วยแนวคิดทฤษฎีหลัก ๆ ที่ช่วยให้ผู้สอนมีความเข้าใจในกระบวนการทำงานของสมองในการเรียนรู้ภาษา และเทคนิคการสอนที่เน้นการปฏิบัติจริง เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนการสื่อสารในสถานการณ์ที่หลากหลาย หนังสือเล่มนี้จึงเป็นคู่มือที่สามารถนำไปใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนที่เน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยอย่างรอบด้าน

หวังเป็นอย่างยิ่งว่าหนังสือคู่มือเล่มนี้ จะเป็นประโยชน์แก่ผู้สอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศและนักการศึกษาในการสร้างสรรค์การเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาไทยให้กับผู้เรียนในระดับนานาชาติ

สิรพัชญ์ หาญนอก
ผู้วิจัย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำชี้แจงการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้	1
บทบาทของผู้สอน	1
บทบาทของผู้เรียน	2
ความเป็นมาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้	4
รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หรือ 5PD Model	10
แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้	10
แนวคิดของภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา (Neurolinguistics)	10
แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT)	11
กระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Language Teaching : TBLT)	13
องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้	14
แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 5PD Model	22
แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการพูด	22
หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การไปโรงพยาบาล	22
หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การซื้อของที่ตลาด	30
หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การท่องเที่ยวในประเทศไทย	37
หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การสั่งอาหารในร้านอาหาร	45
เว็บไซต์ประกอบการจัดการเรียนรู้	54

คู่มือและแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

คำชี้แจงการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ที่นำเสนอในหนังสือคู่มือเล่มนี้ ออกแบบมาเพื่อช่วยให้ผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟังและการพูด สำหรับผู้เรียนในฐานะภาษาต่างประเทศ ดังนั้นการใช้รูปแบบนี้จึงควรเริ่มจากการทำความเข้าใจขั้นตอนและแนวคิดหลักของแต่ละทฤษฎีเพื่อการบูรณาการที่เหมาะสม โดยแบ่งเป็นบทบาทของผู้สอน และบทบาทของผู้เรียน ดังนี้

1. บทบาทของผู้สอน

1.1 ศึกษาแนวคิดเบื้องต้นของทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน เพื่อเข้าใจถึงหลักการพื้นฐานที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้แบบนี้ โดยแต่ละทฤษฎีจะให้แนวทางที่แตกต่างกันในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร การเข้าใจภาพรวมของทฤษฎีจะช่วยให้ผู้สอนสามารถมองเห็นความเชื่อมโยงและการบูรณาการของรูปแบบการเรียนรู้นี้ได้ชัดเจน

1.2 ศึกษาและทำความเข้าใจแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนสำคัญสำหรับผู้สอน เพื่อให้สามารถนำแผนไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับเป้าหมายการเรียนรู้ที่ต้องการ การศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้อย่างละเอียดจะช่วยให้ผู้สอนสามารถนำแผนไปประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสมและสามารถปรับปรุงการสอนให้ตรงกับความต้องการและความสามารถของผู้เรียน ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดสิ่งที่จำเป็นไว้อย่างครบถ้วนแล้ว ประกอบด้วย วัตถุประสงค์ เนื้อหา กิจกรรม วิธีการประเมินผล และเวลาที่กำหนดไว้ในแผน

1.3 แผนการจัดการเรียนรู้นี้เน้นพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟังและการพูดเพื่อผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผ่านขั้นตอนการเรียนรู้ที่เรียกว่า 5PD Model มีทั้งหมด 6 ขั้นตอน ได้แก่

ขั้นที่ 1 การเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task)

ขั้นที่ 2 การนำเสนอภาษา (Presentation)

ขั้นที่ 3 การฝึกใช้ภาษา (Practice)

ขั้นที่ 4 การปฏิบัติงาน (During-task)

4.1 คุณลักษณะงานปฏิบัติ (Task performance options)

4.2 คุณลักษณะทางด้านกระบวนการ (Process options)

ขั้นที่ 5 หลังปฏิบัติงาน (Post-task)

ขั้นที่ 6 การนำภาษาไปใช้ (Production)

1.4 จัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นขั้นตอนสำคัญที่ช่วยให้กระบวนการเรียนรู้เป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ ผู้สอนควรเตรียมความพร้อมในด้านอุปกรณ์ สื่อการสอน และสิ่งจำเป็นอื่น ๆ เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนอย่างเต็มที่

2. บทบาทของผู้เรียน

2.1 การเตรียมตัวสำหรับการเรียน และการตั้งเป้าหมายการเรียนรู้ที่ชัดเจน ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารได้อย่างต่อเนื่อง

2.2 ผู้เรียนต้องมีบทบาทในการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน เช่น การทำงานกลุ่ม การอภิปราย หรือการนำเสนอผลงาน เพื่อสร้างทักษะการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาในบริบทต่าง ๆ

2.3 ผู้เรียนต้องพัฒนาทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการใช้ภาษาไทยในการแสดงความคิดเห็น การฟังความคิดเห็นของผู้อื่น และการตอบสนองต่อความคิดเห็นเหล่านั้น ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจในการสื่อสารในสถานการณ์จริง

2.4 ในการทำงานภายใต้กระบวนการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน ผู้เรียนต้องมีบทบาทในการแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น โดยการวิเคราะห์สถานการณ์และหาทางออกที่เหมาะสม ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญสำหรับการสื่อสารและการทำงานในชีวิตประจำวัน

2.5 ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการสะท้อนและประเมินผลการเรียนรู้ของตนเอง โดยการคิดย้อนกลับถึงกระบวนการที่ได้เรียนรู้ ทั้งในด้านสิ่งที่เรียนรู้และความยากลำบากที่พบ ซึ่งช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับปรุงการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการสื่อสารได้ดีขึ้น

2.6 ผู้เรียนต้องมีบทบาทในการร่วมสร้างความรู้ร่วมกับเพื่อน ๆ โดยการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การทำงานกลุ่ม และการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งส่งเสริมการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมและการพัฒนาทักษะการสื่อสารในบริบทที่หลากหลาย

2.7 ผู้เรียนต้องมีการเรียนรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยควบคู่กับการเรียนภาษา เพื่อให้สามารถสื่อสารอย่างเหมาะสมและเข้าใจบริบททางวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้อง ซึ่งจะช่วยให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ

มหาวิทยาลัยนเรศวร

ความเป็นมาของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ในปี พ.ศ.2558 ที่ผ่านมาประเทศไทยได้เข้าสู่การเป็นสมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้หรืออาเซียน (ASEAN) ส่งผลให้ทุกภาคส่วนของประเทศต้องปรับตัวไปตามความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษา ผู้เรียนชาวต่างประเทศจำนวนไม่น้อยให้ความสนใจศึกษาภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศอีกภาษาหนึ่ง (วัชรพล วิบูลยศริน. 2563) จากการค้นคว้าข้อมูลการสอนภาษาไทยที่เปิดสอนในประเทศแถบเอเชียที่ยาวนานที่สุดคือ ประเทศเกาหลีที่มหาวิทยาลัยฮันกุก ภาษาและกิจการต่างประเทศ เปิดสอนภาษาไทย ณ วิทยาเขตโซล มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2509 ต่อจากนั้นได้จัดตั้งภาควิชาภาษาไทยอีกแห่งหนึ่งที่วิทยาเขตยงอิน (Yong In) ในปี พ.ศ. 2525 ด้วยภายหลังต่อมาภาควิชาภาษาไทยเปลี่ยนชื่อเป็นภาควิชาการล่ามและการแปลภาษาไทยในปี พ.ศ.2550 และวิทยาเขตยงอินเปลี่ยนชื่อเป็นวิทยาเขตโกลบอล (Global Campus) ในปี พ.ศ.2555 (เบียงโด ลี, 2563) จากนั้นจึงเกิดความแพร่หลายในการเปิดหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทย เช่น มหาวิทยาลัยชนชาติยูนนาน มหาวิทยาลัยโทรทัศน์และวิทยุยูนนาน โรงเรียนภาษาต่างประเทศคุนหมิง มหาวิทยาลัยคุนหมิง ฯลฯ ในสาธารณรัฐประชาชนจีน มหาวิทยาลัยสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์นครโฮจิมินห์ มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศแห่งมหาวิทยาลัยแห่งชาติเวียดนาม มหาวิทยาลัยดานัง มหาวิทยาลัยฮานอย สาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนาม มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศย่างกุ้ง มหาวิทยาลัยภาษาต่างประเทศมัณฑะเลย์ สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา มหาวิทยาลัยพนมเปญ มหาวิทยาลัยพระตะบอง ราชอาณาจักรกัมพูชา และมหาวิทยาลัยแห่งชาติสิงคโปร์ ประเทศสิงคโปร์ ทั้งนี้ยังมีประเทศในแถบประเทศออสเตเรียที่เปิดทำการสอนคือ มหาวิทยาลัยแห่งชาติออสเตรเลีย เครือรัฐออสเตรเลีย แถบยุโรป ได้แก่ มหาวิทยาลัยโคเปนเฮเกน ราชอาณาจักรเดนมาร์ก โซแอส มหาวิทยาลัยลอนดอน มหาวิทยาลัยลีดส์ สหราชอาณาจักร ทวีปอเมริกา ได้แก่ มหาวิทยาลัยแคลิฟอร์เนียลอสแอนเจลิส มหาวิทยาลัยวิสคอนซินแมดิสัน มหาวิทยาลัยแอริโซนาสเตต มหาวิทยาลัยฮาวาย มาโนอาสหรัฐอเมริกา (วัชรพล วิบูลยศริน. 2563)

มหาวิทยาลัยต่างประเทศที่เปิดสอนภาษาไทยนั้นได้รับความร่วมมือจากคณาจารย์ผู้สอนภาษาไทยในประเทศไทยเดินทางไปเป็นอาจารย์แลกเปลี่ยนเพื่อสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ อาทิ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ ในทางกลับกันก็มีอาจารย์ชาวต่างประเทศเดินทางมาเรียนภาษาไทยที่มหาวิทยาลัยในประเทศไทยเพื่อนำความรู้ที่ได้

กลับไปพัฒนาการเรียนการสอนภาษาไทยในประเทศของตน แต่ทว่าการเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพเท่ากับเรียนกับเจ้าของภาษานั้นเห็นจะเป็นเรื่องที่เป็นไปได้ยากสอดคล้องกับกลวัชร เกษมโชค (2564) ที่กล่าวในเชิงมายาคติว่าการเรียนภาษาจะต้องเรียนกับเจ้าของภาษาเท่านั้น เพราะผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการฟังการสนทนาโต้ตอบ และการออกเสียงที่ถูกต้อง ด้วยเหตุที่ภาษาต่างประเทศที่เป็นภาษาที่สองมีความแตกต่างกับภาษาแม่ ทำให้ภาษาแม่มีอิทธิพลต่อการเรียนภาษาต่างประเทศค่อนข้างมาก

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าต่างประเทศเริ่มมีความสนใจในการเรียนภาษาไทยเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะนักศึกษาจากสาธารณรัฐประชาชนจีนตามที่กุลนรี นุกิจรังสรรค์ และกรองจันทน์ จันทรพาหา (2564) ที่กล่าวถึงประเทศไทยว่านักศึกษาจีนเป็นนักศึกษาต่างชาติที่มีจำนวนมากที่สุดและมีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีสัดส่วนมากเกือบครึ่งหนึ่งของจำนวนนักศึกษาต่างชาติมีจำนวนรวมมากถึง 50,000 คน ด้วยเหตุนี้ทำให้ภาษาไทยเริ่มมีบทบาทความเป็นสื่อกลางในการสื่อสารเมื่อเดินทางเข้ามายังประเทศไทย ทำให้ผู้คนเริ่มหันมาสนใจภาษาไทย ขณะเดียวกันล่ามเริ่มมีบทบาทในการเป็นผู้แปลภาษา เมื่อชาวต่างชาติสามารถรู้ภาษาไทยได้ก็จะทำให้การอาศัยอยู่ในประเทศได้มีความง่ายขึ้น ประเทศไทยเป็นอีกหนึ่งประเทศที่นักท่องเที่ยวต่างชาตินิยมมาท่องเที่ยว การเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศเน้นไปที่ทักษะการใช้ภาษาไทย การสนทนา การสื่อสาร การใช้ภาษาในสังคมและวัฒนธรรมไทยจนถึงขั้นสูงสุดคือเข้าใจหลักไวยากรณ์ไทย สถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาในประเทศไทยที่เปิดสอนสาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ในระดับปริญญาตรี แผนการเรียนส่วนใหญ่จะรับนักศึกษาชาวจีนมาศึกษาต่อในชั้นปีที่ 3 และ 4 กับคณาจารย์ภาษาไทยที่มีความเชี่ยวชาญ โดยนักศึกษาชาวจีนจะเรียนภาษาไทยพื้นฐานในชั้นปีที่ 1 และ 2 กับอาจารย์ชาวจีนที่มีความเชี่ยวชาญภาษาไทยมาก่อน เช่น ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

จากการที่ผู้มีวิจัยมีโอกาสได้ไปสอนนักศึกษาชาวจีนที่มาเรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศที่มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในประเทศไทย จากนั้นจึงให้นักศึกษาได้ทดสอบพื้นฐานความรู้ด้านภาษาไทย พบว่า ผลการศึกษาไม่เป็นที่น่าพอใจ นักศึกษาชาวจีนกลุ่มดังกล่าวมีปัญหาในด้านการสื่อสารภาษาไทยอย่างชัดเจนหลายประการ เช่น การเลือกใช้คำในการพูด พบการเรียงลำดับคำในประโยคผิดตามโครงสร้างหลักไวยากรณ์ เป็นปัญหาที่ทำให้ผู้เรียนหันไปพึ่งพาเทคโนโลยีในการแปลภาษา ซึ่งจะทำให้การเรียนรู้ด้านการสื่อสารไม่ถูกต้องเท่าที่ควรสอดคล้องกับสุรีย์วรรณ เสถียรสุคนธ์ (2554) ที่ศึกษาการสอนภาษาไทยให้แก่นักศึกษาชาวจีน พบว่าปัญหาที่มากที่สุดคือการเลือกใช้คำผิด พูดผิดความหมาย ผิดไวยากรณ์มากที่สุด รองลงมาคือนักศึกษาไม่ค่อย

เตรียมตัวก่อนเรียน อีกทั้งยังมีปัญหาการเรียบเรียงถ้อยคำมักเรียงคำในประโยคผิด โดยมีข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาคือควรจัดให้มีนักศึกษาชาวไทยมาช่วยฝึกพูดและเลือกใช้คู่มือ ตำรา หนังสือหรือเอกสารประกอบการสอนที่เหมาะสมกับนักศึกษา สอดคล้องกับปณิตา น้อยหลุบเลา (2564) ที่ศึกษาแนวทางการสอนพูดภาษาไทยในชีวิตประจำวันสำหรับนิสิตชาวจีนในบริบทวิถีชีวิตใหม่ เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด 19 ทำให้นิสิตชาวจีนไม่สามารถเข้ามาเรียนที่ประเทศไทยได้ จึงได้ปรับเปลี่ยนการสอนพูดสนทนาภาษาไทยในรูปแบบออนไลน์ผ่านแอปพลิเคชัน Ding Talk ของจีน แต่ก็พบเจออุปสรรคในการสอนคือ บรรยากาศของการเรียนไม่เอื้อต่อการเรียนและได้เสนอแนวทางในการแก้ปัญหาการสอน เช่น การสร้างสื่อการสอนที่หลากหลาย มีล่ามแปลภาษาในการเรียนช่วงแรก มีการบันทึกวิดีโอการสอนเพื่อให้ผู้เรียนได้ทบทวนเนื้อหาในภายหลัง เสริมในเรื่องของการสาธิตการทำอาหารไทย ขนมไทยและมารยาทไทย และเสนอให้มีอาสาสมัครเพื่อนคนไทยช่วยเพื่อนคนจีน เพื่อให้เกิดการกระตุ้นการใช้ภาษาไทยสนทนากับเพื่อนคนไทยมากยิ่งขึ้น จะเห็นได้ว่างานวิจัยทั้งสองเรื่องมุ่งเน้นการปรับปรุงกระบวนการสอนและการเรียนรู้ภาษาไทยให้กับนิสิตและนักศึกษาชาวจีนในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน โดยการใช้แนวทางและเครื่องมือที่หลากหลายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการสอนและการเรียนรู้ในภาษาไทย ในสถานการณ์ที่แตกต่างกันแต่ยังพบปัญหาการเรียนที่มีความคล้ายกัน ซึ่งต้องพัฒนารูปแบบหรือวิธีการสอนที่สามารถแก้ไขปัญหาที่กล่าวมาโดยอาศัยแนวคิดทฤษฎีและกระบวนการสอนที่มีประสิทธิภาพเพื่อส่งเสริมการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร

จากปัญหาที่พบนำไปสู่การศึกษาของผู้วิจัยตามรูปแบบการวิจัยและพัฒนา (R&D) ในขั้นของการวิจัยระยะที่ 1 (R1) เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเพื่อศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารด้านการพูดและการฟังของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัยพบว่าปัญหาการใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารด้านการพูดและการฟังของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เกิดจากความแตกต่างของระบบเสียงระหว่างภาษาไทยและภาษาจีน ด้านการฟังพบปัญหาในการแยกแยะเสียงพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้าย เสียงสระสั้น-ยาว และเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทย ด้านการพูดพบปัญหาในการออกเสียงพยัญชนะต้นและพยัญชนะท้าย เสียงสระสั้น-ยาว รวมถึงการลำดับคำในประโยคของภาษาไทยทำให้เกิดความผิดพลาดในการสื่อสาร และอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาชาวจีน พบว่านักศึกษาชาวจีนพึ่งพาโปรแกรมแปลภาษา ส่งผลให้ขาดทักษะการสื่อสารด้วยตนเอง ขาดการฝึกฝนทำให้ไม่คุ้นเคยกับโครงสร้างภาษาไทย และขาดความเข้าใจในวัฒนธรรม ส่งผลให้ใช้ภาษาไม่ถูกต้องเหมาะสมกับบริบทในการสื่อสาร

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาวิธีการแก้ไขปัญหาโดยเลือกแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการสอนภาษาต่างประเทศ เพื่อมาปรับและทดลองใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียน โดยรุ่งฤดี แผลงศร (2561) ให้แนวคิดเกี่ยวกับการเลือกแนวคิดเกี่ยวกับวิธีสอนภาษาต่างประเทศว่ามีหลากหลายแนวคิด ซึ่งเกิดจากการเห็นข้อจำกัดของแนวคิดที่เกิดขึ้นก่อน จึงเกิดแนวคิดใหม่เพื่อแก้ไขปรับปรุงแนวคิดเดิมให้ดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามไม่มีแนวคิดใดที่ดีที่สุดในการสอนภาษาต่างประเทศ ผู้สอนจึงควรเลือกนำแนวคิดแต่ละแนวคิดที่สอดคล้องกับวิธีสอนของผู้สอนมาปรับใช้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อให้การเรียนการสอนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

แนวทางของทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา (Neurolinguistics) ให้ความรู้ว่าสมองซีกซ้ายทำหน้าที่รู้คิด การเรียนรู้ การสร้างมโนทัศน์และการสร้างภาษา ส่วนสมองซีกขวาจะทำหน้าที่กระบวนการสังเคราะห์ผลรวมของภาษา การบันทึกสะสมความรู้ความเข้าใจและประสบการณ์ทั้งหลายในชีวิต ในรูปของความเข้าใจภาษาไว้ในสมองบริเวณ Wernicke's area และสมอง Broca ทำหน้าที่สื่อสารเรียกข้อมูลภาษาคืน (Retrieve) จากสมอง Wernicke ออกไปใช้สื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งคาร์ล เวอร์นิก (Carl Wernicke) นักประสาทวิทยาชาวเยอรมันได้ค้นพบสมองที่ทำหน้าที่ด้านบันทึกและสะสมความเข้าใจภาษาซึ่งอยู่นี้บริเวณส่วนหน้าของสมองซีกซ้าย ถ้าคนไข้มีบาดแผลที่สมองบริเวณนี้จะพูดได้แต่พูดไม่รู้เรื่อง และสมองส่วนนี้ได้รับการตั้งชื่อว่า Wernicke's area สมองส่วนนี้ทำหน้าที่ 4 เรื่องคือ ความเข้าใจภาษา กระบวนการเข้าใจความหมายของคำทั่วไปและมีความหมายเชิงนัยยะ บันทึกและสะสมความเข้าใจภาษาในสมองและการแปลความหมาย (นงเยาว์ แข่งเพ็ญแขและคณะ, 2561) ในภาพรวมของแนวคิดภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา (Neurolinguistics) เป็นการศึกษาว่าภาษาถูกนำเสนอในสมองและการกระทำของสมองที่เกี่ยวข้องกับภาษา มุ่งเน้นการศึกษากระบวนการการประมวลผลภาษาในสมอง ศึกษาการเรียนรู้ภาษาแรกและภาษาหลัง การประมวลผลภาษาในความผิดปกติของคำพูด ภาษา และการอ่าน โดยการสอนแบบภาษาศาสตร์เชิงประสาทวิทยาเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารผ่านกระบวนการทำงานของสมองใช้การกระตุ้นประสาทสัมผัสต่าง ๆ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร สอดคล้องกับผลการวิจัยของศศิวรรณ พชรพรรณพงษ์ (2548) ที่พบว่ากระบวนการเรียนรู้ตามแนวทางของทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา เน้นการจัดกิจกรรมผ่านประสาทสัมผัสตั้งแต่ 3 ด้านขึ้นไป ได้แก่ การรับรู้ทางตา ทางหู ทางสัมผัส ทางกลิ่นหรือทางรสชาติ ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวัน ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาในการสื่อสารกันอย่างมีความหมายและตรงกับความสนใจ

แนวคิดที่มีความสำคัญในการสอนภาษาทำให้ผู้เรียนมีความกล้าที่จะสื่อสาร ที่มีการนำมาประยุกต์ใช้คือแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยลาร์เซน-ฟรีแมน (Larsen-Freeman, 2000, p. 28-132) และสื่อสารบราวน์ (Brown, 2000 อ้างถึงในวัชรพล วิบูลยศริน ,2563) ได้อธิบายว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีเป้าหมายหลักคือการทำให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารในภาษาที่เรียนได้ โดยมีความรู้ในโครงสร้างทางภาษา ความหมาย และหน้าที่ของภาษาที่ใช้ในสื่อสาร ผู้เรียนควรพัฒนาทักษะทางภาษาทั้งสี่ คือ พูด ฟัง อ่าน เขียนครบทุกด้าน ไม่จำกัดเฉพาะความสามารถเชิงไวยากรณ์หรือภาษาศาสตร์เท่านั้น การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้โอกาสผู้เรียนใช้ภาษาในสื่อสารจริง ๆ และประเมินการสื่อสารด้วยตนเองเพื่อส่งเสริมการใช้ภาษาในสื่อสาร ด้านข้อผิดพลาดในการสื่อสารควรถูกแก้ไขเฉพาะในส่วนที่สำคัญที่สามารถก่อให้เกิดความสับสนหรือข้อเข้าใจผิดในการสื่อสารได้ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ภาษาในสื่อสารจริง ๆ และให้เป็นประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ โดยการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่แตกต่างกันตามบทบาททางสังคมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวันของผู้เรียน โดยแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่สุมิตรา อังวัฒนกุล (2540) และวัชรพล วิบูลยศริน (2563) ได้นำเสนอไว้มี 3 ขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 การนำเสนอภาษา (Presentation) ขั้นที่ 2 การฝึกใช้ภาษา (Practice) ขั้นที่ 3 การนำภาษาไปใช้ (Production) จากการศึกษาผลการใช้แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่สมบัติ คชสิทธิ์, จันทนี อินทรสูตและธนกร สุวรรณพฤฒิ (2560) พบว่าแนวคิดการสอนเพื่อการสื่อสารช่วยให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความเข้าใจลึกซึ้งในบริบทต่าง ๆ นับเป็นแนวการสอนที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารอย่างมีความหมาย

การศึกษาทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีความเกี่ยวเนื่องกับกระบวนการสอนแบบเน้นภาระงาน (Task Based Learning : TBL) หรือการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Language Teaching : TBLT) ภาระงานตามมุมมองของวิลลิส (Willis, 1996), เอลลิส (Ellis, 2003) และแบรนเดน (Branden, 2006) คือ กิจกรรมที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อบรรลุเป้าที่แท้จริง หรือการใช้ทรัพยากรของภาษาเพื่อแก้ปัญหา ไขปริศนา เล่นเกม หรือแบ่งปันประสบการณ์ เป้าหมายของภาระงานอาจมีหลายแห่งและมาจากข้อมูลที่ผู้เรียนมีอยู่ เช่น ประสบการณ์ส่วนตัว ความรู้ทั่วไป หรืองานต่าง ๆ ซึ่งผู้เรียนต้องปฏิบัติด้วยความเข้าใจและมีการเชื่อมโยงข้อมูลหรือมีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษา มุ่งเน้นการสื่อความหมายมากกว่ารูปแบบทางภาษา และต้องมีเป้าหมาย ขั้นตอน ชัดเจนและต่อเนื่อง ต้องมีความหลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์มากขึ้น การใช้ภาษาในที่นี้คือการบรรลุเป้าหมายโดยการเข้าใจภาษาที่ป้อนและการสร้างผลผลิตทางภาษา โดยมีขั้นตอนการสอน 3 ขั้น คือ 1) ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ (Pre-task) 2) ขั้นระหว่างการ

ปฏิบัติงาน (During-task) 3) ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task) กล่าวโดยสรุป ภาระงานเป็นกิจกรรมหรืองานที่ผู้เรียนต้องทำโดยการใช้ภาษาเพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องเข้าใจภาษา จากนั้นจึงสื่อสารออกมาจากประสบการณ์แสดงออกในสถานการณ์จริง เกิดการปฏิบัติงานหลายรูปแบบเพื่อให้บรรลุผล สอดคล้องกับณัฐกิตติ์ นาทา (2561) ที่นำแนวคิดมุ่งเน้นภาระงาน หรือ Task Based Learning (TBL) มาประยุกต์ใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทย พบการศึกษานับว่าสอดคล้องกับหลักการพัฒนาทักษสัมพันธ์เพราะแนวคิดมุ่งเน้นภาระงานหรือ Task Based Learning (TBL) เป็นแนวคิดที่ให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตัวเอง กระตุ้นทักษะทางการใช้ภาษาไทย ไม่ว่าจะเป็นการให้ผู้เรียนได้อ่าน เขียน ฟัง ดู และพูด เกี่ยวกับภาระงานที่ตนเองได้รับ เป็นการฝึกทักษะต่าง ๆ ไปพร้อมกัน ผู้เรียน มีโอกาสได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ แสดงความคิดเห็น ตลอดจนได้เป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง ครูเป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกให้แก่ผู้เรียนเท่านั้น ท้ายสุดผู้เรียนก็จะเรียนรู้อย่างมีเป้าหมายบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

จากการทบทวนวรรณกรรมและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ายังไม่มีการศึกษาการเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยการนำเอาหลักการและกระบวนการสอนตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) มารวมกันและตกผลึกองค์ความรู้ จนเกิดเป็นนวัตกรรมทางการสอนภาษาไทยให้กับชาวต่างประเทศ เพื่อให้กลุ่มผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ เกิดความเข้าใจและกล้าที่จะสื่อสาร สอดคล้องกับการพัฒนาผู้เรียนแห่งศตวรรษที่ 21 นำไปสู่การเป็นพลเมืองที่มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารท่ามกลางบริบทสังคมและวัฒนธรรมไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ นำความรู้ที่ได้กลับไปพัฒนาประเทศของตนได้อย่างเต็มความสามารถ ผู้วิจัยหวังว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้นี้จะเป็นการผสมผสานแนวทางการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของสมอง การสร้างสถานการณ์ที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาไทยได้จริง และการให้โอกาสในการฝึกฝนการแก้ปัญหาในบริบทต่าง ๆ การประยุกต์ใช้แนวทางเหล่านี้ช่วยให้ผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพในบริบทที่เหมาะสมกับชีวิตประจำวันและการทำงาน เมื่อทฤษฎีเหล่านี้ถูกนำมาใช้ร่วมกัน จะเกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน ทำให้สามารถสื่อสารได้อย่างมั่นใจ มีความเข้าใจในบริบทที่ใช้งานและสามารถนำทักษะที่ได้รับไปใช้ในสถานการณ์จริงได้

10

รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หรือ 5PD Model

1. แนวคิดและทฤษฎีพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ครั้งนี้ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการผสมผสานแนวคิด หลักการและทฤษฎีต่าง ๆ ภายใต้หลักการที่ว่าการเรียนรู้ทักษะทางภาษานั้นต้องผ่านการฝึก ซ้ำ ย้ำ ทวน ที่สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21 โดยการใช้แนวคิดทางภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน ดังนี้

1.1 แนวคิดของภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา (Neurolinguistics)

ในภาพรวมเป็นการศึกษาว่าภาษาถูกนำเสนอในสมองและการกระทำของสมองที่เกี่ยวข้องกับภาษา มุ่งเน้นการศึกษากระบวนการการประมวลผลภาษาในสมอง ศึกษาการเรียนรู้ภาษาแรกและภาษาหลัง การประมวลผลภาษาในความผิดปกติของคำพูด ภาษา และการอ่าน โดยการสอนแบบภาษาศาสตร์เชิงประสาทวิทยาเน้นการพัฒนาทักษะการสื่อสารผ่านกระบวนการทำงานของสมองใช้การกระตุ้นประสาทสัมผัสต่าง ๆ เพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร ซึ่งมีหลักการตามที่ Bandler, & Grinder (1976 อ้างถึงในศศิวรรณ พชรพรรณพงษ์, 2548) ดังนี้

1. กำหนดเป้าหมายและผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง จูงใจให้บุคคลใช้ความพยายามและเพิ่มความพยายามมากขึ้นเพื่อบรรลุตามสิ่งที่ตนคาดหวังและทำให้บุคคลมุ่งความสนใจไปที่กิจกรรมที่เกี่ยวกับเป้าหมาย

2. การจัดกิจกรรมที่ได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ในการเรียนรู้ เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงของความทรงจำทำให้การระลึกเรื่องต่าง ๆ ดีขึ้น

3. การสร้างความสัมพันธ์ เพื่อลดความวิตกกังวล ส่งเสริมความรู้สึกปลอดภัยในการเรียน

4. การปฏิบัติอย่างยืดหยุ่น โดยการจัดกิจกรรมที่มีทางเลือกเพื่อช่วยให้ประสบความสำเร็จในการเรียนให้มากที่สุด

การฝึกพูดและฟังภาษาไทยโดยประมวลผลจากสมองที่รับรู้จากการได้ยินจากหูและการเห็นจากตารวมถึงการได้ใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ซึ่งก่อให้เกิดการเชื่อมโยงความทรงจำที่ส่งผลให้ผู้เรียนสามารถแสดงออกทางการพูดจากสถานการณ์จริง

2.2 แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT)

วัชรพล วิบูลยศริน (2563) ได้สรุปลักษณะสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. แนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารกำหนดเป้าหมายของการเรียนภาษา ได้แก่ ความสามารถในการสื่อสาร เพราะเชื่อว่าภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร และควรเรียนรู้ผ่านการใช้ภาษาและการสื่อสาร ผู้สอนควรสร้างสถานการณ์ตามชีวิตจริงในชั้นเรียนและให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติ โต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตจริง และทำกิจกรรมการสื่อสารอื่น ๆ เพื่อเรียนรู้การใช้ภาษาอย่างเหมาะสมในสถานการณ์ที่หลากหลาย ใช้ภาษาในการปฏิบัติงานประเภทต่าง ๆ และการทำงานร่วมกันกับบุคคลอื่น ดังนั้น การเรียนภาษาควรเป็นการใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารจริงหรือเรียกว่า การใช้ภาษาตามสภาพจริง

2. แนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารต้องจัดกิจกรรมการพูดโต้ตอบในชั้นเรียน เพื่อเป็นตัวอย่างการติดต่อสื่อสารจริงตามช่องว่างของข้อมูล (Information gap) ที่ว่าการติดต่อสื่อสารเกิดขึ้นเมื่อผู้รับสารไม่ทราบข้อมูลในสารของผู้ส่งสารมาก่อน กล่าวคือ ผู้รับสารจะเติมข้อความหรือสารลงไปในช่องว่างของข้อมูล ช่องว่างเกิดขึ้นเมื่อผู้สอนหรือผู้เรียนในชั้นเรียนแลกเปลี่ยนข้อมูลบางอย่างที่ผู้เรียนคนอื่น ๆ ไม่ทราบ แต่เมื่อผู้สอนถามคำถามและเป็นสิ่งที่ผู้เรียนทราบคำตอบอยู่แล้วผู้เรียนสามารถตอบได้ ลักษณะนี้ยังไม่ใช่การแลกเปลี่ยนข้อมูลเพื่อการสื่อสารอย่างแท้จริง ด้วยเหตุนี้กิจกรรมใดที่ไม่มีช่องว่างของข้อมูลจะเป็นผลเสียต่อผู้เรียน เพราะผู้เรียนจะไม่ได้ใช้ภาษาเพื่อจุดประสงค์ในการสื่อสาร ดังนั้น ไม่ว่าประโยคสนทนาที่สอนในชั้นเรียนจะยากง่ายเพียงไร ผู้สอนต้องตระหนักถึงความเป็นไปได้ในการสื่อสารด้วย

3. แนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการสื่อสารแบบสองทาง (Two-way communication) เมื่อการติดต่อสื่อสารในชีวิตจริง ไม่ได้ใครพูดกับตนเองและไม่ได้พูดคนเดียวเหมือนในละคร แต่เป็นการพูดแลกเปลี่ยนข้อมูลกับคนอื่น ผู้สอนควรให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติเพื่อให้มีโอกาสฝึกฝนการสื่อสารได้อย่างบ่อยครั้ง แล้วผู้เรียนจะกลายเป็นผู้เริ่มติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นอย่างตื่นตัวผ่านการสนทนาในชั้นเรียน

4. แนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารทำให้ผู้เรียนเปิดรับภาษาเป้าหมายอย่างเพียงพอ เป็นการเปิดโอกาสในการรับภาษา ผู้เรียนเป็นผู้สร้างภาษาขึ้นภายในตนเอง ไม่ได้เป็นการเรียนภาษาโดยท่องจำเฉพาะไวยากรณ์และคำศัพท์ ดังนั้น ทักษะทางภาษาจึงสามารถพัฒนาไปได้เท่าที่ผู้เรียนได้ใช้ภาษาภายใต้สถานการณ์ที่หลากหลาย

5. แนวคิดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นการรวมทักษะทางภาษา 4 ด้าน ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนไว้ด้วยกัน ไม่เพียงแต่ผู้เรียนพัฒนาทักษะทั้ง 4 นี้เท่านั้น แต่ยังสามารถบูรณาการทักษะเหล่านี้ไปใช้ได้อย่างที่เจ้าของภาษาใช้กันในสถานการณ์จริง

หลักการการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะแบ่งรายละเอียดออกเป็น 7 หัวข้อ โดยนำเสนอตัวอย่างประกอบที่สำคัญและน่าสนใจเหมาะสมสำหรับการนำไปใช้จัดการเรียนการสอนทั้งในและนอกชั้นเรียน ดังนี้

1. ขั้นตอนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
2. แบบจำลองของการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
3. กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
4. สื่อการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
5. เทคโนโลยีสนับสนุนการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
6. บทบาทของผู้สอนและผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
7. การประเมินการเรียนการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมีกระบวนการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 การนำเสนอภาษา (Presentation)

ขั้นที่ 2 การฝึกใช้ภาษา (Practice)

ขั้นที่ 3 การนำภาษาไปใช้ (Production)

2.3 กระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Language Teaching : TBLT)

กระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน คือการที่ให้ผู้เรียนได้นำประสบการณ์ที่ผ่านมาของตนเองมาใช้ในการที่จะบรรลุเป้าหมายทางการใช้ภาษา สามารถปฏิบัติตามคำสั่งในการใช้ภาษาเพื่อทำกิจกรรมหรืองานที่ได้รับมอบหมายได้อย่างมีขั้นตอน โดยหลักการจัดการเรียนรู้แบบเน้นภาระงานสำหรับ ผู้เรียนต้องครอบคลุมในเรื่องต่อไปนี้

1. ใช้ภาษาเป้าหมายในห้องเรียนเท่าที่เป็นไปได้โดยเริ่มต้นจากคำและวลีที่ผู้เรียนมีจากประสบการณ์ เดิม หรือสามารถคาดเดาได้
2. สร้างกิจกรรมที่มุ่งหวังให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้บรรลุผลสำเร็จ
3. สร้างบรรยากาศในห้องเรียนให้เป็นกันเองและเกิดความร่วมมือในการทำงาน เพื่อว่าผู้เรียนรู้สึกเป็น อิสระในการทำงาน
4. มั่นใจว่าทุกกิจกรรมของงานปฏิบัตินั้น สร้างความมั่นใจแก่ผู้เรียนด้านความสามารถการใช้ภาษาของผู้เรียน
5. ต้องยอมรับว่าการปฏิบัติงานในขั้นตอนแรกอาจไม่สมบูรณ์แบบ
6. ควรให้การเสนอแนะผู้เรียนในสิ่งที่ผิดพลาด และส่งเสริมให้ผู้เรียนฝึกหรือปฏิบัติซ้ำอีกครั้งหนึ่ง โดยไม่ควรช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดมากเกินไป
7. ช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาแม่ได้ ตลอดจนส่งเสริมผู้เรียนให้ใช้ภาษาเป้าหมายในการปฏิบัติงานให้มากที่สุด
8. มั่นใจว่าผู้เรียนมีความเข้าใจคำสั่งในขั้นตอนการเรียนรู้แบบเน้นภาระงาน และตระหนักว่าผู้เรียนต้องมีโอกาสในการฝึกรูปแบบโครงสร้างของประโยคที่ถูกต้องในขั้นตอนท้ายของงานปฏิบัติ
9. ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจประโยชน์ขององค์ประกอบในงานปฏิบัติและสามารถช่วยให้ผู้เรียนย้อนคิด

ขั้นตอนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (Willis, J., 1996 ; Ellis, R., 2003) มีดังนี้

1. ขั้นเตรียมงานปฏิบัติ (Pre-task)
2. ขั้นระหว่างการปฏิบัติงาน (During-task)
3. ขั้นหลังปฏิบัติงาน (Post-task)

3. องค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้

การเรียนรู้ภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีความสำคัญอย่างยิ่งในยุคที่โลกกลายเป็นสังคมโลกาภิวัตน์ การเรียนรู้ภาษาไทยจึงมีความจำเป็นในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การผสมผสานทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา (Neurolinguistics) กับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) และกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (Task-Based Language Teaching : TBLT) เป็นวิธีการที่มีส่วนในการเสริมสร้างทักษะการสื่อสารในภาษาไทยของผู้เรียนในฐานะภาษาต่างประเทศ

ทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา (Neurolinguistics) เน้นการทำความเข้าใจถึงกระบวนการทำงานของสมองในการเรียนรู้ภาษา โดยเชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาที่มีประสิทธิภาพจะต้องเน้นการกระตุ้นสมองในหลายมิติ เช่น การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนพร้อมกัน การใช้กิจกรรมที่เชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้และประสบการณ์เดิมของผู้เรียนสามารถช่วยเสริมสร้างการเข้าใจที่ลึกซึ้งขึ้น นอกจากนี้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่กระตุ้นการทำงานของสมองหลายส่วนยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำและใช้ภาษาไทยได้อย่างคล่องแคล่ว

แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) เน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง การสร้างสถานการณ์การเรียนรู้ที่ใกล้เคียงกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน สามารถช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการสื่อสารในภาษาไทยได้ดีขึ้น การจัดการเรียนรู้ที่มีเป้าหมายการสื่อสารที่ชัดเจน เช่น การเจรจาต่อรอง การถามทาง หรือการแสดงความคิดเห็น ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนการใช้ภาษาไทยในบริบทที่มีความหมายและน่าสนใจ

กระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริงและพัฒนาทักษะการสื่อสารผ่านภาระงานที่มีเป้าหมายชัดเจน เช่น การนำเสนอเกี่ยวกับวัฒนธรรมไทย การรายงานข่าว หรือการจัดงานเทศกาล ภาระงานที่มีเป้าหมายจะช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้และมีความรู้สึกว่าการเรียนภาษาไทยมีประโยชน์และน่าสนใจ นอกจากนี้ การปฏิบัติจริงและการประเมินผลตามภาระงานยังช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์การใช้ภาษาไทยในสถานการณ์จริงและสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การให้คำแนะนำและการสะท้อนกลับเป็นอีกหลักการสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ การให้คำแนะนำที่ชัดเจนและทันที จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถปรับปรุงและพัฒนาทักษะการสื่อสารได้ นอกจากนี้ การสะท้อนกลับอย่างสร้างสรรค์ยังช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและความรู้สึกประสบความสำเร็จในผู้เรียน การให้คำชื่นชมความสำเร็จและคำแนะนำในการพัฒนาต่อไปสามารถช่วยให้ผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้และพัฒนาทักษะการสื่อสารในภาษาไทยต่อไป

การเรียนรู้เชิงกลยุทธ์เป็นอีกหลักการที่สำคัญ การใช้กลยุทธ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย เช่น การใช้เทคโนโลยี การเล่นเกมการศึกษา การทำงานกลุ่ม หรือการใช้สื่อมัลติมีเดีย สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้สึกว่าการเรียนภาษาไทยเป็นเรื่องสนุกและท้าทาย นอกจากนี้ การช่วยผู้เรียนพัฒนากลยุทธ์การเรียนรู้ที่เหมาะสมกับตนเอง เช่น การทบทวนเนื้อหา การทำแบบฝึกหัดเสริม สามารถช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารในภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การผสมผสานทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยากับแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานนี้ จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะการสื่อสารในภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งเน้นการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงและการปฏิบัติภาระงานที่มีความหมายในชีวิตประจำวัน หลักการเหล่านี้จะช่วยให้การเรียนภาษาไทยเป็นเรื่องสนุกและท้าทาย พร้อมทั้งเสริมสร้างทักษะการสื่อสารที่เป็นประโยชน์ต่อการใช้ชีวิตประจำวันของผู้เรียน

3.1 หลักการ

มีหลักการและแนวคิดที่สำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

3.1.1 การเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 ในการเรียนรู้ด้วยวิธีการที่หลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน

3.1.2 การเรียนรู้ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลักในการสื่อสาร โดยเรียนรู้จากประสบการณ์เดิมที่ผู้เรียนมี นำไปสู่ความรู้ใหม่ผ่านสื่อการเรียนรู้ที่สร้างจากสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน

3.1.3 การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติงานตามคำสั่งและฝึกใช้รูปแบบโครงสร้างของประโยคที่ถูกต้องโดยมีผู้สอนคอยให้คำแนะนำหลังจบการปฏิบัติงานและประเมินผลการปฏิบัติงาน

3.1.4 การให้ข้อมูลย้อนกลับกับผู้เรียน และให้ผู้เรียนได้รับฝึกการฟังและการพูดซ้ำเพื่อให้เกิดความถูกต้องและชำนาญในการสื่อสาร

3.2 จุดมุ่งหมาย

เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟังและการพูด สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

3.3 ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หรือ 5PD Model มีขั้นตอนการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task) เป็นขั้นตอนที่มุ่งเน้นการเตรียมผู้เรียนให้สามารถทำงานปฏิบัติได้ โดยเป็นแนวทางการปฏิบัติที่สอดคลองกับความต้องการของผู้เรียนได้นั้น ซึ่งต้องอาศัยวิธีการที่หลากหลาย ได้แก่ การแนะนำเรื่องที่จะเรียน จุดประสงค์ของงานปฏิบัติ การเตรียมคำศัพท์และสำนวนใหม่ที่ใช้ในการปฏิบัติจากนั้นผู้เรียนปฏิบัติงานที่มีลักษณะที่คล้ายคลึงกับงานที่ต้องปฏิบัติจริง

ขั้นที่ 2 การนำเสนอภาษา (Presentation) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนแสดงให้ผู้เรียนเห็นหรือได้ยินภาษาเป้าหมายที่จะให้ผู้เรียนผลิตก่อน ให้ผู้เรียนเรียนรู้คำศัพท์ที่จะต้องใช้ ชี้ให้เห็นว่าประโยคนี้ใครพูดกับใคร พูดเรื่องอะไร พูดเมื่อไร พูดที่ไหน พูดอย่างไร ถูกต้องเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับในสังคมหรือไม่ หรือให้ผู้เรียนมีความรู้เรื่องราวที่จะต้องพูดหรือเขียนก่อน ผู้สอนให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียนจนกระทั่งผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

ขั้นที่ 3 การฝึกใช้ภาษา (Practice) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนฝึกผู้เรียนใช้ภาษาตามที่นำเสนอไว้ในขั้นก่อนหน้า อาจให้จับกันเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มหรือผู้สอนอาจทำเป็นคู่กับผู้เรียนเป็นตัวอย่างก่อนแล้วให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจจริง ๆ ว่าใครจะเป็นผู้ใช้ประโยคเหล่านี้กับใคร เมื่อไร ที่ไหน และอย่างไร การฝึกควรเป็นไปอย่างมีความหมายนั่นคือ ให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกว่ามีความจำเป็นต้องใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย ผู้เรียนอาจยังไม่มีอิสระในการเลือกใช้ภาษาหรือเนื้อหาที่ต้องการมากนัก เพราะต้องการให้ผู้เรียนมีความแม่นยำและจดจำรูปแบบของภาษาเป้าหมายให้ได้เสียก่อน

ขั้นที่ 4 การปฏิบัติงาน (During-task) มีวิธีการปฏิบัติงานตามขั้นตอนย่อยทั้ง 2 ขั้นตอน ดังนี้

4.1 คุณลักษณะงานปฏิบัติ (Task performance options) คือขั้นตอนของงานปฏิบัติที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประการแรก ผู้สอนกำหนดเวลาในการทำงานปฏิบัติให้แก่ผู้เรียน เพื่อการใช้ภาษาที่ถูกต้อง (Accuracy) และการใช้ภาษาอย่างดี (Fluency) เพื่อฝึกให้ผู้เรียนเกิดความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาโดยไม่คำนึงเรื่องความถูกต้องนัก ประการที่สอง การให้ข้อมูลบางส่วนกับผู้เรียนในขณะที่ผู้เรียนกำลังทำงานปฏิบัติและประการที่สาม คือการให้คำแนะนำส่วนของงานปฏิบัติที่ผู้เรียนไม่คาดคิดคำตอบไว้ซึ่งเป็นการท้าทายผู้เรียน คืองานปฏิบัติที่ต้องการ ตัดสินใจ (A decision-making task) เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความสนใจและใช้ภาษาในงานปฏิบัติเพิ่มขึ้น

4.2 คุณลักษณะทางด้านกระบวนการ (Process options) คือขั้นตอนของการปฏิบัติงานที่กำหนดให้ผู้เรียนทำตามงานปฏิบัติที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

ขั้นที่ 5 หลังปฏิบัติงาน (Post-task) เป็นขั้นตอนที่ผู้เรียนรายงาน ผลการปฏิบัติงาน พร้อมทั้งประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนเอง ระบุสาเหตุของปัญหาและวิธีการแก้ปัญหาใน การสื่อสารรวมทั้งภาษาที่ใช้ในการปฏิบัติงาน หลังจากนั้นผู้สอนเลือกปัญหาทางภาษาที่ซึ่งผู้เรียนใช้ไม่ถูกต้องขณะปฏิบัติงานมาวิเคราะห์แก้ไขภาษาให้ถูกต้องร่วมกัน และท้ายสุดให้ผู้เรียนได้ทำงานปฏิบัติซ้ำอีกครั้งหนึ่ง เพื่อให้โอกาสผู้เรียนได้ปรับปรุงชิ้นงานของตนเอง และในการปฏิบัติงานซ้ำนั้นสามารถทำให้อยู่ภายใต้เงื่อนไขที่คล้ายคลึงกับงานปฏิบัติเดิม แต่สถานการณ์หรือคำสั่งแตกต่างไปจากที่ฝึกปฏิบัติได้หรือฝึกกิจกรรมใหม่แต่ใช้รูปแบบและโครงสร้างภาษาที่ได้วิเคราะห์แล้ว

ขั้นที่ 6 การนำภาษาไปใช้ (Production) ผู้สอนสร้างสถานการณ์จำลองในชั้นเรียนเพื่อให้ผู้เรียนใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยอาจเป็นสถานการณ์ใหม่หรือคล้ายคลึงกับสถานการณ์ที่ผู้สอนได้นำเสนอไปแล้ว เปิดโอกาสให้ผู้เรียนเลือกใช้ภาษาหรือเนื้อหาด้วยตนเองให้มากที่สุด ผู้เรียนควรประเมินประสิทธิภาพของการสื่อสารด้วยตนเองได้จากผลป้อนกลับของผู้ร่วมสื่อสาร และเมื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างอิสระ ผู้เรียนจะมีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนแล้วมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่และช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารแก่ตนเองได้เป็นอย่างดี

ภาพประกอบ 1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้ 5PD Model

4. การวัดและประเมินผล

4.1 การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟัง สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟังสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ มีวิธีการประเมินและเครื่องมือที่เหมาะสม เพื่อใช้ตรวจสอบและประเมินความสามารถในการฟังของผู้เรียนให้เกิดประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถดำเนินการได้ดังนี้

4.1.1 หลักการและวิธีการประเมินทักษะการฟัง

1) การตอบคำถามหลังการฟัง โดยให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาจากวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่เรียน เช่น การสั่งอาหาร การถามทาง หรือการจองที่พัก แล้วตอบคำถามที่เกี่ยวข้อง

2) การประเมินการฟังเชิงสื่อสาร ประเมินจากการที่ให้ผู้เรียนสวมบทบาท (Role-Playing) โดยการให้ผู้เรียนฟังบทสนทนาและตอบโต้ในบทบาทที่กำหนดให้ เพื่อทดสอบความสามารถในการฟังและตอบสนองอย่างทันที

4.1.2 เครื่องมือในการประเมินทักษะการฟัง

1) แบบประเมินทักษะการฟัง ใช้แบบประเมินที่มีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubrics) ประเมินผลในหลายระดับ

2) สื่อการสอน ประกอบด้วยวิดีโอที่เกี่ยวข้องกับบริบทและวัฒนธรรมไทยที่มีการพูดภาษาไทยในระดับความยากง่าย เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฟังในหลายระดับ

3) แบบสังเกตแบบไม่มีโครงสร้าง ซึ่งประเมินโดยผู้สอนที่คอยสังเกตพฤติกรรมการฟังและการตอบสนองของผู้เรียนในชั้นเรียน

4.2 การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการพูด สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

การประเมินทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการพูดสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ (TFL) เป็นกระบวนการที่สำคัญในการตรวจสอบและพัฒนาความสามารถในการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การประเมินควรครอบคลุมหลายด้านและใช้วิธีการที่หลากหลายเพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่แม่นยำและสามารถนำไปปรับปรุงการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม

4.2.1 หลักการและวิธีการประเมินทักษะการพูด

1) การประเมินการพูดเชิงปฏิบัติ เป็นการสนทนาทั่วไปโดยให้ผู้เรียนสนทนาในสถานการณ์ประจำวัน เช่น การซื้อของ การถามทาง โดยให้ผู้สอนสัมภาษณ์ผู้เรียนเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ เพื่อประเมินทักษะการตอบสนองและการแสดงความคิดเห็น

2) การประเมินการพูดเชิงสร้างสรรค์ ด้วยวิธีการการเล่าเรื่อง โดยให้ผู้เรียนเล่าเรื่องราวจากประสบการณ์ส่วนตัวหรือจากจินตนาการ และสวมบทบาทในสถานการณ์สมมติและปฏิบัติการสื่อสารตามบทบาทนั้น

4.2.2 เครื่องมือในการประเมินทักษะการพูด

1) แบบประเมินทักษะการพูด ใช้แบบประเมินที่มีการกำหนดเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubrics) ประเมินผลในหลายระดับ

2) การบันทึกเสียงและวิดีโอ เป็นการบันทึกการพูดของผู้เรียนเพื่อนำมาใช้ในการประเมินและให้คำแนะนำ โดยการให้ผู้เรียนดูและฟังการบันทึกเพื่อให้สามารถสังเกตข้อผิดพลาดและปรับปรุงการพูดได้

การประเมินและพัฒนาทักษะการฟังและการพูดภาษาไทยสำหรับผู้เรียนในฐานะภาษาต่างประเทศต้องใช้วิธีการและเครื่องมือที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

5. ปัจจัยสนับสนุนความสำเร็จของการใช้รูปแบบ

5.1 ให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฟังและพูดในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างสม่ำเสมอจัดกิจกรรมพูดในชั้นเรียนที่หลากหลาย เช่น การอภิปราย การสนทนากลุ่ม การสร้างสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมการพูดหรือสถานที่จริง เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดในบริบทต่าง ๆ ส่งเสริมให้ผู้เรียนใช้ภาษาไทยในการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

5.2 ใช้สื่อการสอนที่มีการพูดภาษาไทยในระดับความยากง่ายต่าง ๆ เช่น วิดีโอ การบรรยาย พอดแคสต์ ใช้แอปพลิเคชันและซอฟต์แวร์ที่ช่วยในการฝึกทักษะการฟังและการพูด

6. บทบาทของผู้เรียนและบทบาทของผู้สอนตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 5PD Model

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หรือ 5PD Model ที่ได้จากการผสานทฤษฎีเข้าด้วยกัน ซึ่งทั้งสองฝ่ายต้องมีบทบาทที่ชัดเจนมุ่งให้

เกิดผลลัพธ์ทางการเรียนรู้ในแง่ของการเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยในด้านการฟังและการพูด ดังนี้

6.1 บทบาทของผู้เรียน

6.1.1 ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติและเรียนรู้ผ่านการทำงาน โดยผู้เรียนจะมีบทบาทในการทำภาระงานที่มีความเกี่ยวข้องกับสถานการณ์สมมติและใช้ภาษาไทยเพื่อแก้ปัญหาในภาระงานนั้น ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดผ่านการทำงานตามบริบทที่กำหนด ซึ่งจะทำให้การเรียนรู้เกิดขึ้นจากการปฏิบัติจริง

6.1.2 ผู้เรียนเป็นผู้สร้างความหมาย ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในการสร้างความเข้าใจและความหมายผ่านการสื่อสาร โดยเน้นให้ผู้เรียนสร้างการเชื่อมโยงระหว่างประสบการณ์ทางภาษาและความรู้สึกส่วนตัว ซึ่งจะช่วยพัฒนาความเข้าใจในการสื่อสารภาษาไทยอย่างได้ลึกซึ้ง

6.1.3 ผู้เรียนเป็นผู้มีส่วนร่วมในการสนทนาโต้ตอบ การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะเน้นให้ผู้เรียนมีบทบาทสื่อสารโต้ตอบ การอภิปราย หรือการแสดงความคิดเห็น การสื่อสารจะต้องเป็นไปอย่างคล่องตัวเพื่อพัฒนาทักษะการพูดและฟังของผู้เรียน

6.1.4 ผู้เรียนมีการเรียนรู้แบบกลุ่ม การทำงานเป็นกลุ่มหรือเป็นคู่เป็นส่วนสำคัญของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 5PD Model ซึ่งผู้เรียนจะต้องมีบทบาทในการทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายของภารกิจการเรียนรู้ ซึ่งจะเสริมสร้างการทำงานร่วมกันและการเรียนรู้ผ่านการมีส่วนร่วมทางสังคม

6.2 บทบาทของผู้สอน

6.2.1 ผู้สอนเป็นผู้นำเสนอภาระงาน ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์สมมติ โดยใช้กระบวนการจัดการเรียนรู้ 5PD Model เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟังและการพูดไปใช้ในชีวิตจริงได้ ซึ่งบทบาทของผู้สอนจะเน้นไปที่การเป็นผู้ออกแบบกิจกรรมที่กระตุ้นให้ผู้เรียนคิดและลงมือทำ

6.2.2 ผู้สอนเป็นผู้ชี้แนะแนวทาง ในบริบทของการสอนภาษา ผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำ ไม่เน้นการสอนแบบอธิบายโดยตรง เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ค้นพบความรู้ด้วยตนเอง โดยเฉพาะในด้านการสื่อสารและการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบริบท

6.2.3 ผู้สอนเป็นผู้ประเมินผลการเรียนรู้ ผู้สอนมีบทบาทในการประเมินผลการทำภาระงานของผู้เรียน โดยเน้นที่การประเมินกระบวนการเรียนรู้ เช่น ความสามารถในการสื่อสารด้านการฟังและการพูด ความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น และการแก้ปัญหาในสถานการณ์ที่กำหนด

โดยรวมแล้วบทบาทของทั้งผู้เรียนและผู้สอนนั้นมีความสำคัญต่อการสร้างกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสารผ่านการปฏิบัติจริง การทำงานร่วมกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอนในบทบาทที่ชัดเจนนี้จะช่วยให้การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟังและการพูดสำหรับผู้เรียนที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 5PD Model

แผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 5PD Model ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศมีทั้งหมด 1 แผนการจัดการเรียนรู้ 24 ชั่วโมงการเรียนรู้ ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการพูด

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง การไปโรงพยาบาล **เวลา 6 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

การไปโรงพยาบาลเป็นสถานการณ์ที่ผู้เรียนอาจพบในชีวิตจริง การสื่อสารในสถานการณ์นี้จึงจำเป็นต้องแม่นยำและเข้าใจถูกต้อง เนื้อหานี้มุ่งเน้นการฝึกใช้คำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องกับการแจ้งอาการ การสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม การขอคำแนะนำจากแพทย์หรือพยาบาล ผู้เรียนจะได้ฝึกทักษะการฟังและการสนทนาในบทบาทสมมติที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ซึ่งช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยในการใช้ชีวิตประจำวัน

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ผู้เรียนสามารถใช้คำศัพท์และสนทนาเกี่ยวกับสถานการณ์การไปโรงพยาบาลได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 ด้านความรู้ (Knowledge - K)

ผู้เรียนสามารถระบุและจดจำคำศัพท์และวลีที่เกี่ยวข้องกับการไปโรงพยาบาลได้

3.2 ด้านทักษะ (Performance - P)

ผู้เรียนสามารถใช้คำศัพท์และรูปประโยคที่ถูกต้องในสถานการณ์การสื่อสารที่เกี่ยวข้องกับการไปโรงพยาบาล

3.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude - A)

ผู้เรียนเกิดความมั่นใจในการใช้ภาษาไทยในการสื่อสารเกี่ยวกับสุขภาพและการขอรับการรักษา

4. สาระการเรียนรู้

4.1 บทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับการไปโรงพยาบาล เช่น การแจ้งอาการ การขอคำแนะนำจากแพทย์ และการสอบถามข้อมูลเพิ่มเติม

4.2 คำศัพท์สำคัญ เช่น อาการเจ็บป่วยทั่วไป ชื่อยาหรือขั้นตอนการรักษา

4.3 รูปประโยคที่ใช้ในสถานการณ์การสนทนากับแพทย์ พยาบาล และเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาล

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ 5PD Model

ขั้นที่ 1 การเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task) (60 นาที)

1. ผู้สอนนำการสนทนาเพื่อสอบถามเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ผู้เรียนเคยไปโรงพยาบาล ทั้งในประเทศของผู้เรียนและในประเทศไทย ถามถึงอาการเจ็บป่วยจนทำให้ต้องไปที่โรงพยาบาล

2. ผู้สอนสรุปเรื่องราวจากการสนทนา โยงไปสู่การแนะนำจุดประสงค์ของการเรียนในวันนี้ โดยเน้นการสื่อสารเมื่อต้องไปโรงพยาบาล

3. ผู้สอนนำเสนอภาพที่เกี่ยวกับอาการเจ็บป่วย (ปวดหัว, คลื่นไส้) และบริการในโรงพยาบาล จะมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งคาดว่าผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงและตอบได้ว่าภาพ ๆ นั้นคืออาการเจ็บป่วยอะไร

ขั้นที่ 2 การนำเสนอภาษา (Presentation) (60 นาที)

4. ผู้สอนนำเสนอวิดีโอบทสนทนาเกี่ยวกับการไปโรงพยาบาลในสถานการณ์จำลอง โดยแสดงวิธีการบรรยายอาการเจ็บป่วย การถามคำถามจากบุคลากรทางการแพทย์ และการขอความช่วยเหลือ

5. ผู้สอนชี้ให้ผู้เรียนเห็นประโยคและการใช้คำศัพท์ต่าง ๆ ในแต่ละบริบท โดยเริ่มจากคำศัพท์ที่เกี่ยวกับอาการป่วย ดังนี้

1. ผื่นคัน	2. ปวดหัว (ปวดศีรษะ)
3. ปวดเข่า (ปวดข้อ)	4. เหนื่อย ไม่มีแรง
5. ปากแห้ง ลิ้นชา	6. มีน้ำมูก
7. เจ็บคอ	8. ความดันโลหิตสูง ความดันขึ้น
9. วิงเวียน	10. ไอ มีเสมหะ
11. เป็นไข้ ตัวร้อน	12. ผิวหนังอักเสบ

ประโยคสนทนาระหว่างหมอ (คณิณ) และคนไข้ (คุณสุชาติ) ดังนี้

คนไข้ : สวัสดีครับหมอ

หมอ : สวัสดีครับ...เชิญนั่งครับ

หมอ : ผมชื่อหมอคณิณนะครับ ไม่ทราบว่าคนไข้ชื่ออะไรครับ

คนไข้ : ผมชื่อสุชาติครับหมอ

หมอ : อ่อ..ครับ คุณสุชาติวันนี้เป็นอะไรมาหาหมอครับ

คนไข้ : ไม่ค่อยสบายครับหมอ

หมอ : ไม่ค่อยสบายอาการเป็นอย่างไร ลองเล่าให้หมอฟังหน่อยครับ

คนไข้ : คืออย่างนี้ครับหมอ เวลาทำอะไรไปมันเหนื่อยง่ายกว่าเดิม

หมอ : นอกจากอาการเหนื่อยมีอะไรอีกไหมครับ

คนไข้ : มีครับ มีอาการแน่นหน้าอกครับหมอ

หมอ : อาการแน่นหน้าอกมีอาการอย่างไรบ้างครับ ไหนเล่าให้หมอฟังหน่อยได้ไหมครับ

คนไข้ : จะแน่นเวลาที่ออกแรงยกของหนักครับหมอ

หมอ : อืม...ครับ คุณสุชาติมีโรคประจำตัวอะไรไหมครับ

คนไข้ : ไม่มีครับ

หมอ : แล้วนอกจากเรื่องอาการนี้ แล้วมีอาการอย่างอื่นอีกไหมครับ เช่น มีไข้ มีไอ หอบไหมครับ

คนไข้ : เอ่อ...ไข้ไม่มีครับ แต่ว่ามีไอตอนกลางคืน

หมอ : โอเคครับ แล้วมีประวัติแพ้ยาไหมครับ

คนไข้ : ไม่มีครับ

หมอ : ขอสอบถามประวัติคนในครอบครัวนิดหนึ่งนะครับ ว่าคนในครอบครัวมีใครเป็นโรคเบาหวาน หรือโรคความดันโลหิตสูง หรือมีโรคหัวใจไหมครับ

คนไข้ : ไม่มีนะครับหมอ

หมอ : อ่อ..โอเคครับ

ขั้นที่ 3 การฝึกใช้ภาษา (Practice) (60 นาที)

6. ผู้เรียนจับคู่เพื่อฝึกบทสนทนากันในบทบาทของผู้ป่วยและบุคลากรทางการแพทย์ โดยให้ผู้สอนให้คำแนะนำและแก้ไขข้อผิดพลาดทันทีที่พบ

7. ผู้เรียนฝึกพูดประโยคตามภาพที่ครูกำหนดให้ ซึ่งเป็นภาพของอาการเจ็บป่วย โดยสลับกันถามตอบเกี่ยวกับการถามผู้ป่วยว่าไม่สบายป่วยเป็นอะไรมา โดยสลับวนกันให้ครบจำนวนผู้เรียนในห้อง

ด้วยประโยคและบอกอาการป่วยจากคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้มาให้หลากหลาย โดยมีโครงสร้างการสนทนาดังนี้

หมอ : สวัสดีครับคุณดาว วันนี้เป็นอะไรมาหาหมอครับ

ดาว : ไม่ค่อยสบาย วิงเวียนด้วยค่ะหมอ

หมอ : อืม...ครับ คุณดาวเป็นมากี่วันแล้วครับ

ดาว : เริ่มไม่สบายเมื่อวานค่ะหมอ

หมอ : อ่อครับ...คุณดาวมีโรคประจำตัวอะไรไหมครับ

ดาว : ไม่มีค่ะ

หมอ : แล้วนอกจากเรื่องอาการนี้ แล้วมีอาการอย่างอื่นอีกไหมครับ เช่น มีไข้ มีไอหอบไหมครับ

ดาว : ไข้ไม่มีค่ะ แต่ว่ามีไอตอนกลางคืน

หมอ : โอเคครับ แล้วมีประวัติแพ้ยาไหมครับ

ดาว : ไม่มีค่ะ

ขั้นที่ 4 การปฏิบัติงาน (During-task) (60 นาที)

คุณลักษณะงานปฏิบัติ (Task performance options)

8. ผู้เรียนปฏิบัติงานในสถานการณ์จำลอง เช่น ต้องไปโรงพยาบาลเนื่องจากอาการเจ็บป่วยฉุกเฉิน ต้องการนัดพบแพทย์ หรือขอรับยา โดยการออกมาปฏิบัติงานหน้าชั้นเรียน

9. ผู้สอนกำหนดเวลาให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษาโดยเน้นความคล่องแคล่ว โดยยังไม่ต้องคำนึงถึงความถูกต้อง เพื่อให้ผู้เรียนให้คิดและประมวลคลังคำศัพท์ที่เคยพูดหรือเคยได้ยินผ่านการสนทนาออกมา

คุณลักษณะทางด้านกระบวนการ (Process options)

10. ผู้เรียนดำเนินบทสนทนาในสถานการณ์จำลองโดยที่ผู้สอนมีบทบาทเป็นผู้ให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนต้องการ

ขั้นที่ 5 หลังปฏิบัติงาน (Post-task) (60 นาที)

11. ผู้เรียนรายงานผลของการปฏิบัติงานในกลุ่มใหญ่ โดยแบ่งปันประสบการณ์และความยากง่ายของการสนทนาผู้สอนช่วยวิเคราะห์ปัญหาในด้านการสื่อสาร เช่น การใช้คำศัพท์ผิด หรือความเข้าใจผิดในบริบทบางอย่าง

ขั้นที่ 6 การนำภาษาไปใช้ (Production) (60 นาที)

12. ผู้สอนสร้างสถานการณ์จำลองเพิ่มเติมเกี่ยวกับการไปโรงพยาบาล เช่น การพบแพทย์เพื่อ

ตรวจสุขภาพประจำปี หรือการขอรับยา หรือเมื่อเกิดอุบัติเหตุทางถนนแล้วต้องให้ข้อมูลกับรถฉุกเฉินของโรงพยาบาลเพื่อประเมินอาการ

13. ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่เหมาะสมกับสถานการณ์ใหม่โดยมีการสื่อสารอย่างอิสระ

14. ผู้เรียนประเมินความสำเร็จในการสนทนาด้วยตนเองจากปฏิกิริยาของคู่สนทนา

6. บทบาทของผู้เรียนและบทบาทของผู้สอน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ 5PD Model	บทบาทของผู้เรียน	บทบาทของผู้สอน
ขั้นที่ 1 การเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task)	ผู้เรียนทำความเข้าใจกับหัวข้อ "การไปโรงพยาบาล" โดยศึกษาและเตรียมตัวเกี่ยวกับคำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้องด้วยความสนใจและตั้งคำถามเพื่อให้เข้าใจเนื้อหาและความคาดหวังจากการเรียนรู้	ผู้สอนแนะนำหัวข้อและชี้แจงจุดประสงค์ของการเรียนรู้จากนั้นนำเสนอคำศัพท์และประโยคที่เกี่ยวข้องกับการไปโรงพยาบาลรวมถึงอธิบายสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนอาจพบเจอ
ขั้นที่ 2 การนำเสนอภาษา (Presentation)	ผู้เรียนรับฟังและสังเกตตัวอย่างการใช้ภาษาไทยที่เกี่ยวข้องกับการไปโรงพยาบาลที่ผู้สอนนำเสนอและมีส่วนร่วมในการเรียนรู้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่จำเป็นต้องใช้ในสถานการณ์	ผู้สอนนำเสนอภาษาผ่านสถานการณ์จำลองหรือบทสนทนาตัวอย่างและให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับคำศัพท์ ประโยค และการใช้ภาษาในบริบทที่เหมาะสม
ขั้นที่ 3 การฝึกใช้ภาษา (Practice)	ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาผ่านการทำกิจกรรมกลุ่มหรือคู่ที่เกี่ยวข้องกับการไปโรงพยาบาล เช่น การสนทนาระหว่างผู้ป่วยกับแพทย์ ผู้เรียนฝึกการใช้ประโยคที่ได้เรียนรู้ในสถานการณ์จริงเพื่อให้เกิดความมั่นใจ	ผู้สอนเป็นผู้ช่วยเหลือและให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนพบปัญหาในการฝึกใช้ภาษาตลอดจนสร้างบรรยากาศที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันอย่างสม่ำเสมอ
ขั้นที่ 4 การปฏิบัติงาน (During-task)	ผู้เรียนปฏิบัติงานตามสถานการณ์ที่กำหนด เช่น การให้ข้อมูลเกี่ยวกับอาการป่วยหรือถามคำถามเกี่ยวกับ	ผู้สอนสร้างสถานการณ์ที่ท้าทายและสมจริงเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่เรียนมาในสถานการณ์

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ 5PD Model	บทบาทของผู้เรียน	บทบาทของผู้สอน
	การรักษา ด้วยการแสดงทักษะการฟังและตอบสนองต่อข้อมูลในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม	ต่าง ๆ และให้ข้อมูลย้อนกลับและแนะแนวทางการแก้ไขเพื่อพัฒนาทักษะการใช้ภาษาของผู้เรียน
ขั้นที่ 5 หลังปฏิบัติงาน (Post-task)	ผู้เรียนสรุปและรายงานผลการปฏิบัติงานเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และประเมินความสำเร็จในการใช้ภาษาของตนเอง รวมถึงระบุข้อผิดพลาดและวางแผนการพัฒนาเพิ่มเติม	ผู้สอนนำผลการปฏิบัติงานของผู้เรียนมาวิเคราะห์ร่วมกัน โดยชี้ให้เห็นข้อดีและข้อเสียในการใช้ภาษา ให้ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาทักษะของผู้เรียนในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง
ขั้นที่ 6 การนำภาษาไปใช้ (Production)	ผู้เรียนใช้ภาษาที่ได้เรียนรู้ในสถานการณ์ใหม่ที่แตกต่างจากสถานการณ์ที่ฝึกฝนมาและประเมินประสิทธิภาพการสื่อสารของตนเองจากผลป้อนกลับของคู่สนทนา และปรับปรุงการใช้ภาษาให้ดียิ่งขึ้น	ผู้สอนสร้างสถานการณ์จำลองใหม่ ๆ ที่ท้าทายเพื่อให้ผู้เรียนได้นำความรู้และทักษะการใช้ภาษาไปประยุกต์ใช้ คอยกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาด้วยความมั่นใจสำในการเลือกคำและประโยคที่เหมาะสมกับบริบท

7. สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้

7.1 PowerPoint Presentation

7.2 วิดีโอ

8. การวัดและการประเมินผล

วิธีการวัดและประเมินผล

8.1 พิจารณาการออกเสียงคำศัพท์ในชั้นเรียน

8.2 พิจารณาการสนทนาในชั้นเรียน

8.3 ประเมินการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

เครื่องมือการวัดและประเมินผล

แบบประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาไทย

เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟัง

28

เกณฑ์	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 95 ขึ้นไป รวมถึงรายละเอียดปลีกย่อย	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 80-94 อาจมีพลาดบางรายละเอียดเล็กน้อย	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 60-79 มีบางจุดที่ไม่แน่ใจหรือเข้าใจผิด	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 40-59 พลาดจุดสำคัญหลายจุด	เข้าใจเนื้อหาต่ำกว่าร้อยละ 40 หรือเข้าใจผิดบ่อย
2. การจับใจความสำคัญ	จับใจความสำคัญได้ครบทุกประเด็นหลัก	จับใจความสำคัญได้เกือบครบ มีขาดบางส่วนที่ไม่สำคัญ	จับใจความสำคัญได้เพียงร้อยละ 60-79	จับใจความสำคัญได้เพียงร้อยละ 40-59 มีข้อผิดพลาดสำคัญ	ไม่สามารถจับใจความสำคัญได้
3. การฟังและการตอบสนองต่อคำถาม	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 95 ขึ้นไป	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 80-94	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 60-79 อาจมีบางข้อไม่ตรงประเด็น	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 40-59 มีหลายข้อที่ผิดพลาด	ตอบคำถามถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 40 หรือไม่สามารถตอบได้
4. การใช้กลยุทธ์การฟัง	ใช้กลยุทธ์การฟังเช่น การคาดเดาความหมายจากบริบทได้อย่างแม่นยำ	ใช้กลยุทธ์การฟังได้ดีแต่ยังมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	ใช้กลยุทธ์การฟังเป็นบางครั้ง แต่ยังไม่สม่ำเสมอ	ใช้กลยุทธ์การฟังได้น้อย ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ยาก	ไม่สามารถใช้กลยุทธ์การฟังได้เลย

เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการพูด

เกณฑ์	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. ความคล่องแคล่วในการพูด	พูดได้คล่องแคล่ว ไม่หยุดชะงักเกิน 1 ครั้งใน 1 นาที	พูดได้คล่อง มีหยุดคิดหรือสะดุดไม่เกิน 2 ครั้งใน 1 นาที	พูดได้ต่อเนื่อง แต่มีหยุดคิดหรือสะดุด 3-4 ครั้งใน 1 นาที	พูดติดขัด มีหยุดคิดหรือสะดุด 5 ครั้งขึ้นไปใน 1 นาที	พูดติดขัดบ่อย ไม่สามารถพูดต่อเนื่องได้
2. การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องมากกว่าร้อยละ 95	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องร้อยละ 80-94	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องร้อยละ 60-79	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องร้อยละ 40-59 มีข้อผิดพลาดทำให้เกิดความคลาดเคลื่อน	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 40 ทำให้เข้าใจผิดบ่อย
3. การออกเสียง	ออกเสียงชัดเจนถูกต้องทุกพยางค์	ออกเสียงชัดเจน มีข้อผิดพลาดเล็กน้อยที่ไม่ทำให้ความหมายคลาดเคลื่อน	ออกเสียงพอฟังรู้เรื่อง แต่มีข้อผิดพลาดในพยางค์สำคัญบางคำ	ออกเสียงผิดพลาดในคำสำคัญที่ทำให้เข้าใจผิดได้ง่าย	ออกเสียงผิดมากจนทำให้ความหมายคลาดเคลื่อน
4. การสื่อความหมายและการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ	สามารถอธิบายและโต้ตอบได้ครบถ้วนโดยไม่ต้องขอคำอธิบายซ้ำ	สื่อความหมายได้ดี อาจมีบางช่วงที่ต้องขอคำอธิบายซ้ำ	สามารถสื่อความหมายได้ แต่ต้องใช้เวลาทำความเข้าใจเพิ่ม	สื่อความหมายได้ยาก ต้องใช้คำอธิบายเพิ่มเติมบ่อยครั้ง	ไม่สามารถสื่อความหมายได้ หรือผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจได้เลย

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการพูด

หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง การซื้อของที่ตลาด **เวลา 6 ชั่วโมง**

---

1. สาระสำคัญ

การซื้อของที่ตลาดเป็นสถานการณ์ทั่วไปที่มักพบเจอ การเรียนรู้และฝึกฝนทักษะการฟังในสถานการณ์นี้จะช่วยให้นักศึกษาชาวจีนสามารถสื่อสารและเข้าใจภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านคำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ใช้ในการต่อรองราคา การถามและตอบเกี่ยวกับสินค้าในบริบทของตลาด

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ผู้เรียนสามารถฟังและเข้าใจประโยคที่เกี่ยวข้องกับการซื้อของที่ตลาด รวมถึงสามารถตอบโต้ในสถานการณ์จำลองการซื้อขายสินค้าได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 ด้านความรู้ (Knowledge - K)

ผู้เรียนสามารถระบุคำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในการซื้อของที่ตลาด รวมถึงสามารถเข้าใจความหมายของประโยคและคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

3.2 ด้านทักษะ (Performance - P)

ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะการฟังเพื่อตอบสนองต่อการสนทนาในสถานการณ์จำลองการซื้อขายสินค้าได้อย่างถูกต้อง

3.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude - A)

ผู้เรียนเกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้และแสดงออกถึงความมั่นใจในการใช้ภาษาไทยในการสื่อสาร

4. สาระการเรียนรู้

4.1 คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขาย เช่น ราคา ต่อรองราคา จำนวนเงิน ประเภทของสินค้า

4.2 โครงสร้างประโยคที่ใช้ในการสนทนา เช่น "ราคาเท่าไร" "ลดได้ไหม" "ต้องการซื้อกี่ชิ้น"

4.3 การเข้าใจบริบทและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อของที่ตลาด

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ 5PD Model

ขั้นที่ 1 การเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task) (60 นาที)

1. ผู้สอนเริ่มต้นด้วยการพูดคุยกับผู้เรียนเกี่ยวกับประสบการณ์การซื้อของที่ตลาด หรือถามผู้เรียนว่าเคยไปซื้อของในตลาดหรือไม่ จากนั้นผู้สอนอธิบายลักษณะทั่วไปของตลาดในประเทศไทย เช่น สินค้าที่มักจะขายที่ตลาด ความสำคัญของการต่อรองราคา และบทบาทของตลาดในชีวิตประจำวัน

2. ผู้สอนแสดงภาพตลาดไทยและบรรยากาศการซื้อขาย เพื่อให้ผู้เรียนมีความเข้าใจในบริบทของสถานการณ์ที่จะได้เรียนรู้

3. ผู้สอนนำเสนอคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสินค้าในตลาด เช่น ชื่อผักผลไม้ ของแห้ง ของสด แนะนำประโยคที่ใช้ในการซื้อขาย เช่น "ราคาเท่าไร" "ลดได้ไหม" "ต้องการซื้อกี่ชิ้น" และสอนวิธีออกเสียงที่ถูกต้อง โดยใช้การ์ดคำศัพท์เพื่อช่วยในการจดจำและฝึกออกเสียงคำศัพท์

4. ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดทายคำศัพท์จากภาพ จากนั้นผู้สอนเฉลยและฝึกการออกเสียงกับผู้เรียน โดยการพูดคำศัพท์และให้ผู้เรียนพูดตาม พร้อมทั้งแก้ไขการออกเสียงให้ถูกต้อง

ขั้นที่ 2 การนำเสนอภาษา (Presentation) (60 นาที)

5. ผู้สอนเริ่มต้นด้วยการนำเสนอบทสนทนาตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับการซื้อของในตลาด เช่น การถามราคา การต่อรองราคา และการซื้อขายสินค้า อธิบายโครงสร้างประโยคในบทสนทนา เช่น วิธีการสร้างคำถามและคำตอบที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขาย รวมถึงการใช้คำศัพท์ต่าง ๆ ในบริบทที่เหมาะสม โดยใช้สื่อประกอบสไลด์นำเสนอที่มีตัวอย่างบทสนทนาและคำศัพท์หรือประโยคสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถจดจำเนื้อหาได้ง่ายขึ้น

6. ผู้สอนเปิดวิดีโอสถานการณ์การซื้อของในตลาดที่มีการสนทนาระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย โดยในวิดีโอนั้นมีการใช้คำศัพท์และประโยคที่ได้เรียนรู้มาก่อนหน้า ผู้สอนอธิบายเนื้อหาในวิดีโอ โดยเน้นที่โครงสร้างประโยค การใช้คำถามและคำตอบ และการสื่อสารที่เกิดขึ้นระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย เพื่อให้ผู้เรียนจดคำศัพท์และประโยคที่ได้ยินจากวิดีโอ เพื่อใช้ในการฝึกฝนในขั้นตอนถัดไป

7. ผู้สอนเปิดบทสนทนาเดิมจากวิดีโออีกครั้ง โดยให้ผู้เรียนฝึกฟังซ้ำเพื่อสร้างความเข้าใจในเนื้อหาที่นำเสนอ โดยให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดการฟังที่เกี่ยวข้องกับบทสนทนา เช่น การระบุคำศัพท์ที่ได้ยิน การตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา จากนั้นผู้สอนตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนโดยการถามคำถามเกี่ยวกับบทสนทนาและให้คำแนะนำเพิ่มเติมในส่วนที่ผู้เรียนยังไม่เข้าใจ

ขั้นที่ 3 การฝึกใช้ภาษา (Practice) (60 นาที)

8. ผู้เรียนจับคู่ โดยแต่ละคู่จะได้รับบทบาทเป็นผู้ซื้อและผู้ขายในสถานการณ์จำลองการซื้อ

ของในตลาด ผู้สอนแจกใบความรู้ที่มีรายละเอียดของสินค้าที่สามารถซื้อขายได้ รวมถึงคำศัพท์ที่เกี่ยวข้อง เช่น ผัก ผลไม้ เพื่อให้ผู้เรียนใช้ในการสนทนาตอบโต้กันในบทบาทของตน เช่น ผู้ซื้ออาจถามว่า "ราคาเท่าไร" หรือ "ลดได้ไหม" และผู้ขายตอบกลับตามบทสนทนา

9. ผู้เรียนแต่ละคู่จะสลับบทบาทระหว่างผู้ซื้อและผู้ขาย เพื่อให้ทุกคนได้ฝึกฝนทั้งสองบทบาท ในระหว่างการสนทนา ผู้เรียนจะต้องพยายามใช้คำศัพท์และประโยคที่ได้เรียนรู้จากขั้นตอนก่อนหน้า ผู้สอนสามารถเดินตรวจสอบและให้คำแนะนำในระหว่างที่ผู้เรียนทำการฝึกสนทนา เพื่อช่วยเสริมทักษะและแก้ไขข้อผิดพลาด

10. ผู้สอนสังเกตการสนทนาของผู้เรียนในขณะที่พวกเขากำลังฝึกฝน โดยจดบันทึกจุดที่พบปัญหาหรือข้อผิดพลาดในการใช้ภาษา เมื่อผู้เรียนแต่ละคู่เสร็จสิ้นการฝึกสนทนา ผู้สอนจะให้คำแนะนำเฉพาะเจาะจงแก่แต่ละคู่เพื่อช่วยปรับปรุงทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น โดยผู้สอนแนะนำวิธีการปรับปรุงคำถามหรือการตอบที่ถูกต้อง และให้กำลังใจผู้เรียนในการพัฒนาทักษะการสื่อสารให้ดีขึ้น

ขั้นที่ 4 การปฏิบัติงาน (During-task) (60 นาที)

คุณลักษณะงานปฏิบัติ (Task performance options)

11. ผู้สอนกำหนดเวลาให้ผู้เรียนทำงานปฏิบัติ โดยเน้นการฝึกใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่ว ไม่ต้องกังวลมากเกินไปเรื่องความถูกต้องของไวยากรณ์หรือการออกเสียงในระหว่างการปฏิบัติงาน ผู้สอนจะให้คำใบ้หรือข้อมูลเพิ่มเติมที่ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงคำศัพท์ สำนวน หรือโครงสร้างประโยคที่เหมาะสมกับสถานการณ์ เช่น การบอกใบ้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับสินค้าหรือวิธีการต่อรองราคา เป้าหมายของกิจกรรมนี้คือการให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างธรรมชาติในสถานการณ์การสนทนาจริง

12. ผู้สอนนำเสนอสถานการณ์สมมติที่ท้าทายมากขึ้น เช่น การตัดสินใจซื้อสินค้าตามงบประมาณที่กำหนด หรือการเลือกซื้อสินค้าที่มีตัวเลือกหลายอย่าง ผู้เรียนต้องตัดสินใจโดยใช้คำศัพท์และประโยคที่ได้เรียนรู้ในขั้นตอนก่อนหน้า รวมถึงการโต้ตอบในบทสนทนาที่ซับซ้อนมากขึ้น เช่น การต่อรองราคาหรือการเปรียบเทียบสินค้าที่ต้องการซื้อ

คุณลักษณะทางด้านกระบวนการ (Process options)

13. ผู้เรียนจับคู่กันเพื่อสวมบทบาทเป็นผู้ซื้อและผู้ขาย โดยการสวมบทบาทนี้จะเป็นไปตามสถานการณ์การซื้อของในตลาด ผู้เรียนต้องสนทนาและโต้ตอบกันตามบทบาทที่ได้รับอย่างเป็นธรรมชาติ โดยพยายามใช้คำศัพท์และประโยคที่เหมาะสมกับสถานการณ์จริง ผู้สอนจะสังเกตการสนทนาของผู้เรียนและให้ข้อมูลป้อนกลับเพื่อปรับปรุงทักษะของผู้เรียน

14. ผู้สอนให้ข้อมูลป้อนกลับที่เฉพาะเจาะจงแก่ผู้เรียนในส่วนที่ยังไม่ถูกต้องหรือสามารถปรับปรุงได้ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถแก้ไขและพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยของตนเองได้อย่างเต็มที่ ผู้สอนอาจแนะนำเทคนิคการใช้คำศัพท์หรือการจัดโครงสร้างประโยคใหม่ที่เหมาะสมกว่าเพื่อให้การสื่อสารของผู้เรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ขั้นที่ 5 หลังปฏิบัติงาน (Post-task) (60 นาที)

15. ผู้สอนให้ผู้เรียนสะท้อนผลการปฏิบัติงาน โดยการสนทนากลุ่มเพื่อพูดคุยเกี่ยวกับประสบการณ์และความรู้สึกในการใช้ภาษาไทยในสถานการณ์การซื้อของที่ตลาด โดยให้ผู้เรียนวิเคราะห์ปัญหาที่พบเจอในระหว่างการสนทนา เช่น ความยากลำบากในการหาคำศัพท์ที่เหมาะสม การเข้าใจความหมายของประโยค หรือการตอบโต้ในบทสนทนา ผู้เรียนแลกเปลี่ยนข้อมูลในจุดที่ตนเองทำได้ดีและจุดที่ควรปรับปรุง โดยผู้สอนจะให้ข้อมูลป้อนกลับเพิ่มเติมเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจปัญหาที่ต้องแก้ไขและวิธีการพัฒนาตนเอง

16. ผู้เรียนฝึกปฏิบัติงานซ้ำอีกครั้ง โดยใช้สถานการณ์ที่แตกต่างจากเดิมเล็กน้อย เพื่อทดสอบความสามารถในการปรับตัวและการใช้ภาษาไทยในบริบทใหม่ โดยผู้สอนจัดสถานการณ์จำลองเพิ่มเติม เช่น การเปลี่ยนแปลงสินค้าและบริการที่ต้องการซื้อ หรือเปลี่ยนเป็นสถานการณ์การต่อรองราคาที่มีความยากลำบากมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนฝึกการใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่เหมาะสมตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนมีความมั่นใจมากขึ้นในการใช้ภาษาไทยและสามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่วในสถานการณ์จริง

ขั้นที่ 6 การนำภาษาไปใช้ (Production) (60 นาที)

17. ผู้สอนจัดสถานการณ์จำลองที่เกี่ยวข้องกับการซื้อของที่ตลาด โดยให้ผู้เรียนมีอิสระในการเลือกใช้ภาษาและวิธีการสื่อสารตามที่ได้เรียนรู้มา จากนั้นผู้สอนกำหนดสิ่งของให้ผู้เรียนไปหาซื้อด้วยงบประมาณที่จำกัด เพื่อท้าทายให้ผู้เรียนฝึกการต่อรองราคา การจัดการเงิน และการตัดสินใจซื้อสินค้าในสถานการณ์ที่ซับซ้อนขึ้น ซึ่งผู้เรียนใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่เรียนรู้มาเพื่อสนทนาอย่างเป็นธรรมชาติ โดยผู้สอนจะให้คำแนะนำหรือคำติชมเพิ่มเติมหากจำเป็น

18. ผู้เรียนฝึกการสนทนาโดยใช้ภาษาไทยในสถานการณ์จริงนอกชั้นเรียน โดยการให้ไปตลาดจริง ๆ หรือการจำลองสถานการณ์กับเพื่อนต่างชั้น เพื่อสร้างประสบการณ์ที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง ผู้เรียนบันทึกผลการปฏิบัติและประสบการณ์จากการสนทนานอกชั้นเรียน เพื่อนำมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและข้อสรุปกับเพื่อนร่วมชั้นในภายหลัง

19. ผู้เรียนทำการประเมินตนเองเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาไทยในการสนทนา โดยพิจารณาจุดเด่นและจุดที่ต้องปรับปรุง รับฟังคำแนะนำจากเพื่อนร่วมชั้นเกี่ยวกับทักษะการสื่อสารของ

ตนเอง เพื่อนำมาปรับปรุงการใช้ภาษาไทย สุดท้ายผู้สอนให้คำแนะนำเพิ่มเติมและข้อมูลป้อนกลับแก่ผู้เรียน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

6. บทบาทของผู้เรียนและบทบาทของผู้สอน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ 5PD Model	บทบาทของผู้เรียน	บทบาทของผู้สอน
ขั้นที่ 1 การเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task)	ผู้เรียนเตรียมตัวเรียนรู้เกี่ยวกับคำศัพท์และประโยคที่ใช้บ่อยในการซื้อขายที่ตลาดผ่านกิจกรรมการทบทวน	ผู้สอนแนะนำหัวข้อการเรียนรู้ ชี้แจงคำศัพท์ที่สำคัญ และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์การซื้อขายในตลาด รวมถึงอธิบายสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้เรียนอาจพบเจอ
ขั้นที่ 2 การนำเสนอภาษา (Presentation)	ผู้เรียนรับฟังตัวอย่างบทสนทนาจริงจากผู้ขายและลูกค้าในตลาด พร้อมทั้งศึกษาวิธีการใช้ภาษาไทยในการสนทนา	ผู้สอนนำเสนอบทสนทนาตัวอย่างและอธิบายโครงสร้างประโยคและการใช้คำศัพท์ที่เหมาะสมในสถานการณ์การซื้อของ
ขั้นที่ 3 การฝึกใช้ภาษา (Practice)	ผู้เรียนฝึกการสนทนาในสถานการณ์จำลองเกี่ยวกับการซื้อของ โดยจับคู่กันและแลกเปลี่ยนบทบาทระหว่างผู้ขายและผู้ซื้อ	ผู้สอนให้คำแนะนำและแก้ไขข้อผิดพลาดขณะนักศึกษาฝึกการสนทนา เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจและทักษะการสื่อสาร
ขั้นที่ 4 การปฏิบัติงาน (During-task)	ผู้เรียนปฏิบัติการซื้อของจริงในสถานการณ์จำลอง โดยเน้นการใช้ภาษาอย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง	ผู้สอนจัดสถานการณ์จำลองในชั้นเรียนและให้คำแนะนำเมื่อผู้เรียนพบปัญหา รวมถึงการกระตุ้นให้ผู้เรียนพยายามใช้คำศัพท์และประโยคที่เรียนรู้มา
ขั้นที่ 5 หลังปฏิบัติงาน (Post-task)	ผู้เรียนรายงานผลการปฏิบัติงาน สรุปและวิเคราะห์การใช้ภาษาของตนเอง รวมถึงปรับปรุงการสื่อสารให้ดียิ่งขึ้น	ผู้สอนให้ข้อเสนอแนะที่ชัดเจนเกี่ยวกับข้อผิดพลาดในการใช้ภาษาไทย และชี้ให้เห็นถึงวิธีการแก้ไขเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสาร
ขั้นที่ 6 การนำภาษาไปใช้ (Production)	ผู้เรียนนำภาษาไทยไปใช้ในการซื้อของจริงจากสถานการณ์จำลองในชั้น	ผู้สอนให้คำแนะนำเพิ่มเติมและเปิดโอกาสให้นักศึกษาแลกเปลี่ยน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ 5PD Model	บทบาทของผู้เรียน	บทบาทของผู้สอน
	เรียนและประเมินประสิทธิภาพของการสื่อสารด้วยตนเอง	ประสบการณ์จากการใช้ภาษาไทยในสถานการณ์จริง

7. สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้

7.1 PowerPoint Presentation

7.2 วิดีโอ

7.3 บัตรคำศัพท์เกี่ยวข้องกับการซื้อขาย

7.4 ใบความรู้เรื่องสินค้า

8. การวัดและการประเมินผล

วิธีการวัดและประเมินผล

8.1 พิจารณาการออกเสียงคำศัพท์ในชั้นเรียน

8.2 พิจารณาการสนทนาในชั้นเรียน

8.3 ประเมินการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

เครื่องมือการวัดและประเมินผล

แบบประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาไทย

เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟัง

เกณฑ์	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 95 ขึ้นไป รวมถึงรายละเอียดปลีกย่อย	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 80-94 อาจมีพลาดบางรายละเอียดเล็กน้อย	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 60-79 มีบางจุดที่ไม่แน่ใจหรือเข้าใจผิด	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 40-59 พลาดจุดสำคัญหลายจุด	เข้าใจเนื้อหาต่ำกว่าร้อยละ 40 หรือเข้าใจผิดบ่อย
2. การจับใจความสำคัญ	จับใจความสำคัญได้ครบทุกประเด็นหลัก	จับใจความสำคัญได้เกือบครบ มี	จับใจความสำคัญได้เพียงร้อยละ 60-79	จับใจความสำคัญได้เพียงร้อยละ 40-59 มี	ไม่สามารถจับใจความสำคัญได้

เกณฑ์	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
		ขาดบางส่วนที่ไม่สำคัญ		ข้อผิดพลาดสำคัญ	
3. การฟังและการตอบสนองต่อคำถาม	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 95 ขึ้นไป	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 80-94	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 60-79 อาจมีบางข้อไม่ตรงประเด็น	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 40-59 มีหลายข้อที่ผิดพลาด	ตอบคำถามถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 40 หรือไม่สามารถตอบได้
4. การใช้กลยุทธ์การฟัง	ใช้กลยุทธ์การฟัง เช่น การคาดเดาความหมายจากบริบทได้อย่างแม่นยำ	ใช้กลยุทธ์การฟังได้ดีแต่ยังมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	ใช้กลยุทธ์การฟังเป็นบางครั้ง แต่ยังไม่สม่ำเสมอ	ใช้กลยุทธ์การฟังได้น้อย ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ยาก	ไม่สามารถใช้กลยุทธ์การฟังได้เลย

เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการพูด

เกณฑ์	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. ความคล่องแคล่วในการพูด	พูดได้คล่องแคล่ว ไม่หยุดชะงักเกิน 1 ครั้งใน 1 นาที	พูดได้คล่อง มีหยุดคิดหรือสะดุดไม่เกิน 2 ครั้งใน 1 นาที	พูดได้ต่อเนื่อง แต่มีหยุดคิดหรือสะดุด 3-4 ครั้งใน 1 นาที	พูดติดขัด มีหยุดคิดหรือสะดุด 5 ครั้งขึ้นไปใน 1 นาที	พูดติดขัดบ่อย ไม่สามารถพูดต่อเนื่องได้
2. การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องมากกว่าร้อยละ 95	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องร้อยละ 80-94	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องร้อยละ 60-79	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องร้อยละ 40-59 มีข้อผิดพลาดทำให้เกิดความคลาดเคลื่อน	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 40 ทำให้เข้าใจผิดบ่อย

เกณฑ์	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
3. การออกเสียง	ออกเสียงชัดเจนถูกต้องทุกพยางค์	ออกเสียงชัดเจน มีข้อผิดพลาดเล็กน้อยที่ไม่ทำให้ความหมายคลาดเคลื่อน	ออกเสียงพอฟังรู้เรื่อง แต่มีข้อผิดพลาดในพยางค์สำคัญบางคำ	ออกเสียงผิดพลาดในคำสำคัญที่ทำให้เข้าใจผิดได้ง่าย	ออกเสียงผิดมากจนทำให้ความหมายคลาดเคลื่อน
4. การสื่อความหมายและการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ	สามารถอธิบายและโต้ตอบได้ครบถ้วนโดยไม่ต้องขอคำอธิบายซ้ำ	สื่อความหมายได้ดี อาจมีบางช่วงที่ต้องขอคำอธิบายซ้ำ	สามารถสื่อความหมายได้ แต่ต้องใช้เวลาทำความเข้าใจเพิ่ม	สื่อความหมายได้ยาก ต้องใช้คำอธิบายเพิ่มเติมบ่อยครั้ง	ไม่สามารถสื่อความหมายได้ หรือผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจได้เลย

37

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการพูด

หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การท่องเที่ยวในประเทศไทย เวลา 6 ชั่วโมง

---

1. สาระสำคัญ

การเรียนรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวในประเทศไทยจะช่วยให้นักศึกษาชาวจีนสามารถสื่อสารและเข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยว วัฒนธรรมท้องถิ่น การเดินทาง และการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ท่องเที่ยวในบริบทที่แท้จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ นักศึกษาจะได้ฝึกทักษะการฟังและการโต้ตอบกับสถานการณ์จริงในการสื่อสารภาษาไทย

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ผู้เรียนสามารถฟังและเข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในประเทศไทยได้อย่างถูกต้องและสามารถสื่อสารและโต้ตอบเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในประเทศไทยได้อย่างมีความคล่องแคล่วและเหมาะสม ใช้คำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวได้อย่างถูกต้องและเป็นธรรมชาติ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 ด้านความรู้ (Knowledge - K)

ผู้เรียนสามารถอธิบายและบอกข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทยได้อย่างถูกต้อง

3.2 ด้านทักษะ (Performance - P)

ผู้เรียนสามารถฟังและวิเคราะห์ข้อมูลจากบทสนทนาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและนำไปใช้ในการสื่อสารได้

3.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude - A)

ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะการฟังและพูดเพื่อการสื่อสารในการสร้างความสัมพันธ์ทางวัฒนธรรมและการเข้าใจผู้คนจากต่างวัฒนธรรมได้

4. สาระการเรียนรู้

4.1 คำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในประเทศไทย

4.2 ลักษณะและวิธีการสื่อสารในการท่องเที่ยว เช่น การถามทาง การซื้อตั๋ว การจองโรงแรม

4.3 วัฒนธรรมและธรรมเนียมปฏิบัติที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในประเทศไทย

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ 5PD Model

ขั้นที่ 1 การเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task) (60 นาที)

1. ผู้สอนเปิดบทเรียนด้วยการนำเสนอภาพถ่ายหรือวิดีโอสั้น ๆ ของสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงในประเทศไทย เช่น พระบรมมหาราชวัง วัดพระแก้ว เชียงใหม่ จากนั้นผู้เรียนร่วมเล่นเกม Kahoot ที่นี่...ที่ไหน เพื่อทดสอบความรู้เกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวในประเทศไทย

2. ผู้สอนตั้งคำถามเปิด เช่น "สถานที่ท่องเที่ยวที่คุณเคยไปมีที่ไหนบ้าง" หรือ "ถ้าคุณมีโอกาสไปเที่ยวที่ไหนในประเทศไทย คุณจะเลือกไปที่ไหน" ผู้เรียนแต่ละคนจะเล่าประสบการณ์การท่องเที่ยวของตนเอง หรือสถานที่ที่อยากไปในอนาคต พร้อมอธิบายเหตุผลที่พวกเขาเลือกสถานที่นั้น

3. ผู้สอนแนะนำคำศัพท์และสำนวนที่จำเป็นในการสื่อสารเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เช่น "แหล่งท่องเที่ยว" "โรงแรม" "การเดินทาง" "สถานที่สำคัญ" ฯลฯ ผู้เรียนทำกิจกรรมจับคู่คำศัพท์กับความหมายเพื่อสร้างความเข้าใจในคำศัพท์เหล่านี้และฝึกการจดจำคำศัพท์ในบริบทต่าง ๆ

4. ผู้สอนตั้งคำถามให้ผู้เรียนคิดเกี่ยวกับสถานการณ์การสื่อสารเมื่อไปท่องเที่ยว เช่น "ถ้าคุณต้องถามข้อมูลการเดินทางในเมืองไทย คุณจะพูดอย่างไร" หรือ "ถ้าคุณต้องการหาที่พักที่ใกล้ที่สุด คุณจะถามอย่างไร" จากนั้นให้นักศึกษาจะเขียนคำตอบของตนเองลงในกระดาษแล้วลุกขึ้นพูดให้เพื่อนร่วมชั้นฟัง เพื่อฝึกการใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคในบริบทจริง

ขั้นที่ 2 การนำเสนอภาษา (Presentation) (60 นาที)

5. ผู้สอนนำเสนอคลิปวิดีโอบทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในประเทศไทย จากนั้นผู้สอนเริ่มกิจกรรมการฟังเชิงโต้ตอบ เช่น การตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาในวิดีโอ เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสังเกตและจดจำคำศัพท์และวลีสำคัญที่ได้ยินในบทสนทนา

6. ผู้สอนใช้สื่อการเรียนรู้สไลด์ Power Point เพื่อแสดงโครงสร้างของประโยคและวลีสำคัญจากบทสนทนา พร้อมกับอธิบายความหมายและการใช้คำศัพท์ โดยให้ผู้เรียนทำการวิเคราะห์ร่วมกันว่าคำศัพท์และวลีเหล่านี้สามารถใช้ในสถานการณ์ใดบ้าง

7. แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยเพื่อฝึกการออกเสียงคำศัพท์และวลีจากบทสนทนา โดยให้แต่ละกลุ่มฝึกออกเสียงซ้ำกัน และผู้สอนเดินตรวจสอบให้คำแนะนำเพื่อปรับปรุงการออกเสียงของผู้เรียนในแต่ละกลุ่ม จากนั้นให้ผู้เรียนใช้โทรศัพท์มือถือบันทึกเสียง เพื่อบันทึกการออกเสียงคำศัพท์และวลีใหม่ที่ได้เรียน จากนั้นเปิดฟังซ้ำและเปรียบเทียบกับต้นฉบับในคลิปวิดีโอ เพื่อให้ผู้เรียนเห็นถึงจุดที่ต้องพัฒนา

8. ผู้สอนจัดกิจกรรมเกมจับคู่คำศัพท์กับภาพพร้อมความหมาย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนจำคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวได้อย่างแม่นยำและสนุกสนาน

ขั้นที่ 3 การฝึกใช้ภาษา (Practice) (60 นาที)

9. ผู้เรียนแบ่งออกเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 3-4 คน เพื่อฝึกบทสนทนาโดยใช้คำศัพท์และสำนวนที่เรียนรู้มา โดยแต่ละกลุ่มเลือกสถานการณ์การสนทนาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น การจองที่พัก การสอบถามข้อมูลท่องเที่ยว หรือการแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวภายในประเทศไทย เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง

10. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรมสวมบทบาท โดยผลัดกันเป็นนักท่องเที่ยวและคนท้องถิ่น ผู้เรียนจะพยายามใช้คำศัพท์และสำนวนที่ได้เรียนรู้มาในการสื่อสาร ผู้สอนคอยเสริมด้วยคำแนะนำเล็กน้อยเพื่อให้บทสนทนาเป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติ

11. ผู้สอนคอยสังเกตการสนทนาของผู้เรียนในแต่ละกลุ่มและจดบันทึกข้อผิดพลาดที่พบในด้านการออกเสียง โครงสร้างประโยค หรือการใช้คำศัพท์ ผู้สอนจะให้คำแนะนำและชี้แจงแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้การใช้ภาษาไทยของผู้เรียนมีความแม่นยำและมั่นใจมากยิ่งขึ้น

ขั้นที่ 4 การปฏิบัติงาน (During-task) (60 นาที)

คุณลักษณะงานปฏิบัติ (Task performance options)

12. ผู้เรียนเริ่มทำกิจกรรมจำลองสถานการณ์การท่องเที่ยวในประเทศไทย โดยแสดงบทบาทเป็นผู้ที่ต้องการข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว การเดินทาง หรือที่พัก ผู้เรียนแต่ละคนจะได้ฝึกใช้คำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารในสถานการณ์การท่องเที่ยวจริง โดยเน้นการใช้ภาษาไทยเพื่อให้เกิดความคล่องแคล่ว

13. หลังจากที่ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมจำลอง ผู้เรียนจะทำการประเมินตนเอง โดยพิจารณาความถูกต้องของการใช้คำศัพท์ โครงสร้างประโยค และความคล่องแคล่วในการพูด ผู้สอนจะช่วยเสนอแนะแนวทางเพื่อการพัฒนาการใช้ภาษาและเพิ่มความมั่นใจให้กับผู้เรียน

คุณลักษณะทางด้านกระบวนการ (Process options)

14. ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่ม โดยแต่ละกลุ่มวางแผนการท่องเที่ยวในประเทศไทย ซึ่งรวมถึงการระบุสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ การจัดเตรียมการเดินทาง และการประมาณค่าใช้จ่าย ผู้เรียนจะได้ฝึกใช้ภาษาในการวางแผนและการสื่อสารอย่างชัดเจน

15. ผู้เรียนแต่ละกลุ่มอภิปรายและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนการท่องเที่ยวที่ได้จัดทำขึ้น พร้อมทั้งรับฟังคำแนะนำจากผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้น ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาทักษะการวิเคราะห์และการสื่อสารได้ดีขึ้นในบริบทของการท่องเที่ยว

ขั้นที่ 5 หลังปฏิบัติงาน (Post-task) (60 นาที)

16. ผู้สอนให้ผู้เรียนทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการฝึกปฏิบัติงานและการสนทนา โดยเน้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงการใช้คำศัพท์และสำนวนอย่างถูกต้องและเหมาะสมในสถานการณ์การท่องเที่ยว ผู้เรียนจะได้สะท้อนความเข้าใจและระบุจุดที่ยังมีปัญหาเพื่อนำไปปรับปรุง

17. ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ได้จากการทำกิจกรรม โดยให้แต่ละคนระบุข้อดีและข้อเสียของการสื่อสารในแต่ละสถานการณ์ ผู้สอนจะให้ข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์และเป็นประโยชน์แก่ผู้เรียน เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาทักษะการสื่อสารของตนเองให้ดียิ่งขึ้น พร้อมทั้งเสริมสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาไทยในสถานการณ์จริง

ขั้นที่ 6 การนำภาษาไปใช้ (Production) (60 นาที)

18. ผู้เรียนแบ่งกลุ่มย่อย 3-4 คน โดยแต่ละกลุ่มจำลองสถานการณ์การท่องเที่ยวในประเทศไทย เช่น การถามเส้นทาง การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยวให้เพื่อนต่างชาติ ทุกคนในกลุ่มจะผลัดกันสวมบทบาทเป็นผู้ถามและผู้ตอบ เพื่อให้ทุกคนได้ฝึกใช้คำศัพท์และสำนวนที่เรียนรู้ในบทเรียนทันที

19. ผู้เรียนผลัดกันออกมาแสดงบทบาทสมมุติหน้าชั้นเรียนในสถานการณ์การท่องเที่ยว โดยให้เพื่อนร่วมชั้นเป็นผู้ชมและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคที่ถูกต้อง ผู้สอนจะสังเกตการสนทนาและให้ข้อมูลป้อนกลับทันทีเพื่อปรับปรุงการใช้ภาษาและการสื่อสาร

20. ผู้เรียนร่วมกันอภิปรายถึงข้อผิดพลาดที่พบในบทบาทสมมุติและสิ่งที่สามารถปรับปรุงได้ ทุกคนในชั้นเรียนจะได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ โดยมีผู้สอนช่วยนำการอภิปรายและให้คำแนะนำเพิ่มเติมเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์และสำนวนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียน

6. บทบาทของผู้เรียนและบทบาทของผู้สอน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ 5PD Model	บทบาทของผู้เรียน	บทบาทของผู้สอน
ขั้นที่ 1 การเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task)	ผู้เรียนฟังและสังเกตสื่อที่ผู้สอนนำเสนอ เช่น ภาพถ่ายหรือวิดีโอเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว ตอบคำถามเบื้องต้นเกี่ยวกับประสบการณ์การท่องเที่ยว และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนร่วมชั้น และทำความเข้าใจกับ	ผู้สอนนำเสนอสื่อที่เกี่ยวข้องกับสถานที่ท่องเที่ยว เพื่อสร้างความสนใจและกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน ตั้งคำถามและชี้แนวทางการอภิปรายเพื่อให้ผู้เรียนคิดถึงประสบการณ์และความรู้สึกเกี่ยวกับการท่องเที่ยว

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ 5PD Model	บทบาทของผู้เรียน	บทบาทของผู้สอน
	คำศัพท์และสำนวนใหม่ที่ผู้สอนแนะนำ พร้อมฝึกออกเสียง พิจารณาคำถามเชิงกระตุ้นเกี่ยวกับสถานการณ์การสื่อสารเมื่อไปท่องเที่ยว	อธิบายและยกตัวอย่างการใช้คำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจและสามารถนำไปใช้ได้
ขั้นที่ 2 การนำเสนอภาษา (Presentation)	ผู้เรียนฟังและสังเกตบทสนทนาตัวอย่างที่ผู้สอนนำเสนอ วิเคราะห์โครงสร้างประโยคและคำศัพท์ในบทสนทนา โดยทำความเข้าใจแนวทางการใช้สำนวนที่ได้เรียนรู้ ฝึกออกเสียงคำศัพท์และสำนวนใหม่ตามคำแนะนำของผู้สอน	ผู้สอนนำเสนอวิดีโอบทสนทนาตัวอย่างเกี่ยวกับการท่องเที่ยว อธิบายโครงสร้างประโยค การใช้คำศัพท์ และสำนวนในบทสนทนา พร้อมยกตัวอย่างให้ชัดเจน ช่วยผู้เรียนในการฝึกออกเสียงและปรับปรุงการพูด เพื่อให้มั่นใจว่าผู้เรียนออกเสียงได้อย่างถูกต้อง
ขั้นที่ 3 การฝึกใช้ภาษา (Practice)	ผู้เรียนฝึกบทสนทนาในกลุ่มย่อย โดยใช้คำศัพท์และสำนวนที่ได้เรียนรู้ สวมบทบาทสมมติเป็นนักท่องเที่ยวและคนท้องถิ่นในการสนทนา ฟังและรับคำแนะนำจากผู้สอนเพื่อปรับปรุงการใช้ภาษาในการสนทนา	ผู้สอนจัดกิจกรรมการฝึกฝนในรูปแบบกลุ่มย่อยและการเล่นบทบาทสมมติ ให้คำแนะนำที่เฉพาะเจาะจงเพื่อปรับปรุงการออกเสียงและการใช้โครงสร้างประโยคของผู้เรียน สนับสนุนการเรียนรู้ด้วยการชี้แนะและให้คำติชมในการพัฒนาทักษะการสื่อสาร
ขั้นที่ 4 การปฏิบัติงาน (During-task)	ผู้เรียนทำกิจกรรมจำลองสถานการณ์จริงในการท่องเที่ยว เช่น การถามข้อมูลจากเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น ประเมินการสนทนาของตนเอง โดยพิจารณาถึงความถูกต้องและความคล่องแคล่วในการพูด	ผู้สอนจัดสถานการณ์การสนทนาให้คล้ายกับสถานการณ์จริง เพื่อทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียน ช่วยผู้เรียนในการประเมินตนเองและสะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงาน ให้คำแนะนำและการปรับปรุงการ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ 5PD Model	บทบาทของผู้เรียน	บทบาทของผู้สอน 43
		ใช้ภาษาของผู้เรียนในแต่ละขั้นตอน
ขั้นที่ 5 หลังปฏิบัติงาน (Post-task)	ผู้เรียนทบทวนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมและวิเคราะห์ความสำเร็จและข้อผิดพลาดของตนเอง มีส่วนร่วมในการอภิปรายกลุ่มเกี่ยวกับประสบการณ์การสื่อสารในการทำกิจกรรม รับฟังข้อเสนอแนะจากผู้สอนและเพื่อนร่วมชั้นเพื่อปรับปรุงทักษะการสื่อสาร	ผู้สอนช่วยผู้เรียนในการทบทวนและสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากการทำกิจกรรม นำการอภิปรายเพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนประสบการณ์และข้อคิดเห็นเกี่ยวกับการทำงานของตนเอง ให้ข้อเสนอแนะและคำแนะนำที่สร้างสรรค์เพื่อช่วยให้ผู้เรียนปรับปรุงและพัฒนาทักษะการสื่อสารต่อไป
ขั้นที่ 6 การนำภาษาไปใช้ (Production)	ผู้เรียนสร้างบทสนทนาในสถานการณ์จริง เช่น การถามข้อมูลการท่องเที่ยวจากคนท้องถิ่น บันทึกเสียงหรือวิดีโอของตนเองขณะสื่อสารเพื่อใช้วิเคราะห์การใช้ภาษา ประเมินตนเองและรับฟังคำติชมจากเพื่อนร่วมชั้นและผู้สอน	ผู้สอนให้คำแนะนำและชี้แนวทางในการแสดงบทบาทสมมติของผู้เรียนในสถานการณ์จริง วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาของผู้เรียน โดยให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาทักษะการสื่อสารส่งเสริมให้นักศึกษาประเมินตนเองและเพื่อนร่วมชั้นเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืนและพัฒนาต่อเนื่อง

7. สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้

7.1 PowerPoint Presentation

7.2 วิดีโอ

7.3 แผนที่ออนไลน์และแผ่นพับแหล่งท่องเที่ยว

7.4 เกม Kahoot ที่นี่...ที่ไหน

8. การวัดและการประเมินผล

วิธีการวัดและประเมินผล

8.1 พิจารณาการออกเสียงคำศัพท์ในชั้นเรียน

8.2 พิจารณาการสนทนาในชั้นเรียน

8.3 ประเมินการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

เครื่องมือการวัดและประเมินผล

แบบประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาไทย

เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟัง

เกณฑ์	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 95 ขึ้นไป รวมถึงรายละเอียดปลีกย่อย	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 80-94 อาจมีพลาดบางรายละเอียดเล็กน้อย	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 60-79 มีบางจุดที่ไม่แน่ใจหรือเข้าใจผิด	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 40-59 พลาดจุดสำคัญหลายจุด	เข้าใจเนื้อหาต่ำกว่าร้อยละ 40 หรือเข้าใจผิดบ่อย
2. การจับใจความสำคัญ	จับใจความสำคัญได้ครบทุกประเด็นหลัก	จับใจความสำคัญได้เกือบครบ มีขาดบางส่วนที่ไม่สำคัญ	จับใจความสำคัญได้เพียงร้อยละ 60-79	จับใจความสำคัญได้เพียงร้อยละ 40-59 มีข้อผิดพลาดสำคัญ	ไม่สามารถจับใจความสำคัญได้
3. การฟังและการตอบสนองต่อคำถาม	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 95 ขึ้นไป	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 80-94	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 60-79 อาจมีบางข้อไม่ตรงประเด็น	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 40-59 มีหลายข้อที่ผิดพลาด	ตอบคำถามถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 40 หรือไม่สามารถตอบได้
4. การใช้กลยุทธ์การฟัง	ใช้กลยุทธ์การฟังเช่น การคาดเดาความหมายจาก	ใช้กลยุทธ์การฟังได้ดีแต่ยังมี	ใช้กลยุทธ์การฟังเป็นบางครั้ง แต่ยังไม่สม่ำเสมอ	ใช้กลยุทธ์การฟังได้น้อย ทำให้	ไม่สามารถใช้กลยุทธ์การฟังได้เลย

เกณฑ์	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
	บริบทได้อย่างแม่นยำ	ข้อผิดพลาดเล็กน้อย		เข้าใจเนื้อหาได้ยาก	

เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการพูด

เกณฑ์	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. ความคล่องแคล่วในการพูด	พูดได้คล่องแคล่ว ไม่หยุดชะงักเกิน 1 ครั้งใน 1 นาที	พูดได้คล่อง มีหยุดคิดหรือสะดุดไม่เกิน 2 ครั้งใน 1 นาที	พูดได้ต่อเนื่อง แต่มีหยุดคิดหรือสะดุด 3-4 ครั้งใน 1 นาที	พูดติดขัด มีหยุดคิดหรือสะดุด 5 ครั้งขึ้นไปใน 1 นาที	พูดติดขัดบ่อย ไม่สามารถพูดต่อเนื่องได้
2. การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องมากกว่าร้อยละ 95	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องร้อยละ 80-94	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องร้อยละ 60-79	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องร้อยละ 40-59 มีข้อผิดพลาดทำให้เกิดความคลาดเคลื่อน	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 40 ทำให้เข้าใจผิดบ่อย
3. การออกเสียง	ออกเสียงชัดเจนถูกต้องทุกพยางค์	ออกเสียงชัดเจน มีข้อผิดพลาดเล็กน้อยที่ไม่ทำให้ความหมายคลาดเคลื่อน	ออกเสียงพอฟังรู้เรื่อง แต่มีข้อผิดพลาดในพยางค์สำคัญบางคำ	ออกเสียงผิดพลาดในคำสำคัญที่ทำให้เข้าใจผิดได้ง่าย	ออกเสียงผิดมากจนทำให้ความหมายคลาดเคลื่อน
4. การสื่อความหมายและการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ	สามารถอธิบายและโต้ตอบได้ครบถ้วนโดยไม่ต้องขอคำอธิบายซ้ำ	สื่อความหมายได้ดี อาจมีบางช่วงที่ต้องขอคำอธิบายซ้ำ	สามารถสื่อความหมายได้ แต่ต้องใช้เวลาทำความเข้าใจเพิ่ม	สื่อความหมายได้ยาก ต้องใช้คำอธิบายเพิ่มเติมบ่อยครั้ง	ไม่สามารถสื่อความหมายได้ หรือผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจได้เลย

แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง การพัฒนาทักษะการฟังและการพูด

หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง การสั่งอาหารในร้านอาหาร เวลา 6 ชั่วโมง

---

1. สาระสำคัญ

การสั่งอาหารในร้านอาหารเป็นสถานการณ์ที่พบได้บ่อยในชีวิตประจำวัน การเรียนรู้คำศัพท์ ประโยค และสำนวนที่ใช้ในการสั่งอาหารจะช่วยให้นักศึกษาสามารถสื่อสารได้อย่างมั่นใจและถูกต้องในบริบทของร้านอาหารในประเทศไทย การฝึกการฟังบทสนทนาเกี่ยวกับการสั่งอาหารจะช่วยเสริมสร้างทักษะการฟังและการพูดส่งผลให้เกิดความเข้าใจในการใช้ภาษาไทยในชีวิตจริง

2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง

ผู้เรียนสามารถฟังและเข้าใจบทสนทนาในการสั่งอาหารในร้านอาหารได้อย่างถูกต้อง สามารถใช้คำศัพท์และสำนวนที่เหมาะสมในการสั่งอาหารและตอบคำถามจากพนักงานในร้านอาหาร มีความมั่นใจในการสื่อสารภาษาไทยเมื่ออยู่ในบริบทของร้านอาหาร

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

3.1 ด้านความรู้ (Knowledge - K)

ผู้เรียนสามารถจำและอธิบายคำศัพท์และสำนวนที่ใช้ในการสั่งอาหารในร้านอาหารได้

3.2 ด้านทักษะ (Performance - P)

ผู้เรียนสามารถใช้โครงสร้างประโยคและสำนวนในการสั่งอาหารและตอบคำถามจากพนักงานร้านอาหารได้อย่างถูกต้อง

3.3 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude - A)

ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการสื่อสารภาษาไทยและรู้สึกมั่นใจในการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

4. สาระการเรียนรู้

4.1 คำศัพท์ที่ใช้ในการสั่งอาหาร เช่น เมนูอาหาร ราคา ส่วนผสม รสชาติ เครื่องดื่ม

4.2 สำนวนและประโยคที่ใช้บ่อยในการสั่งอาหาร เช่น “ขอสั่ง...”, “มีอะไรแนะนำบ้าง”, “ไม่เผ็ดนะครับ/ค่ะ”

4.3 การใช้โครงสร้างประโยคในการถามและตอบคำถามที่เกี่ยวข้องกับการสั่งอาหาร

5. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ 5PD Model

ขั้นที่ 1 การเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task) (60 นาที)

1. ผู้สอนอธิบายเรื่อง “การสั่งอาหารในร้านอาหาร” และจุดประสงค์ในการเรียน โดยบอกผู้เรียนว่าจะได้ฝึกทั้งการฟังบทสนทนาที่เกี่ยวกับการสั่งอาหารและการพูดตอบโต้บทสนทนาเหล่านั้น

2. ผู้สอนเปิดวิดีโอบทสนทนาระหว่างพนักงานกับลูกค้าในร้านอาหาร โดยให้ผู้เรียนฟัง 2-3 ครั้ง ครั้งแรกให้ฟังจับใจความสำคัญ เช่น ลูกค้าสั่งอะไร และพนักงานถามคำถามอย่างไร ครั้งที่สองให้จดจำคำศัพท์หรือวลีสำคัญ

3. ผู้เรียนฟังเสียงบทสนทนาและจดคำสำคัญ เช่น เมนูที่สั่ง คำตอบของพนักงาน และรูปแบบการสั่งอาหารที่ใช้ หลังฟังจบผู้สอนสอบถามผู้เรียนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ยิน เช่น “ลูกค้าสั่งเมนูอะไรบ้าง” หรือ “พนักงานตอบอย่างไร” เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ

4. ผู้สอนสอนคำศัพท์และวลีที่ใช้ในการสั่งอาหาร เช่น “รายการอาหาร (เมนู)” “ขอสั่ง...” “ข้าวผัด” “ไม่เผ็ด” “น้ำเปล่า” โดยใช้สื่อที่เป็นการออกเสียงคำศัพท์ทีละคำ พร้อมยกตัวอย่างการสั่งอาหารในประโยคที่เป็นบทสนทนาสั้นๆ ผู้เรียนฟังคำศัพท์และฝึกพูดตามเสียงที่ได้ยิน โดยฝึกออกเสียงให้ชัดเจน และพยายามใช้วลีเหล่านี้ในบทสนทนาจำลอง

5. ผู้สอนแจกบัตรคำศัพท์และบัตรรูปภาพที่ผู้เรียนต้องจับคู่กัน ผู้เรียนจะฟังไฟล์เสียงคำสั่งอาหารและต้องจับคู่คำพูดที่ได้ยินกับคำศัพท์ในบัตร เช่น เมื่อได้ยินเสียง “ข้าวผัด” ให้ผู้เรียนจับคู่กับบัตรที่มีคำว่า “ข้าวผัด” จากนั้นผู้สอนจะตรวจสอบคำตอบและอธิบายเพิ่มเติมหากจำเป็น

ขั้นที่ 2 การนำเสนอภาษา (Presentation) (60 นาที)

6. ผู้สอนเริ่มด้วยการเปิดวิดีโอของบทสนทนาจริงในร้านอาหาร ซึ่งแสดงให้เห็นขั้นตอนการสั่งอาหารตั้งแต่การถามถึงเมนู การแนะนำอาหาร จนถึงการสั่งอาหารและตอบโต้บทสนทนา

ตัวอย่าง พนักงาน : “รับอะไรดีคะ”

ลูกค้า : “ขอสั่งข้าวผัดหมูหนึ่งจานค่ะ”

7. ผู้สอนหยุดวิดีโอเป็นช่วงๆ เพื่ออธิบายโครงสร้างประโยคสำคัญ เช่น

การใช้คำว่า “ขอสั่ง...” ในการสั่งอาหาร หรือ

การถามว่า “มีเมนูแนะนำไหม” เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจวิธีการสื่อสารที่ถูกต้อง

จากนั้นผู้สอนเขียนตัวอย่างประโยคลงบนกระดาน เช่น

“ขอ...” “รับอะไรดีคะ” “เผ็ดมากไหม” พร้อมอธิบายสถานการณ์ที่สามารถใช้ประโยคเหล่านี้ ผู้เรียนบันทึกโครงสร้างประโยคและคำศัพท์ใหม่ พร้อมฝึกการใช้ประโยคโดยการพูดตามตัวอย่างที่ผู้สอนให้

8. ผู้สอนให้ผู้เรียนฝึกออกเสียงประโยคสำคัญจากบทสนทนาที่ได้ฟัง โดยเน้นการออกเสียงที่ถูกต้องและจังหวะการพูดในภาษาไทย การใช้เสียงสูงต่ำ หรือการเว้นวรรคในประโยคที่เหมาะสม

9. ผู้สอนตั้งคำถามเกี่ยวกับบทสนทนาเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน เช่น “ลูกค้าสั่งอะไร” “พนักงานถามลูกค้าว่าอะไร” “ลูกค้าเลือกเมนูอะไร” เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกการฟังและตอบคำถาม ผู้เรียนตอบคำถามจากบทสนทนา เช่น “ลูกค้าสั่งข้าวผัด” “พนักงานถามว่ารับอะไรดี”

ขั้นที่ 3 การฝึกใช้ภาษา (Practice) (60 นาที)

10. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นคู่ โดยให้แต่ละคู่ผลัดกันเป็น “ลูกค้า” และ “พนักงานร้านอาหาร” พร้อมให้คำอธิบายเกี่ยวกับบทบาทและความรับผิดชอบในการสนทนา จากนั้นผู้เรียนเริ่มแสดงบทบาทตามที่ได้รับ โดยผู้เรียนแต่ละคนต้องสวมบทบาทอย่างเต็มที่และพยายามใช้ภาษาที่ถูกต้อง

11. ผู้สอนเน้นย้ำให้ผู้เรียนใช้ประโยคที่ได้เรียนรู้ก่อนหน้านี้ เช่น “ขอสั่ง...” “มีเมนูอะไรแนะนำไหม” “ไม่เผ็ดนะคะ” เป็นต้น จากนั้นผู้เรียนเริ่มสนทนากันตามสถานการณ์ในร้านอาหาร โดยลูกค้าจะทำการสั่งอาหาร ในขณะที่พนักงานจะตอบกลับและถามคำถามเพื่อให้บริการ เช่น รับอะไรดีคะ” “เมนูนี้เผ็ดไหม” โดยเน้นการใช้การสื่อสารที่ชัดเจน

12. ผู้สอนแจกแบบฝึกหัดให้กับผู้เรียน โดยให้จับคู่ประโยคการสั่งอาหารกับการตอบสนองที่เหมาะสม เช่น “ขอข้าวผัด” จับคู่กับ “เมนูนี้อร่อยมากค่ะ” หรือ “ไม่เผ็ดนะคะ” จับคู่กับ “ได้ค่ะ” ผู้เรียนทำแบบฝึกหัดโดยให้ผู้เรียนแต่ละคนจับคู่ประโยคที่เกี่ยวข้องในขณะที่พูดคุยกัน เพื่อเพิ่มทักษะการฟังและการพูดอย่างมีความหมาย

13. ผู้สอนเดินดูรอบห้องเรียนเพื่อสังเกตการสนทนาของผู้เรียน และให้คำแนะนำในการใช้ภาษา ถ้าพบข้อผิดพลาด เช่น การใช้คำที่ไม่เหมาะสมหรือการออกเสียงที่ผิด ผู้เรียนรับคำแนะนำจากผู้สอนและพยายามปรับปรุงการสนทนา โดยอาจถามคำถามเพิ่มเติมหากมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการใช้ภาษา หลังจากกิจกรรมฝึกเสร็จสิ้น ผู้สอนให้การสรุปว่าแต่ละคนได้เรียนรู้อะไรจากการสนทนา และให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่พวกเขารู้สึกว่าทำได้ดีหรือต้องปรับปรุง

ขั้นที่ 4 การปฏิบัติงาน (During-task) (60 นาที)

คุณลักษณะงานปฏิบัติ (Task performance options)

14. ผู้สอนแบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มละ 4-5 คน โดยแต่ละกลุ่มจะมีบทบาทเป็นลูกค้าและพนักงานในร้านอาหาร ผู้เรียนแต่ละกลุ่มเตรียมตัวโดยเลือกเมนูอาหารที่แตกต่างกันในกลุ่ม ซึ่งอาจเป็นอาหารไทยที่พวกเขาไม่คุ้นเคย เช่น “แกงเขียวหวาน” หรือ “มัสมั่น” เพื่อให้มีความหลากหลายในการสั่งอาหาร

15. ผู้สอนแนะนำคำสั่งที่เพิ่มขึ้น เช่น ให้ผู้เรียนถามถึงส่วนประกอบของอาหารว่า “เมนูนี้มีส่วนประกอบอะไรบ้าง” “เผ็ดมากไหม” หรือ “มีวัตถุดิบอะไรบ้างที่ไม่ใช้ในเมนูนี้” จากนั้นผู้เรียน

เริ่มทำการสนทนาในกลุ่ม โดยลูกค้าจะทำการสั่งอาหารและสอบถามเกี่ยวกับเมนู ในขณะที่พนักงานจะต้องตอบคำถามและอธิบายเมนูอย่างชัดเจน

16. ผู้สอนให้เวลาผู้เรียนในการสนทนาตามบทบาทที่กำหนด จากนั้นให้ผู้เรียนผลัดกันสลับบทบาทระหว่างลูกค้าและพนักงาน เพื่อให้ทุกคนได้สัมผัสกับบทบาททั้งสองมีโอกาสเรียนรู้วิธีการพูดและการฟังในมุมมองที่แตกต่างกัน

คุณลักษณะทางด้านกระบวนการ (Process options)

17. ผู้สอนเพิ่มสถานการณ์จำลอง เช่น หากลูกค้าสั่งอาหารที่ไม่อยู่ในเมนู พนักงานจะต้องเสนอเมนูที่คล้ายคลึงกัน หรือเสนอทางเลือกอื่น ๆ เพื่อฝึกการแก้ปัญหาในขณะสนทนา เพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้วิธีการเสนอทางเลือกและการแนะนำอาหารให้เหมาะสมกับความต้องการของลูกค้า

18. หลังจากแต่ละกลุ่มฝึกเสร็จสิ้น ให้แต่ละกลุ่มนำเสนอประสบการณ์และการสนทนาของพวกเขา โดยให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ได้เรียนรู้และสิ่งที่ทำได้ดี

ขั้นที่ 5 หลังปฏิบัติงาน (Post-task) (60 นาที)

19. ผู้สอนเริ่มต้นด้วยการเชิญผู้เรียนแต่ละกลุ่มมานำเสนอประสบการณ์การสนทนา โดยให้แต่ละกลุ่มรายงานว่าพวกเขาสั่งอาหารและพูดคุยกับพนักงานในลักษณะใด จากนั้นผู้เรียนแต่ละกลุ่มแบ่งปันข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาที่พวกเขาพบในระหว่างการสนทนา เช่น การไม่เข้าใจคำศัพท์ที่พนักงานใช้ หรือการไม่สามารถตอบคำถามบางคำได้

20. ผู้สอนอธิบายข้อผิดพลาดทางภาษา เช่น การใช้ประโยคที่ไม่ถูกต้อง หรือการใช้คำศัพท์ที่ไม่เหมาะสมในบริบทต่าง ๆ โดยใช้ตัวอย่างจากการสนทนาของผู้เรียน โดยที่ผู้เรียนคอยรับฟังและซักถามเกี่ยวกับข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้น รวมถึงการขอคำแนะนำเพื่อแก้ไขความเข้าใจที่ไม่ถูกต้อง

21. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกสนทนาซ้ำ โดยให้ผู้เรียนทำการแสดงบทสนทนาที่เคยทำมาในสถานการณ์ใหม่ ซึ่งอาจจะเป็นการสั่งเมนูที่แตกต่างจากครั้งแรก เช่น เมนูที่ไม่เคยสั่งหรือวัตถุดิบที่ต้องถามเกี่ยวกับความเผ็ดหรือรสชาติ ให้ผู้เรียนผลัดกันเป็นลูกค้าและพนักงานในสถานการณ์ใหม่ โดยมีการใช้คำศัพท์และประโยคที่ได้รับการแก้ไขจากการอภิปรายที่ผ่านมา

ขั้นที่ 6 การนำภาษาไปใช้ (Production) (60 นาที)

22. ผู้สอนสร้างบรรยากาศเหมือนจริงในห้องเรียน เช่น ตั้งโต๊ะอาหาร เตรียมเมนูอาหารที่มีภาพและชื่ออาหารที่เคยเรียนรู้ จากนั้นให้ผู้เรียนจำลองบทบาทเป็นลูกค้าและพนักงานร้านอาหาร โดยผลัดกันสั่งอาหารและให้บริการ

23. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ประโยคหรือคำศัพท์ที่ได้เรียนรู้ในการสนทนาอย่างอิสระ โดยไม่จำกัดรูปแบบ เช่น การถามเกี่ยวกับเมนู การแสดงความเห็นเกี่ยวกับรสชาติอาหาร อาจมีการ

เพิ่มเติมรายละเอียดในการสนทนา เช่น “ขอข้าวผัดหนึ่งจาน เผ็ดน้อยหน่อยนะครับ/ค่ะ” หรือ “เมนูนี้อร่อยมาก มีส่วนผสมอะไรบ้าง”

24. ผู้สอนอธิบายให้ผู้เรียนทราบถึงสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นในร้านอาหาร เช่น ลูกค้านำอาหารจากที่อื่นเข้ามาทานในร้าน หรืออวัจนภาษา ผู้เรียนจะบริหารจัดการอย่างไร โดยให้ผู้เรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม ได้แก่ ลูกค้าและพนักงานร้านอาหาร

ลูกค้า : จำลองบทบาทเป็นลูกค้าที่นำอาหารเข้ามาในร้าน อาจพูดว่า “ขอโทษครับ/ค่ะ ผม/ฉันนำอาหารจากร้านอื่นมาทานได้ไหม”

พนักงาน : จำลองบทบาทการเป็นพนักงานร้านอาหาร ตอบคำถามนี้อย่างเหมาะสม เช่น “ต้องขอโทษด้วยค่ะ ร้านของเรามีนโยบายไม่อนุญาตให้ลูกค้านำอาหารจากที่อื่นเข้ามาทานในร้าน แต่ถ้าคุณต้องการ เรามีเมนูแนะนำที่อร่อยมาก คุณสนใจดูเมนูไหม”

ผู้เรียนสลับบทบาทระหว่างลูกค้าและพนักงาน เพื่อให้ได้ฝึกฝนทั้งสองด้าน โดยที่พนักงานต้องใช้ทักษะการสื่อสารที่สุภาพและมีประสิทธิภาพในการจัดการกับสถานการณ์นี้ เช่น การให้เหตุผลว่าทำไมไม่อนุญาตให้ทำเช่นนั้น หรือการเสนอทางเลือกให้ลูกค้า

25. ผู้สอนแนะนำให้ผู้เรียนทำบันทึกเกี่ยวกับประสบการณ์ที่ได้จากกิจกรรมจำลองนี้ รวมถึงวลีและคำศัพท์ที่ใช้ในการสั่งอาหาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในการสั่งอาหารจริงในชีวิตประจำวัน และผู้เรียนควรมีการตั้งเป้าหมายในการใช้ภาษาไทยในสถานการณ์จริง เช่น การไปที่ร้านอาหารไทยในพื้นที่ที่ตนอาศัยอยู่

6. บทบาทของผู้เรียนและบทบาทของผู้สอน

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ 5PD Model	**บทบาทของผู้เรียน**	**บทบาทของผู้สอน**
ขั้นที่ 1 การเตรียมปฏิบัติงาน (Pre-task)	ผู้เรียนร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์และความคิดเห็นเกี่ยวกับการสั่งอาหารในร้านอาหาร ฟังและจดจำคำศัพท์และสำนวนที่ผู้สอนนำเสนอ พร้อมทั้งฝึกการออกเสียง	ผู้สอนแนะนำหัวข้อการเรียน สร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ด้วยการตั้งคำถามที่กระตุ้นความสนใจ จัดหาสื่อช่วยในการเรียน เช่น ภาพ วิดีโอ หรือเสียง เพื่อช่วยให้นักศึกษาเข้าใจคำศัพท์และสำนวนที่เกี่ยวข้องกับการสั่งอาหาร ชี้แนะและอธิบายการออกเสียงคำศัพท์ที่ถูกต้อง

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ 5PD Model	บทบาทของผู้เรียน	บทบาทของผู้สอน 51
ขั้นที่ 2 การนำเสนอภาษา (Presentation)	ผู้เรียนฟังและสังเกตบทสนทนาในตัวอย่าง พร้อมทั้งฝึกออกเสียงคำศัพท์และโครงสร้างประโยค จดจำและฝึกการออกเสียงตามที่ได้เรียนรู้จากบทสนทนาตัวอย่าง	ผู้สอนนำเสนอวิดีโอบทสนทนาตัวอย่างตัวอย่างระหว่างลูกค้าและพนักงานในร้านอาหาร อธิบายโครงสร้างประโยคและสำนวนที่ใช้ในการสั่งอาหาร พร้อมทั้งให้คำแนะนำในเรื่องการออกเสียง ตรวจสอบและสรุปเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ในขั้นนี้
ขั้นที่ 3 การฝึกใช้ภาษา (Practice)	ผู้เรียนแบ่งกลุ่มฝึกพูดบทสนทนาสมมติในการสั่งอาหารในร้านอาหาร โดยสลับบทบาทระหว่างลูกค้าและพนักงาน แสดงบทสนทนาอย่างมั่นใจและพัฒนาทักษะการฟังและพูดในสถานการณ์จริง	ผู้สอนให้คำแนะนำและช่วยปรับปรุงการใช้ภาษาในระหว่างที่ผู้เรียนฝึกฝนการพูดในกลุ่ม สร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองและส่งเสริมความมั่นใจในการใช้ภาษาของผู้เรียน
ขั้นที่ 4 การปฏิบัติงาน (During-task)	ผู้เรียนจำลองสถานการณ์จริงในการสั่งอาหารโดยใช้ทักษะการสื่อสารและโครงสร้างประโยคที่ได้เรียนรู้ โดยการวางแผนล่วงหน้าว่าจะใช้คำศัพท์และโครงสร้างประโยคใดในการสั่งอาหาร พร้อมทั้งแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับความท้าทายที่พบ	ผู้สอนสร้างสถานการณ์ที่ซับซ้อนขึ้นให้นักศึกษาได้ฝึกใช้ภาษาในบริบทต่าง ๆ คอยแนะนำกระบวนการในการเตรียมการพูดและการแก้ไขปัญหาที่อาจเกิดขึ้น
ขั้นที่ 5 หลังปฏิบัติงาน (Post-task)	ผู้เรียนทบทวนบทสนทนาของตนเองและระบุข้อผิดพลาดหรือจุดที่สามารถปรับปรุงได้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นและประสบการณ์ที่ได้จากการฝึกการสั่งอาหาร	ผู้สอนให้ข้อเสนอแนะเชิงลึกเกี่ยวกับการใช้ภาษา การออกเสียงและความชัดเจนในการสื่อสาร สรุปเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ในบทเรียนนี้และแนะนำแนวทางในการพัฒนาทักษะต่อไป

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ 5PD Model	บทบาทของผู้เรียน	บทบาทของผู้สอน 52
ขั้นที่ 6 การนำภาษาไปใช้ (Production)	ผู้เรียนจะทำหน้าที่สร้างสถานการณ์จำลองที่เกี่ยวข้องกับการนำอาหารจากที่อื่นเข้ามาทานในร้านอาหาร โดยการแสดงบทบาทต่าง ๆ เช่น ลูกค้าและพนักงานใช้คำศัพท์และประโยคที่เรียนรู้มาในการสนทนาอย่างสร้างสรรค์และเหมาะสม ต้องคิดวิเคราะห์และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์นั้น ๆ เช่น เมื่อลูกค้านำอาหารจากที่อื่นมา ผู้เรียนจะต้องรู้จักจัดการและตอบสนองอย่างไร	ผู้สอนจะต้องให้การสนับสนุนผู้เรียน โดยคอยให้คำแนะนำและแรงจูงใจในการฝึกพูดและฟังอย่างต่อเนื่อง สร้างบรรยากาศที่เปิดกว้างเพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกสบายใจในการแสดงบทบาทและสื่อสาร

7. สื่อประกอบการจัดการเรียนรู้

7.1 PowerPoint Presentation

7.2 วิดีโอ

7.3 แบบจำลองสถานการณ์

7.4 บัตรคำศัพท์

8. การวัดและการประเมินผล

วิธีการวัดและประเมินผล

8.1 พิจารณาการออกเสียงคำศัพท์ในชั้นเรียน

8.2 พิจารณาการสนทนาในชั้นเรียน

8.3 ประเมินการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง

เครื่องมือการวัดและประเมินผล

แบบประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาไทย

เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการฟัง

เกณฑ์	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 95 ขึ้นไป รวมถึงรายละเอียดปลีกย่อย	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 80-94 อาจมีพลาดบางรายละเอียดเล็กน้อย	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 60-79 มีบางจุดที่ไม่แน่ใจหรือเข้าใจผิด	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 40-59 พลาดจุดสำคัญหลายจุด	เข้าใจเนื้อหาต่ำกว่าร้อยละ 40 หรือเข้าใจผิดบ่อย
2. การจับใจความสำคัญ	จับใจความสำคัญได้ครบทุกประเด็นหลัก	จับใจความสำคัญได้เกือบครบ มีขาดบางส่วนที่ไม่สำคัญ	จับใจความสำคัญได้เพียงร้อยละ 60-79	จับใจความสำคัญได้เพียงร้อยละ 40-59 มีข้อผิดพลาดสำคัญ	ไม่สามารถจับใจความสำคัญได้
3. การฟังและการตอบสนองต่อคำถาม	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 95 ขึ้นไป	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 80-94	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 60-79 อาจมีบางข้อไม่ตรงประเด็น	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 40-59 มีหลายข้อที่ผิดพลาด	ตอบคำถามถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 40 หรือไม่สามารถตอบได้
4. การใช้กลยุทธ์การฟัง	ใช้กลยุทธ์การฟังเช่น การคาดเดาความหมายจากบริบทได้อย่างแม่นยำ	ใช้กลยุทธ์การฟังได้ดีแต่ยังมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	ใช้กลยุทธ์การฟังเป็นบางครั้ง แต่ยังไม่สม่ำเสมอ	ใช้กลยุทธ์การฟังได้น้อย ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ยาก	ไม่สามารถใช้กลยุทธ์การฟังได้เลย

เกณฑ์การวัดและประเมินผลทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการพูด

เกณฑ์	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. ความคล่องแคล่วในการพูด	พูดได้คล่องแคล่ว ไม่หยุดชะงักเกิน 1 ครั้งใน 1 นาที	พูดได้คล่อง มีหยุดคิดหรือสะดุดไม่เกิน 2 ครั้งใน 1 นาที	พูดได้ต่อเนื่อง แต่มีหยุดคิดหรือสะดุด 3-4 ครั้งใน 1 นาที	พูดติดขัด มีหยุดคิดหรือสะดุด 5 ครั้งขึ้นไปใน 1 นาที	พูดติดขัดบ่อย ไม่สามารถพูดต่อเนื่องได้
2. การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องมากกว่าร้อยละ 95	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องร้อยละ 80-94	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องร้อยละ 60-79	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องร้อยละ 40-59 มีข้อผิดพลาดทำให้เกิดความคลาดเคลื่อน	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 40 ทำให้เข้าใจผิดบ่อย
3. การออกเสียง	ออกเสียงชัดเจนถูกต้องทุกพยางค์	ออกเสียงชัดเจน มีข้อผิดพลาดเล็กน้อยที่ไม่ทำให้ความหมายคลาดเคลื่อน	ออกเสียงพอฟังรู้เรื่อง แต่มีข้อผิดพลาดในพยางค์สำคัญบางคำ	ออกเสียงผิดพลาดในคำสำคัญที่ทำให้เข้าใจผิดได้ง่าย	ออกเสียงผิดมากจนทำให้ความหมายคลาดเคลื่อน
4. การสื่อความหมายและการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ	สามารถอธิบายและโต้ตอบได้ครบถ้วนโดยไม่ต้องขอคำอธิบายซ้ำ	สื่อความหมายได้ดี อาจมีบางช่วงที่ต้องขอคำอธิบายซ้ำ	สามารถสื่อความหมายได้ แต่ต้องใช้เวลาทำความเข้าใจเพิ่ม	สื่อความหมายได้ยาก ต้องใช้คำอธิบายเพิ่มเติมบ่อยครั้ง	ไม่สามารถสื่อความหมายได้ หรือผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจได้เลย

เว็บไซต์ประกอบการจัดการเรียนรู้

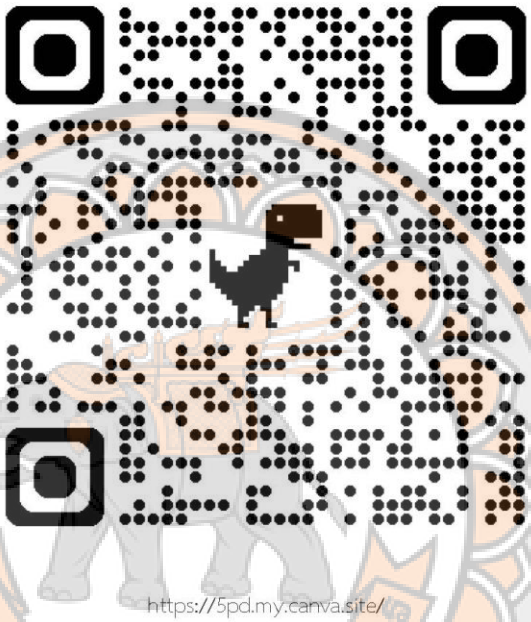

ภาคผนวก ค เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ประกอบด้วย

1. แบบสัมภาษณ์ ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน (สำหรับอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยให้นักศึกษาชาวจีน)

2. แบบสัมภาษณ์ ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน (สำหรับนักศึกษาชาวจีน)

3. แบบตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

4. แบบประเมินทักษะการฟังภาษาไทย

5. แบบประเมินทักษะการพูดภาษาไทย

6. แบบบันทึกประเด็นการประชุมย่อย

มหาวิทยาลัยนเรศวร

1. แบบสัมภาษณ์ ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน (สำหรับอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยให้นักศึกษาชาวจีน)

แบบสัมภาษณ์ ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน
(สำหรับอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยให้นักศึกษาชาวจีน)
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน
สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ในระดับอุดมศึกษา
เรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะ
การสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

จุดประสงค์

เพื่อศึกษาความคิดเห็นจากอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยให้นักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ นำไปสู่แนวทางในการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์นี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอนภาษาไทยให้นักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนในสาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการทำวิจัย ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์จากอาจารย์ผู้สอนนักศึกษาชาวจีน ได้กรุณาตอบคำถามตามสภาพความเป็นจริง เพื่อประโยชน์พัฒนารูปแบบในการจัดการเรียนรู้ต่อไป โดยแบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มีทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์
ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่กรุณาเสียสละเวลาให้ข้อมูล

นายสิรพัชญ์ หาญนอก นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต (กศ.ด.) สาขาวิชาภาษาไทย
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โทร. 09-4466-9599

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

อาจารย์ผู้สอนภาษาไทย สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ

1) ชื่อ-นามสกุล.....

2) ตำแหน่งทางวิชาการ.....

3) หน่วยงาน.....

4) วุฒิการศึกษาสูงสุด.....สาขาวิชา.....

5) ประสบการณ์การสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ.....ปี.....เดือน

6) วันที่สัมภาษณ์.....เวลา.....

7) สถานที่ให้สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

2.1 ท่านคิดว่านักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการฟังหรือไม่อย่างไร

.....

2.2 ท่านคิดว่านักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการพูดหรือไม่อย่างไร

.....

2.3 ท่านคิดว่ารูปแบบหรือวิธีการสอนที่ไม่เหมาะสมหรือเป็นอุปสรรคต่อการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนคือลักษณะใด

.....

2.4 ท่านคิดว่าแนวทางในการแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนควรเป็นอย่างไร

.....

2.5 ท่านคิดว่าวิธีการสอนภาษาไทยแบบใดที่จะช่วยทำให้นักศึกษาชาวจีนเรียนรู้ภาษาไทยได้เข้าใจมากขึ้น

.....

2.6 ท่านคิดว่าสิ่งสนับสนุน สิ่งอำนวยความสะดวกหรือปัจจัยใดที่เป็นอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาชาวจีน

.....

2. แบบสัมภาษณ์ ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน (สำหรับนักศึกษาชาวจีน)

แบบสัมภาษณ์ ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน
(สำหรับนักศึกษาชาวจีน)
ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน
สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ในระดับอุดมศึกษา
เรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษา
เพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะ
การสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

จุดประสงค์

เพื่อศึกษาความคิดเห็นจากนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ นำไปสู่แนวทางในการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

คำชี้แจง

แบบสัมภาษณ์นี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการสัมภาษณ์นักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ เกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนที่เรียนในสาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการทำวิจัย ผู้วิจัยจึงขอความอนุเคราะห์จากนักศึกษาชาวจีน ได้กรุณาตอบคำถามตามสภาพความเป็นจริงเพื่อประโยชน์พัฒนารูปแบบในการจัดการเรียนรู้ต่อไป โดยแบบสัมภาษณ์ฉบับนี้มีทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์
ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่กรุณาเสียสละเวลาให้ข้อมูล

นายสิรพัชญ์ หาญนอก นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต (กศ.ด.) สาขาวิชาภาษาไทย
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร โทร. 09-4466-9599

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสัมภาษณ์

นักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ

1) ชื่อ-นามสกุล.....

2) หน่วยงาน.....

3) สาขาวิชา.....มหาวิทยาลัย.....

4) ระยะเวลาในการเรียนภาษาไทย.....ปี.....เดือน

5) วันที่สัมภาษณ์.....เวลา.....

6) ผู้สัมภาษณ์.....

7) สถานที่ให้สัมภาษณ์.....

ตอนที่ 2 ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

2.1 คุณมีปัญหาในการศึกษาภาษาไทยอย่างไรบ้าง

.....

2.2 ปัญหาการฟังภาษาไทยของคุณเป็นอย่างไรบ้าง

.....

2.3 ปัญหาการพูดภาษาไทยของคุณเป็นอย่างไรบ้าง

.....

2.4 คุณรู้สึกอย่างไรเมื่อต้องสื่อสารภาษาไทยกับคนไทย

.....

2.5 สาเหตุอะไรที่ทำให้คุณสื่อสารภาษาไทยยังไม่ดีเท่าที่ควร

.....

2.6 ปัญหาการฟังและพูดภาษาไทยส่งผลกระทบต่อการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันของท่านหรือไม่อย่างไร

.....

3. แบบตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

แบบตรวจสอบคุณภาพ

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D1)

เรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญ

1) ชื่อ-นามสกุล.....

2) ตำแหน่งทางวิชาการ.....

3) หน่วยงาน.....

4) วุฒิการศึกษาสูงสุด.....สาขาวิชา.....

5) ความเชี่ยวชาญ.....

ตอนที่ 2 คำชี้แจง

งานวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามแนวทางของการวิจัยและพัฒนา โดยแบ่งการดำเนินการวิจัยออกเป็น 4 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 การวิจัย (R1 =Research) ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (D1 = Development) ขั้นตอนที่ 3 การวิจัย (R2 =Research) และขั้นตอนที่ 4 การพัฒนา (D2 = Development)

ในขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (D1 = Development) เป็นขั้นตอนการออกแบบและพัฒนา โดยการนำข้อมูลพื้นฐานในขั้นที่ 1 มาเป็นแนวทางในการออกแบบและพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ ดังนี้

เอกสารหมายเลข 1 แบบตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ

เอกสารหมายเลข 2 แบบตรวจสอบคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ

เอกสารหมายเลข 3 แบบตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ

ข้อมูลที่ได้จากการวิจัยเป็นข้อมูลเฉพาะในงานวิจัยนี้เท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยได้ขออนุญาตผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อเปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย

ลงชื่อ

(.....)

ผู้เชี่ยวชาญ

...../...../.....

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงที่กรุณาเสียสละเวลาให้ข้อมูล

นายสิรพัชญ์ หาญนอก

นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษาดุษฎีบัณฑิต (กศ.ด.) สาขาวิชาภาษาไทย

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

โทร. 09-4466-9599

เอกสารหมายเลข 1

แบบตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D1)

เรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

คำชี้แจง

1. เครื่องมือฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นของท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือฉบับนี้จะนำไปใช้ในการปรับปรุงรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. แบบตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ นี้เป็นกระบวนการในขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนา (Development: D1) ตามแนวทางของการวิจัย R & D โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องว่างตามความเห็นของท่านผู้เชี่ยวชาญ โดยกำหนดเกณฑ์ไว้ ดังนี้

5 หมายถึง ท่านเห็นว่ารายการตรวจสอบที่กำหนดมีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง ท่านเห็นว่ารายการตรวจสอบที่กำหนดมีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง ท่านเห็นว่ารายการตรวจสอบที่กำหนดมีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง ท่านเห็นว่ารายการตรวจสอบที่กำหนดมีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง ท่านเห็นว่ารายการตรวจสอบที่กำหนดมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ที่	รายการตรวจสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
		1	2	3	4	5
1. ความสอดคล้องของเนื้อหากับวัตถุประสงค์						
1.1	เนื้อหาเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการพูดและการฟัง สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ					
1.2	เนื้อหาครอบคลุมทั้งทักษะการฟัง การพูดภาษาไทย					
1.3.	เนื้อหาเหมาะสมกับทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT)					
2.ความชัดเจนของเนื้อหาและกระบวนการจัดการเรียนรู้						
2.1	เนื้อหามีความชัดเจนในแต่ละขั้นตอนการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หรือ 5PD Model					
2.2	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจนและเหมาะสมกับผู้เรียน					
2.3	เนื้อหาและกิจกรรมมีการจัดลำดับเนื้อหาและความยากง่ายที่เหมาะสม					
3. การออกแบบและการนำไปใช้ได้จริง						
3.1	รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความยืดหยุ่น สามารถนำไปปรับใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้					
3.2	รูปแบบการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ					
4. ความเหมาะสมของสื่อการเรียนรู้						
4.1	สื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่ใช้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา					

ที่	รายการตรวจสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
		1	2	3	4	5
4.2	สื่อการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมทักษะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาไทยของผู้เรียน					
5. การวัดและประเมินผล						
5.1	ความสอดคล้องของการวัดและประเมินผลกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้					
5.2	ความเหมาะสมของการให้ข้อมูลย้อนกลับในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด					
5.3	การออกแบบการประเมินช่วยให้ผู้เรียนสามารถสะท้อนและพัฒนาตนเองได้					
5.4	ความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เช่น แบบทดสอบการฟัง การสนทนา หรือการสนทนาจำลองสถานการณ์จริง					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารหมายเลข 2

แบบตรวจสอบคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D1)

เรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

คำชี้แจง

1. เครื่องมือฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นของท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือฉบับนี้จะนำไปใช้ในการปรับปรุงคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. แบบตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ นี้เป็นกระบวนการในขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนา (Development: D1) ตามแนวทางของการวิจัย R & D โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องว่างตามความเห็นของท่านผู้เชี่ยวชาญ โดยกำหนดเกณฑ์ไว้ ดังนี้

5 หมายถึง ท่านเห็นว่ารายการตรวจสอบที่กำหนดมีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง ท่านเห็นว่ารายการตรวจสอบที่กำหนดมีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง ท่านเห็นว่ารายการตรวจสอบที่กำหนดมีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง ท่านเห็นว่ารายการตรวจสอบที่กำหนดมีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง ท่านเห็นว่ารายการตรวจสอบที่กำหนดมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ที่	รายการตรวจสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
		1	2	3	4	5
1. ด้านองค์ประกอบของคู่มือ						
1.1	วัตถุประสงค์ของคู่มือการใช้งานชัดเจนและสามารถนำไปใช้ได้					
1.2	คู่มือมีเป้าหมายในการส่งเสริมทักษะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตจริง					
1.3	เนื้อหาในคู่มือมีสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน					
1.4	ความเป็นมาและความสำคัญสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีและหลักการของรูปแบบการเรียนการเรียนรู้ฯ					
2. ด้านเนื้อหาและวิธีการจัดการเรียนรู้						
2.1	เนื้อหาสอดคล้องกับแนวคิดภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT)					
2.2	มีการอธิบายขั้นตอนการเรียนรู้ตาม 5PD Model ที่ชัดเจนและเข้าใจง่ายสำหรับผู้สอน					
2.3	แนวทางการจัดการเรียนรู้ในคู่มือมีความครอบคลุมและเหมาะสมกับทักษะการฟังและพูดของผู้เรียนที่ต้องการการพัฒนา					
3. ด้านการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้						
3.1	กิจกรรมในคู่มือมีความหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน					
3.2	กิจกรรมมีการจำลองสถานการณ์จริงที่สอดคล้องกับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน					
3.3	กิจกรรมสนับสนุนการใช้คำศัพท์และสำนวนอย่างเป็นธรรมชาติในสถานการณ์ต่าง ๆ					
4. ด้านการวัดและประเมินผล						
4.1	เกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในด้านการฟังและการพูดภาษาไทย					

ที่	รายการตรวจสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
		1	2	3	4	5
4.2	วิธีการประเมินผลและเครื่องมือที่ใช้มีความชัดเจนและเหมาะสม					
4.3	มีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ชัดเจนและสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของผู้เรียน					
5. ด้านการออกแบบและการนำเสนอข้อมูลในคู่มือ						
5.1	ข้อมูลและรายละเอียดในคู่มือมีความชัดเจน อ่านง่าย และเป็นระบบ					
5.2	ภาพประกอบและสื่อในคู่มือช่วยเสริมการเรียนรู้และการทำความเข้าใจในเนื้อหา					
5.3	การจัดเรียงเนื้อหาและลำดับการนำเสนอมีความสอดคล้องและส่งเสริมให้ผู้สอนนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

เอกสารหมายเลข 3

แบบตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ

ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนา (Development: D1)

เรื่อง รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

คำชี้แจง

1. เครื่องมือฉบับนี้สร้างขึ้นเพื่อสอบถามความคิดเห็นของท่านในฐานะผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ฯ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

2. ข้อมูลที่ได้จากเครื่องมือฉบับนี้จะนำไปใช้ในการปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ฯ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. แบบตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ นี้เป็นกระบวนการในขั้นตอนที่ 2 การออกแบบและพัฒนา (Development: D1) ตามแนวทางของการวิจัย R & D โปรดทำเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องว่างตามความเห็นของท่านผู้เชี่ยวชาญ โดยกำหนดเกณฑ์ไว้ ดังนี้

5 หมายถึง ท่านเห็นว่ารายการตรวจสอบที่กำหนดมีความเหมาะสมมากที่สุด

4 หมายถึง ท่านเห็นว่ารายการตรวจสอบที่กำหนดมีความเหมาะสมมาก

3 หมายถึง ท่านเห็นว่ารายการตรวจสอบที่กำหนดมีความเหมาะสมปานกลาง

2 หมายถึง ท่านเห็นว่ารายการตรวจสอบที่กำหนดมีความเหมาะสมน้อย

1 หมายถึง ท่านเห็นว่ารายการตรวจสอบที่กำหนดมีความเหมาะสมน้อยที่สุด

ที่	รายการตรวจสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
		1	2	3	4	5
1. ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้						
1.1	วัตถุประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับเนื้อหาการสอน					
1.2	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตรงกับทักษะที่ต้องการพัฒนาในแต่ละแผนการเรียนรู้					
1.3	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ (K) ทักษะ (P) และคุณลักษณะ (A) อย่างชัดเจน					
2. ด้านการออกแบบเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้						
2.1	กิจกรรมในแต่ละแผนสอดคล้องกับสถานการณ์จริงที่ผู้เรียนจะนำไปใช้					
2.2	กิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้มีความหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน					
2.3	กิจกรรมสามารถเสริมสร้างทักษะการสื่อสารด้านการพูดและการฟังภาษาไทย					
2.4	เนื้อหามีการจัดเรียงตามลำดับความยากง่ายเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ					
2.5	การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามแนวคิด 5PD Model					
3. ด้านการสอนและการนำเสนอ						
3.1	คำแนะนำและแนวทางการสอนในแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจน					
3.2	ขั้นตอนการสอนที่ระบุในแผนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงและมีการประเมินตนเอง					
3.3	การนำเสนอคำศัพท์และโครงสร้างประโยคมีความชัดเจนและเหมาะสมสำหรับการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาไทย					
3.4	การสอนตามแผนแต่ละแผนช่วยสร้างความมั่นใจและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาไทยของผู้เรียน					

ที่	รายการตรวจสอบ	ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ				
		1	2	3	4	5
	ภาษาไทยชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ					
4. ด้านการวัดและประเมินผล						
4.1	การออกแบบการวัดและประเมินผลครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้					
4.2	มีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนในด้านการฟังและการพูด					
4.3	การให้ข้อมูลย้อนกลับในแต่ละแผนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจจุดที่ต้องปรับปรุงและพัฒนาต่อ					
4.4	การประเมินมีความยืดหยุ่นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะในบริบทที่หลากหลาย					
5. ด้านความเหมาะสมและการนำไปใช้ได้จริง						
5.1	แผนการเรียนรู้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับใช้ได้ตามความต้องการของผู้เรียนในสถานการณ์ต่าง ๆ					
5.2	เนื้อหาสอดคล้องกับวัฒนธรรมและบริบทของผู้เรียนที่เรียนภาษาไทยในภาษาต่างประเทศ					
5.3	การออกแบบแผนการสอนในแต่ละแผนสนับสนุนการนำภาษาไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมั่นใจ					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4. แบบประเมินทักษะการฟังภาษาไทย

รวมคะแนน

แบบประเมินทักษะการฟังภาษาไทย

ชื่อ-นามสกุลนักศึกษา.....**รหัสนักศึกษา**.....

บทบาทสมมติ .....

คำชี้แจง ให้นักศึกษาทำการสื่อสารตามสถานการณ์ที่กำหนด โดยใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องและเหมาะสม

เกณฑ์	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 95 ขึ้นไป รวมถึงรายละเอียดปลีกย่อย	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 80-94 อาจมีพลาดบางรายละเอียดเล็กน้อย	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 60-79 มีบางจุดที่ไม่แน่ใจหรือเข้าใจผิด	เข้าใจเนื้อหาได้ร้อยละ 40-59 พลาดจุดสำคัญหลายจุด	เข้าใจเนื้อหาต่ำกว่าร้อยละ 40 หรือเข้าใจผิดบ่อย
2. การจับใจความสำคัญ	จับใจความสำคัญได้ครบทุกประเด็นหลัก	จับใจความสำคัญได้เกือบครบ มีขาดบางส่วนที่ไม่สำคัญ	จับใจความสำคัญได้เพียงร้อยละ 60-79	จับใจความสำคัญได้เพียงร้อยละ 40-59 มีข้อผิดพลาดสำคัญ	ไม่สามารถจับใจความสำคัญได้
3. การฟังและการตอบสนองต่อคำถาม	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 95 ขึ้นไป	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 80-94	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 60-79 อาจมีบางข้อไม่ตรงประเด็น	ตอบคำถามถูกต้องร้อยละ 40-59 มีหลายข้อที่ผิดพลาด	ตอบคำถามถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 40 หรือไม่สามารถตอบได้
4. การใช้กลยุทธ์การฟัง	ใช้กลยุทธ์การฟังเช่น การคาดเดาความหมายจากบริบทได้อย่างแม่นยำ	ใช้กลยุทธ์การฟังได้ดีแต่ยังมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	ใช้กลยุทธ์การฟังเป็นบางครั้ง แต่ยังไม่สม่ำเสมอ	ใช้กลยุทธ์การฟังได้น้อย ทำให้เข้าใจเนื้อหาได้ยาก	ไม่สามารถใช้กลยุทธ์การฟังได้เลย

5. แบบประเมินทักษะการพูดภาษาไทย

รวมคะแนน

แบบประเมินทักษะการพูดภาษาไทย

ชื่อ-นามสกุลนักศึกษา.....**รหัสนักศึกษา**.....

บทบาทสมมติ .....

คำชี้แจง ให้นักศึกษาทำการสื่อสารตามสถานการณ์ที่กำหนด โดยใช้ภาษาไทยที่ถูกต้องและเหมาะสม

เกณฑ์	ระดับคะแนน				
	5	4	3	2	1
1. ความคล่องแคล่วในการพูด	พูดได้คล่องแคล่ว ไม่หยุดชะงักเกิน 1 ครั้งใน 1 นาที	พูดได้คล่อง มีหยุดคิดหรือสะดุดไม่เกิน 2 ครั้งใน 1 นาที	พูดได้ต่อเนื่อง แต่มีหยุดคิดหรือสะดุด 3-4 ครั้งใน 1 นาที	พูดติดขัด มีหยุดคิดหรือสะดุด 5 ครั้งขึ้นไปใน 1 นาที	พูดติดขัดบ่อย ไม่สามารถพูดต่อเนื่องได้
2. การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องมากกว่าร้อยละ 95	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องร้อยละ 80-94	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องร้อยละ 60-79	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องร้อยละ 40-59 มีข้อผิดพลาดทำให้เกิดความคลาดเคลื่อน	ใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ถูกต้องต่ำกว่าร้อยละ 40 ทำให้เข้าใจผิดบ่อย
3. การออกเสียง	ออกเสียงชัดเจนถูกต้องทุกพยางค์	ออกเสียงชัดเจน มีข้อผิดพลาดเล็กน้อยที่ไม่ทำให้ความหมายคลาดเคลื่อน	ออกเสียงพอฟังรู้เรื่อง แต่มีข้อผิดพลาดในพยางค์สำคัญบางคำ	ออกเสียงผิดพลาดในคำสำคัญที่ทำให้เข้าใจผิดได้ง่าย	ออกเสียงผิดมากจนทำให้ความหมายคลาดเคลื่อน
4. การสื่อความหมายและการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ	สามารถอธิบายและโต้ตอบได้ครบถ้วนโดยไม่ต้องขอคำอธิบายซ้ำ	สื่อความหมายได้ดี อาจมีบางช่วงที่ต้องขอคำอธิบายซ้ำ	สามารถสื่อความหมายได้ แต่ต้องใช้เวลาทำความเข้าใจเพิ่ม	สื่อความหมายได้ยาก ต้องใช้คำอธิบายเพิ่มเติมบ่อยครั้ง	ไม่สามารถสื่อความหมายได้ หรือผู้ฟังไม่สามารถเข้าใจได้เลย

6. แบบบันทึกประเด็นการประชุมย่อย

แบบบันทึกประเด็นการประชุมย่อย

คำชี้แจง

แบบบันทึกนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการประชุมย่อยระหว่าง ผู้สอน นักศึกษา และอาจารย์นิเทศก์ หลังจากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ โดยมีวัตถุประสงค์หลักในการประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษา สะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับประสบการณ์การเรียนการสอน และหาแนวทางปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

1. ด้านปัจจัยนำเข้า

1.1 คุณสมบัติผู้สอน

จุดเด่น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อบกพร่อง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

1.2 คุณสมบัติผู้เรียน

จุดเด่น

.....

.....

ข้อบกพร่อง

1.3 การใช้สื่อการจัดการเรียนรู้

จุดเด่น

ข้อบกพร่อง

2. ด้านกระบวนการ

จุดเด่น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อบกพร่อง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ด้านผลิต

จุดเด่น

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ข้อบกพร่อง

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก ง คุณภาพเครื่องมือ

1. ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนสำหรับอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยให้นักศึกษาชาวจีน

2. ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนสำหรับนักศึกษาชาวจีน

3. ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

4. ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบประเมินคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

5. ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

6. ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบบันทึกประเด็นการประชุมย่อย

ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สำหรับอาจารย์ผู้สอนภาษาไทยให้นักศึกษาชาวจีน

ข้อ	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3	4	5		
1	ท่านคิดว่านักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการฟังหรือไม่อย่างไร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	ท่านคิดว่านักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการพูดหรือไม่อย่างไร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	ท่านคิดว่ารูปแบบหรือวิธีการสอนที่ไม่เหมาะสมหรือเป็นอุปสรรคต่อการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนคือลักษณะใด	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
4	ท่านคิดว่าแนวทางในการแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนควรเป็นอย่างไร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	ท่านคิดว่าวิธีการสอนภาษาไทยแบบใดที่จะช่วยทำให้นักศึกษาชาวจีนเรียนรู้ภาษาไทยได้เข้าใจมากขึ้น	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	ท่านคิดว่าสิ่งสนับสนุน สิ่งอำนวยความสะดวกหรือปัจจัยใดที่เป็นอุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาชาวจีน	+1	+1	0	+1	+1	0.80	ใช้ได้

ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบสัมภาษณ์ปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน

สำหรับนักศึกษาชาวจีน

ข้อ	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3	4	5		
1	คุณมีปัญหาในการศึกษาภาษาไทยอย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2	ปัญหาการฟังภาษาไทยของคุณเป็นอย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3	ปัญหาการพูดภาษาไทยของคุณเป็นอย่างไรบ้าง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4	คุณรู้สึกอย่างไรเมื่อต้องสื่อสารภาษาไทยกับคนไทย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5	สาเหตุอะไรที่ทำให้คุณสื่อสารภาษาไทยยังไม่ดีเท่าที่ควร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
6	ปัญหาการฟังและพูดภาษาไทยส่งผลกระทบต่อการเรียนและการใช้ชีวิตประจำวันของท่านหรือไม่อย่างไร	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบประเมินคุณภาพของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ข้อ	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3	4	5		
เอกสารหมายเลข 1 แบบตรวจสอบคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ								
1. ความสอดคล้องของเนื้อหากับวัตถุประสงค์								
1.1	เนื้อหาเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการพูดและการฟัง สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2	เนื้อหาครอบคลุมทั้งทักษะการฟัง การพูดภาษาไทย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.3	เนื้อหาเหมาะสมกับทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT)	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.ความชัดเจนของเนื้อหาและกระบวนการจัดการเรียนรู้								
2.1	เนื้อหามีความชัดเจนในแต่ละขั้นตอนการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎี	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3	4	5		
	ภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หรือ 5PD Model							
2.2	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจนและเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3	เนื้อหาและกิจกรรมมีการจัดลำดับเนื้อหาและความยากง่ายที่เหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. การออกแบบและการนำไปใช้ได้จริง								
3.1	รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความยืดหยุ่น สามารถนำไปปรับใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.2	รูปแบบการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3	4	5		
4. ความเหมาะสมของสื่อการเรียนรู้								
4.1	สื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่ใช้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.2	สื่อการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมทักษะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาไทยของผู้เรียน	+1	+1	+1	0	+1	0.80	ใช้ได้
5. การวัดและประเมินผล								
5.1	ความสอดคล้องของการวัดและประเมินผลกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.2	ความเหมาะสมของการให้ข้อมูลย้อนกลับในการพัฒนาทักษะการฟังและการพูด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.3	การออกแบบการประเมินช่วยให้ผู้เรียนสามารถสะท้อนและพัฒนาตนเองได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.4	ความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เช่น แบบทดสอบการฟัง การสนทนาหรือการสนทนาจำลองสถานการณ์จริง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบประเมินคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ข้อ	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3	4	5		
เอกสารหมายเลข 2 แบบตรวจสอบคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ								
1. ด้านองค์ประกอบของคู่มือ								
1.1	วัตถุประสงค์ของคู่มือการใช้งานชัดเจนและสามารถนำไปใช้ได้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2	คู่มือมีเป้าหมายในการส่งเสริมทักษะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตจริง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.3	เนื้อหาในคู่มือมีสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.4	ความเป็นมาและความสำคัญสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีและหลักการของรูปแบบการเรียนการเรียนรู้ฯ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. ด้านเนื้อหาและวิธีการจัดการเรียนรู้								
2.1	เนื้อหาสอดคล้องกับแนวคิดภาษาศาสตร์ประสาทวิทยา แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานๆ (TBLT)	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3	4	5		
2.2	มีการอธิบายขั้นตอนการเรียนรู้ตาม 5PD Model ที่ชัดเจนและเข้าใจง่ายสำหรับผู้สอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3	แนวทางการจัดการเรียนรู้ในคู่มือมีความครอบคลุมและเหมาะสมกับทักษะการฟังและพูดของผู้เรียนที่ต้องการการพัฒนา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. ด้านการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้								
3.1	กิจกรรมในคู่มือมีความหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.2	กิจกรรมมีการจำลองสถานการณ์จริงที่สอดคล้องกับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	+1	+1	+1	+1	0	0.80	ใช้ได้
3.3	กิจกรรมสนับสนุนการใช้คำศัพท์และสำนวนอย่างเป็นธรรมชาติในสถานการณ์ต่าง ๆ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4. ด้านการวัดและประเมินผล								
4.1	เกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในด้านการฟังและการพูดภาษาไทย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.2	วิธีการประเมินผลและเครื่องมือที่ใช้มีความชัดเจนและเหมาะสม	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3	4	5		
4.3	มีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ชัดเจนและสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. ด้านการออกแบบและการนำเสนอข้อมูลในคู่มือ								
5.1	ข้อมูลและรายละเอียดในคู่มือมีความชัดเจน อ่านง่าย และเป็นระบบ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.2	ภาพประกอบและสื่อในคู่มือช่วยเสริมการเรียนรู้และการทำความเข้าใจในเนื้อหา	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.3	การจัดเรียงเนื้อหาและลำดับการนำเสนอมีความสอดคล้องและส่งเสริมให้ผู้สอนนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบประเมินคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ข้อ	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3	4	5		
เอกสารหมายเลข 3 แบบตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ								
1. ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้								
1.1	วัตถุประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับเนื้อหาการสอน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตรงกับทักษะที่ต้องการพัฒนาในแต่ละแผนการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.3	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ (K) ทักษะ (P) และคุณลักษณะ (A) อย่างชัดเจน	0	+1	+1	+1	+1	0.80	ใช้ได้
2. ด้านการออกแบบเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้								
2.1	กิจกรรมในแต่ละแผนสอดคล้องกับสถานการณ์จริงที่ผู้เรียนจะนำไปใช้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.2	กิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้มีความหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.3	กิจกรรมสามารถเสริมสร้างทักษะการสื่อสารด้านการพูดและการฟังภาษาไทย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3	4	5		
2.4	เนื้อหามีการจัดเรียงตามลำดับความยากง่าย เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2.5	การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามแนวคิด 5PD Model	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. ด้านการสอนและการนำเสนอ								
3.1	คำแนะนำและแนวทางการสอนในแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจน	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.2	ขั้นตอนการสอนที่ระบุในแผนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงและมีการประเมินตนเอง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.3	การนำเสนอคำศัพท์และโครงสร้างประโยคมีความชัดเจนและเหมาะสมสำหรับการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาไทย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3.4	การสอนตามแผนแต่ละแผนช่วยสร้างความมั่นใจและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาไทยของผู้เรียนภาษาไทยชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ข้อ	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3	4	5		
4. ด้านการวัดและประเมินผล								
4.1	การออกแบบการวัดและประเมินผลครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.2	มีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนในด้านการฟังและการพูด	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.3	การให้ข้อมูลย้อนกลับในแต่ละแผนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจจุดที่ต้องปรับปรุงและพัฒนาต่อ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
4.4	การประเมินมีความยืดหยุ่นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะในบริบทที่หลากหลาย	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5. ด้านความเหมาะสมและการนำไปใช้ได้จริง								
5.1	แผนการเรียนรู้มีความยืดหยุ่นสามารถปรับใช้ได้ตามความต้องการของผู้เรียนในสถานการณ์ต่าง ๆ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.2	เนื้อหาสอดคล้องกับวัฒนธรรมและบริบทของผู้เรียนที่เรียนภาษาไทยในภาษาต่างประเทศ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
5.3	การออกแบบแผนการสอนในแต่ละแผนสนับสนุน การนำภาษาไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมั่นใจ	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ผลการพิจารณาความสอดคล้องของแบบบันทึกประเด็นการประชุมย่อย

ข้อ	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ					IOC	ผลการพิจารณา
		1	2	3	4	5		
1. ด้านปัจจัยนำเข้า								
1.1	คุณสมบัติผู้สอน - จุดเด่น - ข้อบกพร่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.2	คุณสมบัติผู้เรียน - จุดเด่น - ข้อบกพร่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
1.3	การใช้สื่อการจัดการเรียนรู้ - จุดเด่น - ข้อบกพร่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
2. ด้านกระบวนการ								
	- จุดเด่น - ข้อบกพร่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้
3. ด้านกระบวนการ								
	- จุดเด่น - ข้อบกพร่อง	+1	+1	+1	+1	+1	1.00	ใช้ได้

ภาคผนวก จ คะแนนและผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. แสดงคะแนนและผลการประเมินคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
2. แสดงคะแนนและผลการประเมินคุณภาพคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
3. แสดงคะแนนและผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ
4. แสดงคะแนนทักษะการฟังและการพูดภาษาไทยจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1
5. แสดงคะแนนทักษะการฟังและการพูดภาษาไทยจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2
6. แสดงคะแนนทักษะการฟังและการพูดภาษาไทยจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3
7. แสดงคะแนนทักษะการฟังและการพูดภาษาไทยจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4
8. แสดงผลคะแนนการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาไทยเมื่อสิ้นสุดกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้
9. ผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ในระดับอุดมศึกษา

แสดงคะแนนและผลการประเมินคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ข้อ	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							$\overline{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
		1	2	3	4	5	6	7			
เอกสารหมายเลข 1 แบบตรวจสอบคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ 1. ความสอดคล้องของเนื้อหากับวัตถุประสงค์											
1.1	เนื้อหาเหมาะสมกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาไทยด้านการพูดและการฟัง สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	5	5	5	5	5	5	5	5.00	0.00	มากที่สุด
1.2	เนื้อหาครอบคลุมทั้งทักษะการฟัง การพูดภาษาไทย	5	5	5	5	5	4	5	4.86	0.38	มากที่สุด
1.3	เนื้อหาเหมาะสมกับทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT)	5	5	5	4	5	5	4	4.71	0.49	มากที่สุด
รวม		**5**	**5**	**5**	**4.67**	**5**	**4.67**	**4.67**	**4.86**	**0.18**	**มากที่สุด**
2.ความชัดเจนของเนื้อหาและกระบวนการจัดการเรียนรู้											

ข้อ	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							$\overline{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
		1	2	3	4	5	6	7			
2.1	เนื้อหามีความชัดเจนในแต่ละขั้นตอนการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ หรือ 5PD Model	5	5	3	4	5	5	4	4.43	.79	มาก
2.2	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ในแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจนและเหมาะสมกับผู้เรียน	4	5	4	5	5	4	5	4.57	.53	มากที่สุด
2.3	เนื้อหาและกิจกรรมมีการจัดลำดับเนื้อหาและความยากง่ายที่เหมาะสม	4	5	4	5	5	4	5	4.57	.53	มากที่สุด
รวม		**4.33**	**5**	**3.67**	**4.67**	**5**	**4.33**	**4.67**	**4.57**	**.47**	**มากที่สุด**
3. การออกแบบและการนำไปใช้ได้จริง											
3.1	รูปแบบการจัดการเรียนรู้มีความยืดหยุ่น สามารถ	5	5	5	5	5	4	5	4.86	0.38	มากที่สุด

ข้อ	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							$\overline{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
		1	2	3	4	5	6	7			
	นำไปปรับใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้										
3.2	รูปแบบการจัดการเรียนรู้สามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	5	5	5	5	5	4	5	4.86	0.38	มากที่สุด
รวม		**5**	**5**	**5**	**5**	**5**	**4**	**5**	**4.86**	**.38**	**มากที่สุด**
4. ความเหมาะสมของสื่อการเรียนรู้											
4.1	สื่อและแหล่งการเรียนรู้ที่ใช้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหา	4	5	4	5	5	4	5	4.57	0.53	มากที่สุด
4.2	สื่อการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมทักษะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาไทยของผู้เรียน	4	5	4	5	5	4	5	4.57	0.53	มากที่สุด
รวม		**4**	**5**	**4**	**5**	**5**	**4**	**5**	**4.57**	**0.53**	**มากที่สุด**
5. การวัดและประเมินผล											
5.1	ความสอดคล้องของการวัดและประเมินผลกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	5	5	4	5	5	4	5	4.71	0.49	มากที่สุด
5.2	ความเหมาะสมของการให้ข้อมูลย้อนกลับในการ	4	5	4	4	5	4	4	4.29	0.49	มาก

ข้อ	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							$\overline{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
		1	2	3	4	5	6	7			
	พัฒนาทักษะการฟังและการพูด										
5.3	การออกแบบการประเมินช่วยให้ผู้เรียนสามารถสะท้อนและพัฒนาตนเองได้	3	5	4	4	5	4	4	4.14	0.69	มาก
5.4	ความเหมาะสมของเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล เช่น แบบทดสอบการฟัง การสนทนา หรือการสนทนาจำลองสถานการณ์จริง	3	5	4	5	5	4	5	4.43	0.79	มาก
รวม		4	5	4	5	5	4	5	**4.39**	**0.50**	**มาก**
รวมทั้งหมด									**4.65**	**0.41**	**มากที่สุด**

แสดงคะแนนและผลการประเมินคุณภาพคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ข้อ	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							$\overline{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
		1	2	3	4	5	6	7			
เอกสารหมายเลข 2 แบบตรวจสอบคุณภาพของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ											
1. ด้านองค์ประกอบของคู่มือ											
1.1	วัตถุประสงค์ของคู่มือการใช้งานชัดเจนและสามารถนำไปใช้ได้	5	5	5	5	5	4	5	4.86	0.38	มากที่สุด
1.2	คู่มือมีเป้าหมายในการส่งเสริมทักษะการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาไทยในชีวิตจริง	5	5	5	5	5	4	5	4.86	0.38	มากที่สุด
1.3	เนื้อหาในคู่มือมีสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	3	5	5	4	5	3	4	4.14	0.90	มาก
1.4	ความเป็นมาและความสำคัญสอดคล้องกับแนวคิดทฤษฎีและหลักการของรูปแบบการเรียนการเรียนรู้ฯ	5	5	5	5	5	4	5	4.86	0.38	มากที่สุด
รวม		**4.5**	**5**	**5**	**4.75**	**5**	**3.75**	**4.75**	**4.68**	**0.45**	**มากที่สุด**
2. ด้านเนื้อหาและวิธีการจัดการเรียนรู้											
2.1	เนื้อหาสอดคล้องกับแนวคิดภาษาศาสตร์	4	5	4	4	5	4	4	4.29	0.49	มาก

ข้อ	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							$\overline{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
		1	2	3	4	5	6	7			
	ประสาทวิทยา แนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารและกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงานๆ (TBLT)										
2.2	มีการอธิบายขั้นตอนการเรียนรู้ตาม 5PD Model ที่ชัดเจนและเข้าใจง่ายสำหรับผู้สอน	4	5	4	4	5	4	4	4.29	0.49	มาก
2.3	แนวทางการจัดการเรียนรู้ในคู่มือมีความครอบคลุมและเหมาะสมกับทักษะการฟังและพูดของผู้เรียนที่ต้องการการพัฒนา	5	5	4	5	5	4	5	4.71	0.49	มากที่สุด
	รวม	**4.33**	**5**	**4**	**4.33**	**5**	**4**	**4.33**	**4.43**	**0.42**	**มาก**
3. ด้านการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้											
3.1	กิจกรรมในคู่มือมีความหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	4	5	4	5	5	4	5	4.57	0.53	มากที่สุด
3.2	กิจกรรมมีการจำลองสถานการณ์จริงที่สอดคล้องกับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน	4	5	5	5	5	4	5	4.71	0.49	มากที่สุด
3.3	กิจกรรมสนับสนุนการใช้คำศัพท์และสำนวนอย่าง	5	5	4	5	5	4	5	4.71	0.49	มากที่สุด

ข้อ	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							$\overline{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
		1	2	3	4	5	6	7			
	เป็นธรรมชาติในสถานการณ์ต่าง ๆ										
รวม		**4.33**	**5**	**4.33**	**5**	**5**	**4**	**5**	**4.67**	**0.43**	**มากที่สุด**
4. ด้านการวัดและประเมินผล											
4.1	เกณฑ์การประเมินมีความสอดคล้องกับผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในด้านการฟังและการพูดภาษาไทย	3	5	5	5	5	4	5	4.57	0.79	มากที่สุด
4.2	วิธีการประเมินผลและเครื่องมือที่ใช้มีความชัดเจนและเหมาะสม	4	4	3	4	5	4	4	4.00	0.58	มาก
4.3	มีการให้ข้อมูลย้อนกลับที่ชัดเจนและสร้างสรรค์เพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของผู้เรียน	3	5	4	5	5	4	5	4.43	0.79	มาก
รวม		**3.33**	**4.67**	**4**	**4.67**	**5**	**4**	**4.67**	**4.33**	**0.58**	**มาก**
5. ด้านการออกแบบและการนำเสนอข้อมูลในคู่มือ											
5.1	ข้อมูลและรายละเอียดในคู่มือมีความชัดเจน อ่านง่าย และเป็นระบบ	4	5	5	5	5	5	5	4.86	0.38	มากที่สุด
5.2	ภาพประกอบและสื่อในคู่มือช่วยเสริมการเรียนรู้และการทำความเข้าใจในเนื้อหา	4	5	4	5	5	3	5	4.43	0.79	มาก

ข้อ	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							$\overline{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
		1	2	3	4	5	6	7			
5.3	การจัดเรียงเนื้อหาและลำดับการนำเสนอมีความสอดคล้องและส่งเสริมให้ผู้สอนนำไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4	5	5	5	5	4	5	4.71	0.49	มากที่สุด
รวม		**4**	**5**	**4.67**	**5**	**5**	**4**	**5**	**4.67**	**0.47**	**มากที่สุด**
รวมทั้งสิ้น									**4.55**	**0.47**	**มากที่สุด**

แสดงคะแนนและผลการประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทย สำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ

ข้อ	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							$\overline{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
		1	2	3	4	5	6	7			
เอกสารหมายเลข 3 แบบตรวจสอบคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ฯ											
1. ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้											
1.1	วัตถุประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับเนื้อหาการสอน	5	5	5	5	5	4	5	4.86	4.86	มากที่สุด
1.2	ผลการเรียนรู้ที่คาดหวังตรงกับทักษะที่ต้องการพัฒนาในแต่ละแผนการเรียนรู้	5	5	5	5	5	4	5	4.86	0.38	มากที่สุด
1.3	จุดประสงค์การเรียนรู้ครอบคลุมทั้งด้านความรู้ (K) ทักษะ (P) และคุณลักษณะ (A) อย่างชัดเจน	5	5	4	5	5	5	5	4.71	0.76	มากที่สุด
รวม		**5**	**5**	**4.33**	**5**	**5**	**4.33**	**5**	**4.81**	**0.33**	**มากที่สุด**
2. ด้านการออกแบบเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้											
2.1	กิจกรรมในแต่ละแผนสอดคล้องกับสถานการณ์จริงที่ผู้เรียนจะนำไปใช้	4	5	5	5	5	4	5	4.71	0.49	มากที่สุด
2.2	กิจกรรมในแผนการจัดการเรียนรู้มีความหลากหลายและเหมาะสมกับผู้เรียน	4	5	4	4	5	4	4	4.29	0.49	มาก

ข้อ	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							$\overline{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
		1	2	3	4	5	6	7			
2.3	กิจกรรมสามารถเสริมสร้างทักษะการสื่อสารด้านการพูดและการฟังภาษาไทย	4	5	5	5	5	4	5	4.71	0.49	มากที่สุด
2.4	เนื้อหามีการจัดเรียงตามลำดับความยากง่าย เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ	5	5	5	5	5	4	5	4.86	0.38	มากที่สุด
2.5	การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามแนวคิด 5PD Model	5	5	5	5	5	4	5	4.86	0.38	มากที่สุด
รวม		**4.4**	**5**	**4.8**	**4.8**	**5**	**4**	**4.8**	**4.69**	**0.36**	**มากที่สุด**
3. ด้านการสอนและการนำเสนอ											
3.1	คำแนะนำและแนวทางการสอนในแต่ละขั้นตอนมีความชัดเจน	5	5	5	5	5	4	5	4.86	0.38	มากที่สุด
3.2	ขั้นตอนการสอนที่ระบุในแผนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกปฏิบัติจริงและมีการประเมินตนเอง	5	5	5	5	5	4	5	4.86	0.38	มากที่สุด
3.3	การนำเสนอคำศัพท์และโครงสร้างประโยคมีความชัดเจนและเหมาะสมสำหรับการสื่อสารด้านการฟังและการพูดภาษาไทย	5	5	5	5	5	4	5	4.86	0.38	มากที่สุด

ข้อ	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							$\overline{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
		1	2	3	4	5	6	7			
3.4	การสอนตามแผนแต่ละแผนช่วยสร้างความมั่นใจและความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาไทยของผู้เรียนภาษาไทยชาวจีนที่เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	5	5	5	4	5	3	4	4.43	0.79	มาก
รวม		**5**	**5**	**5**	4.75	**5**	3.75	4.75	**4.75**	**0.46**	**มากที่สุด**
4. ด้านการวัดและประเมินผล											
4.1	การออกแบบการวัดและประเมินผลครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของแผนการจัดการเรียนรู้	5	5	4	5	5	4	5	4.71	0.49	มากที่สุด
4.2	มีเกณฑ์การประเมินที่ชัดเจนในด้านการฟังและการพูด	3	5	3	5	5	4	5	4.29	0.95	มาก
4.3	การให้ข้อมูลย้อนกลับในแต่ละแผนช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจจุดที่ต้องปรับปรุงและพัฒนาต่อ	3	5	4	4	5	4	4	4.14	0.69	มาก
4.4	การประเมินมีความยืดหยุ่นและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะในบริบทที่หลากหลาย	4	5	4	4	5	4	4	4.29	0.49	มาก
รวม		3.75	**5**	3.75	4.5	**5**	**4**	4.5	**4.36**	**0.54**	**มาก**

ข้อ	รายการ	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ							$\overline{x}$	S.D.	ความเหมาะสม
		1	2	3	4	5	6	7			
5. ด้านความเหมาะสมและการนำไปใช้ได้จริง											
5.1	แผนการเรียนรู้มีความยืดหยุ่น สามารถปรับใช้ได้ตามความต้องการของผู้เรียนในสถานการณ์ต่าง ๆ	5	5	5	5	5	4	5	4.86	0.38	มากที่สุด
5.2	เนื้อหาสอดคล้องกับวัฒนธรรมและบริบทของผู้เรียนที่เรียนภาษาไทยในภาษาต่างประเทศ	4	5	5	5	5	4	5	4.71	0.49	มากที่สุด
5.3	การออกแบบแผนการสอนในแต่ละแผนสนับสนุน การนำภาษาไปใช้ในชีวิตจริงได้อย่างมั่นใจ	5	5	5	5	5	4	5	4.86	0.38	มากที่สุด
รวม		4.67	5	5	5	5	4	5	**4.81**	**0.38**	**มากที่สุด**
รวมทั้งสิ้น									**4.68**	**0.41**	**มากที่สุด**

แสดงคะแนนทักษะการฟังไทยจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

ที่	ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ (5)	การจับใจความสำคัญ (5)	การฟังและการตอบสนองต่อคำถาม (5)	การใช้กลยุทธ์การฟัง (5)	รวม (20)
1	2	2	2	3	9
2	2	3	2	2	9
3	2	2	2	3	9
4	3	2	2	2	9
5	3	3	3	2	11
6	2	2	3	2	9
7	2	3	3	3	11
8	3	3	2	2	10
9	3	3	3	3	12
10	3	3	3	3	12
11	4	3	3	3	13
12	2	3	2	3	10
13	2	2	3	2	9
14	3	3	3	3	12
15	2	2	2	3	9
16	2	2	2	3	9
17	2	3	3	3	11
18	2	3	2	3	10
19	2	2	2	3	9
20	2	2	2	3	9
21	2	2	2	2	8

แสดงคะแนนทักษะการพูดภาษาไทยจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1

ที่	ความคล่องแคล่วในการพูด (5)	การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ (5)	การออกเสียง (5)	การสื่อความหมายและการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ (5)	รวม (20)
1	2	2	2	2	8
2	2	2	2	3	9
3	2	2	2	3	9
4	2	2	3	3	10
5	3	2	3	2	10
6	2	3	2	2	9
7	2	3	3	2	10
8	2	2	3	3	10
9	2	2	3	2	9
10	2	2	2	3	9
11	2	3	3	3	11
12	2	2	3	3	10
13	2	2	2	3	9
14	3	3	2	3	11
15	2	2	2	2	8
16	2	2	2	3	9
17	2	3	2	2	9
18	2	2	2	2	8
19	2	2	2	2	8
20	2	3	3	2	10
21	2	2	2	1	7

แสดงคะแนนทักษะการฟังไทยจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

ที่	ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ (5)	การจับใจความสำคัญ (5)	การฟังและการตอบสนองต่อคำถาม (5)	การใช้กลยุทธ์การฟัง (5)	รวม (20)
1	3	3	3	4	13
2	3	3	4	4	14
3	2	3	3	3	11
4	3	3	3	3	12
5	3	3	3	3	12
6	2	3	3	3	11
7	2	3	3	3	11
8	3	3	3	3	12
9	3	3	3	4	13
10	3	3	3	4	13
11	4	3	3	3	13
12	3	3	3	3	12
13	3	3	3	4	13
14	3	3	4	4	14
15	2	3	3	3	11
16	2	2	2	3	9
17	3	3	3	3	12
18	3	3	3	3	12
19	2	2	3	3	10
20	3	3	3	3	12
21	2	3	3	3	11

แสดงคะแนนทักษะการพูดภาษาไทยจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2

ที่	ความคล่องแคล่วในการพูด (5)	การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ (5)	การออกเสียง (5)	การสื่อความหมายและการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ (5)	รวม (20)
1	2	3	3	2	10
2	2	2	3	3	10
3	2	3	3	3	11
4	2	3	3	3	11
5	3	3	3	3	12
6	2	3	3	2	10
7	3	3	3	2	11
8	3	3	3	3	12
9	3	2	3	2	10
10	3	3	2	3	11
11	3	3	3	4	13
12	2	3	3	3	11
13	2	3	2	3	10
14	4	4	3	3	14
15	3	3	2	2	10
16	3	2	2	3	10
17	2	3	3	3	11
18	2	3	3	3	11
19	2	2	3	3	10
20	2	3	3	3	11
21	2	2	2	2	8

แสดงคะแนนทักษะการฟังไทยจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

ที่	ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ (5)	การจับใจความสำคัญ (5)	การฟังและการตอบสนองต่อคำถาม (5)	การใช้กลยุทธ์การฟัง (5)	รวม (20)
1	3	4	4	4	15
2	3	3	4	4	14
3	2	3	4	4	13
4	3	3	3	4	13
5	3	3	4	3	13
6	2	3	4	4	13
7	3	3	4	4	14
8	3	3	4	4	14
9	3	3	4	4	14
10	3	3	3	4	13
11	4	3	3	4	14
12	3	3	4	4	14
13	3	3	4	4	14
14	3	3	4	4	14
15	2	3	4	4	13
16	3	3	3	3	12
17	3	3	3	4	13
18	3	3	4	4	14
19	3	3	4	3	13
20	3	3	4	4	14
21	3	3	3	3	12

แสดงคะแนนทักษะการพูดภาษาไทยจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3

ที่	ความคล่องแคล่วในการพูด (5)	การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ (5)	การออกเสียง (5)	การสื่อความหมายและการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ (5)	รวม (20)
1	3	3	3	3	12
2	3	3	3	3	12
3	3	3	4	3	13
4	3	3	4	3	13
5	3	3	4	4	14
6	3	3	3	4	13
7	3	3	4	4	14
8	3	3	4	4	14
9	3	3	3	4	13
10	3	3	3	4	13
11	3	3	4	4	14
12	3	3	4	4	14
13	3	3	3	3	12
14	4	4	4	4	16
15	3	3	3	3	12
16	3	3	3	4	13
17	3	3	3	4	13
18	3	3	3	3	12
19	3	3	3	4	13
20	3	3	3	4	13
21	2	2	3	3	10

แสดงคะแนนทักษะการฟังไทยจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

ที่	ความเข้าใจในเนื้อหาสาระ (5)	การจับใจความสำคัญ (5)	การฟังและการตอบสนองต่อคำถาม (5)	การใช้กลยุทธ์การฟัง (5)	รวม (20)
1	5	4	4	4	17
2	5	3	4	4	16
3	3	3	4	4	14
4	4	3	3	4	14
5	3	4	4	4	15
6	3	4	4	4	15
7	4	4	4	4	16
8	4	4	4	4	16
9	5	4	4	4	17
10	5	3	3	4	15
11	5	5	4	4	18
12	4	4	4	4	16
13	5	4	4	4	17
14	5	5	4	4	18
15	4	4	4	4	16
16	4	4	4	3	15
17	5	4	4	4	17
18	5	3	4	4	16
19	4	4	4	3	15
20	5	4	4	4	17
21	4	4	3	3	14

แสดงคะแนนทักษะการพูดภาษาไทยจากแผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4

ที่	ความคล่องแคล่วในการพูด (5)	การใช้คำศัพท์และไวยากรณ์ (5)	การออกเสียง (5)	การสื่อความหมายและการสื่อสารอย่างเป็นธรรมชาติ (5)	รวม (20)
1	4	4	4	4	16
2	4	4	4	5	17
3	4	4	4	5	17
4	4	3	4	5	16
5	4	4	4	4	16
6	4	4	4	4	16
7	4	4	4	4	16
8	5	3	4	4	16
9	4	4	3	4	15
10	4	3	4	4	15
11	5	4	4	5	18
12	4	4	4	4	16
13	4	3	4	4	15
14	5	4	4	4	17
15	5	3	3	4	15
16	4	4	4	4	16
17	5	4	3	4	16
18	5	3	3	4	15
19	5	3	3	4	15
20	5	3	4	4	16
21	4	3	3	3	13

แสดงผลคะแนนการประเมินทักษะการสื่อสารภาษาไทยเมื่อสิ้นสุดกระบวนการจัดการเรียนรู้ด้วยรูปแบบการจัดการเรียนรู้

ที่	ทักษะการพูดภาษาไทย 20 คะแนน	ทักษะการฟังภาษาไทย 20 คะแนน
1	17	18
2	17	18
3	17	18
4	17	17
5	17	17
6	17	18
7	17	16
8	17	18
9	18	17
10	17	17
11	19	18
12	18	17
13	18	17
14	19	18
15	17	17
16	16	17
17	18	18
18	17	18
19	16	18
20	17	17
21	15	15

ตารางแสดงผลการสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีน สาขาวิชาภาษาไทยสำหรับชาวต่างประเทศ ในระดับอุดมศึกษา

ประเด็นปัญหา	ผู้เชี่ยวชาญ					สรุป
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
1. ท่านคิดว่านักศึกษาชาวจีนมีปัญหาการฟังหรือไม่อย่างไร	มีบ้างขึ้นอยู่ระดับของผู้เรียน	การฟังเสียงพยัญชนะต้น /d/ /t/ และ /b/ /p/ การฟังเสียงพยัญชนะท้าย /-k/ /-p/ และ /-t/ การฟังเสียงสระ เสียงสั้น และเสียงยาว การฟังเสียงวรรณยุกต์ เสียงตรี	การฟังเสียงวรรณยุกต์ที่แตกต่างจากภาษาจีน และการแยกแยะเสียงในระดับที่ละเอียดซับซ้อน	มีปัญหาการฟังจากเสียงวรรณยุกต์ที่ซับซ้อนในภาษาไทย นักศึกษาจะคุ้นเคยกับโครงสร้างเสียงที่ไม่เหมือนภาษาจีน ส่งผลให้การแยกแยะความหมายจากเสียงและการเข้าใจบทสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ค่อนข้างยาก	นักศึกษาชาวจีนมักมีปัญหากับการฟังเพราะภาษาไทยมีเสียงที่แตกต่างจากภาษาจีนโดยสิ้นเชิง นักศึกษาบางคนอาจไม่สามารถแยกแยะเสียงในระดับที่สำคัญซึ่งส่งผลให้ฟังไม่เข้าใจ	นักศึกษาชาวจีนที่เรียนภาษาไทยมักพบปัญหาในการฟัง เนื่องจากภาษาไทยมีเสียงที่แตกต่างจากภาษาจีน โดยเฉพาะเสียงพยัญชนะต้นและท้าย เช่น /ด/ กับ /ต/ หรือ /บ/ กับ /ป/ รวมทั้งการแยกเสียงสระและเสียงยาวที่นักศึกษาชาวจีนไม่คุ้นเคย นอกจากนี้ การฟังเสียงวรรณยุกต์ในภาษาไทยยังเป็นอุปสรรค เนื่องจากภาษาไทยมีวรรณยุกต์ที่ซับซ้อนและมีผลต่อความหมายของคำ ซึ่งต่างจากภาษาจีนที่ไม่มีระบบวรรณยุกต์แบบนี้ ปัญหานี้ทำให้นักศึกษาชาวจีนไม่สามารถเข้าใจบทสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเต็มที่
2. ท่านคิดว่านักศึกษาชาวจีนมี	นักศึกษาชาวจีนมักมีปัญหาในการออก	ปัญหาการพูดที่พบสืบเนื่องมาจากการ	นักศึกษาชาวจีนส่วนใหญ่มีปัญหา	มีปัญหาหลักๆ จากการออกเสียงที่ไม่	การออกเสียงในภาษาไทยนั้นมีความ	ความแตกต่างในระบบเสียงของทั้งสองภาษา ทำให้เกิดปัญหาในการออกเสียง

ประเด็นปัญหา	ผู้เชี่ยวชาญ					สรุป
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
ปัญหาการพูดหรือไม่อย่างไร	เสียง พยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ เมื่อต้องพูดภาษาไทย เนื่องจากความแตกต่างเรื่องระบบเสียงของภาษาไทยและภาษาจีน ทำให้เกิดปัญหาในการออกเสียง เช่น เสียงพยัญชนะต้น /b/ จะ ออกเสียง /p/ เสียง /d/ เป็น /t/ เสียงพยัญชนะท้าย /-m/ /-n/ /-ŋ/ สลับกัน ส่วนการออกเสียงสระนั้นจะมีปัญหาเรื่องการ	ฟังหน่วยเสียงที่ไม่ปรากฏในระบบเสียงของภาษาแม่ (ภาษาจีน) จึงส่งผลต่อการพูดออกเสียงต่าง ๆ นอกจากนี้ยังพบว่ามีการพูดลำดับคำในประโยคแบบแปลมาจากภาษาแม่ ทำให้เรียงลำดับคำผิดไป และยังมีการเลือกใช้คำไม่เหมาะสมกับบริบทอีกด้วย อย่างไรก็ตาม เจ้าของภาษาสามารถเข้าใจได้	การออกเสียงโดยเฉพาะการพูดที่มีเสียงที่ไม่คุ้นเคยในภาษาจีน เช่น การออกเสียง /r/ และ /l/ ซึ่งมักจะสับสน และการใช้โทนเสียงไม่ถูกต้องในบางคำ ก็ทำให้การสื่อสารไม่แม่นยำ	ชัดเจนและการใช้โทนเสียงผิดที่ ซึ่งทำให้บางคำอาจสื่อความหมายผิดพลาดและอาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการสื่อสาร	เฉพาะตัวที่ไม่พบในภาษาจีน นักศึกษาบางคนอาจรู้สึกอายหรือลังเลในการพูดเมื่อไม่มั่นใจในการออกเสียงที่ถูกต้อง	พยัญชนะ เช่น เสียง /d/ ที่ออกเป็น /t/ หรือเสียง /b/ ที่ออกเป็น /p/ รวมถึงเสียงพยัญชนะท้าย เช่น /-m/ และ /-n/ ที่อาจสลับกันได้ นอกจากนี้ยังมีปัญหาการแยกเสียงระหว่างสระเสียงสั้นและเสียงยาว การออกเสียงที่ไม่ถูกต้องยังส่งผลให้บางคำมีความหมายผิดหรือไม่ชัดเจน และยังพบปัญหาจากการแปลลำดับคำจากภาษาจีน ซึ่งทำให้เรียงลำดับคำผิดหรือใช้คำไม่เหมาะสมกับบริบท ปัญหาการพูดเหล่านี้เกิดจากการที่ระบบเสียงบางอย่างในภาษาไทยไม่มีในภาษาจีน ส่งผลให้การออกเสียงไม่แม่นยำและในบางกรณีทำให้เกิดความเข้าใจผิดในการสื่อสาร อย่างไรก็ตาม เจ้าของภาษามักจะสามารถเข้าใจได้จากบริบท แต่หากต้องการพัฒนาการพูดให้ดีขึ้น

ประเด็นปัญหา	ผู้เชี่ยวชาญ					สรุป
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
	แยกเสียงระหว่างสระเสียงสั้นและเสียงเสียงยาว	จากบริบท จึงถือว่าเป็นปัญหามากนักหากต้องพูดเพื่อการแข่งขัน หรือต้องเป็นผู้สอนภาษาไทย ควรพัฒนา ฝึกฝนให้ดีมากยิ่งขึ้น				นักศึกษาชาวจีนควรฝึกฝนการออกเสียงและโทนเสียงให้ถูกต้อง เพื่อการสื่อสารที่ชัดเจนยิ่งขึ้น
3. ท่านคิดว่ารูปแบบหรือวิธีการสอนที่ไม่เหมาะสมหรือเป็นอุปสรรคต่อการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาชาวจีนคือลักษณะใด	รูปแบบและวิธีการสอนภาษาไทยให้ชาวต่างชาติมีหลายวิธี และแต่ละวิธีก็มีความเหมาะสมกับผู้เรียนที่มีพื้นฐานแตกต่างกันไป วิธีที่เป็นอุปสรรคก็คือวิธีที่ไม่สอดคล้องกับระดับความรู้ของ	การสอนแบบไวยากรณ์และแปล (Grammar-Translation Method) ซึ่งเป็นการสอนให้จดจำคำศัพท์และไวยากรณ์ และแปลทำให้ผู้เรียนไม่สามารถฟัง พูดได้	ลักษณะการสอนที่เป็นอุปสรรคคือการที่บางครั้งการเรียนการสอนมุ่งเน้นไปที่การท่องจำคำศัพท์หรือโครงสร้างประโยคมากเกินไป แต่ไม่ได้ให้โอกาสนักศึกษาฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์จริง	ปัญหาหลักที่เกิดขึ้นในกระบวนการสอนคือการสอนที่ไม่เน้นการใช้ภาษาไทยในบริบทที่เหมาะสมจริงๆ เช่น การฟังและการพูดในสถานการณ์ต่างๆ ที่จำลองจากชีวิตประจำวัน ซึ่ง	การใช้หลักสูตรที่ไม่ยืดหยุ่นหรือไม่ได้ปรับตามความสามารถของนักเรียน บางครั้งนักเรียนอาจไม่ได้รับการสนับสนุนในการฝึกทักษะที่จำเป็นตามระดับความ	การสอนภาษาไทยให้กับนักศึกษาชาวจีนมักประสบปัญหาจากวิธีการที่ไม่เหมาะสมหรือไม่สอดคล้องกับระดับความสามารถของผู้เรียน เช่น การใช้วิธีการสอนแบบไวยากรณ์และแปล (Grammar-Translation Method) ซึ่งมักเน้นการท่องจำคำศัพท์และโครงสร้างประโยค โดยไม่ให้โอกาสนักเรียนได้ฝึกฝนการฟังและพูดภาษาไทยในบริบทจริง การสอนในลักษณะนี้จะทำให้ผู้เรียน

ประเด็นปัญหา	ผู้เชี่ยวชาญ					สรุป
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
	ผู้เรียน และขนาดของชั้นเรียน เช่น ใช้วิธีการสอนแบบไวยากรณ์และแปลกับผู้เรียนในระดับต้น ก็ถือว่าเป็นวิธีที่ไม่เหมาะสม หรือใช้วิธีการสอนแบบกลุ่มสัมพันธ์กับการสอนห้องเรียนขนาดใหญ่ก็ถือว่าไม่เหมาะสม เป็นต้น	และการสอนที่ผู้สอนใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนตลอดเวลา ทำให้ไม่มีโอกาสได้ฟังและพูดภาษาไทยมากนัก	การเรียนรู้แค่ทฤษฎีจะทำให้นักเรียนไม่สามารถใช้ภาษานั้นได้ในชีวิตจริง	ทำให้การเรียนรู้ไม่สามารถนำไปใช้ได้จริงในการสื่อสาร	สามารถของแต่ละคน	ไม่สามารถใช้ภาษาในชีวิตประจำวันได้จริง นอกจากนี้การใช้ภาษาแม่ของผู้เรียนตลอดเวลาในการสอนก็เป็นอุปสรรค เพราะทำให้นักเรียนไม่มีโอกาสใช้ภาษาไทยในการสื่อสารจริงๆ การเรียนการสอนที่เน้นทฤษฎีมากเกินไป และไม่ได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาในสถานการณ์ที่เหมาะสม ทำให้การเรียนรู้ไม่สามารถนำไปใช้ในการสื่อสารได้ในชีวิตจริง
4. ท่านคิดว่าแนวทางในการแก้ปัญหาการใช้ภาษาไทยของ	ฝึกทักะการสื่อสาร ฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีเจ้าของภาษาเป็นพี่เลี้ยงและฝึกจากสื่อ	ปรับบรรยากาศทั้งในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียนให้มีการใช้ภาษาไทยมากยิ่งขึ้น	การสร้างสถานการณ์จำลองที่นักเรียนสามารถฝึกใช้ภาษาได้จริง การให้โอกาสนักเรียนได้	การเพิ่มกิจกรรมที่จำลองสถานการณ์จริง โดยให้นักเรียนได้ฝึกฝนการฟังและการพูดใน	การออกแบบหลักสูตรที่มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับเปลี่ยนได้ตามระดับการเรียนรู้ของ	แนวทางที่สำคัญคือการฝึกทักษะการสื่อสารทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยการใช้สื่อประกอบการสอนที่หลากหลาย เช่น เพลง ภาพยนตร์ และสื่อออนไลน์ ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับภาษาไทย

ประเด็นปัญหา	ผู้เชี่ยวชาญ					สรุป
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
นักศึกษาชาวจีนควรเป็นอย่างไร	ประกอบการสอนที่ผู้สอนแนะนำให้ เช่น เพลง ภาพยนตร์ รวมไปถึงสื่อออนไลน์ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้เรียนชาติใดวิธีการแก้ไขปัญหาที่ดีที่สุดคือการฝึกฝน	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ทักษะในการสื่อสารให้มาก จัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรมร่วมกับนักศึกษาชาวไทย	พูดและฟังในสถานการณ์ต่างๆ ที่จำลองจากชีวิตประจำวัน	สถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวัน เช่น การจำลองสถานการณ์ในร้านอาหาร ตลาด หรือการท่องเที่ยว	นักเรียน รวมถึงการให้โอกาสในการฝึกฟังและพูดในสถานการณ์จริงที่สอดคล้องกับชีวิตประจำวัน	ในบริบทต่างๆ นอกจากนี้ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาไทยในชั้นเรียนและกิจกรรมต่างๆ เช่น การจัดกิจกรรมแลกเปลี่ยนภาษาและวัฒนธรรมร่วมกับนักศึกษาชาวไทย หรือการจำลองสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน เช่น ร้านอาหาร ตลาด หรือการท่องเที่ยว จะช่วยให้การเรียนรู้ภาษาไทยเป็นไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ การออกแบบหลักสูตรที่ยืดหยุ่นและสามารถปรับตามความสามารถของนักเรียนก็เป็นอีกแนวทางที่สำคัญในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาไทยในชีวิตจริง
5. ท่านคิดว่าวิธีการสอนภาษาไทยแบบใดที่จะช่วยทำให้นักศึกษาชาวจีน	วิธีการสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้	การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) จะ	การใช้การเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ การให้ผู้เรียนได้ฝึกพูดและฟังในบท	การใช้เทคนิคการสอนที่เน้นการฝึกปฏิบัติจริงและการมีบทสนทนาใน	การใช้วิธีการสอนที่เน้นการพูดและฟังในบริบทที่เป็นธรรมชาติ เช่น การ	วิธีการสอนภาษาไทยที่ช่วยให้นักศึกษาชาวจีนเรียนรู้ภาษาไทยได้ดีขึ้นคือการใช้การสอนแบบการสื่อสาร (Communicative Approach) ที่มุ่งเน้น

ประเด็นปัญหา	ผู้เชี่ยวชาญ					สรุป
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
เรียนรู้ภาษาไทยได้เข้าใจมากขึ้น	ภาษาเพื่อการสื่อสารตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้	ส่งเสริมให้ผู้เรียนกล้าใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ มีความสุขสนุกสนาน และกล้าผลิตภาษาออกมาได้อย่างเหมาะสม	สนทนาที่มีการจำลองสถานการณ์จริงจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจและใช้ภาษาไทยได้ดีขึ้น	สถานการณ์ชีวิตจริง เช่น การจัดกลุ่มให้นักเรียนพูดคุยในหัวข้อต่างๆ หรือการสร้างกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน	สร้างสถานการณ์จำลองที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตในประเทศไทย จะช่วยให้การเรียนรู้ของนักเรียนมีประสิทธิภาพมากขึ้น	การใช้ภาษาในสถานการณ์จริง การให้ผู้เรียนฝึกพูดและฟังผ่านการจำลองสถานการณ์จริงจะช่วยให้นักเรียนกล้าใช้ภาษาและเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้ การใช้การเรียนรู้แบบมีปฏิสัมพันธ์ เช่น การจัดกลุ่มให้พูดคุยในหัวข้อต่างๆ หรือการสร้างกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน จะช่วยให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาไทยในบริบทที่เป็นธรรมชาติและสามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน
6. ท่านคิดว่าสิ่งสนับสนุน สิ่งอำนวยความสะดวกหรือปัจจัยใดที่เป็นอุปสรรคในการจัดการเรียนการ	โปรแกรมแปลภาษาต่าง ๆ ถือเป็นอีกตัวช่วยที่สำคัญสำหรับชาวต่างชาติในการสื่อสารภาษาไทยมีความสะดวก	ผู้สอนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ทักษะการสื่อสารต่าง ๆ ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน มีการ	การขาดแหล่งเรียนรู้ภาษาไทยที่ใช้ได้ในชีวิตจริง นอกจากนี้ การไม่คุ้นเคยกับวัฒนธรรมไทยหรือการไม่มีโอกาส	ขาดการฝึกฝนในชีวิตจริง เช่น การพูดคุยกับคนไทยหรือการมีโอกาสใช้ภาษาไทยในสถานการณ์จริง	การขาดสื่อการสอนที่เหมาะสมและกิจกรรมที่เน้นการสื่อสารจริงในชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ การขาด	อุปสรรคในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยให้นักศึกษาชาวจีนคือการใช้โปรแกรมแปลภาษา ซึ่งแม้ว่าจะช่วยในการสื่อสารได้ทันที แต่กลับไม่ช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารโดยตรง เนื่องจากโปรแกรมแปลอาจมีข้อผิดพลาดและไม่

ประเด็นปัญหา	ผู้เชี่ยวชาญ					สรุป
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
สอนภาษาไทยให้นักศึกษาชาวจีน	รวดเร็ว สามารถสื่อสารได้ทันที แต่ในความสะดวกรวดเร็วนั้นกลับเป็นอุปสรรคต่อการเรียนรู้ภาษา กล่าวคือ ถึงแม้ผู้เรียนจะสามารถสื่อสารได้แต่จะไม่เกิดทักษะที่สามารถสื่อสารด้วยตนเองได้ อีกทั้งโปรแกรมแปลต่าง ๆ ก็อาจมีข้อผิดพลาดเกิดขึ้นได้ โดยไม่สามารถจะแปลทุกอย่างได้ถูกต้อง	เสริมแรงทางบวก มีการชื่นชม ให้กำลังใจผู้เรียนเมื่อใช้ภาษาไทยได้ และไม่ลงโทษจนเกิดเหตุเพราะจะทำให้ผู้เรียนมีทัศนคติไม่ดีต่อภาษาไทย ผู้เรียนควรพยายามสื่อสารภาษาไทย ฟัง ดู และอ่านสื่อต่าง ๆ ของไทย ใช้วิธีเพื่อนช่วยเพื่อนสนับสนุนและเป็นกำลังใจให้เพื่อนไม่หัวเราะหรือทำกิริยาอาการที่แสดงถึง	สื่อสารกับคนไทยในชีวิตประจำวันก็เป็นอุปสรรคที่สำคัญ	นอกจากนี้การไม่สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลที่ช่วยพัฒนาทักษะภาษาไทยได้ง่ายก็เป็นปัญหาเช่นกัน	การสนับสนุนจากสถาบันในการสร้างเครือข่ายการฝึกภาษากับเจ้าของภาษาไทยในชีวิตจริง	สามารถแปลทุกอย่างได้อย่างถูกต้อง อีกทั้งการขาดการฝึกฝนในชีวิตจริง เช่น การสื่อสารกับคนไทยหรือการใช้ภาษาไทยในสถานการณ์จริง ก็เป็นปัญหาที่สำคัญ นอกจากนี้ยังมีการขาดแหล่งเรียนรู้ที่สามารถใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น สื่อการเรียนรู้ที่ไม่ครบถ้วน หรือการขาดกิจกรรมที่เน้นการใช้ภาษาในบริบทจริง การไม่มีการสนับสนุนจากครอบครัวและสถาบันในการฝึกฝนภาษาในสถานการณ์จริง ก็เป็นปัจจัยที่ขัดขวางการเรียนรู้ภาษาไทยอย่างมีประสิทธิภาพ

ประเด็นปัญหา	ผู้เชี่ยวชาญ					สรุป
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
		เพื่อนสื่อสารไม่คล่องหรือผิดจนทำให้เพื่อนเสียความมั่นใจ ครอบครัวเห็นคุณค่าของการเรียนภาษาเข้าใจการเรียนรู้ภาษาต้องมีการฝึกฝนและใช้ในสถานการณ์จริงให้โอกาสและส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนและใช้ภาษาในประเทศที่มีการใช้ภาษานั้นสื่อการเรียนรู้ พจนานุกรมต้องมีความถูกต้องมีตัวอย่างประโยคที่ใช้				

ประเด็นปัญหา	ผู้เชี่ยวชาญ					สรุป
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5	
		กับคำศัพท์นั้นให้เห็นบริบทการใช้คำศัพท์ที่แท้จริง ควรมีตำราหรือเอกสารประกอบการสอนที่มีเนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์ทันสมัยมีแบบฝึกหัดที่เอื้อต่อการฝึกฝนพัฒนาทักษะการสื่อสารควรมีสื่อนวัตกรรมที่ทันสมัยน่าสนใจให้ผู้เรียนเรียนรู้ ฝึกฝนได้ทุกที่ทุกเวลา				

ภาคผนวก ฉ ภาพกิจกรรม

นักศึกษาชาวจีนฝึกปฏิบัติภาระงาน
ในการสมมติบทบาทการเป็นพนักงานในร้านอาหารและผู้ใช้บริการร้านอาหาร

นักศึกษาชาวจีนฝึกการสนทนาในการไปซื้อของที่ตลาด

นักศึกษาชาวจีนฝึกฝึกการใช้ภาษาจากการเล่มเกมทายสถานที่จากภาพ

นักศึกษาชาวจีนชมวิดีโอการสนทนาในรูปแบบละครคุณธรรม

นักศึกษาชาวจีนปฏิบัติภาระงานโดยการแสดงบทบาทสมมติ
เพื่อให้ผู้สอนประเมินทักษะการฟังและการพูดภาษาไทย

ภาคผนวก ช หนังสือเรียนเชิญผู้เชี่ยวชาญ

ที่ อว. ๐๖๐๓.๐๒/ ว ๐๓๒๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๙ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์กนิษฐา พุทธเสถียร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน.....ฉบับ

ด้วย นายสิรพัชญ์ หาญนอก รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๑๑๑๕ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากท่าน บัณฑิตวิทยาลัยจึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นายสิรพัชญ์ หาญนอก
โทร ๐๙-๔๔๖๖-๙๕๙๙

ที่ อว. ๐๖๐๓.๐๒/ ว ๐๓๒๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๙ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์จรรยาลักษณ์ เกษบุตร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน.....ฉบับ

ด้วย **นายสิรพัชญ์ หาญนอก** รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๑๑๐๑๕ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นายสิรพัชญ์ หาญนอก
โทร ๐๙-๔๔๖๖-๙๕๙๙

ที่ อว. ๐๖๐๓.๐๒/ ว ๐๓๒๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๙ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.มุจลินทร์ ลักษณะวงษ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน.....ฉบับ

ด้วย **นายสิรพัชญ์ หาญนอก** รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๑๑๐๑๕ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นายสิรพัชญ์ หาญนอก
โทร ๐๙-๔๔๖๖-๙๕๙๙

ที่ อว. ๐๖๐๓.๐๒/ ว ๐๓๒๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๙ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.พัชรินทร์ บูรณะกร

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน.....ฉบับ

ด้วย **นายสิรพัชญ์ หาญนอก** รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๑๑๑๕ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นายสิรพัชญ์ หาญนอก
โทร ๐๙-๔๔๖๖-๙๕๙๙

ที่ อว. ๐๖๐๓.๐๒/ ว ๐๓๒๖

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๙ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความร่วมมือเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน อาจารย์สุมนา เขียนนิล

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน.....ฉบับ

ด้วย **นายสิรพัชญ์ หาญนอก** รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๑๑๐๑๕ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องขอเก็บข้อมูลจากท่าน บัณฑิตวิทยาลัย จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้นิสิตดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ทางวิชาการต่อไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นายสิรพัชญ์ หาญนอก
โทร ๐๙-๔๔๖๖-๙๕๙๙

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ ว ๐๓๒๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๙ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ดร.บุษยารัตน์ จันทร์ประเสริฐ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย **นายสิรพัชญ์ หาญนอก** รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๑๑๑๕ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นายสิรพัชญ์ หาญนอก
โทร ๐๙-๔๔๖๖-๙๕๙๙

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ ว ๐๓๒๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๙ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จุฑาภรณ์ มาสันเทียะ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย **นายสิรพัชญ์ หาญนอก** รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๑๑๑๕ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นายสิรพัชญ์ หาญนอก
โทร ๐๙-๔๔๖๖-๙๕๙๙

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ ว ๐๓๒๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๙ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลธิชา นิสัยสัตย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย **นายสิรพัชญ์ หาญนอก** รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๑๑๑๕ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นายสิรพัชญ์ หาญนอก
โทร ๐๙-๔๔๖๖-๙๕๙๙

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ ว ๐๓๒๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๙ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ณัฐกฤตา นามมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย **นายสิรพัชญ์ หาญนอก** รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๑๑๑๕ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นายสิรพัชญ์ หาญนอก
โทร ๐๙-๔๔๖๖-๙๕๙๙

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ ว ๐๓๒๓

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๙ มกราคม ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุชา พิมพ์ศักดิ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย **นายสิรพัชญ์ หาญนอก** รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๑๑๑๕ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.อนามัย นาอุดม)
รองคณบดีฝ่ายวิชาการ ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นายสิรพัชญ์ หาญนอก
โทร ๐๙-๔๔๖๖-๙๕๙๙

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ ว ๓๔๓๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลธิชา นิสัยสัตย์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย **นายสิรพัชญ์ หาญนอก** รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๑๑๑๑๕ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)
รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นายสิรพัชญ์ หาญนอก
โทร ๐๙-๔๔๖๖-๙๕๙๙

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ ว ๓๔๓๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุนันทา กินรีวงศ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย **นายสิรพัชญ์ หาญนอก** รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๑๑๑๑๕ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)
รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นายสิรพัชญ์ หาญนอก
โทร ๐๙-๔๔๖๖-๙๕๙๙

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ ว ๓๔๓๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ขวัญชัย ขัวนา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย **นายสิรพัชญ์ หาญนอก** รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๑๑๑๑๕ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)
รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นายสิรพัชญ์ หาญนอก
โทร ๐๙-๔๔๖๖-๙๕๙๙

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ ว ๓๔๓๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พรทิพย์ อ้นเกษม

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย **นายสิรพัชญ์ หาญนอก** รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๑๑๑๑๕ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)
รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นายสิรพัชญ์ หาญนอก
โทร ๐๙-๔๔๖๖-๙๕๙๙

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ ว ๓๔๓๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร. บุษยารัตน์ จันทร์ประเสริฐ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย **นายสิรพัชญ์ หาญนอก** รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๑๑๑๑๕ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)
รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นายสิรพัชญ์ หาญนอก
โทร ๐๙-๔๔๖๖-๙๕๙๙

ที่ อว.๐๖๐๓.๐๒/ ว ๓๔๓๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย **นายสิรพัชญ์ หาญนอก** รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๑๑๐๑๕ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าบุคลากรของท่าน คือ **ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นิติกร อ่อนโยน** เป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)
รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร. ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นายสิรพัชญ์ หาญนอก
โทร. ๐๙-๔๔๖๖-๙๕๙๙

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ ว ๓๔๓๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.เมษา นวลศรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย **นายสิรพัชญ์ หาญนอก** รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๑๑๑๑๕ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)
รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นายสิรพัชญ์ หาญนอก
โทร ๐๙-๔๔๖๖-๙๕๙๙

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ ว ๓๔๓๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.รสริน ดิษฐบรรจง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย **นายสิรพัชญ์ หาญนอก** รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๑๑๑๑๕ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)
รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นายสิรพัชญ์ หาญนอก
โทร ๐๙-๔๔๖๖-๙๕๙๙

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ ว ๓๔๓๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.บัณศิกาญจ ตั้งภากรณ์

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย **นายสิรพัชญ์ หาญนอก** รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๑๑๑๑๕ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)
รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นายสิรพัชญ์ หาญนอก
โทร ๐๙-๔๔๖๖-๙๕๙๙

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ ว ๓๔๓๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดุจฉัตร จิตบรรจง

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย **นายสิรพัชญ์ หาญนอก** รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๑๑๑๑๕ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)
รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นายสิรพัชญ์ หาญนอก
โทร ๐๙-๔๔๖๖-๙๕๙๙

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ ว ๓๔๓๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ดนิตา ดวงวิไล

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย **นายสิรพัชญ์ หาญนอก** รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๑๑๑๑๕ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)
รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นายสิรพัชญ์ หาญนอก
โทร ๐๙-๔๔๖๖-๙๕๙๙

ที่ อว ๐๖๐๓.๐๒/ ว ๓๔๓๐

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร
อำเภอเมืองฯ จังหวัดพิษณุโลก ๖๕๐๐๐

๒๘ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.ทิพย์วิมล วังแก้วหิรัญ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. โครงร่างวิทยานิพนธ์ จำนวน ๑ ฉบับ
๒. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๑ ฉบับ

ด้วย **นายสิรพัชญ์ หาญนอก** รหัสประจำตัว ๖๕๐๓๑๑๑๑๕ นิสิตระดับปริญญาเอก สาขาวิชาภาษาไทย สังกัดบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง **"การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีภาษาศาสตร์ประสาทวิทยาและแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารร่วมกับกระบวนการสอนภาษาแบบเน้นภาระงาน (TBLT) เพื่อเสริมสร้างทักษะการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ"** เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาดุษฎีบัณฑิต โดยมี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ทรงภพ ขุนมธุรส เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

ในการทำวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้ที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญในเนื้อหาสาระของวิทยานิพนธ์เรื่องนี้เป็นอย่างดียิ่ง จึงใคร่ขอเรียนเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยดังแนบมาพร้อมนี้ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาให้ความอนุเคราะห์

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.พงศ์พันธ์ กิจสนาโยธิน)
รองคณบดีฝ่ายบริหาร ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร

๑. งานวิชาการ บัณฑิตวิทยาลัย
โทร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๘
โทรสาร ๐-๕๕๙๖-๘๘๒๖
๒. นายสิรพัชญ์ หาญนอก
โทร ๐๙-๔๔๖๖-๙๕๙๙